

OTRDIENA, 2009. GADA 5. MAIJS

SĒDI VADA: M. ROURE

Priekšsēdētāja vietniece

1. Sēdes atklāšana

(Sēde tika atklāta plkst. 9.05.)

2. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (paziņošana par iesniegtajiem rezolūcijas priekšlikumiem) (sk. protokolu)

3. Elektronisko sakaru tīkli un pakalpojumi, privātās dzīves un patērētāju tiesību aizsardzība - Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi - Eiropas Telekomunikāciju regulatoru organizācija - Frekvenču joslas, kas rezervējamās mobilajiem sakariem (debates)

Priekšsēdētāja. - Nākamais punkts ir kopējas debates par:

- Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ieteikumu otrajam lasījumam (A6-0257/2009) par Padomes kopējo nostāju nolūkā pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu, ar ko groza Direktīvu 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem, Direktīvu 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē un Regulu (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (16497/1/2008 – C6-0068/2009 – 2007/0248(COD)) (referents: *M. Harbour*),

- Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ieteikumu otrajam lasījumam (A6-0272/2009) par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu, ar ko izdara grozījumus Direktīvā 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, Direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu un Direktīvā 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (16496/1/2008 – C6-0066/2009 – 2007/0247(COD)) (referente: *C. Trautmann*),

- Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ieteikumu otrajam lasījumam (A6-0271/2009) par Padomes kopējo nostāju nolūkā pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu, ar ko izveido Eiropas Telekomunikāciju regulatoru grupu (ETRG) (16498/1/2008 – C6-0067/2009 – 2007/0249(COD)) (referente: *P. del Castillo Vera*), un

- *F. Pleguezuelos Aguilar* ziņojumu (A6-0276/2009) Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Padomes Direktīvu 87/372/EEK par frekvenču joslām, kas rezervējamās publisku Viseiropas sauszemes sūnu mobilo ciparsignālu sakaru saskaņotai ieviešanai Kopienā (COM(2008)0762 – C6-0452/2008 – 2008/0214(COD)).

Malcolm Harbour, referents. – Priekšsēdētājas kundze! Esmu pagodināts šorīt atklāt šīs ļoti svarīgās debates un aicināt mūsu kolēģus atbalstīt ierosināto telekomunikāciju tiesību aktu paketes reformu.

Es uzsveru, ka tā ir reforma. Kā jūs dzirdējāt, pie tās sastāvdaļām ir strādājuši četri referenti. Saistībā ar par paketes svarīgāko reformu, vēlos izteikt atzīnību savām kolēģēm *Catherine Trautmann* un *Pilar del Castillo Vera*, jo mēs ļoti cieši sadarbojāmies šīs paketes veidošanā.

Šī reforma ir svarīga, jo pašreizējā pakete, pie kuras kopā ar kolēģiem strādāju 2001. un 2002. gadā ir ļoti labi darbojusies Eiropas ekonomikas labā. Mūsu komunikāciju nozare ir plaukstoša un dinamiska, un tirgū ir aktīvi patērētāji. Taču šī reforma padara to mūsdienīgu, un mani kolēģi sniegs skaidrojumu par jomām, pie kurām tie vēlas strādāt. Vissvarīgākais ir tas, ka reforma padara paketi gana spēcīgu gaidāmajai desmitgadei. Parlaments otrajā lasījumā ir veicis būtiskus uzlabojumus.

Es gribu mūsu triju vārdā izteikt oficiālu pateicību Francijas prezidentūrai par novembrī pausto kopējo nostāju, kas ļāva mums šodien, šā parlamenta pēdējā sesijā, piedāvāt jums šo uzlaboto paketi, jo Eiropas Savienības patērētājiem un Eiropas ekonomikai ir būtiski, lai mēs rītdien paredzētajā balsojumā to sadzirdami apstiprinātu.

Kā vienmēr darbā pie šiem sarežģītajiem jautājumiem esmu lieliski sadarbojies ar savu ēnu komandu — *Bernadette Vergnaud*, *Cristian Buşoi* un *Heide Rühle*. Vēlos arī pateikties Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas komandai, ko vada *Alexander Alvaro*, jo būtisks manis ierosināto reformu elements ir Direktīva par e-privātumu, pie kuras tie strādājuši.

Četrās man šorīt atvēlētajās minūtēs man nav laika detalizēti pievērsties visiem punktiem un mūsu veiktajiem uzlabojumiem. Par tiem būs daudz informācijas vēlāk. Es tikai vēlos jums sniegt priekšstatu par to, ko esam sasnieguši un ko vēlamies panākt.

Šajā direktīvā esam ievērojami uzlabojuši patērētāju un lietotāju tiesības elektroniskajā vidē. Patērētājiem ir jāvar izvēlēties starp piedāvātajiem komunikāciju pakalpojumiem, un, lai to varētu izdarīt, viņiem ir tiesības saņemt informāciju. Viņiem ir tiesības uz godīgiem līgumu noteikumiem un nosacījumiem, kuri viņus ilgstoši nepiesaista konkrētiem pakalpojumu sniedzējiem. Viņiem ir tiesības uz augstas kvalitātes neatliekamās palīdzības dienesta pakalpojumiem, piekļuvi sabiedriskajiem informācijas pakalpojumiem internetā un balss telekomunikāciju sakariem. Pats galvenais, viņiem ir tiesības uz savu datu aizsardzību elektronisko sakaru vidē. Vairāk par to mēs dzirdēsim vēlāk. Mums arī jāpiešķir regulatoriem pilnvaras nodrošināt pareizu šo tiesību ievērošanu. Šajā priekšlikumā ir iekļauti visi minētie aspekti.

Es domāju, ka ir ļoti būtiski uzsvērt, ka šis priekšlikums ir veicinošs un pilnvarojošs. Šis priekšlikums nekādā veidā neierobežo cilvēku tiesības uz internetu vai pakalpojumus kopumā. Mēs vēlamies sniegt patērētājiem iespēju izdarīt izvēli, un tas padarīs pakalpojumus atklātus.

Es tikai vēlos noslēgt savu pirmo runu ar šādiem vārdiem — pie šā priekšlikuma ir strādājis milzīgs skaits cilvēku, un mūs ir atbalstījuši ievērojami resursi. Vēlos īpaši pieminēt *Peter Traung* no Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, *Luca Vusaggio*, mūsu juridisko padomnieku, un *Lindsay Gilbert* no mūsu grupas, viņi visi cieši sadarbojās ar manu palīdzi *Sheena Gooroochurn*. Mēs saņemām lielu atbalstu no Komisijas, no *Peter Rodford*, pašas komisāres un viņas komandas, kā arī no *Eva Veivo* vadītā Padomes sekretariāta. Es to pieminu, jo domāju, ka daudzi cilvēki ārpusē neaptver, cik apjomīgu un smagu darbu esam ieguldījuši šo sarežģīto dokumentu sagatavošanā. Es ceru, ka jūs to rīt atbalstīsiet, jo tas ir būtiski mūsu visu nākotnei.

Catherine Trautmann, referente. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi! Rītdien mēs balsosim par telekomunikāciju tiesību aktu paketi, tas būs pēdējais posms, kas iezīmēs beigas vairākus mēnešus ilgajam darbam un sarunām ar mērķi nonākt pie šā kompromisa, kas panākts pēc lielām ķildām ar Padomi jomā, kurā sākotnēji visām trim iestādēm bija atšķirīgas nostājas.

Vispirms vēlos ļoti sirsnīgi pateikties *del Castillo Vera* kundzei, *Harbour* kungam, *Pleguezuelos Aguilar* kundzei, ēnu referentiem, politiskajām grupām, komiteju priekšsēdētājiem un to sekretariātiem, Padomes prezidentūrai un Eiropas Komisijai par nenogurdināmo darbu spar šo garo mēnešu laikā, es arī pateicos visiem kolēģiem deputātiem, kas nolēma man uzticēties, sniedzot savu atbalstu.

Ar šo paketi tiek ieviesti neskaitāmi uzlabojumi. Tie ir būtiski patērētājiem, jo piedāvā labākus pakalpojumus par godīgākām cenām. Telekomunikācijas patiesībā raksturo to ietekme uz ikdienas dzīvi, un tām kā attīstības un izaugsmes nodrošināšanas līdzeklim ir svarīga sociālā loma.

Viena pati telekomunikāciju nozare nodrošina vairāk nekā 3,5 miljonus darbavietu un veido arvien lielāku Eiropas ekonomikas daļu — gandrīz 3,5 %. Veiksmīgi regulēta konkurence ļauj panākt līdzsvaru starp vecajiem un jaunajiem operatoriem un, pateicoties juridiskajai noteiktībai, nodrošina ievērojamu nozares izaugsmi, kas savukārt veicina ieguldījumus.

Tādēļ visa šā sarunu posma laikā kopā ar maniem kolēģiem referentiem un ēnu referentiem esam cīnījušies, lai izveidotu mums visiem noderīgu tiesisko regulējumu. Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja aprīlī apstiprināja likumdošanas procesa priekšpēdējo posmu, ar ļoti lielu balsu vairākumu, pieņemot vispārēju kompromisu par manu un *del Castillo Vera* kundzes ziņojumu.

Mēs esam izveidojuši pamatus stabilam kompromisam, kas, es ceru, kopā ar *Harbour* kunga un *Pleguezuelos Aguilar* kundzes ziņojumiem rītdien paredzētajā balsojumā saņems pilnu jūsu atbalstu.

Es arī vēlos atgriezties pie Grozījuma Nr. 138/46 un izskaidrot, kāda ir dokumenta, uz ko balstīta Parlamenta un Padomes vienošanās, jeb tā sauktā „pēdējās iespējas kompromisa” nozīme un darbības joma. Kopš balsojuma par šo grozījumu pirmajā lasījumā Padome ir turpinājusi to atklāti noraidīt, izslēdzot to no savas kopējās nostājas un atsakoties to pieminēt pantu apsvērumos.

Eiropas Parlaments šim grozījumam ir parādījis savu atbalstu, iekļaujot kompromisā galvenos Grozījuma Nr. 46 elementus, proti, brīvību aizsardzību, tiesības uz spriedumu un vērsanos tiesā — formulējums, kas visvairāk atbilst tiesu iestādei — un ir ieviesis divus papildu nosacījumus interneta lietotājiem — apstiprinājumu interneta būtiskajai lomai pamattiesību un brīvību īstenošanā, īpaši atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību un pamattiesību aizsardzības konvenciju.

Tādējādi ir ievērots un lietotājiem par labu paplašināts Grozījuma Nr. 46 burts un gars, kā arī novērsta iespēja, ka dalībvalstis noraidīs šo grozījumu, pamatojoties uz to, ka Eiropas Parlaments nedrīkst noteikt pārmaiņas to iekšējā juridiskajā sistēmā, kas būtu nepieciešams, lai šo grozījumu īstenotu.

Iekļaujot to 1. pantā, kurā noteikta darbības joma un mērķi, šis priekšlikums patiesībā tiek padarīts par principu, kas attiecas uz visām paketē iekļautajām direktīvām, jo īpaši saistībā ar piekļuvi un pakalpojumiem. Šādi tiek novērsti juridiskie trūkumi, kas radās sasaistot Grozījumu Nr. 46 ar 8. pantu, kurā noteikti valstu regulatoru uzdevumi.

Dāmas un kungi! Mēs atrodamies izvēles priekšā — atbalstīt Grozījumu Nr. 46 tādu, kāds tas ir, un tādējādi nodot visu telekomunikāciju tiesību aktu paketi atpakaļ izlīguma procesam, kurā tiks atsākta diskusija par visiem sarunās panāktajiem punktiem un dēļ dalībvalstu ievērojamās pretošanās šim grozījumam tiks izraisīta tā anulēšana, vai arī atbalstīt Grozījuma Nr. 46 jauno formulējumu, kurā nodrošināta pamatbrīvību ievērošana, tādējādi apstiprinot lēmumu, ko Parlaments pieņēma, balsojot par *Lambrinidis* kunga ziņojumu.

Vēlos piebilst, ka, pārņemot direktīvu būs jāņem vērā 1. panta 3. punkta a) apakšpunkts un tā apsvērumi un ka tie ļaus Parlamentam vēlāk pieņemt tiesību aktu.

Šīs ārkārtīgi grūtās izvēles priekšā es aicinu jūs, dāmas un kungi, padomāt par mūsu darba nākotni nākamajā Parlamenta pilnvaru termiņā, kurš papildus citiem jautājumiem koncentrēsies uz universāliem pakalpojumiem, kā arī uz saturu un intelektuālo īpašumu, tādēļ es aicinu jūs atbalstīt jauno priekšlikumu, kurā mēģināts piešķirt darba ņēmējiem, māksliniekiem un interneta lietotājiem vienlīdzīgas tiesības.

Pilar del Castillo Vera, referente. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Vēlos sākt tāpat kā pārējie referenti — *Catherine Trautmann* un *Malcolm Harbour* —, pasakot viņiem paldies, pirmkārt, par man sniegto īpašo iespēju strādāt pie šīs reformas Eiropas Savienības regulai par telekomunikāciju tirgiem, jo pēc manām domām un, ņemot vērā joprojām nelielo pieredzi šajā Parlamentā, tā ir kalpojusi kā dažādu grupu locekļu sadarbības modelis. Tātad, liels jums paldies!

Protams, vēlos turpināt ar pateicību visiem, kas piedalījās — ēnu referentiem un jo īpaši Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas sekretariātam, kuram, manuprāt, bija īpaši būtiska loma šā posma sasniegšanā; es arī vēlos pateikties komisārei un komisijai par visu sarežģīto trīspusējo sarunu sekmēšanu.

Es arī vēlos atkārtoti uzsvērt Čehijas prezidentūras centienus — no pašiem pirmajiem nedrošajiem soļiem līdz pat šim brīdim, kurā Čehijas prezidentūra Padomē ir parādījusi īstu vadību. Es vēlos izteikt īpašu pateicību par pūlēm, ko tā ieguldījusi.

Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi! Šī reforma attiecas uz regulu, kura ietekmē Eiropas nākotnei būtiskāko nozari — pamatu pilsoņu labklājībai un pamatu, ar kura palīdzību izklūt no dziļās krīzes, ko šobrīd piedzīvo mūsu ekonomikas Eiropā un citur, taču šobrīd mēs runājam par Eiropas Savienību.

Ja ir kāda nozare, kas patiesi var nodrošināt stimulu un izaugsmi, ko mums vajag, lai izklūtu no krīzes, tā ir tieši informācijas tehnoloģiju un sakaru nozare, proti, elektronisko komunikāciju un telekomunikāciju nozare. Tādēļ ir īpaši svarīgi, lai mēs panākam šo vienošanos, jo tā ļaus mums virzīties uz priekšu, izmantojot pieeju, kuru uzskatu par vissvarīgāko — atvērta skatījuma saglabāšanu, raudzīšanos nākotnē, protekcionalisma noraidīšanu, tā vietā veicinot konkurenci un konkurētspēju; un šai nozarei tajā ir būtiska loma.

Runājot par paketi, jau ir minēti dažādi atšķirīgo ziņojumu aspekti, es kā šā ziņojuma referente tikai vēlos pieminēt jaunas Eiropas regulatoru organizācijas izveidi elektronisko komunikāciju nozarē, tas ir būtisks instruments, ar ko nodrošināt, lai jaunās regulas noteikumi, ko rīt pieņemsim, tiktu konsekventi piemēroti visā Eiropas Savienībā; ka pastāv saskaņotība, kas veicina tāda iekšējā tirgus izveidi un attīstību, kurā pastāv

iekšējā konkurence, jo tas ir labākais veids, kā nodrošināt ieguvumus patērētājiem, un labākais veids, kā nodrošināt Eiropas Savienības patērētājiem iespēju izmantot labākos pakalpojumus par labākajām cenām.

Šādu galarezultātu un ieguvumu gan patērētājiem, gan mūsu ekonomikām garantē tieši konkurence un nekas cits. Tādēļ teiksim „Nē!” visa veida protekcionisma izpausmēm un sacīsim „Jā!” atvērtībai un konkurencei; nozare, kas to var nodrošināt vislabāk, patiesi ir elektronisko sakaru nozare un telekomunikāciju tirgi. Tādēļ mums ir iemesls svinībām.

Francisca Pleguezuelos Aguilar, *referente*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Arī es tāpat kā pārējie runātāji vēlos uzrunāt kolēģus deputātus un komisāri, lai pateiktos visiem par paveikto darbu, par kuru, manuprāt, mēs varam sevi šodien apsveikt.

Es arī vēlos izteikt pateicību par bezierunu atbalstu, ko saņēmu kā GSM direktīvas referente, un es īpaši pateicos ēnu referentiem, kas strādāja kopā ar mani, un komisārei Redīng kundzei par elastību, ko viņa izrādīja visa procesa laikā, atdodot Parlamentam lomu, ko mēs pieprasījām — dalību stratēģiskajā plānošanā par radiofrekvenču spektra izmantošanu. Man arī, protams, jāpateicas Čehijas prezidentūrai par skaidri parādīto apņēmību līdz Parlamenta pilnvaru beigām atrisināt jautājumu par šo direktīvu, kā arī pārējo paketi.

Es kā šīs GSM direktīvas referente uzskatu, ka esam atraduši pareizo galarisinājumu, kas pārceļ radiofrekvenču spektra stratēģisko plānošanu Kopienas mērogā, iekļaujot to turpmākajās daudzgadīgajās radiofrekvenču spektra politikas programmās un saistot to ar pamatdirektīvu. Tas ir pareizs lēmums, jo mēs tādējādi apstiprinām, ka radiofrekvenču spektram kā retam sabiedriskajam resursam ir nepieciešama likumīga kontrole, kā arī stratēģiska plānošana attiecībā uz jauno tīklu — bezvadu un optiskās šķiedras tīklu — izstrādi, kas, kā mēs visi esam vienojušies, ir nākotne — nākotne, kurā mums jāsniedz juridiska aizsardzība operatoriem, lai tie veiktu ieguldījumus un mēs varētu atgūt vadības stilu, kas kādreiz bija raksturīgs Eiropas Savienībai.

Es vēlos uzsvērt, ka ļoti būtiski ir arī tas, ka šajā vispārējā sistēmā esam noteikuši tehnoloģiskās neitralitātes principu attiecībā uz tīklu, jo, ņemot vērā, ka tas bija šā principa izņēmums, mēs divkārt padarām likumīgu Parlamenta darbību šāda veida situācijā.

Ņemot to vērā, es uzskatu, ka šī direktīva ir labs piemērs, kā nodrošināt lielāku radiofrekvenču spektra pārvaldības elastību atbilstoši šīs telekomunikāciju tiesību aktu paketes reformā paredzētajam.

Mums nevajadzētu aizmirst — un es vēlos to uzsvērt, tāpat kā to darīja daži mani kolēģi deputāti —, ka ar radiofrekvenču spektru saistītie pakalpojumi Eiropas Savienībā veido aptuveni 300 miljardus eiro lielu apgrozījumu, proti, 1,2 % no Kopienas IKP.

Tādēļ šā ierobežotā sabiedriskā resursa pārvaldības optimizēšana neapšaubāmi nodrošinās būtiskus ieguvumus, jo īpaši pašreizējās ekonomiskās krīzes laikā, un tā noteikti palīdzēs mums izklūst no krīzes. Es domāju, ka uzņēmumiem tā ir iespēja ieguldīt, lai izstrādātu jaunus pakalpojumus, kas spēj no jauna radīt pieprasījumu, kā arī palīdzēt uzlabot mūsu pilsoņiem domātos sabiedriskos pakalpojumus.

Efektīva radiofrekvenču spektra politika Eiropas Savienībā mums noteikti ļauj no šā resursa gūt lielākus sociālos un ekonomiskos ieguvumus, ko vēlamies sasniegt pēc iespējas rentablāk, tā arī sniedz labākās uzņēmējdarbības iespējas pakalpojumu sniedzējiem.

Nav šaubu, ka mēs visi esam ieinteresēti nodrošināt patērētājiem vairāk pakalpojumu un labāku to kvalitāti — tieši tādēļ mēs pieņemam tiesību aktus —, kā arī uzlabot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu pilsoņiem. Citiem vārdiem sakot, mēs vēlamies spēt sadarboties, lai panāktu lielāku Eiropas Savienības pilsoņu sociālo un teritoriālo iekļaušanu.

Dāmas un kungi! Domāju, ka šodien varam sevi apsveikt par tāda darba pabeigšanu, kas ir ārkārtīgi būtisks telekomunikāciju nozarei, kuras pieauguma rādītājs reālā izteiksmē 2008. gadā bija 1,3 %, kamēr kopējā IKP reālais pieaugums bija tikai 1 %. Es aicinu jūs visus rīt paust savu atbalstu mūsu darbam, lai mēs beidzot varētu īstenot šo tiesisko regulējumu.

Viviane Redīng, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētājas kundze! Tas bija īsts paraugs sadarbībai starp šeit pārstāvētajām partijām, ēnu referentiem, referentiem, Čehijas prezidentūru un visiem mūsu līdzstrādniekiem, un es apsveicu viņus par lieliski paveikto darbu.

Šodien iesniegtās vienošanās rezultāts ir lielisks darbs, kas sasniegts pēc tam, kad Komisija 2007. gadā šo paketi ierosināja. Rezultātu vidū ir jaunas patērētāju tiesības, piemēram, tiesības mainīt tālruna operatorus

vienas darbadienas laikā; Eiropas telekomunikāciju iestādes izveide; lielāka valsts telekomunikāciju regulatoru neatkarība; pasākumi, lai nodrošinātu eiropiešiem savienojumu ar platjoslas internetu; atļauja izmantot radiofrekvenču spektru jaunajos bezvadu pakalpojumos; jauns funkcionālās nošķiršanas instruments, lai palielinātu konkurenci un paplašinātu patērētāju izvēli; nepārprotams konkurenci atbalstošs nosacījums par ieguldījumiem ātrdarbīgos platjoslas tīklos; plašākas tiesības un jaunas garantijas patērētājiem; mehānismi datu aizsardzības pārkāpumu risināšanai un tamlīdzīgi uzlabojumi. Tie ir ļoti svarīgi un jauni pasākumi nozarei, kuras vērtība ienākumos pārsniedz 300 miljardus eiro un kura nodrošina Eiropai vispasaules līderpozīcijas mobilo tālrunu un ātrdarbīga interneta jomā.

Es vēlos uzsvērt — ja Parlaments nobalsos par šo paketi, tā būs jāsteno valstu tiesību aktos līdz 2010. gadam, un līdz šai vasarai tiks izveidota jaunā telekomunikāciju iestāde. Eiropas Parlamenta balsojums ir ļoti labas ziņas patērētājiem visā Eiropā. Ar viesabonēšanu esam nodrošinājuši zāles pret simptomu, ko izraisa vienota Eiropas Savienības telekomunikāciju tirgus trūkums. Tagad reforma pievēršas problēmas būtībai; tā sagatavo augsni patiešām vienotam telekomunikāciju tirgum gan operatoriem, gan patērētājiem. Tas ir ļoti būtiski mūsu nozarei.

Normatīvais dokuments nodrošinās stabilu tiesisko regulējumu, kas atbalsta ieguldījumus un jauninājumus un nodrošina tādu regulējuma konsekvenci, kāda nozarē ir vajadzīga, lai plānotu turpmākās uzņēmējdarbības stratēģijas. Tas ir ļoti svarīgi ekonomiskās nestabilitātes laikā, jo pašlaik mums ir pēc iespējas jāpalielina šīs nozares devums kopējās ekonomikas ražīgumā un izaugsmē. Man ļoti skaidri jāsaka, ka Parlaments, saskaroties ar šo izaicinājumu, nav izvairījies no saviem pienākumiem.

Ekonomika ir ļoti svarīga arī patērētājiem. Tādēļ es tikai vēlos pieminēt piekļuvi neatliekamās palīdzības dienestu pakalpojumiem, mazāku šķēršļu skaitu operatoru maiņai dienas laikā, privātumu saistībā ar personas datiem — tam visam ir rasts risinājums.

Es atzinīgi vērtēju to, ka Parlaments ir nostiprinājis nosacījumus par sīkdatņu un līdzīgu ierīču lietošanu. Interneta lietotāji būs gan labāk informēti par to, kas notiek ar viņu personas datiem, gan arī varēs vieglāk kontrolēt savu personas informāciju praktiski. Es atzinīgi vērtēju obligāta paziņojuma par personas datu aizsardzības pārkāpumiem ieviešanu. Šī ir pirmā reize, kad Eiropas mērogā ir noteikts šāda veida pienākums.

Es arī atzinīgi vērtēju faktu — un Parlaments to vienmēr ir atbalstījis —, ka tiks nostiprināts cilvēku ar īpašām vajadzībām stāvoklis. Es visvairāk priecājos par to, ka tagad patērētājiem būs garantijas saistībā ar privātumu, vārda brīvību un piekļuvi informācijai. Tas viss kopā — pieņemot saskaņošanas pasākumus vai arī veicot lielāku valsts regulatīvo iestāžu izvēlēto tiesiskās aizsardzības pasākumu uzraudzību — nodrošinās lielāku konsekvenci iekšējā tirgū un palīdzēs jaunajai iestādei, kam šajā procesā būs būtiska loma, jo tā apvienos 27 valstu regulatīvo iestāžu zināšanas un pieredzi un likvidēs atlikušos šķēršļus Eiropai bez robežām.

Esmu ļoti gandarīta par to, ka Parlamentam ir bijusi būtiska nozīme daudzgadīgo spektra politikas programmu — ko ierosinās Komisija — lomas palielināšanā un ka pirmoreiz Parlaments varēs šo jomu ietekmēt. Tādēļ mēs pirms Labāka regulējuma direktīvas stāšanās spēkā grozīsim Komisijas lēmumus par Radiofrekvenču spektra politikas grupu, lai atļautu šai politikas grupai tieši ziņot Padomei un Parlamentam.

Es arī atzinīgi vērtēju Parlamenta atbalstu tehnoloģiju un pakalpojumu neitralitātes principiem un piekrišanu iespējama frekvenču joslu lietošanas saskaņošanai, kuras ietvaros iespējama lietošanas tiesību tirdzniecība. Pienācīgi ņemot vērā iesaistītos riskus, tam visam būs liela nozīme saistībā ar ieguldījumiem nākamās paaudzes tīklos un ieguldījumu atdevi. Tas būs ļoti svarīgi arī, lai varētu palīdzēt Komisijai, kad tā izstrādās detalizētākus vadošos norādījumus attiecībā uz piekļuvi nākamās paaudzes tīkliem.

Atbildot uz parlamentāriešu uzsvērtajiem aspektiem, man ir jāizsaka divi paziņojumi. Pirmkārt, es precizēju, ka Komisija veicinās plašas debates par universālā pakalpojuma darbības jomu un atbilstoši nepieciešamībai nāks klajā ar agrīniem priekšlikumiem. Otrkārt, Komisija nekavējoties sāks darbu pie plašām konsultācijām un tādu priekšlikumu izstrādes, kas attiecas uz prasības paziņot par datu aizsardzības pārkāpumiem ieviešanu arī citās nozarēs.

Vēl viens apspriežamais dokuments ir GSM direktīva. Šajā jomā Komisija var pilnībā atbalstīt pārmaiņas, kuru mērķis ir precizēt frekvenču joslas, uz kurām attieksies grozāmā direktīva. Es tikai vēlos uzsvērt, ka šī direktīva viena pati nodrošinās līdz 1,6 miljardus eiro lielus apjomradītus ietaupījumus mobilo sakaru nozarē, kas ļoti skaidri parāda, ka Parlamentam izdodas ierosināt līdzsvarotus lēmumus — lēmumus ar labu ekonomikai, lēmumus par labu nozarei, lēmumus par labu patērētājiem. Tas viss kopā veido ļoti labu paketi, kas atbilst Eiropas interesēm.

Komisijas paziņojums

- *par universālo pakalpojumu (3.a apsvērums)*

Komisija ņem vērā apsvēruma (3.a) tekstu, par ko vienojies Eiropas Parlaments un Padome.

Komisija šajā kontekstā vēlas atkārtoti apstiprināt, ka saskaņā ar tās 2008. gada 25. septembra Paziņojumu par universālā pakalpojuma darbības jomu elektroniskajos sakaru tīklos un pakalpojumos COM (2008) 572, 2009. gada laikā tā veicinās plašas ES mēroga debates, kurās tiks pārskatītas dažādas alternatīvas pieejas un visām ieinteresētajām pusēm tiks atļauts paust savu viedokli.

Komisija izveidos debašu kopsavilkumu Eiropas Parlamentam un Padomei adresētā paziņojumā un līdz 2010. gada 1. maijam ierosinās priekšlikumus, kas var būt nepieciešami saistībā ar Universālā pakalpojuma direktīvu.

- *par personas datu aizsardzības pārkāpumu (2. panta h) punkts un 4. panta 3. punkts — e-privātuma direktīva)*

Elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu jomas tiesiskā regulējuma reforma ES noteikumos par datu aizsardzību un privātumu ievieš jaunu jēdzienu — obligātu paziņojumu par personas datu aizsardzības pārkāpumu, ko veikusi elektronisko komunikāciju pakalpojumu un tīklu nodrošinātāji. Tas ir būtisks solis ceļā uz uzlabotu drošības un privātuma aizsardzību, lai gan šajā posmā tas aprobežojas ar elektronisko komunikāciju jomu.

Komisija pieņem zināšanai Eiropas Parlamenta vēlmi, ka pienākums paziņot par personas datu aizsardzības pārkāpumu nedrīkst aprobežoties ar elektronisko komunikāciju nozari, bet tam jāattiecas arī uz tādām organizācijām kā informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēji. Šāda pieeja būtu pilnībā saskaņota ar kopējās valsts politikas mērķi — uzlabot ES pilsoņu personas datu aizsardzību un to spēju rīkoties šādu datu ļaunprātīgas izmantošanas gadījumā.

Šajā kontekstā Komisija vēlas atkārtoti apstiprināt savu uzskatu, kas norādīts sarunās par tiesiskā regulējuma reformu, ka debates par publiski pieejamu elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniedzēju pienākumu paziņot par personas datu aizsardzības pārkāpumiem vajadzētu paplašināt līdz vispārēji piemērojamām prasībām par paziņojumu par pārkāpumu.

Tādēļ Komisija nekavējoties uzsāks atbilstošu sagatavošanās darbu, kas ietvers konsultācijas ar ieinteresētajām personām līdz 2011. gadam, lai tiktāl, cik tas ir vajadzīgs, ierosinātu ar šo jomu saistītus priekšlikumus. Papildus tam Komisija apspriedīsies ar darba grupu, kas izveidota saskaņā ar 29. pantu, un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju par Direktīvā 2002/58/EK noteikto ziņošanas par datu aizsardzības pārkāpumiem noteikumu principu iespējamu piemērošanu citās nozarēs neatkarīgi no iesaistītās nozares vai datu veida.

Angelika Niebler, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Arī es vēlos sākt ar pateicību visiem, kas palīdzēja padarīt iespējamu apmierinošu kompromisu par telekomunikāciju tiesību aktu paketi. Pirmkārt, mana pateicība pienākas Parlamentam — galvenokārt referentiem, maniem kolēģiem deputātiem *Harbour* kungam, *del Castillo Vera* kundzei un *Trautmann* kundzei, un, protams, arī *Pleguezuelos Aguilar* kundzei. Komisāres kundze, arī jums liels paldies par lielisko sadarbību ar Komisiju. Jūs pati ļoti bieži piedalījāties šajās trīspusējās sarunās. Tā ir laba zīme. Jūsu un Čehijas prezidentūras devums, palīdzot mums beigu beigās panākt šo kompromisu, bija patiesi konstruktīvs.

Kompromiss ir labs, un es ļoti ceru, ka rītdien paredzētā balsojuma laikā tas saņems plašu atbalstu. Kā jau tika minēts, visa telekomunikāciju nozare ir viena no visefektīvākajām Eiropas ekonomikas nozarēm, un pašā finanšu un ekonomiskās krīzes vidū ir īpaši svarīgi radīt vispārējus apstākļus, lai Eiropā atkal varētu iedarbināt motoru, kas rada darbavietas, un turpināt tā darbību. Ar telekomunikāciju nozari ir saistītas daudzas darbavietas, un ar tiesisko regulējumu, ko pieņemam, mēs esam radījuši apstākļus, kas ļaus šai nozarei turpināt veiksmīgu attīstību.

Kādēļ telekomunikāciju tiesību aktu pakete ir tik būtiska? Vēlos norādīt uz, manuprāt, vissvarīgāko aspektu. Mums ir vajadzīga ātra piekļuve internetam visā Eiropā, turklāt ne tikai pilsētās, bet arī lauku reģionos. Ar „mums” es domāju jauniešus, kuri sazinās visā pasaulē. Ar „mums” es domāju mūsu uzņēmumus, kas darbojas globāli un ir izveidoti starptautiskā vidē, kā arī, protams, mūsu iestādes un administrācijas. Ko šajā ziņā panāk telekomunikāciju tiesību aktu pakete? Tā izveido vajadzīgo tiesisko regulējumu, lai uzņēmumi varētu ieguldīt platjoslas tīklu paplašināšanā visā valstī. Ar šo paketi un tajā iekļauto ieguldījumu aizsardzību esam radījuši nozīmīgus stimulus, taču tai pat laikā ar šajā regulā noteiktajām prasībām esam panākuši, ka tagad tiek nostiprināti jaunie tirgi. Ar jauno tīklu veidošanu saistītie riski ir sadalīti apmierinoši un godīgi.

Ko vēl telekomunikāciju pakete reglamentēs? Pirmkārt, efektīvu frekvenču joslu izmantošanu — tas ir būtiski arī platjoslas pakalpojumu nodrošināšanas attīstībai valsts mērogā. Paketē mēs atbalstām elastīgu politiku attiecībā uz frekvencēm Eiropā. Frekvenču joslām, kas tiks atbrīvotas līdz ar pievēršanos digitālajai televīzijai — tā dēvētajai „digitālajai dividendei” —, jābūt pieejamām mobilajiem platjoslas pakalpojumiem, kas var kompensēt pakalpojumu trūkumu lauku teritorijās. Taču tai pat laikā mēs arī esam atzinuši apraides īpašo nozīmi brīva viedokļa veidošanā mūsu demokrātiskajā sabiedrībā. Tādēļ kopumā tas ir labs kompromiss, un es ceru, ka rīt tas saņems plašu atbalstu!

Erika Mann, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze! Ir ļoti aizraujoši sekot līdzi šīm debatēm — kolēģi jau ir izklāstījuši galvenos tematus, un komisāre ir izteikusi savu paziņojumu —, taču fakts, ka Padome šeit vispār nepiedalās, mums daudz pastāsta par veidu, kā mēs Eiropas Savienībā reizēm strādājam. Tas ir absolūti nepieņemami. Mēs piedzīvojam vienu no Eiropas Savienības un visas pasaules nopietnākajām krīzēm un runājam par jautājumu, kas ir tik būtisks un svarīgs saistībā ar darbavietu radīšanu — vienā no jomām, kas joprojām lielā mērā ir stabila —, un, redzot, ka Padome šodien nedomā un nedeбатē kopā ar mums, man daudz kas kļūst skaidrs. Es ceru, ka nākamo Padomes prezidentūru mēs redzēsim šeit biežāk, jo mēs nevaram turpināt strādāt šādā veidā.

Ļaujiet man pateikt divas lietas. Es vēlos pateikties ēnu referentei *Pilar del Castillo Vera*, kura ir paveikusi lielisku darbu. Tas bija grūts darbs, un pašā sākumā nebija skaidrs, ka mēs to izdarīsim un ka mums izdosies šajā jomā panākt lielāku „europeiskošanu”. Šķiet, ka esam atraduši veidu, kas ir pieņemams un kas palīdzēs valstu regulatīvajām iestādēm strādāt kopā un mācīties vienai no otras. Tas būs labs sasniegums, jo īpaši jaunajām dalībvalstīm.

Ļaujiet man aizskart divus jautājumus, kurus — es priecājos — pieminēja Komisāre: ieguldījumi jaunā infrastruktūrā, kurai būs jauna struktūra un kura darbosies saskaņā ar konkurences noteikumiem, kas, neskatoties uz noteikumu dažādību, veicinās šajā jomā ieguldījumu plūsmu; un pamatnostādnes, kuras ļoti drīz tiks publicētas NGA. Es ceru, ka šajās pamatnostādnēs tiks ievērota šā Parlamenta noteiktā filozofija, no kuras, ceru, komisāre neatkāpsies.

Runājot par universālo pakalpojumu, es ceru, ka komisāre atradīs veidu, kā panākt, lai telekomunikāciju operatori, kuri gūs ieņēmumus no jaunām ieguldījumu iespējām, veiktu ieguldījumus ar mērķi turpmāk nodrošināt visiem pilsoņiem piekļuvi platjoslas tīklam. Es ceru, ka tas tiks paredzēts Universālā pakalpojuma direktīvā, kas ir gaidāma gada otrajā pusē.

Ar pēdējo piebildi vēlos mudināt šo Parlamentu, savus kolēģus un Komisiju — cerams, arī Padomi — aplūkot jomas, kurās esam raduši kompromisus, taču ar kurām neesam pilnīgi apmierināti. Tas attiecas uz jautājumiem saistībā ar internetu, piemēram, veidu, kā valstis var iesaistīties, ja uzskata, ka pilsoņi nelikumīgi piekļūst interneta saturam — vācu valodā šādu darbību mēs saucam par „*Internet sparen*” —, un tīkla pārvaldību. Es ceru, ka atradīsim veidu, kā pievērsties šiem jautājumiem gada otrajā pusē, un atradīsim pareizo sistēmu, lai panāktu lielāku vienprātību starp mums un pilsoņiem, kuri lielā mērā ir atkarīgi no mums.

Cristian Silviu Bușoi, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze! Es kā Liberāļu grupas ēnu referents vēlos pateikties *Malcolm Harbour* un citiem kolēģiem par lielisku sadarbību. Šis dokuments ir ļoti svarīgs visiem Eiropas Savienības elektronisko sakaru lietotājiem, un kompromiss, ko beigās panācām ar Padomi — un tās nebūt nebija vieglas diskusijas —, ir ļoti līdzsvarots.

Rezultāts sarunām ar Padomi ir vairāki nozīmīgi sasniegumi. Viens no lielākajiem uzlabojumiem, salīdzinot ar pirmo lasījumu, ir saistīts ar piekļuvi Eiropas Savienības neatliekamās palīdzības dienesta tālruņa numuram „112” un operatoriem — vismaz fiksēto un mobilo tālruņu sakaru operatoriem — noteikto pienākumu padarīt pieejamu informāciju par izsaucēja atrašanās vietu bez traucējumiem, kas saistīti ar tehnisko īstenojamību. Tas ir ļoti nozīmīgs sasniegums, jo palīdzēs neatliekamās palīdzības dienestiem efektīvāk reaģēt un veicinās visu pilsoņu dzīvības aizsardzību neatkarīgi no to atrašanās vietas Eiropas Savienībā.

Pretrunīgs jautājums ziņojumā bija datu plūsmas pārvaldības politikas nosacījumi, taču es stingri uzskatu, ka panāktais kompromiss aizsargā lietotāju tiesības piekļūt interneta saturam un izmantot pakalpojumus, ko tie paši izvēlas. Nevienš šā Parlamenta deputāts nekad nav gribējis ierobežot brīvību internetā. Mūsu mērķis bija atļaut datu plūsmas pārvaldības procedūras, ciktāl tās ir nepieciešamas, lai nodrošinātu galalietotājiem labāko iespējamo tiešsaistes lietošanas pieredzi, un ciktāl tās neierobežo pakalpojumu sniedzēju konkurenci. Es uzskatu, ka kompromiss pilnībā atbilst šim mērķim, un tādēļ es to pilnībā atbalstu.

Es arī uzskatu, ka visos pasākumos saistībā ar piekļuvi pakalpojumiem un to izmantošanu ir jāievēro visu pilsoņu pamattiesības un brīvības, un arī tas šajā ziņojumā ir nodrošināts. Daži no mums var nebūt apmierināti

ar šo kompromisu, taču es gribētu uzsvērt, ka, neskatoties uz tā trūkumiem, tas ir labākais, ko varējām panākt no Padomes, un es ļoti iesaku rīt par to balsot.

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Ir viena lieta, par ko īpaši vēlos paslavēt referenti. Manuprāt, ir ļoti labi, ka atsevišķos jautājumos komisāre Reding kundze ir attālinājusies no sava priekšlikuma. Piekļuve frekvenču joslām — tagad, kad tiek noteikts tiesiskais regulējums — ir daudz līdzsvarotāka, nekā sākotnēji ierosināts Komisijas priekšlikumā.

Manuprāt, kā tagad esam vienojušies, sakārtojot frekvenču joslu jomu, tiks pievērsta daudz lielāka uzmanība sabiedrības interesēm saistībā ar apraides attīstību. Ņemot vērā pašreizējās finanšu tirgus aptverošās debates, es uzskatu, ka ar savām debatēm mēs īstenībā esam novērsuši nepatīkšanas. Pašreizējā priekšlikuma versijā daudz līdzsvarotākā veidā tiks ņemtas vērā attiecības starp tirgu un to, ko tirgū iespējams radīt, un valsts uzdevumiem. Es uzskatu, ka tas simbolizē mūsu demokrātijas drošības progresu un ka tas var būt arī vērtīgs ieguldījums mūsu kultūrā.

Pat ja mūs joprojām gaida diskusijas grupas vidū, vēlos šeit un tagad norādīt, ka nebūt neesmu apmierināta ar kompromisiem attiecībā uz interneta lietotāju tiesību ierobežojumiem gadījumos, kad tiek uzskatīts, ka ir izdarīti pārkāpumi.

Es zinu, ka sākotnējais Grozījuma Nr. 138 formulējums nebija juridiski pareizākais. Taču es uzskatu, ka pašlaik atrastais kompromiss negarantē to, ka pirms ierobežot Eiropas Savienības pilsoņa pamattiesības tiks piesaistīts tiesnesis, lai pieņemtu lēmumu par tiesību ierobežošanu. Komisāres kundze, es ar ļoti lielu interesi uzklaušītu, kā jūs interpretējat kompromisu un jo īpaši to, ko, jūsuprāt, pašreiz ierosinātais kompromiss nozīmē Francijas *Hadopi* modelim.

Es domāju, ka saistībā ar pamattiesībām mēs radīsim divas dažādas situācijas. Iespējams, vienā dalībvalstī klāsies labāk nekā citās. Es domāju, ka tas ir ļoti, ļoti slikti formulēts kompromiss. Mums kā Parlamentam vajadzētu to izdarīt labāk. Attiecībā uz mākslinieku tiesībām, priekšsēdētājas kundze, es piekrišu savai kolēģei deputātei Mann kundzei, ka autoru tiesības ir jāreglamentē un ka tas nav jādara tirgus regulējuma ietvaros.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL grupas vārdā. – (SV) Paldies, priekšsēdētājas kundze! Šodien mēs piedzīvojam jaunas sabiedrības veidošanos. Mēs piedzīvojam tehnoloģisku atjaunošanos sabiedrībā, kurā vecie sakaru veidi — vienvirziena komunikācija, kur „viens runā un visi klausās” — ir aizstāti ar saziņu, kurā ir vairāk dimensiju un lielāka līdzdalība, un daudzi no mums ir pieņēmuši šo jauno brīvības kultūru. Runa ir par mijiedarbību, vārda brīvību, radošumu un radošu aizrautību. Runa ir par apmaiņu ar informāciju, kas bieži ir neatkarīga no komerciālām interesēm, taču diemžēl vecās varas struktūras jūtas apdraudētas un tādēļ vēlas iejaukties, regulēt un kontrolēt internetā notiekošo.

Aizbildinoties ar organizētās noziedzības un terorisma apkarošanu, tās cenšas ierobežot mūsu pilsoniskās tiesības, taču to nedrīkst pieļaut. Tādēļ, lai aizsargātu pilsoņu tiesības uz internetu, kopā ar kolēģiem no Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas esmu izstrādājusi vairākus grozījumus, kas aizsargā pilsoniskās tiesības. Es atkārtoti iesniedzu manis ierosināto Grozījumu Nr. 166, kas tika pieņemts iepriekšējā lasījumā. Grozījuma mērķis ir nodrošināt, lai elektronisko sakaru galalietotāji, proti, mēs, pilsoņi, bez nepamatotiem ierobežojumiem varētu piekļūt pakalpojumiem un lietotnēm. Mums ir jāatrod līdzsvars starp cilvēku tiesībām brīvi izteikt viedokli un tiesībām uz konfidencialitāti un jāaizsargā personas dati un citu cilvēku brīvības un tiesības, tostarp tiesības uz intelektuālā īpašuma aizsardzību un sabiedriskās drošības aizsardzību.

Atsevišķās valstīs valdības vēlas ieviest jaunus, stingrākus tiesību aktus, kas ļautu interneta pakalpojumu sniedzējiem bloķēt piekļuvi internetam. Mēs uzskatām, ka nedrīkst pastāvēt iespēja bloķēt pilsoņa piekļuvi internetam, ja pirms tam lieta nav izskatīta tiesā. Man kā pilsonim ir jāvar „klejot” pa dažādām interneta vietnēm, zinot, ka privāti uzņēmumi nevar iegūt šo informāciju. Tie, kam patiesi patīk internets un tā sniegtās iespējas, uzskata, ka lietotāju tiesības jādefinē atbilstoši tam, kā mēs izmantojam savu interneta pakalpojumu abonementu. Mēs nevēlamies tikt ierobežoti līdz patērētāja līmenim, kad mums ir tikai līgumā par abonementu rakstītās tiesības. Diemžēl gan Padomes kopējā nostāja, gan kompromiss paver ceļu šādi notikumu gaitai, taču mēs internetā vēlamies būt pilsoņi, nevis tikai pircēji un patērētāji. Internets ir tikšanās vieta, brīvas informācijas forums, sava veida kopīga teritorija. Vai mēs tagad grasāmies regulēt šo forumu un pielāgot to komerciālās pasaules pārstāvju interesēm? Nē, domāju, ka nē. Jautājums ir šāds — kāda veida sabiedrībā mēs vēlamies dzīvot? Vai vēlamies dzīvot sabiedrībā, kuru uzrauga, vai arī vēlamies sabiedrību, kurā cilvēki var būt droši par to, ka tiek ievērots tiesiskums? Sabiedrībā, kurā cilvēki var zināt, ka tiek respektēts viņu privātums, un sabiedrībā, kur vārda brīvību vērtē augstāk par cilvēku dzīves kontrolēšanu. Es vēlos dzīvot šāda veida

sabiedrībā un strādāt pie tās veicināšanas. Tādēļ es mudinu jūs atbalstīt grozījumus par pilsoņu tiesībām, ko iesniedzu es un GUE/NGL grupa.

Kathy Sinnott, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze! Internets ir mainījis mums pazīstamo pasauli. Informācija, ko agrāk būtu grūti vai neiespējami atrast, tagad ir tikai pāris sekunžu attālumā, taču interneta galvenā iezīme ir nevis ātrums vai tehnoloģija, bet gan brīvība — brīvība paust viedokli, brīvība apmainīties idejām un brīvība dalīties informācijā.

Daži atbalsta ierobežotu nākotni, tādu nākotni, kurā tiek kontrolēta brīva datu aprīte, kurā lielajiem uzņēmumiem ir atļauts kavēt jauninājumus un kurā interneta pakalpojumu sniedzēji kļūst par vārtsargiem. Mēs šādu pieeju jau esam redzējuši — Ķīnā.

Es ceru, ka mēs izvēlēsimes saglabāt brīvību, kas ir sniegusi tik lielus panākumus un mainījusi pasauli uz labāko pusi. Laikā, kad ekonomikai ir vajadzīga visa palīdzība, ko vien tai var sniegt, mums jāizvēlas atvērtība progresam, nevis īstermiņa protekcionisms par labu peļņai. Savu vēlēšanu vārdā es balsošu par mūsu informācijas brīvību un turpmāku brīvu piekļuvi interneta lietošanai, nepārkāpjot likumu. Tā rīkojoties, es balsošu par demokrātiju un ekonomiku, kurā ikvienam tiek sniegtas iespējas.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Lai gan tā sauktais tiesību akts *Hadopi*, ko izstrādā Parīzē, tiek pozicionēts kā dokuments, kas likumīgi aizsargā māksliniecisko jaunradi, patiesībā tas ir tiesību akts, kas ierobežo brīvību.

Patiesi, šis dokuments neveicina jaunradi. Tas tikai nodrošina interneta lietotāju darbību plašu uzraudzīšanu. Tajā nav iekļauti konkrēti priekšlikumi par to, kā uzlabot kultūras preču likumīgu iegādi. Tas nozēlojamā veidā atpaliek no tehniskajām iespējām paslēpt IP adreses vai izmantot izlikšanās metodi. Tas ir solis atpakaļ saistībā ar tiesībām izgatavot privātas kopijas, par kurām ikviens tā vai tā maksā nodokli par digitālajiem datiem. Šis dokuments sniedz pilnībā administratīvai iestādei cietsirdīgu varu iesniegt prasības tiesā un noteikt sodus. Tas atjauno dubultu sodu, jo interneta lietotājiem tiek liegta piekļuve tīmeklim, taču viņiem jāturpina maksāt par interneta pakalpojumu abonementu. Visbeidzot tas noniecina nevainības prezumpciju un personas tiesības sevi aizstāvēt.

Bloķējot šo tiesību aktu, kas ir komunistiskās Ķīnas vai citu totalitāro režīmu cienīgs, likumu, kura pieņemšanu vēlas panākt *Sarkozy* kungs, šis Parlaments katram no mums nostiprinātu tiesības uz privātumu, piekļuvi informācijai, vārda brīvību un taisnīgu tiesu. Tas ir ļoti svarīgi.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi! Vispirms man jāpasakās referentiem un ēnu referentiem un viņi jāapsveic. Pēdējo mēnešu laikā mēs visi esam ļoti smagi strādājuši, lai izveidotu paketi, kas, manuprāt, ir konsekventa un ļoti kvalitatīva.

Jāatzīst, ka sarunas nebija vieglas ne Parlamentā, ne ar Padomi un Komisiju, taču parlamentārajā komitejā, kurā ar saturu saistītos jautājumus pilnībā aizēnoja pārējie šīs paketes elementi, viedokļi kopš pirmā balsojuma ir ievērojami mainījušies.

Tādēļ *Harbour* kunga ziņojumā praktiski netika pieminēti daudzie ar patērētājiem saistītie uzlabojumi. Es ceru, ka šoreiz būs citādāk, ne tikai tādēļ, ka ir panākti veiksmīgi kompromisi par pamatbrīvībām un privātuma ievērošanu, bet arī tādēļ, ka šim dokumentam ir milzīgs potenciāls gan saistībā ar patērētājiem, gan telekomunikāciju nozarēm un to darbiniekiem. Kompromisi, kas panākti par pamatdirektīvu un Universālā pakalpojuma direktīvu, skaidri norāda uz dalībvalstu pienākumu ievērot tiesības uz taisnīgu tiesu, kas noteikti nomierina tos cilvēkus, kas ieilst pret Francijas plānu piešķirt administratīvām iestādēm pilnvaras noteikt sankcijas. Šie dokumenti nav nekas cits kā Trojas zirgs attiecībā uz pakāpenisku reakciju, un tie pat neatbilst pašam principam.

Bažas rada arī interneta neitralitāte un jautājums par piekļuves ierobežošanu. Teksta galīgajā variantā ir ļoti skaidri pausta nostāja par šo jautājumu. Jebkāda tīkla pārvaldības politika ir attaisnota tikai minimālās pakalpojumu kvalitātes saglabāšanas nolūkā, un tā nedrīkst izraisīt pakalpojumu un lietotņu diskrimināciju, kad visu kontrolē valstu regulatīvās iestādes.

Es arī vēlos uzsvērt to, ko esam panākuši par labu patērētājiem saistībā ar Universālā pakalpojuma direktīvu. Turpmāk operatori nevarēs aizbildināties, ka tehniskās īstenojamības problēmu dēļ nenodrošina uzticamu piekļuvi neatliekamās palīdzības dienestiem un informācijai par ikviena neatliekamās palīdzības numura „112” izsaukēja atrašanās vietu. Šis Eiropas pilsoņu drošībai svarīgais jautājums beidzot būs nokārtots; vairākus gadus tas ir bijis tehniski iespējams, taču iestādes un operatori izvēlējās upurēt drošību uz ieguldījumu ietaupīšanas altāra.

Tas pats attiecināms uz obligāti un regulāri sniedzamas ar līgumu saistītas informācijas pārredzamības un kvalitātes uzlabošanu. Patērētāji varēs saņemt informāciju par cenām, kas atbilst to patērētāja profilam, kā arī brīdinājuma ziņojumus, pārsniedzot noteikto cenu paketi, kas būs īpaši noderīgi saistībā ar sakaru īpašajiem tarifiem ārvalstīs vai jauniešiem, kuri ir galvenie speciālo pakalpojumu īsziņu izmantotāji. Turpmāk līgumu termiņš tiks ierobežots līdz 24 mēnešiem, un operatoriem būs pienākums piedāvāt 12 mēnešus ilgus līgumus, savukārt operatora maiņai būs jāstājas spēkā vienas dienas laikā. Esam panākuši maksimālas piekļuves iespējas lietotājiem ar īpašām vajadzībām, kā arī universālā pakalpojuma darbības jomas pārskatīšanu, lai līdz nākamajam gadam to īpaši piemērotu arī mobilajiem sakariem.

Dāmas un kungi! Es ceru, ka mēs balsosim par šā dokumenta galīgo redakciju, kas ir mēnešiem ilgu sarunu rezultāts, neļaujot sevi pārmērīgi nomākt bažām, kuras, lai gan ir saprotamas, ņemot vērā būtisko nozīmi,

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju.)

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es kā referents direktīvai par datu aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē, vispirms vēlos pateikties *Harbour* kungam, kurš ir piešķīris pilnīgi jaunu nozīmi jēdzienam „uzlabota sadarbība”. Tā nebija pirmā šāda veida procedūra, taču visticamāk, ka šādā veidolā tā bija visauglīgākā. Es vēlos pateikties komisārei *Reding* kundzei, kura bija klāt visās trīspusējajās sarunās un personīgi piedalījās procesā, ko mūsdienās nevar teikt par visiem komisāriem.

Manuprāt, mums izdevās parādīt, ka labākā patērētāju aizsardzība, pirmkārt, ir efektīva datu aizsardzība; ka laikā, kad cilvēki „klejo” internetā un precīzi nezina, kas notiek aiz viņu ekrāniem, ir īpaši svarīgi viņus informēt. Mēs esam pieņēmuši Komisijas priekšlikumu padarīt obligātu ziņošanu par drošības pārkāpumiem un esam to uzlabojuši. Tā ir procedūra, kas tiks īstenota pakāpeniski, un ir izstrādāta, sadarbojoties ar valstu regulatīvajām iestādēm un politikas veidotājiem. Mani priecē Komisijas paziņojums, ka līdz 2011. gada beigām tiks iesniegta horizontāla direktīva, jo ir bezjēdzīgi pievērsties šim jautājumam tikai elektronisko sakaru jomā.

Tai pat laikā mēs esam panākuši, ka ir obligāti jāsaņem lietotāja piekrišana programmu vai lietotņu, tostarp cietajā diskā saglabātu personas datu uzglabāšanai. Saistībā ar to es arī vēlos īsi piebilst, ka sākotnējos priekšlikumos esam izstrādājuši, cieši sadarbojoties ar attiecīgās nozares pārstāvjiem. Atsevišķās nozares daļās tie nebija pietiekami dziļi vai arī gluži pretēji. Vēlāk tie izraisīja problēmas un pārpratumus Padomē un Komisijā, līdz beigās radās vēlme atgriezties pie sākotnēji ierosinātā, jo tiem nepatika kompromisa priekšlikumi. Vēsture māca, ka mums kā iestāžu pārstāvjiem vajadzētu ticēt, ka kopā varam labi sadarboties, un mums nevajadzētu ļaut tiem, kam ir citas intereses, uzcelt starp mums sienu.

Noslēgumā vēlos vēlreiz atsaukties uz savas kolēģes deputātes *Trautmann* kundzes ziņojumu. Vairāki manas grupas deputāti un citi nepiekritīs „izslēgšanas pēc trīs pārkāpumiem” likumam. Pirms tiek bloķēta piekļuve tīklam, ir vajadzīga juridiska kontrole.

David Hammerstein (Verts/ALE). – (ES) Paldies, priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze! Man bija prieks piedalīties šajā ļoti aizraujošajā procesā. Es vēlos pateikties arī referentiem.

Patlaban *Sarkozy* kungs met izaicinājumu Eiropas iestādēm saistībā ar interneta nākotni. Kāda būs mūsu reakcija? Vai mēs grasāmies klusēt un neatbildēt? Kāda ir Eiropas Savienības un Komisijas nostāja par pakāpenisku atbildi saistībā ar *HADOPI* (Augstā pārvalde mākslas darbu izplatīšanai un tiesību aizsardzībai internetā) tiesību aktu?

Mums vajadzētu uzklaušt eiropiešu vairākumu, jo īpaši jauniešus, kuri ir izauguši digitālajā laikmetā, un cilvēkus, kuri nevēlas, lai internetam būtu vārtsargi; viņi nevēlas uzlikt smagu slēdzeni apmaiņai ar zināšanām, kultūru un informāciju internetā.

Vairākums vēlas brīvību, viņi vēlas saglabāt savu privātumu, viņi vēlas piekļūt kultūrai bez bailēm vai raizēm, un viņi vēlas saglabāt interneta neitralitāti; viņi nevēlas, lai saistībā ar datu pārraidi notiek filtrēšana vai diskriminācija.

Lielais vairākums nevēlas, lai operatori kļūst par digitālo policiju, spiegiem, gan tiesnešiem, gan pusēm, kas tiesājas, kuri padara normālu, demokrātisku tiesvedību maznozīmīgu. Tas ir skaidri jāpasaka.

Tādēļ mēs lūdzam referentei *Trautmann* kundzei mainīt balsošanas sarakstu, lai pirms balsojuma par kompromisu — nostāju, ko pieņēmuši vairāk nekā 80 % šā Parlamenta deputāti — mēs varētu balsot par tiesībām internetā un iejaukšanos tikai tādā gadījumā, ja iepriekš ir pieņemts juridisks lēmums.

Interneta neitralitāti apdraud ne tikai šis iemesls, bet arī tā sauktā „datu plūsmas pārvaldība”, un es baidos, ka atsevišķi aspekti *Harbour* kunga ziņojumā par universālajiem pakalpojumiem nenodrošina skaidru neitralitātes aizsardzību.

Ar informāciju, kas patērētājiem sniegta līgumā, vien nepietiek.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). - Priekšsēdētājas kundze! Šī telekomunikāciju tiesību aktu pakete ļoti interesē daudzus pilsoņus manā valstī Īrijā un nūdien visā Eiropas Savienībā, un tas ir pareizi. Es ceru, ka mēs kā EP deputāti šo pilsoņu vārdā varam nosūtīt pārliecinošu vēstījumu, ka mēs atbalstām brīvu internetu, kur tiek pilnībā ievērots lietotāju privātums un to tiesības. Labākais veids, kā šodien aizsargāt mūsu pilsoņu tiesības, ir nostāties aiz iesniegto pilsoņiem vēlamo grozījumu mūra.

Ja šos grozījumus pieņems, tie atjaunos sava veida līdzsvaru starp galalietotāju tiesībām un brīvībām un citu cilvēku tiesībām un brīvībām, tostarp tiesībām uz intelektuālā īpašuma aizsardzību un tiesībām uz privātumu. Šā priekšlikuma mērķim ir jābūt ne tikai aizsargāt tos, kam ir vajadzīga aizsardzība, bet arī nostiprināt pilsoņu tiesības likumīgi piekļūt informācijai viņiem vēlamā vietā un laikā. Pakalpojumu sniedzējiem ir jāliek viennēr darboties pārredzami, un, ja ļoti retos izņēmuma gadījumos ir jāierobežo piekļuve pakalpojumam, tiem ir jāspēj pilnībā pamatot šos ierobežojumus. Valstu iestādēm ir jāpiešķir pilnvaras izmeklēt jebkuru pakalpojumu sniedzēju noteikto ierobežojumu.

Visbeidzot, es ceru, ka šonedēļ šis Parlaments nostāsies savu pilsoņu pusē, atbalstot pilsoņu grozījumu paketi, un tādējādi atbalstot interneta lietotāju brīvību un pilsoniskās brīvības visā Eiropas Savienībā.

Hanne Dahl (IND/DEM). - (DA) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze! Es domāju, ka attiecībā uz pilsoņu tiesībām kompromiss nav pietiekami labs. Mani satrauc, ka Francijas kultūras ministrs joprojām uzskata, ka pēc trim pārkāpumiem ir jāvar administratīvi pārtraukt piekļuvi internetam. Tādēļ kopā ar vairākiem kolēģiem es atkārtoti iesniedzu grozījumu, par kuru šis Parlaments jau vienreiz ir balsojis. Tomēr par to nav iespējams balsot atbilstoši šobrīd iesniegtajam balsošanas sarakstam, jo vispirms mums ir jābalso par kompromisu. Tādēļ es lūdzu kolēģus deputātus mainīt balsojuma kārtību, lai pirms balsojuma par visu kompromisa tekstu varam balsot par pilsoņu grozījumiem.

Luca Romagnoli (NI). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es uzskatu, ka internetam jāturpina būt atvērtam. Tā kā sakaru pakalpojumu nozare pārvalda datu plūsmu, tai ir *de facto* kontrole pār demokrātiskām diskusijām un piekļuvi zināšanām. Tā efektīvi kontrolē mūsu piekļuvi tirdzniecībai un vēl vairāk kontrolē informācijas apriti.

Saskaņā ar šobrīd apspriestās telekomunikāciju tiesību aktu paketes noteikumiem tīkla operatori varēs bloķēt piekļuvi tīmekļa vietnēm, saturam un jebkam citam. Tādēļ jautājumā, ko nesen iesniedzu, es brīdināju, ka aiz stūra mūs gaida risks ierobežot ES Pamattiesību hartā noteikto preses, domas, vārda un apvienošanās brīvību, ja valsts valdība, kā gandrīz notika Itālijā, vai sakaru pakalpojumu nozare pēc saviem ieskatiem var uzņemties bloķēt tīmekļa vietni neatkarīgi no tā, vai tās saturs ir vai nav likumīgs. Īpaši izceļas pēdējais minētais fakts — iespēja bloķēt tīmekļa vietni pat tādā gadījumā, ja nav izdarīts noziegums, noziegums tiek izmeklēts vai arī notiek provocēšana uz noziegumu.

Tā noteikti ir laba ideja nostiprināt valsts lomu radio spektra pārvaldībā, jo mums ir jāgarantē un pienācīgi jāņem vērā specifiskas valstu sistēmu īpatnības, taču kompromisa tekstā, ko apstiprinājam aprīlī, ir atsevišķi elementi, kas nenoliedzami veicina patērētāju aizsardzību un vispārīgākā veidā privātumu, cīņu pret surogātpastu — es grasos beigt — un visu citu. Tomēr es joprojām esmu pārliecināts, ka Grozījuma Nr. 138 saturs ir pilnībā pieņemams un tādēļ...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju.)

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - (SV) Paldies, priekšsēdētājas kundze! Telekomunikāciju nozare ir viena no Eiropā vadošajām dinamiskajām nozarēm. Tai ir vajadzīgi ieguldījumi, konkurence un pastāvīgi jauninājumi, lai sniegtu pilsoņiem lielākas iespējas gan attiecībā uz ekonomisko dzīvi, gan informāciju, demokrātiju un daudzveidību. Šajā paketē mēs redzam skaidrākus konkurences noteikumus un lielāku Eiropas regulatīvās iestādes lomu, lai nodrošinātu tirgus atvērtību konkurencei. Mēs risinām tādas jautājumus kā frekvenču plānošana un digitālā dividendē — jauna telpa, kas izveidota, lai ļautu darboties lielākam operatoru skaitam un nodrošināt vairāk pakalpojumu. Priekšsēdētājas kundze, tā visa rezultāts būs lielāka brīvība patērētājiem un lielākas iespējas. Ja kā piemēru aplūkoju savu dzimteni Zviedriju, tas nozīmēs, ka virskundzība konkurencē pr pakalpojumu sniegšanu mājāsaimniecībām, ko baudīja vecais monopols *Telia*, tagad beigsies, jo cilvēku mājās tagad iekļūs atklāta konkurence. Tas ir progress — tas pavērs ceļu lielākai izvēlei, radot lielāku

konkurenci, un tas nostiprinās katra patērētāja tiesības un tādējādi arī personas brīvību saistībā ar internetu un platjoslas tīklu.

Priekšsēdētājas kundze! Jautājums par brīvību internetā ir bijis šā Parlamenta debašu temats. Reizēm mani pārsteidz, ka tie, kas iebilst pret Eiropas Savienību un Lisabonas līgumu, pieprasa lielākas pilnvaras nekā dalībvalstis, pret kurām šī opozīcija vienmēr iebilst balsojumos par visām citām jomām. Es dzirdēju, ka mans kolēģis, kurš šodien atrodas kreisajā pusē, *Svensson* kungs pieprasa grozījumu, lai ļautu ES tieši ietekmēt dalībvalstu pieeju tiesvedībai. Tā ir novirze no līgumiem, kas šodien ir spēkā, un no Lisabonas līguma, par kuru runājam, un tā ir arī pārvalstiskuma izpausme, ko patiesībā neviens nav apspriedis. Tomēr tiesību akta ievadā mēs esam skaidri nodalījuši juridisko iestāžu un interneta operatoru pienākumus. Mēs esam nodrošinājuši, ka neviens nevarēs pārkāpt lietotāja brīvību internetā, ja nebūs noticis pamatprasībām atbilstošs tiesas process. Tādējādi ir ievērotas Grozījumā Nr. 138 noteiktās prasības, un ir novērsti iepriekš pastāvējušie draudi. Es uzskatu, ka tas ir progress, par kuru mums vajadzētu priecāties, jo mēs vienlaikus nodrošinām Eiropas telekomunikāciju tirgus atvēršanu, lai piedāvātu lielāku brīvību, lielāku dažādību un lielāku konkurenci, tādējādi liekot pamatus nozares dinamiskumam un arī iespējai nākotnē kļūt par vadošo pasaulē.

Reino Paasilinna (PSE). - (FI) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es, protams, vēlos īpaši pateikties *Trautmann* kundzei, kā arī pārējiem referentiem. Īpaša pateicība pienākas komisārei *Reding* kundzei par lielisko sadarbību, ko viņa tik ilgi ir izrādījusi. Mums ir daudz komisāru, taču kā jau tika minēts, ciktāl tas attiecas uz sadarbību ar mums, jūs noteikti esat vislabākā.

Mēs gribētu uzlabot to grupu situāciju, kurām jaunā tehnoloģija sniedz iespējas, taču neļaus piekļūt informācijas sabiedrībai, ja netiks uzraudzītas šo cilvēku tiesības. Šo grupu vidū ir vecāka gada gājuma cilvēki un cilvēki ar īpašām vajadzībām. Ir jānodrošina arī pircēju tiesību ievērošana, lai negodīga konkurence neliegtu tiem izmantot jaunus pakalpojumus. Beigās Padome pieņēma gandrīz visus mūsu ieteikumus, kas saistīti ar patērētāju aizsardzību, tādēļ iznākums ir apmierinošs.

Vairāk nekā 10 gadus mēs esam pārveidojuši tiesību aktus, ar ko kontrolē informācijas sabiedrību un nu jau arī civilizēto sabiedrību. Šodien mēs pieņemam lēmumu par to, ka interneta lietošana ir pilsoniskas tiesības. Tās ir jāaizsargā un jādažādo. Mēs jau agrāk nolēmām, ka informācija attiecas uz pilsoniskām tiesībām.

Satraukumu rada tas, ka elektroniskie sakari, kas sasniedz plašu cilvēku loku joprojām būs mākslīgi veidoti un nebūs nekas cits kā bezjēdzīgas blēņas. Civilizētas sabiedrības mērķis noteikti ir tik prasīgs, ka mēs vienkārši nevaram virzīties uz mērķi, kura pamatā ir tāda veida saturs kā patlaban. Mēs izmantojam izcilos tehniskos instrumentus, lai virzītu cilvēci uz zināšanu trūkumu informācijas sabiedrībā un mietpilsonību civilizētā sabiedrībā. Slikta grāmata ir slikta neatkarīgi no drukas vai papīra kvalitātes. Noziegums ir noziegums arī internetā, un līdzīgi arī atkritumi internetā ir atkritumi.

Vai tādā gadījumā intelligenti tīkli izraisa mulķību? Dāmas un kungi! Ar šāda veida saturu mēs nūdien nevaram kļūt par pasaulē vadošo uz zināšanām balstīto ekonomiku vai sabiedrību. Ar mūsu zināšanām tam gluži vienkārši nepietiek. Es gribētu jautāt komisārei, kas mums tagad, kad ir pieejami ļoti efektīvi instrumenti, jādara, lai palielinātu satura kvalitāti līdz civilizētas sabiedrības līmenim.

Fiona Hall (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze! Es atzinīgi vērtēju vienošanos par telekomunikāciju tiesību aktu paketi, jo šī vienošanās „atdzīvina” citu vienošanos par mazāk apspriestu jautājumu — GSM direktīvas atcelšanu.

Ļoti saprotams, ka mobilo tālrunu nozares pārstāvji ļoti vēlas saņemt piekļuvi radiofrekvenču spektra platjoslai, kas pašreiz ir pieejama GSM pakalpojumiem, lai saglabātu savu globālo konkurētspēju. Tomēr EP deputāti ļoti vēlējas nodrošināt, lai tiek saglabāta demokrātiska atbildība par spektra izmantošanu.

Iepriekšējie ar radiofrekvenču spektru saistītie tiesību akti, piemēram, lēmums par mobilo satelītu pakalpojumiem, parādīja, ka daudziem jautājumiem, ko Komisija pozicionēja kā tehniskus, īstenībā ir politiskā puse. Tehniskā puse patiesībā var ietekmēt kohēzijas principus un ikviena cilvēka piekļuvi pakalpojumiem. Tādēļ es atzinīgi vērtēju faktu, ka ar telekomunikāciju tiesību aktu paketi EP deputāti saglabās radiofrekvenču spektra iedalīšanas uzraudzību.

Es balsošu par telekomunikāciju tiesību aktu paketi, taču es to darīšu nedaudz negribīgi, jo uzskatu, ka visaugstākajā līmenī ir notikusi liela nodevība attiecībā uz telekomunikāciju tirgus liberalizācijas pamatprincipu, kas bija jāsasniedz ar šo direktīvu. Es runāju par 8. panta tekstu — par piekļuves nodrošināšanu vēsturiskajiem operatoriem un to pieeju tirgum. Man šķiet, ka vienošanās, kas par šo formulējumu tika panākta privātā premjerministra *Gordon Brown* un kancleres *A. Merkel* sarunā, ir devusi vēsturiskajiem

operatoriem, piemēram, *Deutsche Telekom*, milzīgu priekšrocību. Mēs nezinām, ko pretī deva premjerministrs *Brown* kungs. Es baidos, ka privātu darījumu noslēgšana starp līderiem aiz slēgtām durvīm nav īstais veids, kā veidot ES tiesību aktus. Man žēl, ka tā ir noticis.

Godfrey Bloom (IND/DEM). – Priekšsēdētājas kundze! Man ir daži apsvērumi. Es neuzticos Komisijai, es neuzticos neievēlētajiem aizkulišu birokrātiem, kuri piedalās sanāksmēs, kuru protokoli man nav pieejami. Es neuzticos šai vietai, kurai ir demokrātijas fasāde, taču kuru lielākoties veido ielikteņi.

Man tā izskatās pēc politiskas interneta — jaunā medija — satura redakcijas. Tas ir tāda veida process, ko mēs nosodām, kad tas tiek darīts Ķīnā. Man tas nepatīk. Man tas izskatās nedaudz „netīri”. Es nezinu, kas notiek aiz kulisēm, kā tikko teica iepriekšējā runātāja, un kādi darījumi, par kuriem mēs neko nezinām, tiek noslēgti.

Mums ir lieliski autortiesību likumi. Mums ir lieliski datu aizsardzības tiesību akti. Ar to vajadzētu pietikt. Es nevēlos, lai šajā grēcīgajā un korumpētajā iestādē ienāktu vēl lielāka kontrole.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es varu tikai ieteikt kolēģim deputātam atkārtoti nekandidēt šajā Parlamentā, tad viņš būs labi paveicis savu darbu.

Es vēlos izteikt komisārei *Reding* kundzei, kā arī Čehijas prezidentūrai neviltotu pateicību, jo kopā ar mūsu referentiem viņi vēlreiz ir spēruši lielu soli par labu Eiropas pilsoņiem. Iekšējā tirgus jēdziens piedāvā pilsoņiem lielu progresu, jo īpaši telekomunikāciju nozarē, kā arī visās citās nozarēs, kur mēs iepriekš saskārāmies ar monopoliem. Pie tam jau viesabonēšanas regula mums parādīja, ka iespējams radīt ievērojamus ietaupījumus mājsaimniecībām un ka tiek nodrošināta pilsoņu aizsardzība.

Maza un vidēja lieluma uzņēmumu piekļuve tirgum ir īpaši svarīgs priekšnoteikums, lai nodrošinātu kvalitatīvu pakalpojumu sniegšanu, tīkla neitralitātes ievērošanu un, protams, tam, lai mēs dalībvalstīs pilnvarotu neatkarīgas regulatīvās iestādes pārstāvēt ne tikai nozari un uzņēmumus, bet arī patērētājus citās Eiropas Savienības valstīs.

Maza un vidēja lieluma uzņēmumiem ir īpaši svarīgi, lai vienas valsts pilsoņu tiesības tiktu ievērotas citās dalībvalstīs, un mums ir jānodrošina, lai turpmāk platjoslas pakalpojumus turpina izmantot iedzīvotāju labā un lai to cenas samazinās, jo, pateicoties pašreiz notiekošajai ļoti dinamiskajai platjoslas pakalpojumu un interneta attīstībai, jo īpaši telefonijas nozarē, mums ir pilnīgi jaunas platjoslas izmantošanas iespējas. Tādēļ es arī esmu ļoti pateicīgs, ka GSM 900 frekvenču joslu var izmantot arī UMTS tehnoloģijai un ka pirmoreiz ir nedaudz apsvērta ceturtais paaudzes tīkla izmantošana, kas, cerams, saņems pastāvīgu Komisijas atbalstu, lai tiktu visaptveroši atbalstīta platjoslas pakalpojumu nodrošināšana, jo īpaši lauku teritorijās.

Šis tiesību akts lieliski reglamentē arī patērētāju aizsardzību — fakts, ka tiesas strādā, lai nodrošinātu pareizu Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas piemērošanu ir liels progress ceļā uz iespēju izmantot neierobežotas un nekavētas interneta lietošanas sniegtās priekšrocības, kas ir saistītas ar frekvenču joslu iedalīšanu, un tai pat laikā mēs apzināmies, ka gadījumos, kad būs jāpiemēro ierobežojumi, lēmumu pieņems tiesas.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es vēlos pateikties visiem kolēģiem deputātiem par patiesi lielisko darbu, ko viņi paveikuši. Es gribētu pateikties arī Padomei, taču redzu, ka tā nav šeit pārstāvēta, tomēr šeit ir Komisija. Es uzskatu, ka mēs esam izdarījuši kaut ko labu.

Harbour kungs, jūs bijāt Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas referents, un man jāteic, ka mūsu sadarbība un kopīgā darbība ir vērtējama ļoti pozitīvi. Mēs esam daudz sasnieguši pilsoņu labā, kas mums, sociāldemokrātiem, ir īpaši svarīgi universālā pakalpojuma jomā. Šī telekomunikāciju tiesību aktu pakete ir padarīta daudz draudzīgāka patērētājam, un ir veikts ļoti nozīmīgs ieguldījums patērētāju aizsardzībā. Turpmāk telekomunikāciju sakaru nodrošinātājiem būs jāpiedāvā arī tikai 12 mēnešus derīgi līgumi, kas ir ļoti svarīgi. Līdz šim bija ļoti daudz pakalpojumu sniedzēju, kas piedāvāja tikai 24 mēnešus ilgus līgumus, tas ir ļoti ilgs laika periods un neļauj cilvēkiem pārtraukt līgumu ātrāk. Tas ir diezgan svarīgs ieguvums. Mainot pakalpojumu sniedzēju, patērētājiem ir jāvar saglabāt savu numuru vienas dienas laikā. Līdz šim ilgs gaidīšanas periods bieži lika cilvēkiem atteikties no pievēršanās lētākam pakalpojumu sniedzējam un kavēja konkurenci šajā jomā. Arī šajā ziņā esam guvuši lielu panākumu.

Pa šo laiku Sociāldemokrātu grupa ir mēģinājusi nodrošināt, lai, zvanot uz neatliekamās palīdzības dienestu no mobilā tālruņa, automātiski tiktu pārraidīta izsaukēja atrašanās vieta, tādējādi atvieglojot ātru personas sasniegšanu. Lai panāktu arī to, notika ilga cīņa, jo, pirmkārt, daudzi apgalvoja, ka tehniski tas nemaz nav iespējams. Ir pierādīts, ka tas ir iespējams, un tāpēc tas arī bija jāīsteno. Mūsu pilsoņiem tas ir ļoti noderīgi.

Drīz tas būtu jāatvieglo arī cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Ir jānodrošina viņiem neierobežota piekļuve telekomunikāciju līdzekļiem. Arī šajā jomā — jo īpaši runājot par universālajiem pakalpojumiem — mums jānodrošina, ka darbs tiek turpināts, un arī tas ir ļoti pozitīvi vērtējams.

Visa procesa laikā bija viens pretrunīgs jautājums — kā mēs risinām kriminālapsūdzību, kad rodas jautājumi par kriminālnoziedzīgiem vai ar civiltiesībām saistīti jautājumi? Ar kompromisu, ko šodien panācām ar Padomi, mēs esam spēruši būtisku soli, jo esam iekļāvuši tiesisku atrunu. Tiesiska atruna nozīmē, ka mēs neļaujam tikai uzņēmumiem izlemēt, kādas sankcijas noteikt; tā vietā, izmantojot Eiropas Cilvēktiesību konvencijā noteiktās tiesības, esam nodrošinājuši to, ka patērētāji var sevi aizstāvēt un pakalpojumu sniedzējiem nav pārmērīgas varas. Tas ir ļoti svarīgs jautājums.

Anne Laperrouze (ALDE). – (FR) Komisāres kundze, dāmas un kungi! Vai drīkstu vispirms paslavēt mūsu referentu darbu pie šīs telekomunikāciju tiesību aktu paketes, par kuru rīt jābalso, jo tas ir labs dokuments. Tajā ir ņemti vērā visi aspekti, kas ir saistīti ar revolūciju sakaru nozarē, ko mēs piedzīvojam — telekomunikāciju tīkli, ekonomiskie aspekti, patērētāju tiesības un piekļuve internetam.

Tomēr par pēdējo jautājumu, man jāteic, ka Demokrātiskās kustības delegācija bija vilusies. Pagājušajā nedēļā panāktais kompromiss par *Trautmann* kundzes ziņojumu ir neapmierinošs. Šā priekšlikuma vālais punkts ir tas, ka tajā nav ņemta vērā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantu saistītā tiesu prakse. Šis priekšlikums patiesībā tikai padara likumīgus Francijas valdības centienus uzspiest augstās pārvaldes iestādes jēdzienu — apkaunojošo *Hadopi* tiesību aktu.

Ir cilvēki, kuri baidās no interneta, cilvēki, kuri neizprot tā attīstību vai tā priekšrocības. Šie cilvēki bieži saka, ka internets ir teritorija, kurā valda nelikumības.

Tieši tādēļ, lai novērstu interneta pārvēršanos par nelikumību teritoriju, Demokrātu kustības delegācija uzskata, ka lēmumu par piekļuves internetam pārtraukšanu jāpieņem tiesai, nevis administratīvi. Internets ir lielisks instruments, lai izmantotu cilvēka pamattiesības.

Daži cilvēki uzskata, ka risinājums ir administratīva pārvaldība. Tas mums daudz pasaka par to, kādu nozīmi viņi piešķir pamattiesībām. Likumiem, kas nodrošina cilvēku saziņas brīvību, nav termiņa un tie nav atkarīgi no viena vai cita mēdija. Nekādu iemeslu dēļ nedrīkst apšaubīt tiesības uz tiesas procesu.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Cilvēki baidās, ka tādi pasākumi kā telekomunikāciju tiesību aktu pakete ierobežo viņu brīvību. Esmu saņēmis simtiem vēstulju par šo jautājumu un ne tikai no Polijas. Citēšu vienu no tām: „Eiropas Parlaments ierosina veikt izmaiņas tiesību aktā, kas ietekmēs manu piekļuvi internetam un kas var ierobežot vai radīt ierobežojošus apstākļus atsevišķu interneta lapu un vietņu izmantošanai. Eiropas Parlamenta ierosinātās izmaiņas tiesību aktos ļaus manam interneta pakalpojumam piedāvāt man ierobežotus vai uz nosacījumiem balstītus pakalpojumus. Es baidos, ka šādas izmaiņas nogalinās internetu un var radīt nevēlamas sekas Eiropas Savienības ekonomikai.”

Tāda ir Eiropas balss — vēlētāju balss. Es viņus atbalstu. Es iesaku cilvēkiem būt uzmanīgiem balsojot, jo īpaši balsojot par kandidātiem no Polijas, kur ne „Pilsonu platforma” (*Civic Platform*), ne „Likums un taisnīgums” (*Law and Justice*) nezina, kas šeit notiek.

Un piebilde *Harbour* kungam — šķiet, ka atsevišķiem klauniem no partiju „Pilsonu platforma” un „Likums un taisnīgums” aprindām roņi un pērtiķi rūp vairāk nekā cilvēki.

Giles Chichester (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Ir godīgi teikt, ka Eiropas Savienībā stāsts par telekomunikāciju nozari ir veiksmes stāsts, tāpēc ir vēl jo svarīgāk izveidot pareizu tiesisko regulējumu. Es vēlos apsveikt referentus par padarīto darbu un jo īpaši savu kolēģi *Pilar del Castillo Vera* par būtisku uzlabojumu veikšanu Komisijas priekšlikumā par regulatoriem, pārvēršot tos Eiropas Elektronisko sakaru regulatoru organizācijā (EESRO).

Žēl, ka debates par internetu un tā cenzūru, kā arī dalībvalstu juridiskajām pilnvarām ir novērsušas uzmanību no šīs paketes būtības. Es vēlētos izteikt komplimentu savam kolēģim *Malcolm Harbour* par detalizētu kompromisa teksta apspriešanu ar Padomi saistībā ar strīdīgo jautājumu, kas pazīstams kā Grozījums Nr. 138.

Ja nekas cits, tad šī paketes daļa ir izraisījusi lobējošu e-pastu straumi, un tiem cilvēkiem, kas uzskata, ka liels e-pastu un vārdu daudzums gūs virsroku, man jāteic, ka tie ļoti ātri kļūs neproduktīvi. To, ko ir viegli vienā mirklī nosūtīt, ir vienlīdz viegli izdzēst, taču diemžēl pārāk daudz laika ir jāpavada, ritinot lejup e-pastā un mēģinot atrast kaut ko, kas nav surogātpasts.

Es ļoti ceru, ka regulatori jutīsies pilnībā pilnvaroti panākt lielāku konkurenci, vienlīdzīgus noteikumus un daudz lielākas patērētāju tiesības, kā arī nodrošināt pareizu līdzsvaru, lai veicinātu ieguldījumus un jauninājumus, kas noturētu Eiropas Savienību vadošajā pozīcijā.

Vēl viens būtisks šīs paketes aspekts ir panāktie patērētāju tiesību uzlabojumi, jo īpaši iespēja pārnest numuru vienas darba dienas laikā un lielāka līgumu un norēķinu pārredzamība. Tie ir praktiski jautājumi, kas ir būtiski patērētājiem.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es, protams, vēlos izteikt visiem dalībniekiem siltu pateicību par nozīmīgo darbu, ko viņi paveikuši.

Es zinu, ka komiteja un jo īpaši *Trautmann* kundze ieguldīja lielu atdevi, lai sasniegtu divus mērķus — pirmkārt, izveidotu pamatu modernizācijai, pastāvīgai tehniskajai revolūcijai Eiropā saistībā ar jaunu darbavietu radīšanu, kā arī mūsu kontinenta konkurētspēju — tādējādi veicot arī būtisku ieguldījumu Lisabonas līgumā —, un, otrkārt, aizsargātu šeit jau vairākkārt pieminētās patērētāju tiesības.

Es domāju, ka abi mērķi ir veiksmīgi sasniegti. Atsevišķu frekvenču joslu atbrīvošana, kad notiks migrācija uz digitālo sistēmu, nākotnē radīs vairāk iespēju un vairāk jauninājumu. Tas arī būs būtisks ieguldījums inovatīvā sabiedrībā, un mēs par to esam pateicīgi.

Protams, ir arī daži strīdīgi jautājumi. Kā cilvēks, kurš bieži izmanto internetu, raksta blogus, aktīvi darbojas portālos *Facebook* un *Twitter*, es zinu, ka šajā jomā pastāv diezgan daudz problēmu. Tomēr esmu pilnīgi pārliecināts, ka mums nevajadzētu iejaukties, ja nav pieņemts tiesas lēmums. Tas būtu ne tikai principiāli nepareizi, bet arī nosūtītu nepareizu signālu, jo īpaši mūsu jauniešiem, kuri nepārtraukti „klejo” tīmeklī un ļoti daudz izmanto mūsdienīgus saziņas līdzekļus.

Tādēļ esmu ļoti gandarīts, ka citu lietu vidū apsvērumos ir arī skaidri norādīts, ka, no vienas puses, mēs, protams, neesam gatavi pieņemt kriminālas darbības, taču, no otras puses, mēs arī neesam gatavi atļaut nelikumīgi iejaukties, ja nav saņemts tiesneša spriedums. Manuprāt, tas ir būtisks princips, kas jāievēro. Esmu ļoti pateicīgs savai kolēģei *Trautmann* kundzei un visiem pārējiem referentiem par neatlaidību saistībā ar šo jautājumu un skaidrības panākšanu.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze! Pirmkārt, arī es vēlos izteikt komplimentu un pateicību referentiem par lielo darbu. Tomēr baidos, ka man joprojām ir grūti akceptēt paketi. Tajā ir daudz labu elementu, un šajā nozarē patiesi ir vajadzīgs regulējums.

Šeit panāktie uzlabojumi ietver ievērojami uzlabotu patērētāju aizsardzību un Komisijas garantiju, ka tā ierosinās priekšlikumus par vispārēju prasību paziņot par datu zaudēšanu. Tomēr man šo paketi ir grūti pieņemt. Uz problēmu jau norādīja vairāki deputāti, tostarp mans kolēģis no Francijas — valdības slepus ir mēģinājušas ieviest kompromisā principu par „izslēgšanu pēc trim pārkāpumiem”, kam patiesībā nav pilnīgi nekāda sakara ar direktīvu. Jāteic, ka man tas šķiet ārkārtīgi kaitinoši.

Tādēļ es nedomāju, ka šis kompromiss ir pieņemams, un tādēļ es gribētu aicināt kolēģus deputātus balsot par manu kolēģu *Alvaro* kunga un *Schmidt* kunga ierosināto grozījumu. Tas ir būtisks priekšnoteikums, lai es šo paketi atbalstītu. Manuprāt, tas būtu liels negods, ja šo grozījumu nepieņemtu.

Mēs, protams, vēlamies panākt kompromisu ar Padomi, taču ne par katru cenu. Mani arī kaitina, ka Padome ikreiz mūs atstāj pie sasistas siles un ka mums tas ir jāpieņem neatkarīgi no tā, gribam to vai nē. Padome par kompromisa panākšanu ir tikpat atbildīga kā Eiropas Parlaments. Eiropas Parlamentam, jo īpaši pēdējo gadu laikā ir jā saglabā reputācija saistībā ar pilsonisko tiesību aizsargāšanu. Es ceru, ka rītdien gaidāmā balsojuma laikā Parlaments šo reputāciju nezaudēs.

Visbeidzot, priekšsēdētājas kundze! Arī es vēlos pateikt dažus vārdus par lobēšanu. Man tas jā saka, lai gan būtībā es nepiekrītu *Chichester* kungam, arī mani kaitina reizēm diezgan draudīgo e-pastu plūdi. Es domāju, patiesībā esmu pārliecināta, ...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju.)

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Es gribētu apsveikt referentus, Komisiju, *Trautmann* kundzi un *Harbour* kungu, kam pēdējā brīdī izdevās panākt kompromisu. Pēc diviem intensīva darba pilniem gadiem mēs esam panākuši šo kompromisu jomā, kas iezīmēs vadošās rūpniecības nozares nākotni.

Komisijas priekšlikums par spektra izmantošanu tika grozīts pareizajā virzienā, izrādot cieņu sasniegumiem satelīttehnoloģiju nozarē, un Komisijas paziņojums par turpmākām debatēm par universālo pakalpojumu un citām vēl neatrisinātām juridiskām problēmām liecina, ka darbs turpināsies. Tādēļ tas ir tikai pirmais solis, gaidot citus noteikumus.

Šis priekšlikums sniegs pilsoņiem nebijušu piekļuvi informācijai un kultūrai. Tomēr saistībā ar infrastruktūru un kvalitāti joprojām pastāv daudzas problēmas, jo vēl aizvien visiem netiek garantēta vienādi kvalitatīva piekļuve, ja domājam par daudzajām tehniskajām problēmām, kas joprojām pastāv saistībā ar bezvadu sakariem.

Jautājumi par brīvu piekļuvi internetam, ar autortiesībām un konfidencialitāti saistītās problēmas kopā ar bažām par aizsardzību pret noziegumiem un par ētikas normu ievērošanu, un jauniešu aizsardzību — vai nav nedaudz par daudz risināmā? Runājot par tiem, kam ir skeptiska attieksme pret kompromisu — vai viņi spēs ierosināt gatavu, nekavējoties piemērojamu risinājumu?

Es domāju, ka šis projekts ietver ievērojamus uzlabojumus. Tādēļ dosim mūsu izveidotajiem regulatoriem iespēju, un tad skeptiķi varēs ietekmēt šīs jaunās iestādes, kurām būs tikai jāpierāda sava efektivitāte.

Edi Herczog (PSE). - Priekšsēdētājas kundze! Divus gadus ilgs darbs! Un es apsveicu jūs visus par paveikto smago darbu. Telekomunikāciju tiesību aktu pakete ir liels ieguldījums Lisabonas stratēģijā, jo šī nozare veido 4 % no IKP un 25 % no IKP pieauguma. Tā ir viena no Eiropas ekonomikas lielvaras pamatnozārēm.

Telekomunikāciju tiesību aktu pakete sniedz būtisku ieguldījumu uz zināšanām balstītā ekonomikā, pievēršoties ne tikai pašai nozarei, bet arī palielinot iespējas lietotājiem neatkarīgi no tā, vai tie ir uzņēmumi, jo īpaši maza un vidēja lieluma uzņēmumi vai privātpersonas. Ikviens no tās var iegūt.

Telekomunikāciju tiesību aktu pakete ar tajā paredzēto tīkla attīstību ir būtisks ieguldījums Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānā. Telekomunikāciju tiesību aktu pakete ir būtisks ieguldījums patērētāju tiesību un iespēju nostiprināšanā, jo tās var izmantot arvien lielāks cilvēku skaits. Tomēr telekomunikāciju tiesību aktu pakete ir arī būtisks ieguldījums sabiedrības attīstībā. Tā nodrošina visiem eiropiešiem ne tikai piekļuvi pakalpojumiem un jaunus līdzekļus mūsu tiesību un pienākumu ievērošanai, bet arī līdzsvaru, ko panāk regulatīvā iestādē — līdzsvaru starp valsts regulējuma līmenī pieejamo kompetenci un tāda instrumenta piešķiršanu Eiropai, ar ko izveidot īstēni iekšēju tirgu telekomunikāciju nozarē.

Es apsveicu referentus un komisiju. Nākamo piecu gadu laikā mēs spersim pirmo soli, kuram pēcāk sekos citi.

SĒDI VADA: M. ROTHE

priekšsēdētājas vietniece

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Sākumā vēlos apsveikt mūsu referentus, kuri ilgāk nekā gadu ir smagi strādājuši pie šīs paketes. Patiesībā šī pakete Eiropas Savienības pilsoņiem ir ārkārtīgi svarīga.

Šī pakete sastāv no daudziem dokumentiem. Manuprāt, ir svarīgi vispirms pievērsties *Trautmann* kundzes ziņojumam, kurā izklāstīti elektronisko sakaru nozari reglamentējošie noteikumi un aplūkoti vairāki ļoti svarīgi aspekti, piemēram, funkcionālā nošķiršana, radiofrekvenču spektra politika, kā arī jaunas paaudzes tīklu izmantošana un veicināšana. Es atzinīgi vērtēju faktu, ka tika pieņemta funkcionālā nošķiršana un ka to pieņēma kā steidzamu, īpašu pasākumu.

Turklāt es uzskatu, ka ir svarīgi, lai mēs šeit uzsveram vajadzību aizstāvēt patērētāju tiesības. Tādēļ *Harbour* kunga ziņojums pieskārās šiem aspektiem, un mūsu kolēģis *Reino Paasilinna* veiksmīgi atbalstīja Eiropas Sociālistu viedokli, proti, galvenajam elementam ir jābūt patērētājam. Ir svarīgi, kā tiek apspriesti līguma noteikumi, lai varētu aizsargāt ikvienu patērētāju.

Runājot par tehnoloģisko neitralitāti, ir noderīgi, ka šādā veidā ikvienam tiek padarīts pieejams plašs tehnisko iespēju klāsts. Taču es gribētu uzsvērt, ka internets sniedz milzīgas iespējas. Ir svarīgi, lai patērētāji un lietotāji tiktu aizsargāti un lai nenotiktu iejaukšanās, kas ir saistīta ar personas datiem, kuri arī ir jāaizsargā. Pats galvenais — mums ir jāaizsargā intelektuālais īpašums, taču ne uz patērētāju interešu rēķina.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju.)

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Paldies, komisāres kundze! Mums ir vajadzīga lielāka saskaņotība elektronisko sakaru jomā un skaidrāki un vienkāršāki tiesību akti, un šai saskaņotībai ir jāveicina labi

funkcionējošs iekšējais tirgus. Galvenais mērķis ir palielināt konkurenci, kuras rezultāts galalietotājiem būs lielāka izvēle, zemākas cenas un labāka kvalitāte. Lai tas izdotos, ir rūpīgi jāapsver daudzas atšķirīgas intereses un jāpanāk piemērots līdzsvars. Telekomunikāciju tiesību aktu paketi nedrīkst — un tā nav tam paredzēta — izmantot krimināltiesību vai soda sankciju nolūkā un dalībvalstu procesuālo tiesību ietekmēšanai. Centrālajam elementam ir jābūt konkurences uzlabošanai. Visiem pilsoņiem ir jāvar panākt savas lietas izskatīšanu tiesā, to nedrīkst atstāt komerciālu spēku varā. Tādēļ es ceru, ka mani kolēģi deputāti šoreiz atbalstīs šo kompromisu.

Ar privātumu saistītā problēma parādās komerciālajos tiesību aktos un tiesību aktos par datu uzglabāšanu, par pārredzamību, kā arī krimināltiesībās. Eiropas Savienība vēl nav atradusi kopēju pieeju ar kopējiem principiem, ko var piemērot visām trim jomām, un, lai izvairītos no ilgstošām pretrunām ar tiesību aktiem, būs jāveic kopējs novērtējums. Nākotnē mūs joprojām gaida izaicinājums — panākt līdzsvaru starp policijas, pārredzamības atbalstītāju, cilvēku, kas vēlas aizsargāt datus, un, protams, IT uzņēmumu interesēm.

Komisijai ir jāvar to veicināt, izveidojot kopēju darba grupu, lai šajā nozīmīgajā jomā atrastu kopējus principus un panāktu līdzsvaru starp dažādajām interesēm.

Visbeidzot, arī es vēlos apsveikt komisāri *Reding* kundzi un referentus par labo darbu.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es vēlos pateikties mūsu komisārei *Reding* kundzei, Francijas prezidentūrai, kura decembrī panāca ļoti inteliģentu kopējo nostāju, un Čehijas prezidentūrai, kas nupat ir sasniegusi savu mērķi. Es arī vēlos pateikties un, pat galvenais, izteikt apsveikumus mūsu trim referentiem — *Harbour* kungam *Trautmann* kundzei un *del Castillo Vera* kundzei, kuri ir paveikuši apbrīnojamu darbu.

Paketē, par ko šodien balsosim, ir iekļauti nosacījumi, kas ved tieši tādā virzienā, kādu varētu vēlēties telekomunikāciju tirgus attīstībai, un tas notiek vecmodīgā veidā un par labu ikvienam — Eiropas regulējums, kas uzticēts Eiropas Elektronisko sakaru regulatoru organizācijai (EESRO) ar jauktu finansējuma sistēmu un bez veto tiesībām; līdzsvars starp konkurenci un jaunu ieguldījumu nepieciešamību — funkcionālā nošķiršana, kas attiecas tikai uz ārkārtas gadījumiem; vēlme koncentrēt uzmanību uz sabiedriskajiem pakalpojumiem radiofrekvenču spektra pārvaldībā; jauni pakalpojumi; jauna piekļuves brīvība; un ar īpašu *Harbour* kunga nopelni — ievērojama patērētāju tiesību palielināšana. Man tikai ir žēl, ka ir noraidīts *must carry* noteikums.

Francijai šis dokuments ir lieliski līdzsvarots un labs kompromiss — es to saku saistībā ar apkaunojošajiem pretrunīgajiem grozījumiem —, piedāvātais galarezultāts, manuprāt, ir inteliģents, jo ļauj ievērot tiesības uz intelektuālo īpašumu internetā, nepārkāpjot brīvību tam piekļūt. Internetā šīs jomas tiesību akti ir jāpiemēro tāpat kā citu jomu noteikumi. Virtuālā pasaule nav pasaule, kurā nav likumu, un tā nedrīkst būt atkarīga tikai no reklāmas varas, ko ievieš operatori un piekļuves internetam nodrošinātāji. Tādēļ es piekřitu *Trautmann* kundzes viedoklim. Kompromiss nodrošina darba ņēmējiem, māksliniekiem un interneta lietotājiem vienlīdzīgas tiesības, un tas ir labi.

Syed Kamall (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Vēlos sākt, izsakot cieņu par lielo darbu, ko ieguldījusi Komisija un tās amatpersonas, kā arī visi referenti. Es runāju kā viens no Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ēnu referentiem laikā, kad noritēja darbs pie paketes daļas par e-privātumu. Es arī gribētu paust cieņu par *Alexander Alvaro* un citu ēnu referentu darbu, tostarp Sociāldemokrātu grupas deputāta *Lambrinidis* kunga darbu.

Mēs visi ļoti smagi strādājām, lai panāktu līdzsvaru starp datu aizsardzību, par kuras lielo nozīmi visi esam vienprātīgi, un uzņēmumu tiesībām izstrādāt drošības programmas, lai panāktu mūsu tiklu drošību un atrastu tos, kuri vēlas tiklos izplatīt ļaunprātīgas programmatūras un vīrusus. Tā ir darbība, kas reizēm ietver datu plūsmas pārskatīšanu.

Taču tā nebija principa „izslēgšana pēc trim pārkāpumiem” aģitācija. Šeit ir ļoti maz cilvēku, kas to atbalsta, un ir ļoti žēl, ka cilvēki ārpus šā Parlamenta ir mēģinājuši attēlot to kā „izslēgšanas pēc trim pārkāpumiem” atbalstītāju.

Kamēr runājam par datu paketēm, ļaujiet man pievērsties jautājumam par tīkla neitralitāti. Es domāju mums jāpiekřīt, ka ir vajadzīga zināma tīkla pārvaldība. Kad uzņēmumi uzbūvē lielākas caurules, citi uzņēmumi atnāk un šīs caurules piepilda, un tas var izraisīt piesārņojuma problēmas. Kurš pirms dažiem gadiem būtu iedomājies, ka mums kādreiz būs tādi pakalpojumi kā *BBC iPlayer* vai portāls *YouTube*? Tādēļ ir svarīgi, lai operatori var savus tīklus pārvaldīt. Ideja „pirmā pakete iekšā, pirmā pakete ārā” var izrādīties neizdevīga, jo īpaši tad, ja neatliekamās palīdzības dienesti tiek ignorēti transporta sastrēgumu dēļ.

Runājot par šo tematu, es gribētu pateikties visiem referentiem par centieniem panākt piemērotu līdzsvaru un gribētu lūgt lobētājiem ārpus Parlamenta neattēlot to kā „izslēdzēju pēc trim pārkāpumiem”; lūdzu, neattēlojiet to kā lielu uzbrukumu mūsu brīvībām. Mēs tikai mēģinām panākt pareizo līdzsvaru.

Christofer Fjellner (PPE-DE). - (SV) Liels paldies, priekšsēdētājas kundze! Atvainojiet, ka es nedaudz novēlojos. Es gribētu sākt, sakot, ka, manuprāt, ir svarīgi norādīt, ka tāda telekomunikāciju tiesību aktu pakete, kāda šobrīd gaida balsojumu, ir ļoti laba. Tā nostiprina konkurenci un lietotāju tiesības, un ir būtiski to uzsvērt, jo domāju, ka tas šajās debatēs bieži tiek aizmirsts. Mēs koncentrējamies gandrīz tikai uz detaļām un pēc tam reizēm nepievēršam uzmanību kopējai situācijai, bet telekomunikāciju tiesību aktu paketes būtība galu galā ir nostiprināt konkurenci un lietotāju tiesības.

Tomēr šobrīd internetā pastāv daudzi apdraudējumi mūsu pilsoniskajām brīvībām un tiesībām, kā arī atklātai un brīvai interneta struktūrai. Tie nekad nav bijuši tik skaidri, kā debatēs par to, vai mums jāatslēdz lietotāju piekļuve internetam bez lietas izskatīšanas tiesā vai nē. Es ļoti lepojos, ka mēs šeit, Parlamentā, esam vienojušies, ka uzskatām šādu rīcību par nepieņemamu. Nedrīkst bloķēt cilvēku piekļuvi internetam, ja lieta nav izskatījusi tiesa. Tas ir būtiski, jo tas ir ļoti nopietns pilsonisko brīvību un tiesību ierobežojums. Tas arī „apgriež kājām gaisā” juridiskos principus tādā veidā, kā mēs nekad nepiekristu citās jomās. Mēs neaizliedzam cilvēkam, kurš nozādzis riteni, lietot ceļus. Tādēļ esmu gandarīts, ka mēs rīt teiksim skaidru „nē” šādam priekšlikumam.

Tai pat laikā tas neierobežo visus interneta apdraudējumus. Ir daudzi citi jautājumi, kurus turpinās apspriest, un es gaidu šīs debates. Ir noteiktas jomas, kurās es vēlētos, lai mēs varētu nedaudz pavisināties uz priekšu, taču kopumā tas ir solis pareizajā virzienā. Es esmu lepns par to, ka rītdien skaidri parādīsīm, ka pilsoņu brīvības un tiesības internetā, jo īpaši saistībā ar iespēju nezaudēt piekļuvi, ja lieta nav izskatīta tiesā, ir kas tāds, ko Eiropas Parlaments atbalstīs.

Helga Trüpel (Verts/ALE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es gribētu teikt, ka šodienas debatēs dominēja šāds jautājums — kā panākt līdzsvaru starp brīvību internetā, brīvu piekļuvi, autortiesību aizsardzību un pamattiesību ievērošanu? Tā patiesi ir maģiskā formula pareizā līdzsvara panākšanai.

Es gribētu uzsvērt, ka runa nav par patvaļīgu interneta bloķēšanu. Mēs nevaram slēgt portālu *YouTube*, kā tika izdarīts Turcijā, jo tajā acīmredzami tika apvainots *Atatürk* kungs. Mēs nevēlamies tādu situāciju kā Ķīnā. Protams, tīmekļa vietnes nedrīkst uz labu laimi slēgt politisku iemeslu dēļ. Tomēr es gribētu skaidri pateikt, ka pilsoņiem nedrīkst būt neierobežotas tiesības uz neierobežotu un nelikumīgu lejupielādi! Tas nav šeit apspriežams jautājums. Tomēr mums ir jānodrošina — un tas ir līdzsvars, ko meklējam un kas vēl jāatrod —, lai mākslinieciskā satura radītāji, kuru darbi parādās internetā, tiek godīgi atalgoti. Mums tam ir vajadzīgs jauns modelis. Tas nav Francijas modelis. Mēs vēlamies tieisku atrunu, tiesas lēmumu par pamattiesībām. Tomēr mums zināšanu sabiedrībā joprojām jāatrod jauns sociālais kompromiss starp autortiesībām un pamattiesību aizstāvību.

Viviane Reding, Komisijas locekle. - (FR) Priekšsēdētājas kundze! Paldies visiem, kas padarīja šīs ļoti svarīgās paketes nonākšanu dienasgaismā iespējamu. Ar to es, protams, domāju referentus un viņu kolēģus, kā arī Čehijas prezidentūru, un gribētu oficiāli paziņot, ka vēstniece *Reinišová* kundze lieliski sadarbojās ar Parlamentu un Komisiju, lai padarītu šo projektu iespējamu.

Tagad mums ir pieejams saskaņots dokuments, kas veicina tirgu atvēršanos, ieguldījumus, brīvību internetā un tiesības uz internetu. Mums ir dokuments, kam ir potenciāls veicināt nozares attīstību — un tādējādi darbavietu saglabāšanu un radīšanu — un lietotāju attīstību. Pirmkārt, šajā dokumentā ir apsvērta Lisabonas stratēģija izaugsmei un nodarbinātībai un, otrkārt, daudzie uzlabojumi saistībā ar to patērētāju, kuri izmanto internetu, tiesībām.

Ļaujiet man atbildēt uz dažiem no uzdotajiem jautājumiem.

Viens no jautājumiem attiecas uz ieguldījumiem nākamās paaudzes piekļuves tīklos, nodrošinot, lai telekomunikāciju operatori saņem godīgu peļņu no ieguldījumu atdeves, pienācīgi ņemot vērā iesaistīto risku. Saskaņā ar pašreizējiem noteikumiem vairāki uzņēmumi tagad var dalīt ieguldījumu risku. Jaunie noteikumi to apstiprina un vienlaikus nosaka, ka ir jāsauglabā efektīvi konkurences un nediskriminācijas noteikumi. Tas ir ļoti svarīgi. Es vēlos to uzsvērt, jo reizēm dzirdu tikai pusi no stāsta, taču praksē ir jāsteno viss stāsts par ieguldījumiem.

Nākamais jautājums attiecas uz datu aizsardzības pārkāpumiem. Operatoriem ir jāuzņemas atbildība, kas izriet no šī milzīgā informācijas apjoma apstrādes un uzglabāšanas. Tādēļ jaunie nosacījumi pirmoreiz Eiropas

Savienības tiesībās paredz pienākumu ziņot par personas datu aizsardzības pārkāpumiem. Tas nozīmē, ka sakaru nodrošinātājiem būs jāinformē iestādes un to klienti par drošības pārkāpumiem, kas ietekmē to personas datus. Pie tam noteikumi par privātumu un datu aizsardzību tiek nostiprināti tādās jomās kā sīkdatņu un līdzīgu ierīču izmantošana. Interneta lietotāji būs labāk informēti par to, kas notiek ar viņu personas datiem, un viņiem būs vieglāk kontrolēt savu personisko informāciju.

Otrs elements attiecas uz atklātāku un neitrālāku internetu patērētājiem. Eiropas Savienības patērētājiem būs lielākas iespējas nekā jebkad agrāk izvēlēties tiem pieejamos konkurējošos platjoslas pakalpojumu sniedzējus. Interneta pakalpojumu sniedzēju rīcībā ir spēcīgi instrumenti, kas viņiem ļauj internetā atšķirt dažādus datu pārraides veidus, piemēram, balss vai vienādranga saziņu. Lai gan datu plūsmas pārvaldība var veicināt augstas kvalitātes pakalpojumu attīstību un var palīdzēt nodrošināt drošus sakarus, šīs tehnikas iespējams izmantot arī, lai samazinātu sakaru vai citu pakalpojumu kvalitāti līdz nepieņemami zēmam līmenim. Tādēļ saskaņā ar jaunajiem ES noteikumiem, valsts telekomunikāciju iestādes drīkstēs noteikt minimālo tīkla pārraides pakalpojumu kvalitātes līmeni, lai veicinātu tīkla neitralitāti un Eiropas pilsoņu brīvības, kas saistītas ar tīklu.

Jaunajā dokumentā esam pievienojuši jaunas prasības attiecībā uz pārredzamību, kam ir ļoti liela nozīme.

Ceturtais elements, ko es gribētu uzsvērt, ir tiesību piekļūt internetam atzīšana. Jaunajos noteikumos tiek skaidri atzīts, ka piekļuve internetam ir tādas pašas pamattiesības kā vārda brīvība un brīvība saņemt informāciju. Tādēļ noteikumos paredzēts, ka, veicot jebkādus pasākumus saistībā ar piekļuvi pakalpojumiem un lietotnēm un to izmantošanu, ir jāievēro fizisku personu pamattiesības un brīvības, tostarp tiesības uz privātumu, vārda brīvību un piekļuvi informācijai un izglītībai, kā arī taisnīgai tiesai.

(FR) Priekšsēdētājas kundze! Manuprāt, bija ļoti svarīgi uzsvērt šīs pamattiesības, jo tās veido pamatu mūsu Eiropas vērtībām, Eiropas vērtībām, kas arī ir balstītas uz jaunajiem noteikumiem telekomunikāciju nozarē.

Turklāt es arī gribētu kaut ko pateikt par brīvību internetā, jo par to runāja daudzi deputāti. Panāktais kompromiss ir pilsoņu un interneta lietotāju brīvības uzvara.

Pirmkārt, šajā kompromisā ir ļoti skaidri apliecinātas mūsu pilsoņu brīvības, kas noteiktas Pamattiesību hartā, tostarp tiesības uz piekļuvi internetam, kas ir neatņemama vārda un informācijas brīvības sastāvdaļa. Otrkārt, kompromisā noteikts, ka nesamērīgie risinājumi, kuros piedāvāts ierobežot interneta lietotāju tiesības, ir nelikumīgi. Treškārt, kompromisā ir apstiprināts, ka vienmēr ir jānodrošina iespēja iesniegt lietu tiesnesim, neatkarīgai un taisnīgai tiesai, kuras lēmums ir jāievēro.

Tas viss ir iekļauts kompromisā, un es domāju, ka, pamatojoties uz šo kompromisu, darbam, ko ļoti tuvā nākotnē uzsāks Komisija un Parlaments, būs stabils pamats, kas nostiprinās mūsu pilsoņu tiesību un mūsu Eiropai raksturīgo vērtību nozīmi.

Kad esmu to pateikusi, vēlos lūgt Padomei ātri rīkoties, lai pēc iespējas ātrāk padarītu pieejamu dokumenta galīgo versiju, kuru, ceru, rīt atbalstīs balsojumā.

Malcolm Harbour, referents. – Priekšsēdētājas kundze! Pirmkārt, es vēlos pateikties ikvienam, kurš piedalījās šajās debatēs. Šīs bija ļoti konstruktīvas debates. Es īpaši atzinīgi vērtēju atbalstu, ko man un maniem kolēģiem no Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas sniedza Parlaments saistībā ar nozīmīgajiem lietotāju tiesību un direktīvā iekļauto datu aizsardzības elementu uzlabojumiem, ko esam panākuši.

Debašu laikā es biju gandarīts par to, ka ikviens pievērsās šiem aspektiem. Tie ir būtiski katram patērētājam. Tuvojoties vēlēšanām, es ceru, ka jūs visi runāsi par to darbu, ko šajā Parlamentā esat paveikuši interneta pasaules lietotāju labā, jo tas ir ļoti nozīmīgs.

Vēl viens apsvērums, kas, manuprāt, ir svarīgs ir tas, ka pati interneta telpa — elektroniskie sakari un nozare kopumā — ir plaukstoša un dinamiska nozare, kas attīstās. Mūsu regulatoru uzdevums ir ļaut šai dinamikai, novatorismam turpināties. Mēs izveidojam tiesisko regulējumu, lai nodrošinātu, ka patērētāji to var izmantot, lai piešķirtu viņiem tiesības saņemt informāciju par šiem pakalpojumiem, lai ļautu viņiem to izmantot — tas ir būtiski. Taču internets nav tik plaukstoša vide — un, ņemot vērā e-pastus, ko saņemāt par šo priekšlikumu, jūs esat redzējuši, cik dinamisks tas ir —, tas nav tāds tādēļ, ka esam ierobežojusi darbības internetā, tas nav tāds tādēļ, ka esam ieviesuši jaunus uzņēmējdarbības modeļus. Mēs esam ierobežojusi lietas, ko paveikuši cilvēki. Mēs gribam, lai pievienojas jauni dalībnieki, mēs gribam, lai pievienojas maza lieluma uzņēmumi, mēs gribam, lai pievienojas lieli uzņēmumi, mēs vēlamies ieguldījumus.

Tāda veida dinamika un ātrums mums ir vajadzīgs, lai virzītos uz priekšu. *Reding* kundzei ir taisnība — mums jānodrošina dalībvalstis pēc iespējas ātrāk ieviest šos uzlabojumus. Mēs gribam, lai darbojas jaunā EESRO; mēs gribam, lai jaunā regulatīvā iestāde sadarbojas ar mums, Parlamentu, lai tas notiktu pēc iespējas ātri.

Virzīsimies no šā punkta uz priekšu un skatīsimies nākotnes virzienā! Paldies jums, komisāres kundze, par jūsu svarīgajiem paziņojumiem par datu aizsardzības un universālā pakalpojuma jomām, tie mums palīdzēs sadarboties ar jums, lai šajās būtiskajās jomās panāktu progresu.

Catherine Trautmann, referente. – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Liels paldies jums, komisāres kundze, par paziņojumu, kas parāda tikko notikušās debates ļoti pozitīvā gaismā, un es pateicos visiem kolēģiem deputātiem, kuri piedalījās.

Es gribētu teikt, ka balsojot par šo telekomunikāciju tiesību aktu paketes kompromisu, mūsu Parlaments paudis skaidru izvēli — izvēli par labu regulētam tirgum, nevis neregulētai konkurencei. Tas arī apliecina stratēģiju, noderīgu attīstības stratēģiju krīzes situācijā, kura sagatavo Eiropas sabiedrību digitālajam laikmetam. Šis balsojums arī ļaus nodrošināt līdzsvaru starp dalībvalstu tiesībām un Komisijas pilnvarām un, pateicoties nediskriminācijas klauzulām, starp vecajiem operatoriem un jaunpienācējiem, taču balsojums atspoguļos arī to, ka pats Eiropas Parlaments ir panācis progresu, izmantojot savas koplēmuma pilnvaras, jo īpaši par sabiedrisku resursu uzskatītā radiofrekvenču spektra iedalīšanas politikā, un vēlreiz paužot atbalstu apraides organizācijām un dienestiem.

Daudzi kolēģi deputāti runāja par internetu kā sabiedrisku telpu, kurai kā sabiedriskai vietai ir jābūt brīvai un drošai, un es viņiem piekrītu. Tāpēc pirmoreiz direktīvā Grozījuma Nr. 46 jaunajā formulējumā ir izveidota saikne starp interneta pieejamību un pilsoņu pamattiesībām.

Patiesi, frāze „veiktie pasākumi” ir kā trūkstošā saikne starp lietotāju pamattiesībām un visiem pasākumiem, kas saistīti ar elektronisko sakaru tīkliem neatkarīgi no tā, vai runa ir par piekļuves pārtraukšanu vai filtrēšanu. Attiecībā uz kolēģu izteiktajām bažām par referentes vēlmi aizstāvēt tiesības uz tiesas spriedumu pirms piekļuves bloķēšanas man jāteic, ka frāze „neatkarīga un taisnīga tiesa” ir tāda frāze, kas garantē interneta lietotājiem tiesības uz šādu spriedumu.

Pierādīt, ka *Hadopi* būtu neatkarīga un taisnīga tiesa, nozīmētu paredzēt šai augstajai pārvaldei visus pienākumus, kas jāievēro tiesnesim — tiesības uz aizstāvību, tiesu, kurā uzklausā abas puses, un publicitāti. Protams, tādējādi tiktu izraisīta sistēmas, kas — kā to neapstrīdami dara Francijas tiesību akti — palaužas uz apsūdzību un sodu datorizāciju un masveidīgu apstrādi, sabrukšana. Tādēļ es aicinu Eiropas Komisiju ievērot īpaši lielu piesardzību, šīs telekomunikāciju tiesību aktu paketes pārņemšanā.

Ja Kopienas dokumentā ir iekļauts pamatprincips, proti, kompromiss starp kopīgajiem likumdevējiem Padomi un Eiropas Parlamentu, tas ir pareizi jāpārņem valstu tiesību aktos.

Dāmas un kungi! Es gribētu beigt runu, sakot, ka mani iepriecina iespēja organizēt plašu sabiedrisko apspriešanu, kurā piedalās vairāki partneri un kura mums ļaus turpināt mūsu lielo darbu tāda kompromisa ietvaros, kurā respektēts un piemērots Grozījumā Nr. 46 noteiktais likums.

Pilar del Castillo Vera, referente. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Es gribētu ātri izteikt pateicību visiem, kas piedalījušies šajā diezgan garajā debatē par telekomunikāciju tiesību aktu paketi — komisārei, pārējiem referentiem; īsi sakot, visiem, kas iesaistījušies papildus Padomes prezidentūrai.

Es pievēršīšos trim galvenajiem jautājumiem, ko uzskatu par svarīgiem, lai varētu apkopot priekšrocības, ko sniedz šis lēmums, kuru — es uzskatu — rīt pieņems šā Parlamenta lielākais vairākums. Telekomunikāciju nozares tiesiskā regulējuma pārskatīšanai ir trīs tūlītējas izpausmes.

Pirmkārt, tā veicina nākamās paaudzes tīklu attīstību un tādējādi ieguvumus patērētājiem, jo tie varēs izmantot, navigēt un veikt darījumus ātrākā un drošākā internetā, kas visos veidos ir izdevīgāk ne tikai atsevišķiem patērētājiem, bet arī maza un vidēja lieluma uzņēmumiem, kuriem internets ir ļoti nozīmīgs.

Otrkārt, iekšējā tirgū būs lielāka konkurence, no kuras atkal iegūs patērētāji — gan privātpersonas, gan uzņēmumi. Ieguvums no plašākas, lielākas un reālākas konkurences būs labākas cenas, labāki produkti un lielāki jauninājumi.

Visbeidzot, tas viss tiks īstenots — un lai neviens ārpus šā Parlamenta un visā Eiropā par to nešaubās —, ievērojot pamattiesības; nevienā valsts tiesību aktā nedrīkst šīs tiesības neievērot, jo Eiropa ir nolēmusi, ka princips, uz kura ir balstīta šī reforma, garantē pamattiesības piekļūt internetam.

Francisca Pleguezuelos Aguilar, referente. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos vēlreiz pateikties visiem kolēģiem deputātiem par runām un par debatēm, kas patiesi ir bijušas ļoti pozitīvas.

Es nedomāju, ka varētu rasties šaubas par to, ka šī reforma ir devusi lielu ieguldījumu mūsu novatoriskajā 21. gadsimta sabiedrībā. Mēs esam izveidojuši pamatu tam, lai varētu turpināt radīt jaunas iespējas telekomunikāciju nozarē, kura ir ārkārtīgi nozīmīga Eiropas Savienības ekonomiskajai un sociālajai attīstībai un, pats galvenais, patērētāju aizsardzībai.

Es esmu pārliecināta, un es ticu, ka debates ir parādījušas, ka lielākoties šajā jomā ir iedegta gaisma, lai gan tajā ir arī ēnas puses, piemēram, debašu par saturu iekļaušana šajā paketē, kā jau komentēja pati komisāres kundze un vairāki citi deputāti.

Tomēr es domāju, ka kompromisā arī šis jautājums ir labi atrisināts, jo, kā tika teikts, pirmoreiz abu direktīvu 1. pantā noteiktajā darbības jomā ir iekļauta pamattiesību un brīvību atzīšana, kā arī piekļuve internetam.

Es gribētu, lai nerodas šaubas par to, ka es vēlos atbalstīt *Trautmann* kundzes lūgumu — ja dalībvalstis ir atbildīgas par privātuma, vārda brīvības, informācijas brīvības un visu Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā noteikto tiesību garantēšanu, tām jārikojas stingrā un nopietnā Eiropas Komisijas uzraudzībā, kura kopā ar Parlamentu, manuprāt, šobrīd ir labākais uzraugs, lai panāktu brīvības internetā saskaņošanu ar visām pārējām tiesībām.

Tas ir viss. Liels jums paldies, dāmas un kungi. Domāju, ka esam paveikuši labu darbu un mums sevi jāapsveic; tādēļ es lūdzu jūs atbalstīt dokumentu balsojumā.

Priekšsēdētāja. – Liels paldies, kopīgās debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rītdien, trešdienā.

ooo

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Es redzu, ka šeit nav Padomes pārstāvju, lai komentētu vienošanos. Es gribētu, lai jūs pieprasāt to klātbūtni šeit rītdien pirms balsojuma. Es domāju, ka daudzi Eiropas pilsoņi gribētu dzirdēt Padomes atbildi par to, kādēļ tā neatbalsta dokumentu, kurā skaidri noteikts, ka nevienam nedrīkst atslēgt piekļuvi internetam, ja nav saņemts iepriekšējs tiesas lēmums. Es gribētu, lai Padome pieceļas un izskaidro savus iebildumus. Es domāju, ka tūkstošiem eiropiešu gribētu zināt iemeslus.

Priekšsēdētāja. – Mēs nodosim šo pieprasījumu.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), rakstiski. – (PL) Eiropas Savienības telekomunikāciju nozares tiesisko regulējumu izveidoja 1990. gados ar mērķi liberalizēt vietējos tirgus, kur dominēja valsts monopoli. Pa šo laiku mēs esam pieredzējuši revolucionāras tehnoloģiskas pārmaiņas mobilās telefonijas un interneta attīstībā. Reformu projekti tiesību aktiem, ar ko reglamentē telekomunikāciju tirgu ES, par kuriem rīt balsos Parlaments, ir izveidoti, lai pielāgotu ES tiesību aktus šīm pārmaiņām, piemēram, uzlabojot lietotāju pozīcijas elektronisko pakalpojumu tirgū.

Es personīgi uzskatu, ka piekļuve internetam ir nozīmīgs faktors, kas atbalsta izglītības procesu un parāda, ka cilvēki var izmantot savu vārda brīvību un ka viņiem ir piekļuve informācijai un darba tirgum. Interneta lietotājiem nedrīkst liegt vai ierobežot piekļuvi internetam, ja nav saņemts iepriekšējs kompetentas tiesas lēmums. Tādēļ es stingri uzskatu, ka mums ir jāatjauno divi svarīgākie grozījumi — Grozījums Nr. 138 un Grozījums Nr. 166, ko 2008. gada septembrī Parlaments pieņēma pirmajā lasījumā. Šie grozījumi atjaunotu garantiju, ka tiks ievērotas lietotāju tiesības, noteiktu par pienākumu uzraudzīt vietējos regulatorus un padarītu nelikumīgu pilsoņu piekļuves lietotnēm, pakalpojumiem un internetā publicētajam saturam patvaļīgu bloķēšanu un ierobežošanu.

Tādā veidā, kā tie ir iesniegti otrajam lasījumam 6. maijā, abi grozījumi, kas izskatās tikai nedaudz grozīti, taču patiesībā ir ievērojami mainīti, nopietni apdraud vārda brīvību, brīvību piekļūt internetam un tiesības uz informāciju — mūsdienīgas, demokrātiskas un pilsoniskas sabiedrības stūrakmeņus.

Katrin Saks (PSE), rakstiski. – (ET) Jaunie noteikumi, kas ierosināti jaunajā telekomunikāciju tiesību aktu paketē palīdzēs regulēt telekomunikāciju tirgu un veicināt patērētāju aizsardzību. Patērētājiem būs ievērojami vieglāk saņemt informāciju no pakalpojumu sniedzēja un pakalpojumu sniedzējus mainīt. Pirmslīguma informācijā ir jānorāda, vai patērētājs ir piesaistīts līgumam uz konkrētu laika periodu. Pie tam pakalpojumu

sniedzēji nedrīkst piesaistīt klientus ilgāk par 24 mēnešiem. Tālruņa numura pārņemšanai no viena pakalpojumu sniedzēja uz citu ir jānotiek vienas darba dienas laikā. Ir uzlabojusies pakalpojumu sniegšanas pārredzamība, un patērētāji var salīdzināt cenas tīmekļa lapās, turklāt vietējiem operatoriem ir pienākums sniegt pakalpojumus cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Ikmēneša patēriņa apjomam sasniedzot noteiktu līmeni, patērētāji var lūgt noteikt maksimālās cenas līmeni. Ja pakalpojuma sniedzējs internetā netīši izpauž privātpersonas personas informāciju, par šādu notikumu ir pienācīgi jāinformē attiecīgā persona.

Jaunie noteikumi arī palīdzēs regulēt telekomunikāciju tirgu un atvieglos jaunu pakalpojumu ienākšanu tirgū. Radiofrekvenču spektra saskaņošana ES rada iespēju nodrošināt pilnīgi jaunus pakalpojumus un likvidē līdz šim pastāvējušos šķēršļus, piemēram, televīzijas programmu skatīšanai mobilajos tālruņos. Ir palielinātas valsts regulatīvo iestāžu tiesības, un ir izveidots jauns ES regulators ar mērķi nostiprināt neatkarīgu tirgus uzraudzību, kas noteikti nāks par labu patērētājiem. Paldies!

4. Enerģijas norādīšana ražojumiem, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm (pārstrādātā versija) (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir *Podimata* kundzes ziņojums (A6-0146/2009) Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par enerģijas un citu resursu patēriņa norādīšanu ražojumiem, kas saistīti ar energopatēriņu, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm (pārstrādātā versija) [COM(2008)0778 – C6-0412/2008 – 2008/0222(COD)].

Anni Podimata, referente. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Vispirms vēlos paust atzinību par Eiropas Komisijas priekšlikumu pārstrādāt direktīvu par enerģijas norādīšanu ar mērķi paplašināt tās darbības jomu līdz visām ierīcēm, kas patērē elektrību māsasaimniecības, komerciālās un rūpnieciskās darbībās, un ražojumiem, kas saistīti ar energopatēriņu šī direktīva ietilst plašākā tiesību aktu priekšlikumu paketē, kuras mērķis ir veicināt energoefektivitāti, kas ir viena no Savienības galvenajām prioritātēm, jo energoefektivitātei var būt izšķiroša loma saistībā ar energoapgādes drošuma nostiprināšanu, oglekļa dioksīda emisiju samazināšanu un Eiropas ekonomikas atdzīvināšanu, lai Eiropa varētu ātrāk izkļūt no ekonomikas lejupslīdes un krīzes.

Es vēlos izteikt neviltotu pateicību visiem saviem kolēģiem deputātiem par priekšlikumiem, jo īpaši ēnu referentiem, PES grupas sekretariātam un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai, jo ar viņu palīdzību mums izdevās — es uzskatu — padarīt direktīvu par enerģijas norādīšanu spēcīgāku. Tādēļ mēs piešķiram īpašu nozīmi ar publisko iepirkumu saistītiem nosacījumiem, tādēļ mēs piešķiram īpašu nozīmi stimulējošu pasākumu ieviešanai, lai veicinātu energoefektīvāko ierīču izmantošanu, un tādēļ mēs vēlamies nostiprināt nosacījumus, kas ir saistīti ar tirgus kontroli un uzraudzību.

Es komentēšu tikai divus jautājumus, kas ir izraisījuši nopietnas pretrunas. Pirmais jautājums ir saistīts ar mūsu priekšlikumu, ka reklāmās ir jāiekļauj informācija par energopatēriņu, kas izraisīja nesamērīgu Eiropas Izdevēju federācijas, kā arī radio un televīzijas staciju īpašnieku reakciju. Es saku „nesamērīga”, jo tika izteikti asi argumenti, ka, piemēram, tiek ierobežota preses brīvība, ka nestabilajā plašsaziņas līdzekļu nozarē samazinās ieņēmumi no reklāmām un, visbeidzot, ka tiek apdraudēts brīvas un neatkarīgas preses finansējums. Aplūkosim lietas būtību, ko piedāvājam savā ziņojumā. Mēs uzskatām, ka ar energopatēriņu saistītu ražojumu reklāmās vajadzētu iekļaut informāciju par energopatēriņu vai enerģijas ietaupījumiem, vai arī energomarķējuma kategoriju tikai tad, ja reklāmā ir iekļauta atsauce uz tehniskajām specifikācijām vai tehnisko informāciju. Ja reklāmā šāda atsauce nav iekļauta, uz energopatēriņu nav jāatsaucas.

Kā pēdējo es atstāju jautājumu par energomarķējuma veidu, kas izrādījās satraucošākais direktīvā iekļautais jautājums. Šīs direktīvas mērķis netiks sasniegts, un direktīva nebūs efektīva, ja patērētāji nevarēs viegli atpazīt un salīdzināt energomarķējumu, kas ir izveidots tieši patērētājiem, lai palīdzētu viņiem izdarīt labāko iespējamo izvēli. Šodien mums ir pieejams veiksmīgs energomarķējuma modelis — „A” līdz „G” klasifikācijas skala, kurā „A” tiek izmantots energoefektīvākajiem ražojumiem, bet „G” lietots vismazāk energoefektīviem ražojumiem, skala, kuru šodien kā standartu izmanto daudzās valstīs ārpus Eiropas Savienības. Tā nenoliedzami ir ļoti veiksmīga un atpazīstama, un tā ir devusi milzīgu ieguldījumu enerģijas ietaupīšanā. Ar to noteikti ir saistītas vairākas problēmas. Nopietnākā no šīm problēmām un šādu problēmu galvenais iemesls ir fakts, ka marķējumu nepapildina norāde uz tā derīguma termiņu. Ja nav norādīts marķējuma derīguma termiņš un ražojums ir iekļauts kategorijā I un saglabā vietu šajā kategorijā visu laiku pat tad, ja ir izlaisti ražojumi ar daudz lielāku energoefektivitāti, tas nozīmē, ka mēs nosūtām maldinošu vēstījumu. Tātad, kā mēs varam risināt šo problēmu? Ieviešot pienākumu iekļaut marķējumā konkrētu derīguma termiņu,

piemēram, no trim līdz pieciem gadiem, un, kad šis periods ir beidzies, pārskatīt energoefektivitātes skalu, ņemot vērā konkrētā ražojuma kategorijā panākto progresu.

Noslēgumā es gribētu teikt, ka esmu stingri pārliecināta, ka gaidāmajās debatēs un lai panāktu vienošanos otrajā lasījumā, mēs atradīsim labāko iespējamo risinājumu — tādu risinājumu, ko atzīs patērētāji, un tādu risinājumu, kas Eiropas rūpniecībā veicinās novitātes.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze! Energomarķējumu mēs ieviesām 1992. gadā ar mērķi panākt enerģijas ietaupījumus saistībā ar mājāsaimniecības nozarē izmantotiem ražojumiem. Šī iniciatīva ir bijusi ļoti veiksmīga un pēdējo 15 gadu laikā ir devusi ES pilsoņiem daudz priekšrocību.

Tomēr 1992. gads bija diezgan sen. Kopš tā brīža ir pagājis diezgan ilgs laiks, un Komisija nolēma ierosināt priekšlikumu Enerģijas norādīšanas direktīvas pārstrādāšanai, lai turpinātu nodrošināt priekšrocības Eiropas pilsoņiem, rūpniecībai, kā arī valsts iestādēm, pirmkārt, paplašinot direktīvas darbības jomu līdz visiem ar energopatēriņu saistītiem ražojumiem, otrkārt, nostiprinot tirgus uzraudzību, un, treškārt, veicinot energoefektivitāti stimulējošus publiskos iepirkumus un pasākumus.

Es esmu ļoti pateicīgs referentei *Podimata* kundzei par to, ka īsā laika posmā viņa izstrādāja ziņojumu par ļoti sarežģītu priekšlikumu, ļaujot panākt vienošanos otrajā lasījumā, kad Padome patiešām iesaistīsies diskusijā. Es arī vēlos pateikties ēnu referentiem un visiem Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas (RPE) komitejas locekļiem par rūpīgu šā priekšlikuma apsvēršanu.

Ziņojums noteikti papildinās sākotnējo priekšlikumu ar vairākiem ļoti nozīmīgiem uzlabojumiem, ko atbalstījusi Komisija. Referente rīkojās pareizi, uzsverot divus jautājumus, kas būs gaidāmo Padomes un Parlamenta debašu stūrakmens. Pirmais ir jautājums par reklāmu un to, cik tālu drīkstam iet, lai veicinātu energoefektīvu ražojumu pārdošanas darbības, neierobežojot pilsonisko brīvību un preses brīvības nozīmi, bet otrs ir jautājums par marķējuma veidu — to, vai marķējumam vajadzētu būt ierobežotai skalai vai arī skalai ar nenoteiktu pēdējo skaitli.

Šorīt pa ceļam uz Parlamentu es liftos atradu skrejlapas, kas pierādīja, ka šis šķietami vienkāršais jautājums par marķējumu nemaz nav tik vienkāršs. No vienas puses mums ir patērētāju aizsardzības organizācijas, bet no otras puses ražotāji, kuri arī gribētu sasniegt to pašu mērķi — nodrošināt patērētājus ar energoefektīvākiem ražojumiem.

Pirmajā lasījumā RPE komitejā notika svarīgas debates, un otrajā lasījumā mums ir jāatrod labākais risinājums referentes uzdotajiem jautājumiem. Es jums garantēju, ka Komisija darīs visu, ko spēs, lai izskatītu dažādus viedokļus, jo tā strādā patērētāju un sabiedrības labā. Marķējumiem ir jābūt efektīviem un spēcīgiem, un tai pat laikā ir jāveic pareizi stimulējoši pasākumi, lai ražotāji izstrādātu ražojumus ar lielāku energoefektivitāti.

Paldies jums par ziņojumu. Es patiešām esmu pateicīgs referentei par ziņojuma sagatavošanā ieguldīto darbu.

Jan Březina, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze! Mēs apspriežam ziņojumu par energomarķējumu, kam vairāku iemeslu dēļ ir ļoti liela nozīme.

Pirmkārt, energoefektivitātes palielināšana ir ātrākais un rentablākais veids kā samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas. Otrkārt, energoefektivitāte var būt daļa no pašreizējās ekonomikas lejupslīdes risināšanas — pievēršanās enerģijas pieprasījumam un enerģijas izlietojumam var palīdzēt radīt ilgtermiņa izaugsmi un stabilas darba iespējas.

Es atbalstu nodomu panākt, lai galalietotāji saņem pilnīgu informāciju par marķējumu pat tad, ja ražojums iegādāts tālpārdošanā, izmantojot internetu vai telefonmārketingu. Tas pats attiecas uz nodomu nostiprināt nosacījumus par tirgus uzraudzību, lai nodrošinātu pareizu un ES mērogā saskaņotu Enerģijas norādīšanas direktīvas un tās īstenošanas pasākumu izpildi.

Tomēr ir divi jautājumi, pret kuriem es stingri iebilstu. Pirmkārt, es gribētu brīdināt, ka Grozījums Nr. 32, ja to pieņems, apdraudēs plašsaziņas līdzekļu neatkarību. Ir jāuzsver, ka reklāma ir atslēga uz brīviem, neatkarīgiem, daudzveidīgiem un ļoti kvalitatīviem plašsaziņas līdzekļiem. Tādēļ mūsu grupa ir ierosinājusi alternatīvu grozījumu — plenārsēdei iesniegto Grozījumu Nr. 2 —, kurā ir respektēta brīvu un daudzveidīgu plašsaziņas līdzekļu nozīme demokrātijai. Mūsu risinājums ir dot ražotājiem un mazumtirgotājiem iespēju sniegt informāciju par specifiskiem energopatēriņa un enerģijas ietaupījumu aspektiem.

Otrkārt, es aicinu noraidīt abus rezolūcijas priekšlikumus par īstenošanas pasākumiem, noraidot īstenošanas pasākumus saistībā ar televizoriem un ledusskapjiem. Iniciatīva, pret kuru iebilst nozares pārstāvji, Komisija un Padome, mazinātu jauno energomarkējuma tiesību aktu saskaņotību kopumā.

Ļaujiet man noslēgt runu, uzsverot, ka ziņojums par energomarkējumu ir ļoti svarīgs likumdošanas dokuments, kuru ir svarīgi pieņemt, ar noteikumu, ka tiek apmierinoši atrisināts jautājums par reklāmu.

Silvia-Adriana Țicău, PSE grupas vārdā. – (RO) Pirmkārt, es gribētu pateikties referentei *Podimata* kundzei par ziņojumu.

Es uzskatu, ka direktīvai par markējumu un patērētāju informēšanu par ražojuma energopatēriņu ir sevišķi liela nozīme. Eiropas Savienība ir ierosinājusi samazināt energopatēriņu par 20 %. Ja mums izdosies pareizā veidā informēt patērētājus, lai viņi varētu izvēlēties, ņemot vērā tiem sniegto informāciju, tad mēs patiesi varēsim samazināt arī pašreiz lietoto ražojumu energopatēriņu.

Runājot par markējumu, tam ir jābūt vienkāršam; tas ir būtisks elements. Tam ir arī jābūt pilnīgam un, protams, jāsniedz patērētājiem informācija, kas nepieciešama, lai varētu veikt vajadzīgos ieguldījumus. Tādēļ es uzskatu, ka ir svarīgi, lai markējumā iekļautu informāciju par energopatēriņu vai arī iespējamiem enerģijas ietaupījumiem.

Turklāt es uzskatu, ka ir svarīgi izmantot A-G skalu, kura ir vienkārša. Tomēr es gribētu piebilst, ka, manuprāt, ir svarīgi norādīt derīguma termiņu, lai patērētājam būtu informācija pat no laika perioda, kad tika reklamēti atsevišķi ražojumi. Es neuzskatu, ka pienākums sniegt informāciju par energopatēriņu kaut kādā veidā ierobežos vārda brīvību un nosacījumus saistībā ar plašsaziņas līdzekļiem. Manuprāt, mūsu visu interesēs ir pienācīgi informēti patērētāji, kas var pieņemt pārdomātu lēmumu samazināt energopatēriņu.

Es gribētu apsveikt referenti. Šis ir ļoti svarīgs dokuments, kas ietilpst energoefektivitātes tiesību aktu paketē. Es turpināšu atbalstīt interesantas debates mūsu vidū pat otrajā lasījumā.

Satu Hassi, Verts/ALE grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es izsaku *Podimata* kundzei visneviltotāko pateicību par lielisko darbu, kuru es pilnībā atbalstu. Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja ir atbalstījusi skaidru, patērētājam draudzīgu energomarkējumu, kuru es, tāpat kā Komiteja, gribētu redzēt saglabātu.

Ir svarīgi, lai pircējs vienmēr varētu būtu drošs, ka A kategorijas aprīkojums pilnībā atbilst labākajai — tehnoloģijai ar vislielāko energoefektivitāti — tirgū pieejamajai tehnoloģijai. ES energomarkējums ir bijis ļoti veiksmīgs. Tas ir atbrīvojis tirgu no aprīkojuma, kas izšķiež enerģiju, un šis modelis ir pārņemts tādās valstīs kā Brazīlija, Ķīna, Argentīna, Irāna, Izraēla un Dienvidāfrika. Ir ļoti žēl, ka aprīkojuma ražotāji tagad vēlas padarīt šo veiksmīgo un skaidro markējuma sistēmu par neskaidru kategoriju un ka Komisija grasās to atbalstīt.

Jaunais modelis, ko veicina ražotāji, būtu tas pats, kas saukt par pasaules rekordu pirms vairākām desmitgadēm sasniegtu rekordu sportā un pēc tā pārspēšanas dēvēt to par pasaules rekordu mīnus 5 %, pasaules rekordu mīnus 10 %, pasaules rekordu mīnus 20 % un tamlīdzīgi. Tas būtu bezjēdzīgi, un uz energomarkējumu vajadzētu turpināt attiecināt tādu pašu skaidrojuma sistēmu, kādu lietojam, runājot par pasaules rekordiem.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Šis ir piemērots un atbilstošs projekts, ar kura palīdzību panākt energoefektivitāti un ietaupīt vairāk enerģijas. Taisnība, ka mums jākoncentrējas uz metodēm, kuras mēs diemžēl nepiemērojam citās jomās, proti, markējuma izmantošanu, lai palīdzētu patērētājam izvēlēties energoefektīvus ražojumus un tai pat laikā veicinātu konkurenci saistībā ar energoefektīvākām ierīcēm. Lēmums ir gudrs un pareizs.

Arī līdz šim izmantotā procedūra bija saprātīga un labi darbojās. Šajā ziņā es uzskatu, ka markējuma sistēma ar A-G klasēm, kas veiksmīgi darbojās ilgāk nekā 15 gadus un kas pirms pāris gadiem tika uzlabota ar kategorijām A+ un A++, tagad ir vēlreiz loģiski jāpaplašina un jāmaina, jo mēs sastopamies ar jauniem izaicinājumiem.

Tomēr mums visu vajadzētu rūpīgi apsvērt, un es arī gribētu nopietni ņemt vērā Komisijas ierosinātos apsvērumus. Ja izdarīsim to, ko Parlamenta komitejas vairākums ir ierosinājis, proti, vienkārši saglabāsim A-G skalu, baidos, ka vecās ierīces turpinās kategorizēt kā A klasei atbilstošas, bet jaunās ierīces ar lielāku energoefektivitāti klasificēs tikai kā B klases aprīkojumu. Tādēļ vai nu tiks noteikts pārejas periods, lai veiktu markējuma maiņu — kas izraisīs neskaidrību —, vai arī notiks nemītīgas pārmaiņas un pastāvīgi tiks izveidots jauns markējums.

Tādēļ ierosinājums izmantot mīnus zīmi ir daudz vienkāršāks un skaidrāks. Mums ir vajadzīga patērētājiem saprotama sistēma, kas tiks pieņemta un kas veicinās turpmāku patērētāju atbalstu jau iepriekš pieņemtajai sistēmai. Mums ir vajadzīga sistēma, kas arī mudina ražotājus ieguldīt ekodizainā. Tādēļ, manuprāt, Komisijas priekšlikums ir gudrāks un saprātīgāks.

Es ļoti īsi izteikšu otru komentāru, kas, manuprāt, arī ir nozīmīgs — es uzskatu, ka viss, kas šeit ierosināts saistībā ar obligātās informācijas iekļaušanu plašsaziņas līdzekļos izvietotajā reklāmā, ir nepareizs. Tas nav pieņemami! Mēs to nedrīkstam darīt. Tas ir bezjēdzīgi! Tas nebūt nav nepieciešams. Mēs varam bez tā iztikt, pietiek ar informāciju uz marķējuma.

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Komisāra kungs, domāju, ka jūs šodien nejutaties šeit ērti, un es domāju, ka zinu, kādēļ. Iemesls ir tāds, ka Komisija pieņem nostāju, kas vairāk atbilst nozares pārstāvju lobijam, nevis vienkāršo patērētāju un vides aizsardzību Eiropā.

Esmu sekojis līdzi marķējuma tiesību aktiem pēdējos 15 gadus. Kas ir iekļauts marķējuma direktīvā no 1990. gadu sākuma? Tajā noteikts, ka A-G skala ir regulāri jāpapildina atbilstoši mūsdienu tehnoloģijām, lai A kategorijā tiktu iekļauts tikai labākais. Ko ir paveikusi nozare? Tā kavēja atjaunināšanu 1990. gadu beigās. Attiecīgi 2000. gada sākumā vairāk nekā 50 % visu ierīču ietilpa kategorijā A. Pēc tam tika izdomāts triks ar A+ un A++. Tagad ir izdomāts triks ar A-20, A-40 un A-60.

Reul kungs vienmēr atbalsta nozares lobiju. Tādēļ es neesmu īpaši pārsteigts, ka viņš atbalsta šo ierosinājumu. Komisāra kungs, lūdzu! A-G skala ir viegli saprotama. Piecpadsmit gadi, kuros nozares pārstāvji ir nekaunīgi īstenojuši lobiju, lai iedragātu Eiropas marķējuma sistēmu — tas ir tas, kas šeit notiek. Rītdien mums, Parlamentam, ir jāpieliek punkts šai šausmīgajai epizodei.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). - (CS) Priekšsēdētājas kundze! Es šeit vairākas reizes esmu runājis par enerģijas jautājumiem un šā pilnvaru termiņa laikā šis varētu būt noslēdzošais komentārs. Manprāt, ir pareizi šajā brīdī izteikt patiecību komisāram Piebalga kungam, kura uzdevums bija ļoti grūts, jo no 27 atsevišķiem daļvalstu enerģētikas tirgiem izveidot Eiropas enerģētikas tirgu ir ievērojams pārbaudījums, tas ir Sīzifa cienīgs darbs, kas nebeigsies līdz ar šo pilnvaru termiņu, un mūsu pēctečiem šajā jomā noteikti būs palikuši daudzi uzdevumi. Es gribētu teikt, ka Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejā viņš mums bija viens no populārākajiem komisāriem — komisāriem, no kuriem esam ļoti daudz mācījušies un kuru entuziasma lielumu mēs apbrīnojam. Es ceru, ka mēs neesam bijuši pārāk prasīgi pret komisāru, jo domāju, ka mēs noteikti viņu satiksim nākamajos Parlamenta pilnvaru termiņos un Piebalga kungs ir patiesi ļoti smagi strādājis, lai būtu iespējams sākt runāt par Eiropas enerģētikas tirgu. Es atbalstu energomarķējumu, tas ir vajadzīgs standarts un es uzskatu, ka ir jāatliek malā pārmetumi par to, kas ietilpst vai neietilpst konkrētas nozares lobijā. Līdzīgi, manuprāt, ir ļoti žēl, ka pēdējo mēnešu laikā Parlaments ir kļuvis par vietu, kur izplatās baumas. Mums ir vajadzīgi lēmumi, kas balstīti uz faktiem.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze! Tas ir grūti. Es pateicos Ransdorf kungam par ļoti laipnajiem vārdiem, taču domāju, ka nav pareizi kādu vainot — nozari, lobēšanu vai nelobēšanu —, jo nozare nodrošina darbavietas un rada izaugsmi. Nozare arī mēģina ražot un laist tirgū ierīces ar lielāku energoefektivitāti. Tai pat laikā „no A līdz G” skala ir labi pazīstama patērētājiem. Ir ļoti nepieciešams apvienot ar „no A līdz G” skalu gūto pieredzi un iesaistīt nozari, nevis ar spēku, bet patiesi iesaistot. Tieši to Komisija mēģina darīt.

Šajās debatēs bija divi elementi, kas, iespējams, bija diezgan neskaidri. Viens no tiem ir pamatdirektīva, un tieši par to ir *Podimata* kundzes ziņojums. Es zinu, ka otrajā lasījumā Padomei, Parlamentam un Komisijai būs daudz darba, lai atrastu pareizo līdzsvaru starp šiem diviem elementiem — nozares stimulēšanu un pozitīvo pieredzi, ko esam guvuši saistībā ar šo energomarķējumu.

Otrs elements bija saistīts ar ekodizaina pasākumiem ledusskapjiem un televizoriem. Risinājums nav ideāls, taču tas vismaz ir risinājums, kas iekļauj šos abus izstrādājumus marķējuma shēmā, jo šobrīd mums nav marķējuma televizoriem, savukārt situācija saistībā ar ledusskapjiem ir mulsinoša — kategorijā ir iekļauts katrs ledusskapis. Tādēļ esam ierosinājuši šo pasākumu un piekrituši tam kā pagaidu pasākumam, līdz tiks izstrādāta pamatdirektīva, kurā noteikti skaidri nosacījumi. Tas nav tādēļ, ka mums ir saistības pret nozari, bet tāpēc, ka tas bija labākais veids, kā apvienot abas pieejas.

Mēs nemeklējam ienaidniekus, mēs mēģinām apvienot pozitīvo pieredzi, taču cenšamies iesaistīt arī nozari. Nozare tam nepretojas, taču tai, manuprāt, vajadzētu reizēm pieņemt stingrākus patērētāju uzskatus un patiešām saskatīt tajā ieguvumus.

Ziņojums šajā posmā nesniedz pilnīgu risinājumu. Pastāv atšķirīgi viedokļi, taču mēs esam ceļā, un, kā vienmēr, sarežģītākie tiesību akti tiek pieņemti, pamatojoties uz kompromisu un vienprātību. Mums būs jāturpina strādāt, taču ne tādēļ, lai marķētu kādu, kas cīnās pret energoefektivitāti, jo marķējums ir vienkāršākais veids, kā īstenot mūsu mērķus saistībā ar energoefektivitāti. Cilvēki par ierīcēm izdara uz informāciju balstītu izvēli tādā veidā, kas atbilst vispasaules sabiedrības interesēm. Tas ir labākais veids, un mums vajadzētu to veicināt.

Man būtu žēl, ja mēs beigtu uz bēdīgas nots, sakot, ka esam uz katastrofas sliekšņa — nē, mēs strādājam kopā. Mēs visi gribētu sasniegt to pašu rezultātu, taču šajā posmā mēs vēl neesam atraduši piemērotu kompromisu, kas apvieno visu potenciālu, lai šo problēmu atrisinātu.

Paldies jums par debatēm. Es zinu, ka ir atšķirīgi viedokļi, taču Komisija ir apņēmusies turpināt strādāt, lai atrastu ātru risinājumu otrajā lasījumā.

Anni Podimata, referente. – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es gribētu pateikties visiem kolēģiem deputātiem par runām un komisāram gan par ieteikumu, gan par runu debašu beigās.

Es gribu izteikt divus ļoti īsus komentārus. Pirmais attiecas uz akūto jautājumu par energomarķējumu. Es gribētu norādīt, ka ar „no A līdz G” skalu, ko mēs visi uzskatām par ļoti veiksmīgu un atpazīstamu, kā arī ievērojami veicinājušu enerģijas ietaupījumus, nenoliedzami ir saistītas problēmas, kuras, *Reul kungs*, es minēju savos ievada komentārus, citiem vārdiem sakot, šī skala ir jāatjaunina. Galvenā problēma saistībā ar pašreizējo energomarķējumu ir tāda, ka tam nav derīguma termiņa, tādējādi rodas jūsu aprakstītā situācija, proti, tirgū ir enerģiju patērējoši ražojumi, kam ir vienāds marķējums, bet atšķirīgi energoefektivitātes līmeņi. Būtiski ir, lai mēs ieviešam noteiktu A-G energomarķējuma derīguma termiņu un ik pēc trim līdz pieciem gadiem atjauninām energoefektivitātes rādītājus, ņemot vērā tirgū panākto progresu.

Visbeidzot, es uzskatu, ka izdarāmais secinājums ir vienkāršs. Mums ir — un mēs visi atzīstam, ka ir — pābaudīta un veiksmīga energomarķējuma recepte, kas ir kļuvusi par standartu arī citās valstīs ārpus Eiropas Savienības. Ja ir veiksmīga recepte, kas gadu gaitā ir novecojusi, to nelikvidē, bet atjauno, jo, likvidējot un neaizstājot to ar jaunu sistēmu, pastāv risks zaudēt iepriekšējo gadu laikā radīto pievienoto vērtību, kas gūta izvēloties par labu energomarķējumam. Visu šo gadu laikā Eiropas vēstījums patērētājiem bija — izvēlieties energoefektivitātes līmeni! Mēs nedrīkstam šo vēstījumu vājināt.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks šodien plkst. 12.00.

(Sēdi pārtrauca plkst. 11.35., balsošanas laikā un atsāka plkst. 12.00.)

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

5. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir balsošanas laiks.

(Rezultātus un citu sīkāku informāciju par balsošanu skatīt protokolā)

5.1. Mājputnu gaļas tirdzniecības standarti (A6-0223/2009, Ilda Figueiredo)

– *Pirms balsošanas:*

Ilda Figueiredo, referente. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es tikai vēlos īsi paskaidrot, ka šajā ziņojumā ir iekļauti grozījumi, ko vienprātīgi pieņēma Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja rezolūcijai, ko pieņēma šis plenērs 2008. gada 19. jūnijā un kas noraidīja Komisijas priekšlikumu, kura mērķis bija apstiprināt mājputnu gaļas tirdzniecību cilvēku patēriņam pat pēc pretmikrobu apstrādes.

Tāpēc es vēlos pateikties visiem, kas strādāja kopā ar mani pie šī ziņojuma, tostarp deputātiem un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas drošības komitejas viedokļa izstrādātājam.

Mēs ceram, ka Eiropas Komisija un Padome ņems vērā šo ziņojumu un Eiropas Parlamenta viedokli, lai aizstāvētu sabiedrības veselību, pārtikas drošību un mājputnu gaļas ražotājus Eiropas Savienībā.

5.2. Pieprasījums aizstāvēt deputāta Aldo Patriciello imunitāti (A6-0286/2009, Aloyzas Sakalas)

5.3. Pieprasījums aizstāvēt Umberto Bossi imunitāti un privilēģijas (A6-0269/2009, Klaus-Heiner Lehne)

5.4. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda līdzekļu izmantošana (A6-0266/2009, Reimer Böge)

5.5. Ieteikums Eiropas Komisijai saistībā ar sūdzību Nr. 185/2005/ELB (A6-0201/2009, Miguel Angel Martínez Martínez)

5.6. Benzīna tvaiku uztveršana degvielas uzpildes stacijās, uzpildot degvielu vieglajos automobiļos (A6-0208/2009, Dimitrios Papadimoulis)

– Pirms balsošanas:

Dimitrios Papadimoulis, referents. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, tā kā tehnisku iemeslu dēļ debates nenotika, atļaujiet man pirms balsošanas pateikt pāris vārdus. Pēc intensīvām sarunām ar Padomi un Komisiju es uzskatu, ka mēs esam panākuši vērtīgu kompromisu pirmajā lasījumā. Ņemot vērā Eiropas Parlamenta ieguldījumu, mēs esam pasteidzinājuši direktīvas piemērošanu par vienu gadu, paplašinājuši jomu, iekļaujot arī dzīvojamo rajonu apkopes stacijas, nostiprinot informācijas un kontrolmehānismus apkopes stacijām un informācijas mehānismus pilsoņiem.

Tā ir pārmaiņa, kuras rezultātā uzlabosies atmosfēras kvalitāte un tiks ievērojami ierobežotas siltumnīcas efekta gāzes, kas izraisa klimata pārmaiņas. Pēc mūsu ierosinājuma Komisija ir apņēmusies iesniegt priekšlikumu pēc noteikta laika perioda to pārstrādāt, lai mums būtu labākas tehnoloģijas, kas nākotnē ļaus mums sasniegt vēl labākus rezultātus.

Galīgo kompromisu atbalstīja visas politiskās grupas, un es domāju, ka tā ir zīme, ka mēs esam padarījuši labu darbu.

5.7. Publiska piekļuve Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (A6-0077/2009, Michael Cashman)

– Pirms balsošanas:

Michael Cashman, referents. – Priekšsēdētāja kungs, man Parlaments ir piešķīris mandātu, lai es iesaistītos sarunās ar citām iestādēm par šo svarīgo lietu. Diemžēl man jāziņo, ka sarunas nav bijušas produktīvas un tāpēc es šodien iesaku Parlamentam nebalsot un nodot lēmuma tiesības šajā svarīgajā jautājumā nākamajam Parlamentam, un es sagaidu, ka Komisija izstrādās jaunu priekšlikumu šā gada rudenī.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, Komisija ņem vērā Parlamenta lēmumu atlikt balsošanu par normatīvo rezolūciju, kas seko Cashman kunga ziņojumam, līdz nākamajam parlamentārajam sasaukumam. Pilnībā respektējot Parlamenta lēmumu, Komisija nav pārliecināta, ka balsošana, ar ko noslēdzas Parlamenta pirmais lasījums, ierobežotu nākamā Parlamenta rīcību. Tāpēc Komisija pārskatīs savu priekšlikumu tikai pēc tam, kad abas lēmējietādes būs pieņēmušas savu nostāju, bet patlaban tā paredz turpināt konstruktīvu dialogu ar abām iestādēm un apliecina savu vēlmi panākt kompromisu ar Parlamentu un Padomi.

Michael Cashman, referents. – Priekšsēdētāja kungs, Es domāju, ka tas parāda, kāpēc ir ārkārtīgi svarīgi, lai nākamais Parlaments izmantotu visas iespējamās priekšrocības, kas ir tā rīcībā. Dialogs nozīmē, ka visām iestādēm ir jāieklausās. Līdz šim neviena iestāde nav uzklusījusi Parlamentu. Šā iemesla dēļ mums nevajadzētu balsot un vajadzētu pilnībā nodot pilnvaras nākamajam Parlamentam.

(Aplausi)

(Parlaments apstiprināja priekšlikumu)

(Jautājums tika nosūtīts atpakaļ atbildīgajai komitejai)

Priekšsēdētājs. – Es neesmu pārliecināts, ka apsveikumi ir domāti *Cashman* kungam. Jā? Tad mēs apsveicam viņu.

5.8. Darba laika organizēšana personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi (A6-0120/2009, Marie Panayotopoulos-Cassiotou)

– *Pirms balsošanas:*

Stephen Hughes (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, lai nepārtrauktu jūsu uzsākto balsošanas plūsmu, es vēlētos informēt Parlamentu, ka Sociāldemokrātu grupa atceļ 62. grozījuma trešo daļu, kas attiecas uz 2. panta 1. punkta paragrāfiem b un c.

(Parlaments noraidīja Komisijas priekšlikumu)

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, godātie deputāti, Komisija ņem vērā Eiropas Parlamenta šodien pausto viedokli, un, ņemot vērā Parlamentam dotos solījumus, kā arī Padomes nostāju, Komisija izdarīs vispiemērotākos secinājumus no šodienas negatīvā balsojuma.

Komisija apsvērs vislabāko veidu, kā panākt nepieciešamo rezultātu, citiem vārdiem, kā garantēt strādājošo sociālo aizsardzību, tajā pašā laikā nepieļaujot administratīvā sloga palielināšanu autotransporta nozarē.

(Jautājums tika nodots atpakaļ atbildīgajai komitejai saskaņā ar Reglamenta 52. panta 3. punktu)

5.9. Tirdzniecība ar izstrādājumiem, kas iegūti no roņveidīgajiem (A6-0118/2009, Diana Wallis)

– *Pirms balsošanas:*

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pievērst jūsu uzmanību kļūdai, kas radusies Eiropas Tautas Partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas balsošanas sarakstā. Galīgajā balsojumā gan par grozījumu priekšlikumam un normatīvajai rezolūcijai būtu jābūt „brīvajam balsojumam”. Es jums lūdzu — un to daru visas grupas vārdā — paturēt to prātā.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos jums jautāt, kurš Reglamenta punkts ļauj grupām izlabot savus vēlēšanu sarakstus bez jūsu piekrišanas? Tas ir atsevišķu deputātu parlamentārās neatkarības pārkāpums!

5.10. Zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzība (A6-0240/2009, Neil Parish)

– *Pirms balsošanas:*

Neil Parish, referents. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties visiem ēnu referentiem, kas ļoti aktīvi man palīdzēja darbā ar neticamu tehnisku un grūtu lietu. Es uzskatu, ka strādājot kopā, mēs spējam panākt veiksmīgu kompromisu.

Izmēģinājumi ar dzīvniekiem ir ļoti strīdīga un emocionāla joma, kas ietver morālu dilemmu. Mēs esam darījuši, ko varējuši, lai radītu stāvokli, kurā uzlabotos izmēģinājumos izmantoto dzīvnieku labklājība, un tajā pašā laikā Eiropā tiktu nodrošināta visaugstākās kvalitātes un uzticamu medicīnisko pētījumu turpināšana. Mēs esam paļāvušies uz Komisijas priekšlikumu daudzās jomās un, kas vissvarīgākais, mēs esam noskaidrojuši procedūru smaguma klasifikāciju. Mēs panācām veiksmīgu kompromisu Lauksaimniecības komitejā un to nevajadzētu kritizēt šajā posmā.

Mēs visi vēlamies strādāt kopā, lai uzlabotu, samazinātu un aizvietotu izmēģinājumus ar dzīvniekiem. Tomēr mums jāatceras, ka daudzas vakcīnas un daudzu slimību zāles ir iegūtas, izmantojot dzīvniekus, jo īpaši primātus, piemēram, vakcīnas poliomiēlīta, difterijas, B hepatīta ārstēšanai, kā arī dziļai smadzeņu stimulēšanai Parkinsona slimībā. Tie visi ir piemēri, kādu labumu mēs gūstam no pētījumiem ar dzīvniekiem. Lai remdētu

bažas, kas daudzus deputātus mājās saistīja ar embriju cilmes šūnām, 170. grozījums, ja to atbalstīs, nodrošinās, ka ētiskus lēmumus šajā jautājumā pieņems dalībvalstis pašas, nevis Komisija.

Mums šeit ir milzīga iespēja uzlabot likumdošanu attiecībā uz dzīvnieku labklājību un pētniecību. Mums vajadzētu aizmirst par partiju domstarpībām un atbalstīt šo ziņojumu. Rūpniecības, medicīniskās pētniecības un dzīvnieku labklājības organizācijas ir pārliecinātas, ka tas ir solis uz priekšu un mēs uzlabosim un pilnveidosim pašreizējo likumdošanu. Ja mēs to neizdarīsim šajā Parlamentā, tiesību aktu izstrādāšana var tikt atlikta vēl uz diviem vai vairāk gadiem, kas būtu solis atpakaļ. Es mudinu Parlamenta deputātus atbalstīt šo ziņojumu.

Visbeidzot, tā kā, iespējams, šī ir pēdējā reize, kad es runāju šeit, jo es eju pensijā un nodarbošos ar valsts politiku, es vēlos pateikties jums par laipnību, ar kādu jūs pret mani izturējāties, kā arī pateikties Parlamenta deputātiem, kas arī ļoti laipni izturējās pret mani.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Liels paldies, *Parish* kungs. Mēs jums vēlam jūsu valsts Parlamenta darbā tādu pašu dedzību, ar kādu jūs darbojāties šeit, Eiropas Parlamentā.

5.11. Kuģu radītais piesārņojums un sankciju ieviešana par pārkāpumiem (A6-0080/2009, Luis de Grandes Pascual)

5.12. Enerģijas patēriņa norādīšana ražojumiem, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm (pārstrādātā versija) (A6-0146/2009, Anni Podimata)

5.13. Eiropas Parlamenta 2010. finanšu gada ieņēmumu un izdevumu tāme (A6-0275/2009, Vladimír Maňka)

– Pirms balsošanas par rezolūciju:

Priekšsēdētājs.? – Es vēlējos sacīt, ka šis būs pēdējais balsojums man šajā postenī. Es vēlētos īpaši pateikties *Paul Dunstan*, kas atrodas pa kreisi no manis, kurš visus šos gadus ir tik teicami strādājis.

(Skaļi aplausi)

Paul, es vēlētos tev teikt, ka mēs abi esam pielaiduši dažas kļūdas — dažreiz es, dažreiz tu. Tomēr mēs bijām neuzvarama komanda. Es no sirds tev pateicos.

SĒDI VADA: M. MAURO

Priekšsēdētāja vietnieks

6. Balsojumu skaidrojumi

Mutiskie balsojumu skaidrojumi

- Ziņojums: Miguel Ángel Martínez Martínez (A6-0201/2009)

David Sumberg (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es pateicos jums par to, ka jūs mani aicinājāt. Es atbalstīju šo ziņojumu, bet tā kā pēc nākamajām vēlēšanām es no šī Parlamenta aizeju, es vēlos izmantot šo pēdējo izdevību, lai uzsvērtu ļoti spēcīgo vēstījumu, ko Čehijas Republikas prezidents nesē nodeva šim Parlamentam: „Tagad mēs meklējam jaunu cilvēku mandātus.” Tomēr patiesība ir tāda, ka šajā Parlamentā patiesībā netiek pārstāvēta tauta. Kā teica priekšsēdētājs, Eiropas projektam šeit nav opozīcijas.

Cilvēki — vīrieši un sievietes mūsu vēlēšanu apgabalos, galvenokārt Lielbritānijā — negrib Eiropas Konstitūciju, viņi negrib, lai viņiem uzspiež līgumu. Tas, ko viņi grib, ir tiesības balsot, un es ceru, drīzāk ātrāk nekā vēlāk viņi šo iespēju saņems.

- Ziņojums: Dimitrios Papadimoulis (A6-0208/2009)

Richard Corbett (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju šī ziņojuma pieņemšanu. Es un mana grupa, mēs balsojam par. Tas ir ļoti svarīgs signāls, ko nosūtījis Parlaments. Tomēr mums tagad tam jāseko.

- Ziņojums: Marie Panayotopoulos-Cassiotou (A6-0120/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, darba devēju antisociālā rīcība spiež darbaņēmējus kļūt par pašnodarbinātajiem, un tas attiecas arī uz darbaņēmējiem, kas strādā par transportlīdzekļu vadītājiem un piedāvā transporta pakalpojumus. Darbaņēmēji grib ietaupīt uz sociālās apdrošināšanas izdevumiem un iegūt lielāku elastību, bet tas ir radījis situāciju, ka mums jābalso, pakļaujoties šīs antisociālās rīcības spiedienam.

Tāpēc vajadzēja šo ziņojumu noraidīt, jo šīs antisociālās rīcības mērogi ir tik lieli. Tā apdraud ne tikai darbaņēmēju profesionālo higiēnu, bet, pats galvenais, apdraud autotransporta drošību un praktiski var ietekmēt jebkuru no mums, kā arī visu situāciju uz ceļa kopumā, vai tie būtu gājēji vai braucēji. Tas ir ļoti skaidrs iemesls, kāpēc mums būtu ļoti nopietni jārisina šī problēma un būtu jāpievēršas tai atkal, jo ierosinātais risinājums nenodrošina izeju no šīs situācijas.

- Ziņojums: Diana Wallis (A6-0118/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es gribēju teikt, ka es balsoju par šo ziņojumu, neskatoties uz to, ka divi mūsu grozījumi netika pieņemti.

Es uzskatu, ka tā būtu bijusi ļoti laba ideja nodrošināt un palīdzēt eskimosiem panākt, lai viņu dzīvesveids, dzīvesstils un medību parašas ritētu mierīgi un rāmi, kā arī panākt, lai labāk tiktu ievērotas Eiropas Savienības programmas LEADER Skandināvu valstīs attiecībā uz roņu medībām. Es arī gribēju izmantot izdevību un pateikt, ka tam, kas notiek Kanādā, nav nekāda sakara ar eskimosiem un tās nav medības tā, kā mēs to saprotam, bet gan zvēru slepkavošana šī vārda burtiskā nozīmē. Tāpēc es uzskatu, ka šīs divas lietas jānodala, lai kādu attieksmi cilvēki attiecīgi pieņemtu. Es uzskatu arī, ka būtu bijis labāk šo tematu izskatīt pēcvēlēšanu periodā, nevis tagad pirms vēlēšanām.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Priekšsēdētāja kungs, es arī atzinīgi vērtēju to, ka Eiropas Parlaments ar savu aizliegumu ievest izstrādājumus no roņveidīgajiem Eiropas Savienībā ir sekojis Amerikas Savienoto Valstu un Krievijas piemēram. Es esmu pārliecināta, ka mēs sūtām skaidru signālu, ka Kanādas valdībai vajadzēs mainīt savas metodes, kā uzraudzīt likumu ievērošanu attiecībā uz roņveidīgo medību humānām metodēm. Tomēr es esmu arī pārliecināta, ka mūsu priekšlikums ļaus tradicionālajām tautām gan Eiropā, gan ārpus tās turpināt medīt roņveidīgos ar tradicionālajām metodēm. Es pateicos visiem, jo īpaši Čehijas prezidentūrai, par to, ka Parlamentam un Padomei tika dota iespēja panākt kompromisu 24. aprīlī, ko mēs šodien varējām apstiprināt.

Richard Corbett (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es esmu ļoti gandarīts, ka šis ziņojums tika apstiprināts ar tādu pārliecinošu vairākumu un mēs varam gaidīt aizliegumu ievest izstrādājumus no roņveidīgajiem Eiropas Savienībā.

Man jāsaka, ka mani sarūgtināja tas, ka mūsu referente no Liberāldemokrātu partijas *Diana Wallis* pilnībā neatbalstīja šo darbības kursu. Kā referentei viņai vajadzēja pārstāvēt komitejas uzskatus, kurā bija ļoti skaidrs vairākums, un nevis vairākos veidos censties apgāzt šī Parlamenta lielā vairākuma viedokli. Neskatoties uz to, es priecājos, ka Parlaments ar tik skaidru vairākumu ir parādījis savu apņemšanos atrisināt šo jautājumu tā, kā mēs nupat nolēmām.

Daniel Hannan (NI). - Priekšsēdētāja kungs, šis ziņojums nostādīja mani tādas kā dilemmas priekšā. Nav stingri racionāli izdalīt roņveidīgos, lai pieprasītu īpašu attieksmi pret tiem. Viņi nav apdraudēta suga, to atzīmēja pat Pasaules Dabas Fonds. Tas nav nekas tamlīdzīgs, kā protesti pret roņu medībām, lai iegūtu ādas vai kāpurus.

Turklāt demokrātija nav stingri racionāla. Cilvēki ne vienmēr ir skaitļojamās mašīnas. Varētu būt, kā evolucionārie biologi to pamatos, ka roņu mazuļi atgādina bērnus — viņu lielās acis un tā tālāk — un tas dziļā ģenētiskā līmenī izraisa empātiju pret viņiem. Es nezinu. Lieta tāda, ka mēs atveram bīstamas durvis, sakot, ka vēlētajiem nav taisnība tikai tāpēc, ka viņu iebildumi pret roņu medībām ir drīzāk estētiski nekā racionāli vai ētiski. Tiklīdz jūs ejat pa šo ceļu, ir tikai viens solis līdz tam, lai pateiktu, ka tas ir pret Eiropas Konstitūciju vai Lisabonas līgumu vai ko citu.

Tātad, pēc ilgas domāšanas manī nostiprinājās šis viedoklis par ziņojumu: tā kā tas acīmredzami ir tik jutīgs un nozīmīgs jautājums daudziem mūsu vēlētājiem, to vispār nevajadzētu lemt ES līmenī, bet drīzāk pienācīgi virzīt caur nacionālajiem, demokrātiskajiem mehānismiem un procedūrām katrā dalībvalstī.

Neena Gill (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es esmu lepna, ka šis Parlaments nobalsoja par šo ziņojumu ar pārliecinošu vairākumu. Es balsoju par šo ziņojumu, jo esmu gandarīta, ka mēs veidojam stingru paziņojumu bez nepilnībām par roņveidīgo izstrādājumu tirdzniecību ES.

Daudzi cilvēki manā vēlēšanu apgabalā sazinājās ar mums — un šeit ir iesaistījušies miljoni — lai pateiktu, ka tā bija vispretīgākā un cietsirdīgākā jauku radījumu nogalināšana. Es zinu, ka daži teiks, ka tas ir tikai tāpēc, ka viņi ir pievilcīgi, bet redzot video, kādas metodes tiek izmantotas, viņi saprot, ka nav nepieciešama šī roņu slepkavošana komerciālos nolūkos, jo ir pieejamas daudzas alternatīvas.

Es esmu ļoti gandarīta, ka tik daudzi no mums balsoja, lai tiktu pārtraukta šī cietsirdīgā tirdzniecība.

Peter Skinner (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, šis aizliegums ir liels progress un patiesa uzvara kampaņas īstenotājiem, no kuriem daudzi mums rakstīja uz Parlamentu un pieprasīja beigt šo cietsirdīgo tirdzniecību, jo īpaši Anglijas dienvidaustrumos, kā jūs to varat iedomāties, un arī visā Eiropas Savienībā.

Tas, ka par spīti šajā cietsirdīgajā un nekaunīgajā tirdzniecībā vainojamo intensīvai lobēšanai kampaņu vadīja komitejas leiboristu katedra, ir izšķiroši sekmīgā rezultāta panākšanā. Tas nebija noklusēts oriģināls, kā mans kolēģis *Richard Corbett* norādīja, bet, pēc tam, kad *Arlene McCarthy* ierosināja kritiskus grozījumus, par aizliegumu nobalsoja komitejā un tagad Parlamentā.

Mani ieinteresēja *Hannan* kunga no Konservatīvo partijas tikko teiktais, ka šim jautājumam vajadzētu būt nacionālo diskusiju un demokrātijas jautājumam. Ja mums būtu jāpaļaujas uz šo konkrēto ceļu, tikai astoņas valstis parakstītu šo konkrēto aizliegumu pretēji 27, kas balso Eiropas Parlamentā. Tas parāda, ka tirdzniecība un dzīvnieku labklājība ir savienojamas un mums vajadzētu par to priecāties.

Cristiana Muscardini (UEN). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, (...) *Wallis* ziņojums ir solis uz priekšu dzīvnieku tiesību vispārējā aizsardzībā, jo tas ievērojami ierobežo izstrādājumu no roņveidīgajiem importu Eiropas Savienībā.

Eiropas Savienība ir izdarījusi civilizētu izvēli šajā sakarībā, un mēs ceram, ka citas valstis sekos, pat, ja mēs būtu gribējuši, lai Komisijas izstrādātais teksts būtu tas, kas iesniegts iekšējā tirgū, ļoti skaidri ierobežojot iespējamus izņēmumus šādu produktu pārdošanā līdz gadījumiem, kas ir atkarīgi no eskimosu pamatvajadzībām. Ja jauni izņēmumi netiks pienācīgi kontrolēti no robežu muitas iestādēm, tie var atklāt bīstamas nepilnības, kā rezultātā būtu iespējams apiet noteikumu, kas pēc ilgas cīņas soda noteiktas Cilvēka rīcības necīgumu un cietsirdību, ko ilgāk nedrīkst pieļaut, lai neciestu mūsu sirdsapziņa.

Es ceru, ka šīs dienas solis uz priekšu nepaliks izolācijā, ka tiks pieliktas lielākas pūles, lai pārskatītu veidus, kā nepieļaut no dzīvniekiem, kas ir nogalināti neticamās ciešanās, radītu produktu ieviešanu mūsu valstīs. Runājot par šo tematu, es arī atgādinu jums, cik zemiski Eiropā tiek turpināts atbalstīt dzīvnieku slepkavošanu bez apdullināšanas un ļaut viņiem noasiņot līdz nāvei.

- Ziņojums: Neil Parish (A6-0240/2009)

Hiltrud Breyer, Vets/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ja balsojums par roņu medīšanu bija tik veiksmīgs, tas mani priecē, tad balsojums par *Parish* ziņojumu ir īpaši sarūgtinošs. Arī šeit es būtu vēlējusies skaidru nostāju dzīvnieku aizsardzībā, progresīvu nostāju, kas parāda ceļu uz priekšu, kas skaidri nosaka, ka mums ir nepieciešamas alternatīvas izmēģinājumiem ar dzīvniekiem. Izmēģinājumiem ar dzīvniekiem ir jāklūst par pagātni. Tomēr šeit ir acīmredzamas rūpniecības, jo īpaši medikamentu rūpniecības, intereses, un rezultātā es un mana grupa esam ļoti vilušies, ka nevarējām nodrošināt, lai izmēģinājumi ar dzīvniekiem un barbariskie apstākļi, kādos tiek turēti dzīvnieki, aizietu pagātnē.

Diemžēl mēs nespējam grozīt Komisijas noslīgšanu uz ceļiem, ko tā jau bija izdarījusi, skaidri aizliedzot izmēģinājumus ar milzu pērtiņiem. Man ir skumji par to, jo par sabiedrību vienmēr spriež, vērtējot, kā tā izturas pret dzīvniekiem, un Eiropas Savienība vairs ilgāk nedrīkst būt sinonīms nevajadzīgiem izmēģinājumiem ar dzīvniekiem. Es būtu vēlējusies, ka šajā direktīvas priekšlikumā kā alternatīvas vairāk tiktu apsvērti izmēģinājumi bez dzīvniekiem, jo tikai skaidrs atbalsts alternatīvām izmēģinājumiem ar dzīvniekiem darīs galu barbariskajiem un nevajadzīgajiem izmēģinājumiem ar dzīvniekiem Eiropas Savienībā.

To nevarēs panākt ar nodomu deklarācijām, bet tikai uzsverot, cik svarīgas ir alternatīvas izmēģinājumiem ar dzīvniekiem, un nodrošinot pienācīgu finansējumu pētniecībai. Mēs nevaram runāt par alternatīvām izmēģinājumiem ar dzīvniekiem un reizē neatbalstīt to attīstību un ātru atzīšanu. Finansējums alternatīvām —izmēģinājumiem bez dzīvniekiem nedrīkst izsīkt. Komisijas labajam projektam būtu jāpieprasa lielāks Parlamenta atbalsts.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, es priecājos, ka *Parish* ziņojumā par izmēģinājumiem ar dzīvniekiem 170. grozījums tika pieņemts. Tas aizliedz cilvēku embriju vai cilmes šūnu izmantošanu kā alternatīvu dzīvnieku izmantošanai šajā direktīvā, lai gan mani mās nelielas šaubas, vai grozījums neparedz dalībvalstīm pieņemt ētiskus lēmumus, tā kā Īrijas valdība un tiesas pastāvīgi ir atteikušās aizsargāt embrijus, un es esmu pārliecināta, ka mēs Īrijā arī ievēdam abortētu augļu šūnas pētniecībai.

Mēs esam aizsargājuši roņus, un tas ir labi. Mēs esam veikuši dažus pasākumus, lai ierobežotu un samazinātu izmēģinājumus ar dzīvniekiem un mums jāiet tālāk, mēs nekad nedrīkstam aizmirst principu, ka mēs nevaram izmantot cilvēkus kā aizvietotāju citiem izmēģinājumu veidiem. Mums jāsamazina izmēģinājumi ar dzīvniekiem, bet cilvēki tomēr nevar būt tam alternatīva.

Richard Corbett (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, lai gan šodien bija laba diena dzīvnieku labklājībai roņu ziņā, tā bija mazāk laba attiecībā uz veidu, par kādu mēs tikko balsojām attiecībā uz izmēģinājumiem ar dzīvniekiem.

Šā mēneša sākumā man bija tas gods apmeklēt uzņēmumu manā vēlēšanu apgabalā *Simcyp*, kas tikko ieguva nacionālo godalgu no *Dr Hadwen Trust* par alternatīviem risinājumiem dzīvnieku pētniecībai. Šis uzņēmums parādīja, ka ir iespējams attīstīt alternatīvas šajā darbā. Patiesi, tas arī parādīja, ka bieži dzīvnieku pētniecībā, ja ir runa par medicīniskiem pētījumiem, iegūtie rezultāti nenodrošina datus, kas ir ticami, ja tiek attiecināti uz cilvēkiem.

Simcyp ir pirmā, kas uzsākusi šādu alternatīvu. Ir iespējams iet tālāk. Mums būtu vajadzējis iet tālāk šodien. Mēs esam spēruši tikai nelielu soli. Mums jādara daudz vairāk.

Neena Gill (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es atturējos balsot par šo ziņojumu, jo es jau sen piedalos kampaņās par dzīvnieku tiesībām. Tas ir viens no jautājumiem, kas ir svarīgs ES, lai koncentrētu uzmanību uz to, vai būtu jālīdzsvaro taisnīgums ar iekšējo tirgu un jāpieprasa morāles normas tirgū.

Es esmu saņēmusi vairākas vēstules par šo jautājumu un vēlētāji visā manā reģionā pauž savu satraukumu. Viņi uzskata, ka zinātnes nolūkos izmantotajiem dzīvniekiem ir nepieciešama lielāka aizsardzība.

Iemesls, kāpēc es atturējos, ir — es gribēju izbeigt savvaļas pērtiķu sagūstīšanu vairošanas nolūkos un tāpēc es atbalstu Komisijas izstrādāto tekstu. Tāpat arī netika atbalstīti grozījumi, kas atcel pieņēmumu veikt stingru uzskaiti lietotāja uzņēmumā. Turklāt es uzskatu, ka vajadzēja atbalstīt grozījumus, kas samazina saistības trim darbībām — aizvietošanai, samazināšanai un uzlabojumiem. Es arī uzskatu, ka pielāgošanai jābūt saskaņotai ar eksperimentu un pielāgošanai jābūt daļai no projekta apstiprināšanas. Es negribu pielaut dzīvnieku ciešanas un gribu nodrošināt, lai tiktu ievērotas humānas vai vismaz mazāk sāpīgas nogalināšanas metodes. Tas ir viens no iemesliem, kāpēc es uzskatu, ka ziņojums nebija pietiekami dziļš.

- Ziņojums: Diana Wallis (A6-0118/2009)

Inese Vaidere (UEN). - (LV) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Kā bijusi Latvijas vides ministre es jau labi sen biju norūpējusies par to, kas notiek šajā jomā, par šo apbrīnājamo nežēlību pret dzīvniekiem, pie tam šī apbrīnājamā nežēlība izpaudās rūpnieciskos mērogos. Un es gribētu teikt, ka tam nav nekāda sakara ar eskomосу tradicionālo dzīvesveidu, jo tradicionālais dzīvesveids neparedz dzīvnieku iznīcināšanu rūpniecības mērogā, lai apgādātu visu pasauli ar roņu produktiem. Es atturējos attiecībā uz papildināto priekšlikumu, bet atturējos tāpēc, ka šajā jautājumā, man šķiet, nekādi kompromisi nav vajadzīgi. Toties es stingri balsoju par likumdošanas rezolūciju, un esmu patiesi gandarīta, ka Parlaments ir pieņēmis Eiropas pilsoņa cienīgu lēmumu par šo roņu produktu tirdzniecības aizliegšanu. Paldies.

- Ziņojums: Anni Podimata (A6-0146/2009)

Inese Vaidere (UEN). - (LV) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Runājot par A. Podimata ziņojumu, es gribētu norādīt, ka būtībā mēs varam atbalstīt gan Komisijas priekšlikumus, gan arī ITRE komitejas ziņojumus, gan arī „zaļo” un citu politisko grupu priekšlikumus, jo šajā ziņojumā kā galvenās intereses es redzu patērētāju intereses. Un primārais ir tas, lai patērētājs uzzinātu, runājot par šīm elektroiekārtām, kuras ir visekonomiskākās un kuras ir vismazāk kaitīgas apkārtējai videi. Tāpēc ar saviem balsojumiem es centos demonstrēt līdzsvarotu pieeju un šajā gadījumā pasvītrot Eiropas pilsoņa patērētāja intereses.

- Ziņojums: Vladimír Maňka (A6-0275/2009)

Richard Corbett (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, runājot par to, britu radiostacijā ir „dzīvā” radio programma par Eiropas Parlamentu „5 Live” — tā ir ēterā visu rītu. Cilvēki zvana un viens no jautājumiem, kas pastāvīgi tiek uzdots, ir Eiropas Parlamenta izmaksas. Cik izmaksā Parlaments un vai tas attaisno savus izdevumus?

Kā es nesen atzīmēju, ja mēs izdevumus attiecinām uz pilsoņiem, tad katram pilsonim Eiropas Parlaments izmaksā GBP 1,74 gadā, tas ir apmēram viena pinte alus. Salīdzinājumam, Lordu Palāta izmaksā GBP 1,77 un Britu apakšpalāta izmaksā GBP 5,79 gadā, tas ir daudz vairāk katram pilsonim. Šī Parlamenta izdevumi, protams, ņemot vērā plašo vēlēšanu loku, tiek plaši sadalīti. Mums ir izdevumi, ko mums rada dalībvalstis attiecībā uz trim darbavietām un 23 valodām, šādu izdevumu nevienam dalībvalsts parlamentam nav jāiekļauj budžetā. Tomēr, neskatoties uz to, mēs spējam nodrošināt vērtības par šo naudu.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es neapstrīdēju skaitļus, ko Corbett kungs tikko minēja. Man īpaši neinteresē, vai šis Parlaments izmaksā mazāk nekā citi uz vienu iedzīvotāju, lai gan es domāju, ka Eiropas Savienībā ir kādi pāris cilvēki vairāk nekā tas varētu būt Apvienotajā Karalistē.

Manas bažas attiecībā uz šo ziņojumu ir, ka tā ir zaudēta izdevība. Tajā ir uzsvērti daudzi no dārgajiem režīmiem, ko mēs visi esam pamanījuši, atrodoties šeit — es tāpat kā jūs, priekšsēdētāja kungs, šeit jau esmu desmit gadus. Piemēram, tas ir interesanti, ka Eiropas Parlamenta galvenā bibliotēka atrodas Luksemburgā, kur neviens netiek klāt, jo deputāti kursē starp Briseli, Strasbūru un savām mājām.

Šajā vietā ir daudz zaudētu iespēju, un šis ziņojums noteikti ir viena no tādām. Laikā, kad visiem mūsu vēlētajiem ir jāsavelk jostas, mums šajā ziņojumā vajadzēja parādīt, ka mēs arī vēlamies savilkt savējās, bet mēs to neizdarījām. Tā ir zaudēta iespēja.

Priekšsēdētājs. – Paldies, Heaton-Harris kungs, ja jūs šeit būsiat nākamajā termiņā, jūs varēsit mums palīdzēt labāk virzīt lietas.

Rakstisko balsojumu skaidrojumi**- Ziņojums: Ilda Figueiredo (A6-0223/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par.

Saskaņā ar Regulu Nr. 1234/2007 (EK), putnu gaļu drīkst tirgot starptautiskajā tirgū, pat ja tai nav veikta pretmikrobu apstrāde. 2008. gada jūnijā Eiropas Parlaments pēc vairākiem mēģinājumiem beidzot pieņēma rezolūciju, ar ko tika aizliegta šāda tirdzniecība.

Tā kā Amerikas Savienotās Valstis eksportē uz ES tikai tādu putna gaļu, kas apstrādāta ar ķīmiskām vai pretmikrobu vielām, Komisija tomēr neatzina šo rezolūciju. Šī stratēģija konfliktē ar ieguldījumiem, ko putnu gaļas ražotāji ir veikuši šajā jomā saskaņā ar Kopienas tiesību aktu, kas paredz, ka, lai samazinātu gaļas saindēšanu, tikai ES apstiprinātas metodes, piemēram, sasaldēšana, drīkst tikt izmantota.

Tāpēc mēs atbalstām šādus priekšlikumus, lai grozītu Regulu Nr. 1234/2007 (EK): 1) atcelt Komisijas ievilkumu Nr. 5, kas nosaka, ka „putnu gaļas definīcijā noteikums „ārkārtas atsauce uz sasaldēšanu” ir pārāk ierobežojošs, ņemot vērā tehnoloģiju attīstību. Tāpēc šī definīcija jāpielāgo, 2) aizvietot ievilkumu Nr. 5 ar citu, kurā pieprasīts uzraudzīt gaļas izejavotu, lai informētu patērētāju un garantētu pārredzamību, 3) saglabāt sasaldēšanu kā vienīgo aizsardzības pasākumu.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo projektu, jo es domāju, ka tirdzniecības standartu apjoms jāpaplašina un jāiekļauj arī putnu gaļas izstrādājumi un produkti, kā arī sālīta putnu gaļa, kuras tirdzniecība aizvien pieaug.

Mums jāpatur prātā, ka, ja putnu gaļa tiek tirgota kā svaiga, patērētājs sagaida, ka tā nekad nav bijusi saldēta, pat ne uz īsu laiku, un tā patērētājam ir kvalitātes garantija. Tāpēc pašreizējais princips, kas nosaka, ka putnu gaļa, kas tiek tirgota kā svaiga, iepriekš nedrīkst būt saldēta, ir jānostiprina un jāpaplašina, iekļaujot putnu gaļas izstrādājumus un produktus.

Jāatzīmē, ka šis priekšlikums neietekmē Kopienas budžetu.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Putnu gaļas tirdzniecības standartu mērķis ir aizsargāt tirgus cenu stabilitāti nozarē, veicināt produktu tirdzniecību un nodrošināt patērētāju drošību un augstus pārtikas kvalitātes standartus. Putnu gaļas tirdzniecības standarti jāpārskata, ņemot vērā tehnoloģiju attīstību un

jāiekļauj putnu gaļas izstrādājumi, tā kā kopš 1990-tiem gadiem patērētāju paradumi ir mainījušies. Lai iekļautu putnu gaļas izstrādājumus un produktus, tiek ierosināts nostiprināt principu, ka putnu gaļa, kas tiek tirgota kā svaiga, nedrīkst būt iepriekš saldēta, un es tam piekrītu.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par priekšlikumu par putnu gaļas tirdzniecību. Šī priekšlikuma mērķis ir modernizēt standartus, kas putnu gaļas tirdzniecības jomā ir izstrādāti 1990-tajos gados, pielāgojot tos jaunajai tirgus realitātei. Tā mērķis ir arī aizsargāt tirgus cenu stabilitāti šajā nozarē, veicināt produktu tirdzniecību un nodrošināt patērētāju drošību un augstus pārtikas kvalitātes standartus.

Es uzskatu, ka putnu gaļas apstrāde ar attīrošām vielām nav pieļaujama, un tāpēc es pieprasu apstrādi veikt ar sasaldēšanu.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Mēs balsojam par Eiropas Parlamenta Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas projekta grozījumiem, tā kā tie nosaka redakciju, kas attiecas uz putnu gaļas izcelsmes marķējumu. Mēs uzskatām, ka tā ir laba lieta.

Tomēr Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas projekta grozījumos ir arī redakcija, kāda, pēc mūsu domām, būtu jānosaka administratīvā līmenī. Tā kā par visu tiek balsots kopīgā balsojumā, mums nebija iespējas iebilst šiem priekšlikumiem.

Mūs balsojums par grozījumiem attiecībā uz marķējumu, protams, nenozīmē, ka mēs jebkādā veidā atbalstām kopējo lauksaimniecības politiku.

Véronique Mathieu (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Mēs šajā ziņojumā esam panākuši labu kompromisu, kas ļaus mums pieņemt līdzsvarotu regulu, kurā ievērotas Eiropas Savienības prasības attiecībā uz pārtikas drošību.

Aizliedzot tirgot sasaldētu gaļu ar marķējumu „svaigs produkts”, aizliedzot indīgu vielu, piemēram, hlora izmantošanu putnu gaļas skeletu attīrīšanai un izvēlēties skaidru marķējumu izcelsmei un kaušanas datumam, mēs esam veicinājuši veselīgu pieeju un par prioritāti izvēlējušies aizstāvēt Eiropas patērētāju intereses.

Pieņemot 2008. gada jūnija rezolūciju, Parlaments jau ir paudis stingru pretestību „hlorētas putnu gaļas” tirdzniecībai Eiropas tirgū, un pagājušā gada decembrī lauksaimniecības ministri Padomē puda tam savu atbalstu.

Ar šodienas balsojumu mēs esam apstiprinājuši savu vēlmi nodrošināt, lai Eiropas Savienībā pārtika no fermas līdz pat galdam ir, cik vien iespējams, droša patērētājiem.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), rakstiski. – (PL) Šķiet, ka jautājums ir skaidrs. Apspriežamais jautājums ir otrais pēc kārtas, kas paredz atļaut tirgot iedzīvotājiem putnu gaļu, kas apstrādāta pret mikrobiem. Šoreiz rezolūcijas priekšlikums tika izvirzīts pēc ASV ierosinājuma, kas baidās no aizlieguma ieviešanas gaļas produkcijas importam uz Eiropu.

Situācijā, kad pētījumi ir parādījuši, ka pretmikrobu vielu izmantošana nesamazina bakteriālo infekciju koeficienta samazināšanos un kad Eiropas cīnās par veselīgu pārtiku, mums jārunā vienā balsī. Tāpat kā vienā balsī mums patiesi jārunā par ĢMO. Žēl, ka jautājums par ģenētiski modificētiem organismiem nav tik pašsaprotams visiem.

- Ziņojums: Reimer Böge (A6-0266/2009)

Neena Gill (PSE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, jo tas skar jautājumu, pie kura es tagad kādu laiku strādāju. Apmeklējot „Michelin” rūpnīcu Stokontrentā, tās vadība un arodbiedrības man paskaidroja, ka tās atbalsta Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda mobilizāciju.

Pēc šīs vizītes es nosūtīju AK Uzņēmēju un rūpniecības ministram Lordam Mandelson lūgumu apsvērt pieprasījuma iesniegšanu ES, lai aktivizētu Pielāgošanas fondu. Man, tāpat kā tiem cilvēkiem, ko es satiku „Michelin”, ir ārkārtīgi svarīgi, lai šis fonds sāktu darboties, cik drīz vien iespējams. Tieši tāpēc jau ES tika izveidota, lai grūtajos laikos kopā palīdzētu dalībvalstīm un, pats svarīgākais, to strādniekiem.

Jo fonds nav domāts tikai tam, lai glābtu uzņēmumus pret galvojumu, tas ir domāts, lai atbalstītu stratēģiju, kas radīs ilgtspējīgu attīstību un nodarbinātību nākotnē. Ziņojumā uzsvērtais fakts, cik svarīgs ir mazais bizness ekonomikas atveseļošanai, kā arī tas, ka fonds liek uzsvāru uz prasmēm un apmācību, dos nozīmīgu ieguldījumu, lai nodrošinātu, ka iedzīvotāji, kas zaudēs darbu, tiktu no jauna iekļauti darba tirgū.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Mēs ļoti kritiski attiecamies pret spriešanu par Globalizācijas fonda dibināšanu. Pirmkārt, tas tiek pamatots ar uzskatu, ka globalizācija pati par sevi jau ir problēma. Mēs uzskatām, ka globalizācija ir veids, kā celt labklājību, īpaši nabadzīgajās, jaunattīstības valstīs, ar nosacījumu, ka nozīmīgās ekonomiskās valstis, tādas kā ES un ASV, mainīs savu protekcionistisko tirdzniecības politikas nostāju Pasaules Tirdzniecības organizācijā.

ES dalībvalstis ir spējīgas īstenot nacionālos pasākumus, lai atbalstītu tās nozares, kurām, pēc to domām, būtu vajadzīga finansiāla palīdzība. Īpašs ES fonds garantētu patvaļību, neefektivitāti, birokrātiju un neattaisnotus izdevumus. Kā Komisija paredz attiecīgi nolemt, vai globalizācijai ir bijusi negatīva ietekme uz doto nozari? Turklāt summas, kas pašliek tiek apspriestas, norāda, ka to pat varētu gandrīz uzskatīt par ES reklāmas triku.

Iepriekš minēto iemeslu dēļ mēs balsojam pret minēto ziņojumu.

- Ziņojums: Dimitrios Papadimoulis (A6-0208/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Nepieciešamību pēc tīrāka gaisa atzīst jau vairākus gadu desmitus, veicot pasākumus gan dalībvalstu un ES līmenī, gan arī, izmantojot starptautiskas konvencijas.

Mūsu apkārtējā gaisa kvalitātes uzlabošana joprojām ir svarīgs uzdevums, kas jārisina. Gaisa piesārņojuma problēmu var atrisināt tikai ilgtermiņā un vienotā Eiropas sistēmā, jo īpaši paātrinot pārrobežu pasākumus. Komisijas priekšlikums ir vajadzīgs, ņemot vērā nepieciešamību turpmāk panākt gaistošo organisko savienojumu emisiju samazinājumu, lai uzlabotu gan reģionālā, gan vietējā gaisa kvalitāti un sabiedrības ērtības, VPR II sistēmu sekmīgu apgūšanu visā pasaulē, kā arī tehnoloģiju spēju samazināt degvielas uzpildes izraisītās emisijas par 95 %.

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Šī likumdošana ir vēl viens piemērs, kā ES uzbrūk automobiļu rūpniecībai un veids, kā ES parasti cenšas uzspiest nesamērīgu likumdošanu, lai risinātu relatīvi nenožīmīgu problēmu.

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas drošības komiteja balsoja, lai noteiktu datumu, kad garāžām būs jābūt ievērot jaunie noteikumi, lai ierobežotu benzīna tvaiku izplūdi atmosfērā, kas rodas, uzpildot degvielu vieglajos automobiļos. Komiteja balsoja arī par to, lai samazinātu degvielas pārdošanas normas ar mērķi iekļaut vairāk garāžu ierosinātā likuma darbības jomā.

Vēršanās pret nelielām neatkarīgām garāžām šādā veidā izraisītu ķēdes reakciju citos vietējos uzņēmumos, nedotu tikpat kā nekādu labumu videi un potenciāli palielinātu izplūdes emisijas, ja autovadītājiem jābrauc tālāk uzpildīties, jo vietējā uzpildes stacija ir slēgta. Radīsies arī būtiski izdevumi iekārtu modernizācijai, jo būs nepieciešami kapitālieguldījumi, kā arī uzpildes staciju pagaidu slēgšanas dēļ tiks pārtraukta uzņēmējdarbība.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par benzīna tvaiku uztveršanu degvielas uzpildes stacijās, uzpildot degvielu vieglajos automobiļos. Benzīns satur gaistošos organiskos savienojumus, kas iztvaiko degvielas tvertnes iekšpusē, aizpildot tukšumu tvertnē virs degvielas. Kad degviela tiek uzpildīta transporta līdzeklī, ienākošā degviela šos tvaikus no tvertnes izspiež un, ja tie netiek uztverti, izplūst atmosfērā.

Komisijas priekšlikuma mērķis ir uztvert benzīna tvaikus, kas tiek izspiesti atmosfērā vieglo automobiļu degvielas uzpildes laikā. Lai uzlabotu gaisa kvalitāti, apkopes stacijās ir ļoti svarīgi uzstādīt benzīna tvaiku uztveršanas sistēmas ar augstu uztveres efektivitāti.

- Ziņojums: Michael Cashman (A6-0077/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT)? Pārredzamība ir Eiropas Savienības pamatprincips. To skaidri nosaka Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 255. pants. Jebkuram Eiropas Savienības pilsonim un jebkurai privātpersonai vai juridiskai personai, kas dzīvo, vai kuras juridiskā adrese ir kādā no dalībvalstīm, ir tiesības piekļūt Eiropas Parlamenta, Komisijas un Padomes dokumentiem.

Pašreizējā Regula Nr. 1049/2001 bija nozīmīgs solis uz lielāku atklātību. Sešu gadu laikā kopš tās ieviešanas, tā ir palīdzējusi izvēdot pārredzamāku administrācijas kultūru Eiropas iestādēs. Pēc manām domām, atklātība veicina lielāka likumiskuma piešķiršanu iestādēm Eiropas pilsoņu acīs un palielina viņu uzticēšanos tām.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Pārredzamība ir Eiropas Savienības pamatprincips. Lēmumi jāpieņem tik atklāti un tuvu pilsoņiem, cik vien iespējams, tādējādi piešķirot lielāku likumiskumu iestādēm Eiropas pilsoņu acīs, tajā pašā laikā veicinot viņu uzticēšanos tām.

2001. gadā pieņemtā Regula neapšaubāmi bija nozīmīgs solis šajā virzienā, bet tagad jāveic daudz grozījumu. Tie veicinās Eiropas lēmumu pieņemšanas procesa saprotamību, palielinās pārredzamību un uzlabos iestāžu praksi.

Tāpēc šīs iniciatīvas mērķis ir veikt šos uzlabojumus. Tomēr, neskatoties uz dažiem pozitīviem priekšlikumiem, diemžēl vairākums ir tādu, ko Eiropas Parlaments uzskata par negatīviem.

Patiesībā lielākā daļa grozījumu, ko pieprasīja Parlaments savā 2006. gada aprīļa rezolūcijā, netika ņemti vērā, kā tas bija, piemēram, ar priekšlikumiem attiecībā uz iespēju EP īstenot savas tiesības uz demokrātisku kontroli, izmantojot piekļuvi konfidencialiem dokumentiem.

Tāpēc es atbalstu referenta *Cashman* kunga priekšlikumu nosūtīt šo iniciatīvu Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Kamēr sabiedrības debates par Lisabonas līgumu, kas notiek visās valodās, tiek iekļautas budžetā, teiktais „nē” pārstrādātajai ES Konstitūcijai netiek pieņemts un notiek izvairīšanās no referendumu sasaukšanas. Kamēr ES tīkla vietnēs sludina, cik svarīga ir daudzvalodība, tās tīkla vietnes reālais dizains to neatspoguļo. Tā pastāvīgi neizmanto trīs darba valodas — vācu, angļu un franču, ar kuru palīdzību mēs varētu sasniegt lielāko daļu iedzīvotāju. Pat pašreizējā prezidentūra neuzskata, ka ir vērts papulēties. Tagad ES agonē par piekļuvi tās dokumentiem, bet tajā pašā laikā grib atcelt ES konkursus dalībvalstu avīzēs un līdz ar to visās nacionālajās valodās.

Neskatoties uz to, ziņojumā parādās dažas vērtīgas pieejas, kā uzlabot piekļuvi dokumentiem, tāpēc es arī balsoju par to.

- Ziņojums: Marie Panayotopoulos-Cassiotou (A6-0120/2009)

Guy Bono (PSE), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret manas kolēģes *Panayotopoulos-Cassiotou* kundzes no Eiropas Tautas Partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas ziņojumu par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi.

Mans balsojums bija motivēts ar to, ka šim ziņojumam, kura mērķis ir organizēt darba laiku personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi, patiesībā sekas būtu pašnodarbināto autovadītāju izslēgšana no Eiropas likumdošanas jomas attiecībā uz darba laika organizēšanu.

Es un mani kolēģi sociāldemokrāti esam vienprātīgi, ka mēs nevaram apstiprināt divātbumu sociālo likumdošanu — tādu likumdošanu, kas kādu aizstāv, bet atstāj transportuzņēmējus aiz borta.

Komisijas priekšlikuma pieņemšana nozīmētu, ka pašnodarbinātie autovadītāji tiek nepieņemami diskriminēti salīdzinājumā ar darba ņēmējiem autovadītājiem, kurus aizsargā Eiropas tiesību akti.

Parlaments ir ņēmis vērā mūsu bažas. Tas tagad nodod to nākamajam Parlamentam, kas tiks drīz ievēlēts, lai tas pieņemtu lēmumu nākamajā parlamentārajā termiņā.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par Komisijas priekšlikuma par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi, noraidīšanu, tā kā es uzskatu, ka ir nepieņemami un diskriminējoši ierosināt izslēgt pašnodarbinātos autotransporta apkalpes locekļus.

Visiem autotransporta apkalpes locekļiem jābūt pasargātiem ar Kopienas tiesību aktiem, kas ierobežo darba stundu skaitu nedēļā. Tāpēc tas ir jautājums par šo strādājošo veselību un drošību, kā arī par drošības nodrošināšanu uz ceļa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Bija ļoti svarīgi, lai lielākā daļa Parlamenta balsotu par mūsu priekšlikumu noraidīt šo Eiropas Komisijas iesniegto direktīvas priekšlikumu par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi. Šis direktīvas priekšlikums bija solis atpakaļ salīdzinājumā ar pašreizējo situāciju, gan attiecībā uz „īstajiem” pašnodarbinātajiem autovadītājiem, gan „neīstajiem”, kā arī attiecībā uz pašreizējo darba laiku, jo īpaši nakts maiņā.

Mūsu priekšlikums jau ir iesniegts Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā, kur to apstiprināja vairākums. Tomēr referente (no Eiropas Tautas Partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas) pieprasīja,

lai ziņojums tiktu izskatīts plenārsēdē, lai turpinātu uzbrukumu strādnieku pamattiesībām. Tāpēc šis noraidījums plenārsēdē bija tik svarīgs, pašreizējai direktīvai paliekot spēkā, kas pieprasa, lai pašnodarbinātajiem strādniekiem tiktu piemērota tāda pati likumdošana.

Mathieu Grosch (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Debatēs Transporta komitejā es ierosināju divus grozījumus, kas ietekmē visus transporta jomā nodarbinātos. Pēc manām domām, saskaņotas sociālās un nodarbinātības politikas Eiropā priekšrocība ir, ka visiem nodarbinātajiem ir vienādi apstākļi. Ideja iekļaut pašnodarbinātos darba laika direktīvā ir nereāla. Nav vienkārši iespējams izkontrolēt pašnodarbināto darba laiku. Kas attiecas uz drošību, visiem autovadītājiem, tostarp pašnodarbinātajiem, jāievēro noteikumi par braukšanas ilgumu un atpūtas periodiem autobusos un kravas automobiļos virs 3,5 tonnām. Braukšanas un atpūtas periodu noteikumu paplašināšana, iekļaujot kravas transporta zem 3,5 tonnām autovadītājus, palielinātu drošību. Komisijai to vajadzētu pārskatīt, bet vispirms jāiesniedz priekšlikums. Es ceru, ka jaunais Parlaments pieņems šos priekšlikumus.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs atzinīgi vērtējam Eiropas Komisijas priekšlikuma noraidīšanu, šīs Komisijas priekšsēdētājs *Durão Barroso* kungs grib izslēgt pašnodarbinātos autotransporta apkalpes locekļus no direktīvas par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi, jomas, kā rezultātā mūsu priekšlikums ir noraidīt Komisijas priekšlikumu.

Februārī mēs Transporta un tūrisma komitejā iesniedzām priekšlikumu, kurā tika aicināts noraidīt šo nepieņemamo Eiropas Komisijas iniciatīvu.

Tā ir vislabākā iespējamā atbilde uz vēl vienu mēģinājumu saasināt konkurenci un palielināt autotransporta apkalpes locekļu ekspluatāciju, tādējādi apdraudot viņu tiesības uz darbu un drošību uz ceļa.

Mums ir jāaizstāv un jāuzlabo autotransporta apkalpes locekļu tiesības un darba apstākļi, apkarojot nestabilitāti darbavietā, ievērojot atpūtas periodus bez jebkāda apmaksas zaudējuma un nodrošinot katrā dalībvalstī esošo darba likumdošanas vai kolektīvo līgumu ievērošanu.

Mums ir nepieciešams vienlīdzīgi piemērot noteikumus par darba laiku, braukšanas un atpūtas periodiem visiem profesionālajiem autovadītājiem, tostarp pašnodarbinātajiem autovadītājiem, lai nodrošinātu viņu drošību un drošību uz ceļa, tādējādi nepieļaujot pārmērīgi ilgas darba stundas un neadekvātus atpūtas periodus vai darba grafiku.

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) *Panayotopoulos-Cassiotou* kundzes ziņojumā ir ieteikums noraidīt Komisijas priekšlikumu grozīt Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi.

Es balsoju par šo ziņojumu, kurā ierosināts noraidīt Eiropas Komisijas priekšlikumu, kas nedos iespēju novērst trūkumus, kādi konstatēti noteikumu ieviešanā un uzraudzībā attiecībā uz braukšanas laiku un atpūtas periodiem, kas ir tieša saistība ar drošību un sociālajām tiesībām. Turklāt nav skaidrības attiecībā uz šīs direktīvas jomu un iespējamiem uzraudzības veidiem. Jebkurā gadījumā dalībvalstīm vienām pašām jāuzņemas atbildība šajā jomā.

Visbeidzot, šajā priekšlikumā nav rasts labāks formulējums jēdzieniem „mobīlie darbinieki” vai „pašnodarbinātie autovadītāji”, un iemesls ir saprotams, tā kā tas ir patiesais šīs direktīvas uzdevums. Vai mums vajadzētu izslēgt visus pašnodarbinātos autovadītājus no šīs direktīvas? Jautājums paliek atklāts, jo problēma ir sarežģīta.

Patiesi, pastāv plaši izplatīta prakse, ka autovadītāji strādā kā „neīstie” pašnodarbinātie autovadītāji, īstenībā viņi ir darba ņēmēji fimās, kuras peļņas nolūkos neievēro noteikumus attiecībā uz braukšanas laiku un atpūtas periodiem.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), rakstiski. – Ir daži iemesli, kāpēc vajadzēja noraidīt Komisijas priekšlikumu izslēgt pašnodarbinātos autovadītājus no šīs direktīvas.

Balsojumā par Komisijas priekšlikuma noraidīšanu es balsoju par drošību uz ceļiem, lai novērstu diskrimināciju veselības un drošības jomā, autovadītāju atalgojuma un darba apstākļu jomā, kā arī lai nodrošinātu godīgu spēli darba devējiem un darba ņēmējiem autotransporta nozarē.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es balsoju par 54. grozījumu, jo tas ir svarīgs politisks vēstījums Komisijai un Padomei. Eiropas Parlaments atbalsta autovadītāju tiesības un noliedz jebkādu konkurenci starp algotiem un pašnodarbinātajiem autovadītājiem. Šī priekšlikuma rezultātā pašnodarbinātie

autovadītāji tiktu izslēgti no pašreizējās direktīvas jomas un pirmoreiz Eiropas likumdošanas vēsturē mums būtu mēģinājums atdalīt „īstas” pašnodarbinātas personas un „neīstas” pašnodarbinātas personas. Tomēr tas ir nepareizs sadalījums, kas varētu pavērt ceļu Kopienas tiesību aktu citu noteikumu interpretācijai. Tā ir uzvara ceļu drošības jomā un sociālajā Eiropā.

Bilyana Ilieva Raeva (ALDE), rakstiski. – (BG) EP direktīva par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi, ko noraidīja Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupa, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa, kā arī Kreiso ekstrēmistu grupa, padarīs pašnodarbinātos mobilos darbiniekus mazāk konkurētspējīgus.

Bezatlīdzīgā Eiropas Komisijas priekšlikuma noraidīšana nozīmē, ka pašnodarbinātajiem nav ilgāk jēgas turpināt būt par tādiem. Viņiem vairs nav iespēju pašiem brīvi noteikt sava darba laika ilgumu.

Nevienā citā nozarē nav šādu noteikumu. Šim lēmumam būs neatgriezeniska negatīva ietekme uz Eiropas tautsaimniecības konkurētspēju.

Pretēji algotajiem darbiniekiem pašnodarbinātie transporta nozarē nestrādā uz darba līguma pamata, bet brīvi nosaka savus klientus un pārvadājumus. Viņu ieņēmumi nav atkarīgi no darba laika, kā tas ir ar algotajiem darbiniekiem, bet gan no pārvadājumu skaita un veida. Darba laika noteikšana, pamatojoties uz jaunājo direktīvu, ierobežo viņu „uzņēmējdarbības” brīvību.

Šīs dienas balsojuma rezultātā dalībvalstīm tiek atņemta iespēja pašām noteikt laika grafiku, kas nosaka nakts periodu un tādējādi iespēju palielināt darba stundu skaitu pasažieru vai preču pārvadāšanai saskaņā ar mainīgiem noteikumiem dienasgaismas apstākļos dažādās dalībvalstīs.

Direktīvas noraidīšana apdraud konkurētspēju. Vissmagāk cietīs mazie pārvadātāji un individuālie tirgotāji. Viņi būs spiesti ieviest prasības, kas jāpiemēro lielo transporta firmu darbiniekiem, kas nešaubīgi apdraudēs viņu stāvokli tirgū.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Komisijas direktīvas priekšlikuma noraidījums ir „Eiropas vienpusējas saiknes” atbalstošo spēku manevrs skrējienā uz Eiropas vēlēšanām. Grieķijas komunistiskā partija bija pret Komisijas priekšlikumu jau pašā sākumā, balsojot pret to gan Eiropas Parlamenta kompetentā komitejā, gan plenārsēdē. Tā informēja strādājošos un atbalstīja viņu demonstrācijas. Pašnodarbināto izslēgšana ir tikai pakalpojums monopoluzņēmumiem transporta nozarē, tā kaitē strādājošajiem un pašnodarbinātajiem autovadītājiem, radot lielas briesmas drošībai uz ceļa. Tā turpmāk vēl pasliktinās autovadītāju darba apstākļus, pagarinot darba/braukšanas laiku līdz pat 84 stundām nedēļā, un vēl vairāk palielinās strādājošo autovadītāju ekspluatāciju.

Strādnieku demonstrācijas, kā arī deputātu bailes netikt ievēlētiem Eiropas vēlēšanās lika lielai daļai EP deputātu partijās, kas atbalsta Eiropas vienpusēju saikni, balsot pret priekšlikumu. Tomēr strādniekiem jāzina, ka monopolistu grupu nolūks ir uzspiest savas prasības, atrodot partijas, kuras vēlas saņemt to kapitālu. Šis sasniegums parāda strādnieku cīņas varu un nozīmi. Tomēr mēs vēlētos atzīmēt, ka tas var būt īslaicīgs panākums, ja strādnieku un pilsoņu kustība nespēs organizēt prettriecienu un noteikt priekšnoteikumus radikālām izmaiņām varas un tautsaimniecības līmenī.

- Ziņojums: Diana Wallis (A6-0118/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti esam izvēlējušies balsot par ar Padomi panākto kompromisu, tā kā mūsu ierosinājums, ieviešot izņēmumu 3. panta 2. punktā, paredz novērst negatīvo ietekmi uz Zviedrijas medniecību. Mūs visus ir satricēši skati no Kanādas roņu medībām.

Tāpēc lielākā daļa patērētāju noraidītu produktus, kas iegūti roņu medībās, kuras ne tuvu neatbilst prasībām, kādas medībām ir Zviedrijā, jo rada nevajadzīgas ciešanas un ir plaši izplatītas nekontrolētos apstākļos.

Mēs principā esam pret ES tiešu vai netiešu iekaušanas jautājumos attiecībā uz medībām, kas ir dalībvalstu jautājums, jo īpaši, ja tas var traucēt labi darbojošos Zviedrijas likumus. Šajā gadījumā mēs izvēlamies pieņemt lēmumu, kas pamatots uz kopējo situāciju. Šādos apstākļos mēs esam pieņēmuši kompromisu, jo tas sniedz skaidru vēstījumu, ka Parlamentam nav pieņemami, ka cilvēki izturas pret dzīvniekiem tā, kā viņiem tas patīk.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Es esmu stingri pārliecināts, ka roņu medības ir jāaizliedz, pieļaujot noteiktus izņēmumus vietējās kopienās. Mums nevajadzētu arī ignorēt to, ka dažādas aptaujas dažādās ES

dalībvalstīs parāda, ka lielais vairums ES pilsoņu ir pret liela mēroga komerciālām roņu medībām un tās metodēm. Turklāt lielākā daļa pilsoņu noteikti ir par tirdzniecības ar roņu produktiem pilnīgu aizliegumu.

Niels Busk, Anne E. Jensen un Karin Riis-Jørgensen (ALDE), rakstiski. – (DA) Mēs balsojam pret priekšlikumu aizliegt tirdzniecību ar roņu produktiem un kompromisu starp Parlamentu un Padomi. Mēs neuzskatām, ka tirdzniecības ar roņu produktiem aizliegums uzlabos dzīvnieku labklājību, un mēs pauzam nožēlu, ka priekšlikums tika pieņemts, neskatoties uz to, ka tam nav pamatojuma Līgumā.

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Pie manis daudz ir vērsušies vēlētāji un dzīvnieku tiesību aizsardzības grupas šajā jautājumā, bet es principā ļoti skeptiski iztuos pret aizliegumiem. Galu galā patērētāji izlems, vai viņi vēlas iegādāties roņu produktus. Es biju lepns, ka varēju dot ieguldījumu kampaņā pret kaķu un suņu importu no Ķīnas, bet roņu produktu imports ir pavisam cits jautājums, kas pamatojas uz gadsimtiem ilgām kultūras tradīcijām un praksi.

Vēršu cīņas un gaiļu cīņas ir pretīgas izrādes, bet ES atzīst, ka tās jāatļauj turpināt ES reģionos, kur šīs tradīcijas ir nelauzamas. Tāpēc tas būtu liekulīgi no ES puses aizliegt roņu produktu importu no Kanādas, pamatojot to ar cietsirdību pret dzīvniekiem. Es arī negribētu stāties pret Kanādu, kas ir liels ES sabiedrotais, un mums ir kopīgas vērtības.

Es neatbalstu cietsirdību pret dzīvniekiem, bet uzskatu, ka šis jautājums ir tīši izkropļots, lai provocētu emocionālu reakciju EP deputātu vidū. Mums šādi jautājumi jārisina līdzsvarotākā veidā, bez liekām kaislībām.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par roņu produktu tirdzniecību, tā kā tas pamatojas uz diviem apsvērumiem: aizliegumu Eiropas Savienībā tirgot noteiktus roņu produktus un Arktikas pamatiedzīvotāju tradīciju un kultūras ievērošanu.

Katru gadu apmēram 900 000 roņu tiek nogalināti plaša mēroga komerciālās medībās (šis skaits neiekļauj gadījumus ar nosistiem un pazudušiem dzīvniekiem, kā arī tādus, par kuriem nav ziņu), no kuriem 60 % notiek Kanādā, Grenlandē un Namībijā. Norvēģija un Krievija ir pārējās galvenās valstis, kur notiek plaša mēroga komerciālās roņu medības. Tādās Kopienas valstīs kā Zviedrija, Somija un Apvienotā Karaliste (Skotija) notiek neliela mēroga roņu medības, galvenokārt zivju krājumu uzturēšanas un kaitēkļu iznīcināšanas nolūkos.

Es uzskatu, ka šis nolīgums aizsargās roņus no cietsirdīgas attieksmes un tajā pašā laikā aizsargās eskimosu kopienu kultūru. Es arī uzskatu, ka šī regula nodrošinās, ka negodīgā tirdzniecība tiek pārtraukta un tiks izstrādāti saskaņoti noteikumi, lai mainītu visu iekšējo tirgu.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Kad mani pirmoreiz ievēlēja Eiropas Parlamentā pirms 25 gadiem, tas bija īsi pirms pirmā aizlieguma tirgot roņu produktus izvirzīšanas 1983. gadā. Diemžēl, neskatoties uz atgriešanos pie šī jautājuma vairākas reizes, šis jautājums joprojām nav atrisināts.

Stāvoklis pēc gadsimta ceturkšņa tikpat kā nav uzlabojies salīdzinājumā ar 1983. gadu. Mēs joprojām redzam, ka simtiem tūkstošiem roņu tiek atšauti Kanādā viscietsirdīgākajā un brutālākajā veidā. Cerams, ka šodienas balsojums būs ar pietiekamu pārsvaru, lai beidzot panāktu to, ko mēs domājam, ka panāksim pirms 25 gadiem. Nedz es, nedz roņi nevēlas, lai mēs pie šā jautājuma atgrieztos 2034. gadā.

Mathieu Grosch (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Es personiski esmu sarūgtināts, ka grupas neapstiprināja komitejas priekšlikumus, kas bija ļoti skaidri. Šīs sugas saglabāšana, jo īpaši ņemot vērā, kādi ir nogalināšanas apstākļi, prasa veikt izšķirošus pasākumus bez kompromisa. Šajā uzņēmējdarbībā izmantotās darbavietas var viegli pārorientēt.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Eiropas Parlamenta lēmums aizliegt tirdzniecību ar roņu produktiem Eiropas Kopienā ir solis virzienā, lai izbeigtu brutālās metodes, ko dažas valstis izmanto, lai atšautu šos dzīvniekus. Rezolūcijas priekšlikums ir atbilde sabiedrības bažām par dzīvnieku labklājību roņu atšaušanas un ādas novilkšanas procesos.

Regulas tekstā ir pieļauti izņēmumi, kas dažos gadījumos ir nepieciešami. Jo īpaši tas attiecas uz aizlieguma atcelšanu, lai ļautu izmantot roņu produktus, ko eskimosu kopienas iegūst, izmantojot tradicionālās medību metodes, lai nodrošinātu savu iztiku.

Es priecājos, ka Eiropas Parlaments ir paziņojis par savu atbalstu šīs regulas pieņemšanai ar tik redzamu vairākumu. Tas ir ļoti skaidrs signāls no Eiropas iestāžu puses, ka Eiropas pilsoņi neatbalsta brutālu izturēšanos pret dzīvniekiem un viņu nogalināšanu.

Roger Knapman un Thomas Wise (NI), rakstiski. – Mēs saprotam bažas par tirdzniecību ar roņu produktiem un pievienojamies. Mums nav problēmu, ja atsevišķas valstis aizliedz roņu produktu tirdzniecību, bet mēs uzskatām, ka tam ir jābūt atsevišķu valstu, nevis Komisijas jautājumam. Tāpēc mēs nevarējām atbalstīt šo priekšlikumu.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), rakstiski. – (PL) Pašreizējā termiņā Eiropas Parlaments ir veltījis relatīvi daudz uzmanības dzīvnieku aizsardzībai.

Noteiktu roņu produktu tirdzniecības aizliegums Eiropas Savienībā bez šaubām nostiprina šo aizsardzību. Tas ir arī mierinājums 425 EP deputātiem, kas parakstīja rakstisko deklarāciju par šo tematu. Vajadzētu atzīmēt arī, ka šajā rezolūcijā Parlaments ir izteicis savu vēlmi ievērot pamatiedzīvotāju kultūru un tradīcijas. Veids, kā roņu aizsardzības metodes attīstīsies nākotnē, būs atkarīgs no daudziem starptautiskiem faktoriem un Pasaules Tirdzniecības organizācijas. Neskatoties uz to, EP deputātu iniciatīva ir pelnījusi apstiprinājumu un atbalstu.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Es esmu gandarīta, ka šodien mēs balsojam par aizliegumu ES tirdzniecībai ar roņu produktiem.

Marianne Thyssen (PPE-DE), rakstiski. – (NL) 2007. gada janvārī Beļģija kļuva par pirmo Eiropas valsti, kurā tika aizliegti visi no roņiem iegūtie produkti, un tās piemēram sekoja vairākas citas dalībvalstis. Beļģijas tiesību akti paredz izņēmumu medībām, ko tradicionāli veic eskimosu kopienas, un tāpēc es esmu gandarīta, ka Eiropas Parlaments šodien seko Eiropas piemēram. Priekšlikums atļaut roņu produktu, kam tiek pieprasīts marķējums, importu nesaņēma mūsu atbalstu. Ja Kanādas, Grenlandes, Namībijas un Krievijas zvērādu tirgotāji vairs nevar pārdot roņādas vienā no pasaules lielākajiem tirgiem, tas būs milzīgs solis uz priekšu šīs sugas labklājībai. Turklāt aizliegums ir visefektīvākais veids, kā pielikt punktu necilvēcīgajai praksei, kurai par upuri katru gadu kļūst simtiem tūkstošiem dzīvnieku.

Pēc manām domām pilnīgs aizliegums ir pareizā pieeja. Šā iemesla dēļ es atbalstīju Wallis kundzes ziņojumu.

- Ziņojums: Neil Parish (A6-0240/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par.

Līdz šim Direktīva 86/609/EEC ir garantējusi zinātniskiem mērķiem izmantoto dzīvnieku aizsardzību: tiklīdz tā tika izdota, tā tika ieviesta un piemērota dažādos veidos vairākās dalībvalstīs. Tomēr mums jāiesniedz grozījums šai direktīvai, lai garantētu vienotu nolūku visā Eiropā un arī lielāku aizsardzību laboratorijas jūrascūciņām, kas tiek izmantotas ar cilvēku un dzīvnieku veselību saistītiem zinātniskiem mērķiem.

Vissvarīgākie no daudzajiem grozījumiem, kas jāveic un kuri, mēs ceram, atbilst Komisijas ideāliem, ir: 1) ētikas komitejas izveidošana dzīvnieku labklājībai; 2) koncepcijas par jūrascūciņām paplašināšana, lai tajā iekļautu dažādas bezmugurkaulnieku sugas un augļa formu pēdējā attīstības trimestrī, vai kūniņas un citas dzīvas būtnes, kas tiek izmantotas pamatpētniecībā un apmācībā; 3) dzīvnieku izmantošana tikai tajos eksperimentos, kuriem tie ir audzēti; 4) alternatīvu metožu meklēšana izmēģinājumiem ar dzīvniekiem, lai samazinātu izmantoto dzīvnieku skaitu; 5) fakta apstiprināšana, ka galvenajam dalībvalstu nolūkam jābūt uzlabot audzēšanas metodes, lai samazinātu dzīvnieku ciešanas; 5) anestēzijas pilnīga vai daļēja izmantošana.

Derek Roland Clark un Nigel Farage (IND/DEM), rakstiski. – Lai gan šajā ziņojumā ir daudz kas tāds, kam mūsu partija (UKIP) piekristu, to sabojā tā neliģitīmā un anti-demokrātiskā izcelsme ES mašīnērijā. Tāpēc es nevaru to atbalstīt.

Christine De Veyrac (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Eiropas Komisijas teksts ir blēņas. Tās ir blēņas attiecībā uz zinātņi, jo pētniecība tiek kavēta un sodīta; tās ir blēņas arī attiecībā uz medicīnisko progresu, jo zinātnieki, kas nodarbojas ar izmēģinājumiem ar dzīvniekiem, katru dienu strādā, lai atklātu zāles un ārstēšanas iespējas, kas rīt izārstēs jaunas pandēmijas.

Visbeidzot, tās ir ekonomiskas un sociālas blēņas. Ja arī mūsu farmaceitu grupām aizlieds veikt pētniecību, laboratorijas ārpus Eiropas Savienības varēs to turpināt! Par laimi, N. Parish ziņojums atjauno šo līdzsvaru, jo es neatbalstīšu neko, kas mazina konkurenci mūsu rūpniecībā, vai kas izvirza iniciatīvas uzņēmumu pārvietošanai.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Priekšlikums direktīvai par zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību ir vērsts vairāk uz vienota iekšējā tirgus pilnveidošanu, konkurenci un izdevumu ierobežošanu pētniecības jomā, nekā uz dzīvnieku aizsardzību.

Daudznacionālie uzņēmumi pieprasa aizvien lielāku un lielāku peļņu no pētniecības. Tajā izmantotie dzīvnieki būtībā tiek upurēti un spīdzināti, pamatojoties uz peļņas palielināšanas kritērijiem, nevis kalpo zinātniskām prasībām. Nevienam nevar gaidīt pret dzīvniekiem draudzīgu attieksmi no kapitālista, kura motivācija ir ekspluatācija, un kura attieksme ir necilvēcīga un naidīga pat pret cilvēkiem.

Lai risinātu svarīgas sabiedrības veselības problēmas un izārstētu daudzas un pat neārstējamas slimības, pētniecībai ir nepieciešami izmēģinājumi.

Tomēr dzīvnieku aizsardzība, tāpat kā sabiedrības veselības aizsardzība prasa cīņu pret monopolistiem, pret kapitāla varu, kas aizstāv patentu zāles, lai nodrošinātu lielu peļņu no veselības komercializācijas.

Tā prasa cīņu, lai atbrīvotu pētniecību no kapitālistu važām un pētniecībā gūtie zinātniskie atklājumi apmierinātu pamata prasības.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību. Šis priekšlikums iekļauj zinātnes vajadzībām saistībā ar cilvēku vai dzīvnieku veselību vai dzīvnieku labklājību izmantojamo dzīvnieku aizsardzību. Katru gadu ES apmēram 12 miljonu dzīvnieku, tostarp 12 000 pērtiķu, tiek izmantoti zinātnes vajadzībām.

Jaunā direktīva noteiks, ka obligāti jāveic ētiskie pārskaņi un ar dzīvniekiem veiktajiem izmēģinājumiem būs nepieciešama atļauja. Līdz ar šo priekšlikumu tagad tiks iekļautas arī konkrētas bezmugurkaulnieku sugas un augļa formas pēdējā attīstības trimestrī, kā arī kūniņas un citas dzīvas būtnes, kas tiek izmantotas pamatpētniecībā, izglītībā un apmācībā.

Tāpēc es uzskatu, ka priekšlikuma mērķis ir uzlabot izmēģinājumos izmantoto dzīvnieku aizsardzību un nostiprināt noteikumus par dzīvnieku labklājību, ņemot vērā zinātniskās pētniecības attīstību.

Martine Roure (PSE), rakstiski. – (FR) Patiecoties Eiropas Komisijas iniciatīvai, kas ļauj pārskatīt spēkā esošo direktīvu par zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību, Eiropas Savienība var īstenot izšķirošu lomu tādu izmēģinājumu un tehnoloģiju pētniecībā un attīstībā, kur netiek izmantoti dzīvnieki. Turklāt šīs direktīvas joma ir jāpaplašina. Daži grozījumi, ko iesniedza Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja pret laboratorijas dzīvnieku aizsardzību, bija pretrunā šim mērķim. Eiropas pētniecībai ir būtiski nevis skumt par to, bet drīzāk tā būtu jāatīsta. Neskatoties uz to, tas nedrīkst notikt uz dzīvnieku labklājības rēķina vai uz tādu metožu attīstības un īstenošanas rēķina, kas piedāvā pilnvērtīgu alternatīvu dzīvnieku izmantošanai. Šo alternatīvo metožu attīstībai ir nepieciešams budžets. Turklāt ir būtiski, lai pērtiķu izmantošana pētniecībā pakāpeniski tiktu izskausta, lai šinī nolūkā tiktu veikta uzraudzība un šajā jautājumā tiktu palielināta pārredzamība.

Lydia Schenardi (NI), rakstiski. – (FR) Konkrētajiem partneriem bija laiks apsvērt zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku labklājību un aizliegumu sagūstīt savvaļas pērtiķus, lai audzētu tos fermās, kā rezultātā notiek vardarbība, stress sagūstīšanas laikā, tad ieslodzījums, atdalīšana no dzimtas grupas, sociālo grupu noslāņošanās, ietekme uz vidi, iedzīvotāju dabiskā līdzsvara izjaukšana un sieviešu atstumšana.

Tāpēc mēs atbalstīsim mērķi maksimāli izmantot tos dzīvniekus, kas ir šim nolūkam audzēti un kuru ģenētiskā un medicīniskā vēsture ir zināma, un kuri tāpēc nodrošina lielāku datu atbilstību un salīdzināmību.

No otras puses, ja zinātnes vajadzībām izmantoto dzīvnieku labklājības standarti radītu pētniecības eksportu, ietekme būtu acīmredzamāka tajās valstīs, kurās jau darbojas stingra regulatīvā kontrole, piemēram, Šveicē un Apvienotajā Karalistē. Fakts ir tāds, ka šajās valstīs farmaceitiskā rūpniecība ir turpinājusi uzplaukt, neskatoties uz stingriem noteikumiem, kas ir spēkā jau 20 gadus. Tātad noteikumi nav ierobežojuši šo nozari. Kontrole pat ir uzlabojusi zinātniskās prakses standartus. Tāpēc tas apstiprina bažas, ka šo noteikumu ieviešanas rezultātā varētu notikt pētniecības eksports.

Brian Simpson (PSE), rakstiski. – Es esmu vīlies par Parlamenta nostāju attiecībā uz noteikumiem visā Eiropā par izmēģinājumiem ar dzīvniekiem. Galu galā es nolēmu atturēties balsot par galīgo ziņojumu. Lai gan es pilnībā atbalstu noteikumus par izmēģinājumu ar dzīvniekiem alternatīvu izmantošanas attīstīšanu un virzīšanu un tematiskiem pārskatiem divreiz gadā par pērtiķu izmantošanu, abus šos es uzskatu par izšķirošiem mūsu pētniecības virzībā prom no paļaušanās uz dzīvniekiem, jo īpaši pērtiķiem, kopējā Parlamenta nostāja ir vājinājusi daudzus Komisijas ierosinātos svarīgos noteikumus par dzīvnieku labklājību.

Parlamentā ir dominējušas bailes, ka pētniecības nozare atstās ES, ja mūsu pētniecības iestādēm tiks uzlikts pārāk daudz prasību. Tomēr es uzskatu, ka dažas prasības ir būtiskas, ja mums Eiropā jānodrošina augsts dzīvnieku aizsardzības līmenis, un es baidos, ka šodienas rezultāts runā pretī šim uzskatam. Es uzskatu, ka

divi izšķirošie jautājumi bija virzīt Eiropu prom no mežonīgi sagūstītu pērtiķu izmantošanas audzēšanas nolūkos un absolūta nepieciešamība autorizēt visus izmēģinājumus, tostarp ar dzīvniekiem, tādējādi nostiprinot mūsu apņemšanos aizvietot dzīvniekus un samazināt to skaitu izmēģinājumos. Žēl, ka Eiropas Parlaments šodien neizmantoja iespēju ieņemt stingru nostāju attiecībā uz dzīvnieku aizsardzību.

Roger Knapman un Thomas Wise (NI), rakstiski. – Mēs piekrītam, ka izmēģinājumi ar dzīvniekiem dažreiz ir nepieciešami, bet mēs arī saprotam un piekrītam, ka dažu izmēģinājumu nepieciešamība ir apšaubāma. Mēs atbalstām alternatīvu pētniecības metožu izvirzīšanu un vēlētos, lai izmēģinājumi ar visām dzīvām būtnēm tiktu samazināti līdz absolūtam minimumam un veikti, ievērojot visstingrākās iespējamās humānās vadlīnijas. Tomēr mēs uzskatām, ka tam vajadzētu būt atsevišķu valstu jautājumam to izlemt, un tāpēc diemžēl mēs nevaram balsot par šo priekšlikumu ES kontekstā.

- Ziņojums: Luis de Grandes Pascual (A6-0080/2009)

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju pret priekšlikumu par kuģu radīto piesārņojumu, jo es uzskatu, ka ir būtiski atrisināt šo ilgstošo praksi jūras transporta jomā, proti, ka daži kuģi nelegāli izvada piesārņojošas vielas jūrā.

Es uzskatu, ka šis priekšlikuma grozījums ir absolūti būtisks, lai nepieļautu kaitējumu videi un ūdens kvalitātes pasliktināšanos, uzliekot kriminālatbildību, kas būtu pietiekami stingra, lai atturētu iespējamus piesārņotājus.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Šajā ziņojumā ir ierosināts grozījums esošajai direktīvai par kuģu radīto piesārņojumu. Tas ierosina iespēju noteikt kriminālatbildību piesārņošanas gadījumā. Jūnija Saraksts atbalsta pasākumus, lai nepieļautu kuģu radīto piesārņojumu. Tomēr mēs uzskatām, ka kriminālatbildības ieviešana ir pilnīgi nacionāls jautājums. Turklāt jautājums par kuģu radīto piesārņojumu starptautiskos ūdeņos būtu jārisina Apvienoto Nāciju līmenī. Tāpēc mēs galīgajā balsojumā balsojām pret to.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Izslavētā direktīva, kas, kā reklamē dažādi spēki, acīmredzot sodīs kuģu sabiedrības ar kriminālatbildību par jūras piesārņojumu un aizstāvēs vidi, ir panākusi tieši pretējo. Tā aizstāv kuģniecības kapitālu pret skancioju ieviešanu pret to. Pat šis neadekvātais Komisijas ziņojums ir „mirusi norma”, kas seko Eiropas Parlamenta priekšlikumam nesodīt nelielas kuģu radītas piesārņojošo vielu izplūdes. Mūsu cilvēki ļoti labi zina, kas ir nelielas izplūdes, kas tās novērtēs un pēc kādiem kritērijiem. Santorini iedzīvotāji, piemēram, kas protestēja pret kruīza kuģa vraku, kas joprojām atrodas salas ūdeņos, ir noguruši no ES un Jaunās demokrātu valdības sniegtajām atbildēm — tādas pašas atbildes deva PASOK gadījumā ar prāmi *Express Samina* un citiem — ka vraks acīmredzami neizraisa piesārņojumu.

Šīs likumdošanas vājās vietas par piesārņojošu vielu nelielām izplūdēm dēļ kuģu īpašnieki, operatori, vadītāji, aģenti, apdrošinātāji, fraktētāji, kravas kuģu un kuģu īpašnieki, kā arī tie, kas ir atbildīgi par noziegumiem uz jūras un vides katastrofām, paliks nesodīti. No otras puses, ļoti stingra pielietošana atkal padarītu jūrniekus par grēkāžiem.

- Ziņojums: Anni Podimata (A6-0146/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par.

Runājot par enerģijas patēriņa politiku, ES savā izvēlē kā vadlīniju vajadzētu izmantot slavenā britu ekonomista *Nicholas Stern* izteikumus: „Recesijas laikā un tad, kad naftas cenas ir augstas, ir lielāks stimuls ieguldīt enerģijas efektivitātē. Tēriņi atjaunojamās un citās zema oglekļa satura industrijās varētu palīdzēt stimulēt tautsaimniecību.”

Būtu lietderīgi censties un izveidot enerģētikas politiku, ar kuras palīdzību varētu samazināt siltumnīcas efekta gāzu emisijas, ievērot nolīgumus, kas pieņemti saskaņā ar Kioto protokolu un atbalstīt ES vadošo lomu klimata pārmaiņu apkarošanā. Šī protokola īstenošana būtu ļoti svarīgs ieguldījums nodarbinātībā un arī konkurētspējā ekonomikas un sociālajā jomā.

Lai gan rūpniecības un patērētāju asociācijas atbalsta pašreizējo Direktīvu 92/75/EEC par enerģijas patēriņa norādīšanu ražojumiem, nevar teikt, ka tā iet kopsolī ar tehnoloģiju attīstību un inovācijām enerģētikas tirgū, jo, pirmkārt un galvenokārt, šī inertā situācija ir jāpārvar visā Eiropā, lai lietotāju dzīvē ienāktu citi mērogi.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojumu par Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas priekšlikumu par enerģijas patēriņa norādīšanu ražojumiem, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm (pārstrādāta). Es uzskatu, ka ir nepieciešams nodrošināt labāku informāciju par

produktu enerģētisko efektivitāti. Jebkāda veida informācijā, kas reklamē ledusskapju, veļas mazgājamo mašīnu vai virtuves krāniņu īpašības, jābūt uzrādītam produkta enerģijas patēriņam.

Enerģijas patēriņa norādīšana palīdz patērētājiem uzzināt patērētās enerģijas izmaksas, kad viņi iegādājas mājāsaimniecības elektropreces, piemēram, ledusskapjus, veļas mazgājamās mašīnas, veļas žāvētājus vai krāsnīņas. Ražotājiem ir jānorāda produkta elektroenerģijas patēriņš, neatkarīgi no tā, vai tie ir „efektīvāki” (zaļie) vai „mazāk efektīvi” (sārtie), vērtējot no enerģijas perspektīvas.

Enerģijas patēriņa norādīšana tiks veikta arī komerciāliem un rūpnieciskiem enerģiju patērējošiem produktiem, piemēram, aukstuma kamerām vai dzesēšanas kamerām. Visos informatīvos materiālos ir jānorāda enerģijas patēriņš un energoetaupījumi.

Dalībvalstis var pieņemt iniciatīvus pasākumus, tostarp, nodokļu kredītus produktiem, kas ir ārkārtīgi energoefektīvi.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par direktīvu par enerģijas patēriņa norādīšanu. Vides jautājumi un jo īpaši enerģijas efektivitāte iegūst jaunu nozīmi un kļūst par pamatvērtību klimata pārmaiņu likvidēšanā. Šis direktīvas pārstrādāšanas mērķis ir atļaut marķēt visas preces mājāsaimniecībā, kā arī komerciālajās un rūpniecības nozarēs, kas patērē enerģiju.

Ņemot vērā, ka steidzami ir nepieciešams pārvarēt klimata pārmaiņas un ka Eiropas Savienība plāno līdz 2020. gadam sasniegt mērķi palielināt energoefektivitāti par 20 %, es uzskatu, ka vienkāršs, skaidrs un viegli saprotams marķējums var pārliecināt patērētājus pieņemt ilgtspējīgākus lēmumus un palīdzēt veicināt energoefektīvāku produktu ieviešanu.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Jūnija Sarakstā tiek uzskatīts, ka pārrobežu vides jautājumu risināšana ir viens no ES vissvarīgākajiem uzdevumiem. Mēs uzskatām, ka nevis ar Komisijas priekšlikumu, bet ar grozījumiem var labāk panākt, ka, pilnveidojot informāciju par enerģijas patēriņu un produktu ietekmi uz vidi, patērētājiem tiek dota lielāka izvēles iespēja.

Tomēr mēs esam kritiski pret noteiktu atsevišķu redakciju grozījumos, kas grib regulēt Eiropas enerģētikas politiku sīkāk. Tomēr grozījumu labie nodomi atsver negatīvo, un tāpēc mēs esam izvēlējušies atbalstīt grozījumus kopumā.

7. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 13.05 un atsāka plkst. 15.00.)

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

8. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

9. Eiropadomes sanāksmes sagatavošana (2009. gada 18. un 19. jūnijs) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas ziņojums par Eiropadomes sanāksmes sagatavošanu 18. un 19. jūnijā.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, es ļoti atzinīgi vērtēju šo iespēju uzstāties jūsu priekšā īsi pirms nākamās Eiropadomes sanāksmes, kurā es personiski nepiedalīšos. Šoreiz, protams, apstākļi ir mazliet neparasti, tā kā drīzumā tiks iecelta jaunā Čehijas valdība. Es par to vēl teikšu dažus vārdus sava ziņojuma nobeidumā.

Atļaujiet man vispirms iziet cauri galvenajiem dienas kārtības jautājumiem jūnija Eiropadomes sanāksmē, ko mēs kā prezidentūra gatavojam. Es sākšu ar iestāžu jautājumiem. 2008. gada decembrī Eiropadome vienojās par virzienu, kas izstrādāts, lai līdz 2009. gada beigām varētu stāties spēkā Lisabonas līgums. Būtībā tas nozīmē tiesisku garantiju un nodrošinājumu piešķiršanu vairākos jautājumos, kas rūp Īrijas iedzīvotājiem, pretī saņemot Īrijas valdības apņemšanos panākt līguma ratifikāciju līdz oktobra beigām.

Darbs pie šīs vienošanās īstenošanas joprojām turpinās, un šajā posmā es nevaru par to runāt sīkāk. Es esmu pārliecināts, ka nākamā Eiropadome spēs izpildīt šī darījuma savas saistības.

Kā jūs visi, iespējams, zināt, rīt Čehijas senātā notiks balsošana par Lisabonas līguma ratifikāciju. Es pusnaktī dodos mājup, lai būtu tur klāt agri no rīta. Es ticu, ka šī balsojuma rezultāts nosūtīs pozitīvu vēstījumu citām dalībvalstīm, un tas kļiedēs nepamatotas bažas. Es cītīgi strādāju! Neskatoties uz to, Čehijas senatoriem jebkurā gadījumā jāpiešķir bezierunu neatkarība šajā demokrātiskajā lēmuma pieņemšanas procesā. Tas ir pilnīgi skaidrs, ka jebkurš mēģinājums izdarīt spiedienu uz viņiem var izrādīties neauglīgs.

Pagājušā gada decembrī arī vienojās, ka nākamās Komisijas iecelšanas process, jo īpaši priekšsēdētāja iecelšana, tiks uzsākta nekavējoties pēc Eiropas Parlamenta vēlēšanām 2009. gada jūnijā.

Es esmu pilnībā informēts par šeit paustajiem viedokļiem par vēlmi atbilstīgi iesaistīt Eiropas Parlamentu šajā procesā. Prezidentūra, protams, cieši sadarbosies ne tikai ar dalībvalstīm, bet arī ar šo Parlamentu.

Tagad es teikšu dažus vārdus par ekonomisko un finansiālo krīzi, kas noteikti būs svarīgs dienaskārtības jautājums, kā arī par nepieciešamību turpmāk reaģēt uz ekonomisko un finansiālo krīzi.

Krīze parādīja akūtu nepieciešamību nostiprināt uzraudzības efektivitāti un finanšu iestāžu kontroli, kā arī veicināt krīzes pārvaldības mehānismus. Mēs jau esam to sākuši darīt, gan ES līmenī, gan globālāk. Šajā sakarībā grupa, ko vada *de Larosière* kungs, ir radījusi ļoti interesantas idejas, un Komisija pagājušajā nedēļā iesniedza pirmo priekšlikumu kompleksu. Nākamie priekšlikumi tiek gaidīti turpmākajās nedēļās.

Šīs lietas tiek un būs apspriestas ECOFIN — un šodien mums ir ECOFIN sanāksme — un mūsu mērķis būs panākt pirmos Eiropadomes lēmumus. Tas ir ambiciozs mērķis un, skaidri runājot, darbu vajadzēs turpināt pēc jūnija, tāpēc ir būtiski svarīgi, lai jūnija Eiropadome spētu dot spēcīgu signālu Komisijas iesniegto priekšlikumu ātrai pieņemšanai.

Vispārīgāk runājot, jūnija Eiropadome novērtēs situāciju finanšu tirgos un novērtēs līdz šim veikto pasākumu efektivitāti. Tā arī novērtēs situāciju attiecībā uz līdz šim veiktajiem pasākumiem, lai atbalstītu „reālo” ekonomiku, un šajā sakarībā novērtēs situāciju nodarbinātībā.

Ceturtdien, tas ir parīt, mums būs īpašs, nodarbinātībai veltīts samits ar sociālajiem partneriem Prāgā, kur jārīsinā svarīgi jautājumi. Jums šodien vēlāk tiks sniegta sīka informācija par šī samita dienaskārtību īpašu debašu laikā.

Līdztekus ceturtdienas samitam Prāgā, kā arī ļoti interesantiem semināriem un simpozijiem, kas iepriekšējās nedēļās tika organizēti Čehijas Republikā, Zviedrijā un Spānijā, Komisija ļoti drīz arī sniegs paziņojumu jūnija Eiropadomes laikā, tā kā mums šajā periodā būs vairākas interesantas idejas un ieteikumi, ko iesniegt apsvēršanai.

Tomēr ļaujiet man uzsvērt, ka te jautājums nav par grandiozas, jaunas stratēģijas nodarbinātībai uzsākšanu. Mums jau viena ir — Lisabonas stratēģija izaugsmei un nodarbinātībai. Mēs nesen esam no jauna apstiprinājuši esošās nodarbinātības vadlīnijas un pieņēmuši ieteikumus katrai valstij. Vispārīgāk runājot, ļaujiet man atgādināt, ka stimulēšanas paketes, ko Eiropas Savienība un dalībvalstis ir pieņēmušas kopš pagājušā gada beigām, ietver lielu ieguldījumu nodarbinātības atbalstīšanā.

Kas attiecas uz klimata pārmaiņām, jūnija Eiropadome atgriezīsies pie jautājuma par Kopenhāgenas samita par klimata pārmaiņām sagatavošanas. Tā novērtēs panākto progresu gan starptautiskajā līmenī, gan attiecībā uz mūsu iekšējiem sagatavošanas pasākumiem.

Tas ir komplekss jautājums, jo īpaši tāpēc, ka sarunas ar mūsu starptautiskajiem partneriem notiek paralēli ar mūsu pašu iekšējām diskusijām. Vakar notika ES un Japānas samits Prāgā. Ir skaidrs, ka būs nepieciešams nozīmīgs finansējuma apjoms, lai panāktu ambiciozo vienošanos Kopenhāgenā. ES ir apņēmusies dot savu ieguldījumu šajā pasākumā, kas, protams, arī nozīmē savstarpējas iekšējās vienošanās panākšanu.

Cik tālu mēs jūnija Eiropadomē iesim attiecībā uz ES pašas iekšējo organizāciju, lielā mērā būs atkarīgs no tā, cik tālu mūsu starptautiskie partneri, tostarp ASV, būs gājuši, kā arī no sarunu statusa daudzpusējā sistēmā. Ļaujiet man uzsvērt ES nepārtraukto vēlmi uzņemties vadību ar mērķi panākt mērķtiecīgu iznākumu Kopenhāgenā.

Kas attiecas uz ārējām attiecībām, šajā posmā ir diezgan pāragri spriest par Eiropadomes dienaskārtību sīkāk. Tomēr šīs nedēļas beigās Prāgā notiks divi svarīgi samiti ar trešām valstīm: Austrumu partnerattiecību samits 7. maijā un „Dienvidu koridors — jaunā Zīda ceļa samits” dienu vēlāk. Ļoti iespējams, ka Eiropadome apspriedīs šo notikumu papildu pasākumus, kas ir izšķiroši Eiropas Savienības interesēm ilgtermiņa perspektīvā.

Tāpat mēs varam gaidīt trīs iestāžu debates ar Japānu un Kanādu un citus svarīgus samitus un sanāksmes, kas ir jau iepļānotas maijā, tostarp ar Krieviju. Jebkurā gadījumā ārējo attiecību jautājumu dienaskārtība tiks pārskatīta, ņemot vērā pašreizējos notikumus, proti, Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes sanāksmes maijā un jūnijā, kur līdztekus parastajai dienaskārtībai tiks izskatīti aizsardzības un attīstības jautājumi.

Es vēlētos paust savu pateicību par jūsu interesi par gaidāmās Eiropadomes sanāksmes dienaskārtību un noteikti priecāšos dzirdēt jūsu iedvesmojošos komentārus un uzskatus sekojošā diskusijā.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, nākamā Eiropadomes sanāksme notiks tajā pašā mēnesī, kad Eiropas vēlēšanas. Šis izšķirošais balsojums notiks laikā, kad daudzi mūsu pilsoņi izjūt reālas grūtības. Es jo īpaši domāju par krīzes ietekmi uz darbavietām, un mums būs iespēja par to parunāt sīkāk vēlāk šo pēcpusdien.

Mūsu reakcijai uz krīzi jāpamatojas uz mūsu pamatvērtībām — atbildību, solidaritāti un sociālo taisnīgumu. Šī krīze ir mūsu iespēja atjaunot mūsu sociālā tirgus ekonomikas Eiropas modeli, kas ir vīdē apzināts un pamatojas uz mūsu vērtībām.

Visiem, kas no sirds un pēc pārliecības ir eiropieši, jābūt gataviem iesaistīties. Viņiem jāskaidro, kāpēc Eiropa ir tik svarīga, kāpēc pilsoņiem tajā jāņem dalība un kāpēc viņiem jābalso.

Dāmas un kungi, jūs varat pamatoti lepoties par paveikto darbu. Varam būt lepni par parlamentārajā termiņā, kas tuvojas nobeigumam, sasniegto ievērojamo rekordu. Parlaments ir parādījis savu apņemšanos sasniegt konkrētus rezultātus pilsoņu labā. Tas ir pierādījis, ka tam bija mērķtiecīgs skatījums uz mūsu kopīgo nākotni.

Šo pēdējo piecu gadu mantojums ir ļoti svarīgs. Ir pieņemti vēsturiski lēmumi cīņā pret klimata pārmaiņām un mūsu enerģētikas drošības nostiprināšanā. Ir veikti pasākumi, kam bija tieša ietekme uz pilsoņu drošību un brīvību, un kuri arī pavēra viņiem jaunas iespējas.

Tika veiktas pamatreformas iekšējā tirgus jomā, sociālajā programmā, telekomunikāciju jomā, enerģētikas, vides, tieslietu un iekšlietu jomā. Visos šajos jautājumos, kuros veikta Eiropas modernizācija, savu roku ir pielicis Parlaments.

Arī pēdējo dažu nedēļu laikā jūs esat strādājuši ar Čehijas prezidentūru, lai panātu vienošanos daudzos galvenajos jautājumos. Čehijas prezidentūras laikā līdz šodienai gandrīz 50 Komisijas normatīvie priekšlikumi jau ir galīgi pieņemti koplēmuma procedūrā.

Atļaujiet man dažus citēt, kas ir bijuši dienaskārtības centrā Komisijā, kur es esmu priekšsēdētājs: iekšējais enerģētikas tirgus, drošība uz jūras, pasākumi finanšu tirgu kontroles un uzraudzības nostiprināšanai un 5 miljardu euro pakete glābšanas pasākumiem, lai pārveidotu Eiropu ilgtspējīgā valstī.

Es vēlos sveikt Parlamentu un Čehijas prezidentūru ar *Topolánek* un *Vondra* kungiem vadībā par veikto darbu. Es esmu pārliecināts, ka šis darbs tiks turpināts līdz jūnija beigām.

Mums ar saviem vēlētajiem jārunā skaidri un pārliecinoši par šīs Eiropas rezultātiem. Tas dos mums iespēju sniegt jaunu uzmundrinājumu par tiešu un pārliecinātu Eiropas Savienību. Tas Eiropai ir vajadzīgs. Tai šīs krīzes un pāreju gads jāpadara par visaktīvāko, radošāko un pārliecinātāko gadu, kāds jebkad ir bijis.

Tas būs mūsu vadošais princips jūnija Eiropadomē. Mēs nevaram atļauties palēnināt mūsu centienus. Mums nepieciešami panākumi Eiropas labā. Tāpēc es tagad neapskatīšu citus jautājumus, kurus jau *Vondra* kungs minēja, piemēram, Austrumu partnerattiecību padome, kas ir ļoti svarīgs, bet es gribu koncentrēties īpaši uz jomām, kas, pēc manām domām, ir prioritāras jūnija Eiropadomei.

Eiropadome tiks sasaukta, lai virzītu vairākus jautājumus, kam būs kritiska nozīme turpmāko mēnešu un gadu laikā.

Tā tiks sasaukta, lai turpinātu darbu, kas nodrošinās mūsu mērķa sasniegšanu — Lisabonas līguma stāšanos spēkā. Eiropas Savienībai ir vajadzīgs tas nodrošinājums, ko sniegs līgums. Tāpēc mums jālaiž klajā iestāžu pakete, kas tika apstiprināta pagājušā gada decembrī un ko atbalstīja šis Parlaments: sakārtot tiesiskās garantijas, kas nepieciešamas, lai virzītu uz priekšu referenduma procesu Īrijā, kā arī veikt pasākumus, lai nodrošinātu vienmērīgu pāreju un institucionālu stabilitāti.

Runājot par klimata pārmaiņām, mums nepieciešams vairāk stimulēt mērķtiecīgās vienošanās panākšanu Kopenhāgenā decembrī. Mēs esam parādījuši, ka ir iespējams sasniegt stingrus un ticamus mērķus. Tagad

mums jānudina citi uzņemties līdzīgus mērķus un jāparāda, ka mēs esam gatavi palīdzēt tiem, kam tas nepieciešams. Īsi sakot, mums šis impulss jāpārvērš pilnīgi globālā rezultātā.

Eiropadomes galvenais akcents acīmredzami tiks likts uz ekonomisko krīzi. Vispirms Eiropas Savienībai bija jāpiemērojas dažādām krīzes prasībām: stabilizēt tūlītēju finanšu krīzi, atjaunot uzticību finanšu sistēmai, panākt, lai bankas atkal izsniedz aizdevumus, nodrošināt globālu rīcību, kas ir adekvāta krīzes globālajai izplatībai, kā arī sniegt tiešo palīdzību tiem, kas palikuši bez darba vai kuriem draud risks to zaudēt.

Laikā līdz Eiropadomes sanāksmei uzmanība tiks galvenokārt koncentrēta uz divām jomām. Pirmā ir turpināt darbu pie kontroles un uzraudzības režīma — režīma, kam jāpārvalda gan sabiedrības uzticība, gan arī investīciju kopiena, pārstrādāšanas. Tas nenozīmē tikai izveidot spēcīgāku sistēmu ilgtermiņā, lai nodrošinātu to, ka mūsu ekonomika vēlreiz nenonāk tādā pašā situācijā; tas nozīmē arī uzticības atjaunošanu un parādīt tirgiem un sabiedrībai, ka Eiropas Savienība zina, kas darāms.

Pagājušajā nedēļā klajā nāca mūsu priekšlikumi par nodrošinājumu fondiem un privāto kapitālu, kā arī par ierēdņu apmaksu. Šie priekšlikumi parāda mūsu spēju būt pirmiem, kas ievieš reformas, ko apstiprināja G20, un ieviest standartu pasākumiem, kurus mēs vēlētos, lai mūsu starptautiskie partneri pieņem nākamajos mēnešos. Patiesi, Komisija ir pirmais izpildorgāns pasaulē, kas nāk klajā ar konkrētiem priekšlikumiem šajā ļoti grūtajā un sarežģītajā jautājumā. Komisijai, Parlamentam un Padomei būs cieši jāsadarbojas turpmākajos mēnešos, lai panāktu vienošanos par šiem priekšlikumiem.

Nākamais solis būs sīki izstrādāt priekšlikumu, kā organizēt uzraudzību Eiropas līmenī. Nav jēgas runāt aplinkus. Pašreizējā dalībvalstu uzraudzības sistēma ir izgāzusies. Tāpēc es izveidoju *de Larosière* grupu, lai nodrošinātu investīcijas, kā izveidot efektīvu Eiropas uzraudzības sistēmu. Maija beigās Komisija iesniedz projektu, kā organizēt šādu finanšu uzraudzības sistēmu Eiropā. Šeit atkal es vēlētos, lai Eiropa būtu pirmā, kas to uzsāk globālā līmenī.

Otrs *volet*, protams, ir nodarbinātība. Mēs apspriedīsim Nodarbinātības samitu sīkāk vēlāk. Tagad es tikai varu paziņot, ka Komisija sekos šim samitam, sniedzot sīki izstrādātu paziņojumu jūnija sākumā Eiropadomē. Es esmu pārliecināts, ka Eiropas Savienība darīs visu, kas ir tās spēkos, lai palīdzētu tiem, kas visvairāk reāli cieš šajā krīzes laikā.

Mūsu atbilde uz krīzi nevar aprobežoties ar tehniskiem pasākumiem, lai risinātu kontroles problēmas. Tai jāsakņojas mūsu pamatvērtībās — tādās, kā solidaritāte, sociālais taisnīgums un atbildība, kā arī atbildība nākamo paaudžu priekšā, un mums jāraugās, lai tā būtu. Mums jāizmanto šī iespēja, lai pārbūvētu pamatus mūsu pašu sociālās un ekoloģiskās tirgus ekonomikas Eiropas zīmolam.

Tādam vajadzētu būt nākamās Eiropadomes sanāksmes primārajam vēstījumam: aktīva Eiropas Savienība, kas lūkojas nākotnē, smagi strādā pilsoņu labā un ir pelnījusi šo pilsoņu uzticību.

Joseph Daul, PPE-DE Grupas vārdā. — (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, Komisijas priekšsēdētāj, dāmas un kungi, Eiropadome, kas darbosies līdz Čehijas prezidentūras beigām, joprojām izskatās diezgan vāji attiecībā gan uz termiņu, gan saturu. Tāpēc šis dienas uzdevums ir grūts, bet tā mums ir iespēja no jauna apstiprināt mūsu prioritātes, tā kā mēs tuvojamies šai parlamentārā termiņa beigām. Pirmais Eiropadomes darbs jūnijā būs nosaukt jauno Eiropas Komisijas priekšsēdētāju, ņemot vērā Eiropas vēlēšanu rezultātus.

Tāpat kā 2004. gadā Padomes prezidijs tiks uzaicināts izvēlēties kandidātu no galvenās Eiropas Parlamenta grupas, lai ieņemtu šo svarīgo posteni, un tad mūsu Parlamentam 15. jūlijā būs jāizsaka savs viedoklis par šo izvēli, kas noteiks vienu no pirmajām galvenajām politiskajām darbībām jaunajā parlamentārajā termiņā.

Dāmas un kungi, sabiedrība bieži sūdzas, ka Eiropai nav savas sejas. Mēs gribam dot Eiropai seju, darot galu prezidentūru rotācijas sistēmai un tādējādi nodrošinot stabilu Eiropadomi. Lisabonas līgums nosaka šo kustību, kas būtu pozitīva attīstība. Tomēr, tā kā Komisijas prezidentūras termiņš ilgst piecus gadus, Eiropai jau ir seja, ko visi pazīst un Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs no savas puses iemieso 500 miljonu pilsoņu balsi. Jūnija Eiropadomes sanāksme notiks Nicas līguma tiesiskajā sistēmā, un šķiet, ka dažām dalībvalstīm, pirms pieņemt jebkādas institucionālus lēmumus un, galvenais, nosaukt Komisijas priekšsēdētāju, būs kārdinājums gaidīt Lisabonas līgumu.

Žēl arī, ka mēs nezinām, vai un kad Lisabonas līgums stāsies spēkā, un mums noteikti jāpanāk, lai tas stātos spēkā bez turpmākām šaubām. Vai mēs atlikām Eiropas vēlēšanas tāpēc, ka Lisabonas līgums būtu bijis populārāks Eiropas Parlamentā? Nē, un mūsu grupa gaida skaidru vēstījumu no Padomes, cik drīz vien iespējams, attiecībā uz tās nodomiem par šo institucionālo jautājumu.

Tāpat Eiropas Tautas Partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas deputāti patiesi cer, ka balsojums Čehijas senātā, kas paredzēts rīt, nodrošinās ceļu tuvojošajai Lisabonas līguma ratifikācijai no valsts, kas pašlaik prezidē Padomi. Tā būtu fantastiska dāvana 1. jūlijā, *Vondra* kungs.

Es vēlētos arī pateikt, cik atzinīgi mēs vērtējam to, kā jūs vadījāt Parlamenta darbu šīs prezidentūras dažos pirmajos mēnešos grūtajā situācijā, kad bija enerģētikas krīze starp Krieviju un Ukrainu, kā arī, protams, finanšu krīze. Jūs arī uzsvērāt, cik svarīga ir Eiropas politikas nepārtrauktība un parādījāt, cik svarīga ir vienotība starp mūsu valstīm saistībā ar mūsu attiecībām ar mūsu galvenajiem partneriem Eiropas un ASV samītā Prāgā, kur piedalījās *Barack Obama*. Es ceru, ka Čehijas prezidentūra beigsies tādā pašā pozitīvā un konstruktīvā gaisotnē, kā sākās. Uz spēles ir likta uzticība Eiropas Savienībai.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Eiropadome, protams, arī apspriedīs pēdējos notikumus saistībā ar ekonomisko krīzi un pēc Eiropas aicinājuma īstenotos pasākumus, lai sakārtotu starptautiskās finanšu sistēmas. Es vēlētos uzteikt Eiropas Komisijas pēdējos priekšlikumus šajā sakarībā, un jo īpaši attiecībā uz atļaušanas nolīgumiem, tirgotājiem izmaksātajiem pabalstiem vai spekulatīviem fondiem. Tie visi ir pasākumi, kas ved pareizā virzienā, ieviešot noteikumus finanšu tirgos, lai, cik drīz vien iespējams, palīdzētu mums tikt atpakaļ uz izaugsmes un nodarbinātības ceļa. Tie visi ir pasākumi, kas vēlreiz uzsver, ka tie, kas, bieži vien demagoģisku apsvērumu dēļ, apsūdz Komisiju un Eiropas Savienību paralīzē vai vājumā, kļūdās un nodod savus līdzpilsoņus.

Kad šī prezidentūra beigsies, dodot vietu Zviedrijas prezidentūrai, eiropieši izteiks savu viedokli Eiropas vēlēšanās, un es ceru, ka viņu izdarītā izvēle palīdzēs mums visiem kopā uzņemties svarīgās saistības, kas mūs gaida.

Hannes Swoboda, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vispirms vēlētos jums pateikties, *Vondra* kungs, par jūsu personisko ieguldījumu, jo tikai pateicoties tam bija iespējama plašu normatīvo dokumentu pakešu pieņemšana Čehijas prezidentūras laikā. Es par to jums izsaku sirsnīgu pateicību.

Tomēr es vēlētos turpināt to, ko jūs teicāt — būt precīziem, ieceļot jauno Komisiju. Jūs teicāt, ka jūs apspriedīsieties ar Parlamentu. Es gribētu jums vai Padomei tūlīt pat dot padomu: jūs un arī priekšsēdētājs *Barroso* zina, ka mēs, protams, vēlamies izmaiņas. Mēs vēlamies, lai tiktu mainīts kurss, mēs vēlamies Komisiju, kas velta lielāku uzmanību sociālajai politikai nekā to darīja iepriekšējā.

Diemžēl, Komisijas priekšsēdētāja kungs, tas, ko *McCreavy* kungs ierosināja attiecībā uz nodrošinājumu fondiem, nav tas, ko ierosināja *Nyrup Rasmussen* kungs, un mēs to nevaram pieņemt. Eiropas Tautas Partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa, šķiet, to aizstāv. Mēs neesam par šādu direktīvu, kurai, tāpat kā Šveices sieram, ir vairāk caurumu nekā vielas. Mums nav uzticības *McCreavy* plānam.

Es vēlreiz vēlētos atgriezties pie jūsu apspriešanās, kas jums bija šodien. Mums virziena maiņa nozīmē, ka sociālajai politikai jābūt daudz labāk pārstāvētai gan Komisijas, gan Padomes darbā. Pēc mūsu domām, jums arī jāauzticas kandidātiem un jāpilnvaro viņi likt lietā sociālo varu.

Ja tas izklausās pārāk abstrakti, mēs Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupa, esam to visu iekļāvuši dokumentā, kas saucas „Par sociālā progresu Eiropā”. Tas papildina grozījumu iekļaut Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas nolūkā sociālo jautājumu nodaļā, kurai līdztekus līgumiem un Lisabonas līgumam arī vajadzētu skaidri noteikt sociālo virzienu šajā Eiropā. Tas atšķiras, *Daul* kungs, no dokumenta, ko PPE-DE nesen noslēdza Varšavā. Ja jūs salīdzināt abus dokumentus, ir milzu atšķirība. Mēs skaidri iestājamies par sociālā tirgus ekonomiku un vārds „sociāls” ir pasvītrots trīs reizes. Savā dokumentā PPE-DE min sociālā tirgus ekonomiku dažās nodaļās un brīvo, tas ir neierobežots, neregulēto tirgus ekonomiku citās. To mēs negribam, tā tieši ir tā atšķirība starp PPE-DE un mūsu grupu.

Atļaujiet man teikt vēl dažus vārdus par ekonomisko situāciju, ko jūs minējāt. *Nyrup Rasmussen* kungs to pateiks skaidri un saprotami. Papildus šim pasākumam, ko *Schulz* kungs popularizē un reklamē visā Eiropā tieši šajā brīdī — tāpēc es lūdzu pieņemt *Schulz* kunga atvairinošanos — es vēlreiz vēlētos skaidri pateikt: ekonomiskā krīze ir atkal skaidri parādījusi, ka ekonomiskās koordinācijas trūkums, par ko ir atbildīga ne tikai Komisija, bet arī Padome, daļēji ir cēlonis mūsu vājajai spējai tikt galā ar krīzi. Krīze būtu bijusi šā vai tā, bet tas, ka mums nav pietiekamu instrumentu, lai stātos tai pretī, ka mums joprojām nav progresu attiecībā uz euro fondiem, mūs dziļi nomāc.

Pēdējais, ko es vēlētos minēt, jo par to mani mājās īpašas bažas, ir bezdarba pieaugums jaunatnes vidū. Komisārs *Špidla* pateica skaidri: tagad darba tirgū ienāk jauna paaudze un kādu pieredzi viņi iegūst? Masveida bezdarbs jaunatnes vidū! Tāpēc mums visiem kaut kas tur jādara. Visiem mums — Padomei, Komisijai un atsevišķām valdībām jācenšas nodrošināt, lai jaunatne, ienākot darba tirgū, vispirms sastopas nevis ar bezdarbu, bet

apmācību un tālākizglītību, lai būtu labāk nodrošināti darba tirgum. Mums kopā šis vēstījums jānosūta jaunatnei, jo tas ir ārkārtīgi svarīgi sociālai stabilitātei mūsu sabiedrībā.

Graham Watson, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, mēs gaidām nākamo Eiropadomi ar nepacietību, ko remdē godkāre. Vienam no svarīgākajiem dienas kārtības jautājumiem, protams, būtu jābūt nākamā priekšsēdētāja iecelšana, bet šis jautājums nevar tikt izolēts no pārējiem. Priekšsēdētāju apstiprina komisāri un, ņemot vērā Lisabonas līguma strupceļu, mums nav ne jausmas, kā šie posteņi tiks aizpildīti.

Tātad, kad mēs aicinām Eiropas pilsoņus izvēlēties savus jaunus parlamentāriešus tikai četru nedēļu laikā, tas pamatojas uz nenoteiktību un pastāv risks, ka šo vakuumu var aizpildīt Eiropas pretinieku oportunisti. Ir pienācis laiks noskaidrot, kā rīkoties tālāk. *Daul* kungs puda savu apņēmību panākt, ka Komisijas priekšsēdētāja kandidatūru ierosina lielākā grupa, kā tas bija pirms pieciem gadiem. Mana grupa atbalsta šādu loģiku. Nākamajam Komisijas priekšsēdētājam, kad viņš vai viņa tiks iecelta, jāzina tiesiskie pamati un laika grafiks komisāru kolēģijas iecelšanai. Loģiska pieeja ir visas tikšanās noteikt, pamatojoties uz Nicas līgumu vai visas uz Lisabonas līgumiem. Tā ir noteiktība, kas vajadzīga pilsoņiem. Tām dalībvalstīm, kas vēl nav ratificējušas Lisabonas līgumu, jārikojas, lai lietas vienkāršotu. Rīt Čehijas Senāts balsos par Līgumu, kur nepieciešams panākt trīs piektdaļas vairākuma. Pozitīva rezultāta gadījumā dokuments tiks nosūtīts *Klaus* kungam. Viņam tas nekavējoties jāparaksta.

Priekšsēdētāj, jūsu prezidentūra nebija slikta. Kā teica *Barroso* kungs, vairāki tiesiskie akti ir sekmīgi pabeigti, bet sensacionālākais ir tas — neskatoties uz jūsu un jūsu komandas vislielākajiem centieniem, *Vondra* kungs, un mēs vēlam jums to labāko — ka mums bija pirmais eiroskeptiskais Padomes priekšsēdētājs un gandrīz sabruka valdība caur prezidentūru. Es arī atvainojos, ka jums to atgādinu, bet būs vajadzīgs laiks, lai aizmirstu *Entropa* skulptūru, lai kā mēs to gribētu. Tāpēc, kad priekšsēdētājs aizvietos premjerministru samita vadībā, lai viņš beidz savu termiņu ar pozitīvu pasākumu. Lai viņš ar savu parakstu apstiprina Lisabonas līgumu.

Visi šie ar Lisabonas līgumu saistītie jautājumi nenoteiks Eiropas vēlēšanu kampaņu. Eiropas vēlētajus mazāk interesē konstitucionāli jautājumi nekā reālo problēmu praktiskie risinājumi, un es mudinu jūs jūsu samītā atzīt šīs problēmas. Eiropas ekonomika turpina krakšķēt zem recesijas svara, un pilsoņiem jāzina, kā mēs atvieglосim šo nastu. Mana grupa atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumus attiecībā uz nodrošinājumu fondiem kā labu iesākumu šajā sakarībā. Eiropas vide joprojām ir apdraudēta, tā kā klimata haoss aizvien tuvojas, un vēlētajiem jāredz, ka Eiropas Savienība var stāties pretī šai cīņai. Eiropas vērtības apdraud cilvēktiesību pārkāpumi, kas ir uz mūsu sliekšņa, un cilvēkiem jāsaprot, ka mēs ievērojam savu lēmumu novērst šīs nepareizības. Tie ir mūsdienu izaicinājumi. Šai vēlēšanu kampaņai jāparāda, ka Eiropa spēj veikt šo uzdevumu un ir vienīgā, kas spēj to izdarīt.

Brian Crowley, *UEN grupas vārdā*. – (GA) – Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, Komisijas priekšsēdētāj, Padomes sanāksme, kas notiks nākamēnes, īpaši pievērsīsies Eiropas Savienības ekonomikai. Ir jāizstrādā priekšlikumi, ar kuru palīdzību ekonomika tiks atgriezta tās iepriekšējā stāvoklī. Šie priekšlikumi jāīsteno nekavējoties, lai atjaunotu ekonomiku.

99 % cilvēku, ar kuriem mēs runājam vai pieprasām runāt, nerūp Eiropas nākotne tik daudz, cik viņu pašu nākotne. Viņi uztraucas par ekonomisko situāciju un nenoteiktību, kāda valda pašlaik. Pārāk bieži šajā Parlamentā vai pat Eiropas Savienības iestādēs, šķiet, ka mēs drīzāk cenšamies uzlikt vienu ideoloģisko ielāpu pēc otra, nevis risinām reālās un tiešās problēmas, kādas ir cilvēkiem.

Šajā sakarībā, man šķiet, mēs jau esam novērtējuši Komisijas un Padomes stingro vadību, ekonomiskajai krīzei sākoties. Izlēmīga, ātra rīcība, lai ieviestu stabilitāti banku sistēmā, izlēmīga, ātra rīcība, lai izveidotu noteiktu un pārlicinošu tirgus darbību Eiropas Savienībā un, vissvarīgākais, — mērķtiecība, mērķtiecīgs skatījums, kāda varētu būt nākotne. Negaidīt, lai reaģētu vai atbildētu uz notiekošo, bet uzņemties vadošo lomu.

Nevis rādīt ar pirkstu uz vienu vai otru komisāru, vai veidot partijas politiku, kā daži šajā sakarībā ir centušies darīt, bet mums būtu jācenšas sanākt visiem kopā un izstrādāt jaunu virzienu uz priekšu, kā vislabāk rīkoties. Mums jābūt inovatīviem šajā rīcībā, mums jābūt radošiem, un, vissvarīgākais, mums jābūt godīgiem pret cilvēkiem attiecībā pret to, ko mēs varam sagādāt un izdarīt. Pārāk bieži mēs sliecamies runāt paaugstinātos toņos un zīmēties tā vietā, lai risinātu reālās problēmas, kas stāv mums priekšā.

Pagātnē mēs esam pieļāvuši kļūdas: kļūdoties ir cilvēciski, piedot ir dievišķi, kā teikts senā sakāmvārdā. Vēl svarīgāk ir, kā arī teikts senā sakāmvārdā, mēs visi varam gulēt renstelēs, bet kāds vienalga tieksies pēc zvaigznēm. Mums ir nepieciešama zināma veida godkāriba, lai nodrošinātu ekonomiskās situācijas uzlabošanu Eiropas Savienībā, radīt jaunu nodarbinātību, jaunas cerības un jaunas iespējas, lai nodrošinātu,

ka kopējā gudrība, kopējais spēks un kopējā vara, ko Eiropas Savienība šodien parāda, var tikt izmantota kā labs spēks ne tikai Eiropā, bet visā pasaulē, rādot piemēru, kā tam vajadzētu būt.

Visbeidzot, es vēlos pateikties pašreizējam priekšsēdētājam *Vondra* kungam par viņa nepārtraukto ieguldījumu šajās debatēs Parlamentā, par cieņu un laipnību, ko viņš vienmēr ir izrādījis un, neskatoties uz grūtajiem politiskajiem apstākļiem dzimtenē, par programmas īstenošanas turpināšanu Čehijas prezidentūrai.

Nobeigumā es gribu sacīt, ka nākamajā vēlēšanu cīņā man nav tas gods būt sarakstā, kāds varbūt ir citiem kolēģiem. Man jāatstāj šis amats un jātiekas ar vienkāršiem cilvēkiem ik dienas un jāuzklausā viņu parastās rūpes. Viņi uztraucas par savu darbu, kredītiem un bērnu nākotni, un mums uz to jādod atbilde.

Monica Frassoni, *Vers/ALE grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, rīt jūs lemsiet, vai apstiprināt Losabonas līgumu vai ne. Mēs, dabiski, ceram, ka jūs izvedīsiet mūs no šīs ērkšķainās situācijas.

To sakot, mēs varam tikai atzīt, ka situācija, kādā mēs esam šodien, vēlreiz atklāj, cik pilnīgi nepiemērota ir līguma reformas procedūra. Vienprātīga procedūra ir kļūda. Šis Parlaments par to vienojās toreiz, 1984. gadā kopā ar *Altiero Spinelli*, ka līgumi jāratificē ar vairākuma lēmumu, un tiem, kas negrib tos ratificēt, bez sirdsapziņas pārmetumiem jāparāda durvis, vienojoties, ko darīt turpmāk. Mēs ticam, ka toreiz tā varēja būt konstitucionāla reforma, un es baidos, ka šis Parlaments jau ir palaidis garām iespēju šajā termiņā būt par virzošo spēku integrācijai un pozitīvai reformai līgumiem, pārtraucot šo neapmierinošo procedūru.

Priekšsēdētājs arī uzsvēra, tas ir tiesa, ka nākamā Eiropadome būs pēc vēlēšanām un arī teica, un daudzi no mums atkārtotā šo viedokli, ka Eiropadomei jāieceļ nākamais Komisijas priekšsēdētājs. Tomēr mēs nedomājam, ka tas ir vajadzīgs, jo īpaši, ja nav skaidrības par to, kas būs ar līgumu: mēs uzskatām, ka gan visa Komisija, tostarp tās priekšsēdētājs, būtu jāieceļ saskaņā ar Nicas līgumu, vai ka priekšsēdētājs un arī Komisija būtu jāieceļ saskaņā ar Lisabonas līgumu. Es domāju, ka kļūda būtu tos abus jaukt; tā būtu vēlēšanu un sabiedrības krāpšana, jo tas tikai skaidrāk liktu saprast, ka šī iestāde vienkārši ir kājslauķis, ja runa ir par dalībvalstu un valdību interesēm.

Swoboda kungs, jūs mazliet uzbrukāt priekšsēdētājam *Barroso* par viņa politiku, bet es vēlētos jums atkārtot to, ko mūsu grupa jau reiz ir teikusi: ja mēs nevēlamies, lai priekšsēdētāja *Barroso* politika iegūtu vairākumu šajā Parlamentā, mums ne tikai jāuzvar vēlēšanās, bet arī jāizvirza cits kandidāts; to jūsu grupa atsakās darīt. Priekšsēdētājs *Barroso* acīmredzami darbojas pilnīgi individuāli šajā kampaņā, un es uzskatu, ka tā ir ļoti nopietna kļūda, par kuru, es uzskatu, galvenokārt, ir atbildīga jūsu grupa: problēma nav nabaga *McCreevy* kungs, bet visa šī parlamentārā termiņa attieksme, sociāldemokrātu, piemēram, *Verheugen* kunga centieni un citas lietas, kas šajā termiņā nav mūs vai jūs ietekmējušas.

Es ļoti ātri vēlētos pateikt divas lietas par Eiropas Savienības kā līdera vai tā sauktā līdera lomu klimata pārmaiņu likvidēšanā. Viena lieta ir pilnīgi skaidra: Eiropadome nevēlējās likt savu naudu galdā. Tāpēc tādā situācijā, kādā tā ir šodien, mēs negribam slēgt darījumu, jo tas ir skaidrs, pat ja Savienotās Valstis mums piebiedrosies, ja mēs nepiedāvāsim finansiālu darījumu — 100 miljardu euro valstīm, kam jāievieš pasākumi, lai piemērotos un risinātu klimata pārmaiņas, mēs Kopenhāgenā nepadoties nekādu vienošanos. Tā kā mēs bijām tie, kas tik lepnī pasludināja sevi par līderiem, ja mēs nevaram likt šo naudu galdā un veikt šos pasākumus, mēs nespēsim noslēgt darījumu un lielākā daļa atbildības gulsies uz Eiropas iedzīvotājiem.

Pārejot pie jautājuma par krīzi finanšu tirgū, es vēlētos teikt, ka mēs esam mazliet nekonsekventi, jo, no vienas puses, mēs sakām, ka mums noteikti jātiekas ar to galā, ka mums tā jāierobežo un jākontrolē, bet no otras puses, kad mēs ierosinām, lai CARICOM panāktu vienošanos šajā jautājumā, ko tad mēs patiesībā ierosinām? Pašreizējo norēķinu pilnīga liberalizācija visiem rezidentiem, kapitāla norēķinu pilnīga liberalizācija investoriem ar praktiski neierobežotiem aktīviem bez jebkādiem noteikumiem finanšu pakalpojumiem: tāpēc tāpat kā jautājumā par klimata pārmaiņām mēs jautājumā par finanšu pakalpojumiem pieņemam likumus, kurus mēs nevaram nodrošināt, lai tie tiktu ievēroti gan iekšēji, gan mūsu ārējos darījumos. Es uzskatu, ka konsekvence šodien ir patiesa Eiropas Savienības problēma.

Ilda Figueiredo, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (PT) Priekšsēdētāja kungs, nākamajā Padomes sanāksmē ir jāapsver smagā ekonomiskā un sociālā situācija, ko radījusi kapitālisma un neolibērālās politikas krīze. Eiropas Savienības vadītāji vairs ilgāk nevar izvairīties no saviem pienākumiem. Tāpat to nevar tie, kas atbildēja otrajā plānā ražošanas aizsardzību, kā arī sociālās un darba tiesības, lai piešķirtu prioritāti Lisabonas stratēģijas liberālismam, Stabilitātes un izaugsmes pakta iracionālajiem kritērijiem un Eiropas Centrālās bankas īstenotajai pieejai ar tās melīgo neatkarību, kas patiesībā vienmēr ir kalpojusi ekonomisko un finansiālo grupu interesēm.

Eiropas Komisijas pašreizējās prognozes, kas norāda uz IKP kritumu par apmēram 4 % šogad, paredzot stabilizāciju tikai 2010. gadā, plus 8,5 miljoni darbavieta zaudējums šajos divos gados un paredzējums, ka bezdarba koeficients sasniegs apmēram 11 %, ir ļoti nopietnas un parāda pašlaik veikto pasākumu neefektivitāti.

Kuru gan var atstāt vienalīdzīgu šis bezdarba pieaugums ģeometriskā progresijā, kas Eiropas Savienībā var sasniegt 30 miljonus bezdarbnieku? Tāpēc mums steidzami jātiek valā no neolīberālās politikas Kopienas līmenī, kas ir saasinājusi kapitālisma krīzi. Mums steidzami jāpiešķir prioritāte darba vietu radīšanai ar tiesībām uz Kopienas līmeņa ražošanas aizstāvību, sabiedrisko pakalpojumu uzlabošanu un ienākumu godīgu sadali, lai samazinātu nabadzību. Mums steidzami ir nepieciešama ekonomiskā un sociālā kohēzija, lai mēs pārstatu būt tikai izteikumi bez jebkāda skaidra satura, un mums ir jāatmet princips „glāb pats sevi, ja vari”.

Mums ir vajadzīgs ES papildu budžets, lai nodrošinātu solidaritāti un pastiprinātu atbalstu visvairāk cietušajiem iedzīvotājiem un visvājākām ekonomikām. Mums jārada darbavietas ar tiesībām jauniem cilvēkiem, sievietēm un bezdarbniekiem, jāpaaugstina iedzīvotāju pirktspēja, jāstimulē pieprasījums un atbalsts mikro, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

Tā vietā, lai neatkāptos no Lisabonas līguma projekta, mums jāievēro Īrijas tautas suverēnais lēmums.

Tā vietā, lai turpinātu pieprasīt prioritāti finanšu nozarei, mums jālikvidē beznodokļu zonas un jāpiešķir prioritāte Eiropas Savienības rūpniecības nozarēm, likvidējot Stabilitātes un izaugsmes paktu, aizvietojo to ar sociālu attīstību un progresu paktu.

Tā vietā, lai liberalizētu noteikumus un palielinātu darba tirgus elastīgumu, mums jākoncentrējas uz valsts ieguldījumiem, kas var stimulēt ražošanas nozares, novērst štatu samazināšanu, samazināt vidējo darba laiku, nesamazinot atalgojumu, nepieļaut bezdarbu un nodrošināt vienotu pieeju augstas kvalitātes sabiedriskajiem pakalpojumiem veselības, izglītības un apmācības, pētniecības, mājokļu, tieslietu un vides jomā.

To mūsu dalībvalstu iedzīvotāji no mums gaida. Ja mēs vēlamies, lai vairāk Eiropas pilsoņu piedalītos vēlēšanās, mums jārikojās tā, kā vispārējā sabiedrība un strādājošie mūsu dalībvalstīs grib un ir to pelnījuši.

Hanne Dahl, IND/DEM grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, patiesībā samits par nodarbinātību tika plānots 7. maijā Prāgā. Kā mēs visi zinām, pēdējos gados nodarbinātība regulāri ir bijusi pavasara samita dienaskārtības jautājums. Tajā dalībvalstu vadītāji apsprieda tā saukto Lisabonas stratēģiju, kas ir ES plāns panākt vairāk un labākas darbavietas. Tas ir arī forums, kurā darba tirgus dalībniekiem bija iespēja paust savus uzskatus par nodarbinātību. Tomēr tas nekļuva par lielāko kopīgo samitu jautājumā par bezdarba pieaugumu Eiropā. Tā vietā notiks triju iestāžu samits, kas ne tuvu nav tik ambiciozs. Tādējādi ES galotnes neizvēlējās nosūtīt skaidru signālu pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām. Tas varbūt pat tika darīts ar nolūku!

Tikšanās ar Eiropas Arodbiedrību konfederācijas ģenerālsēkretāru *John Monks* man lika saprast, ka paziņojums ir ļoti slikts signāls strādājošiem. *Monks* kungs nešaubās, ka tas varētu atstāt iespaidu, ka Eiropas vadītāji nav pietiekami norūpējušies par bezdarbu. Strādājošiem šķiet, ka viņiem nav iespēju likt sevi sadzirdēt visaugstākajā līmenī. Saskaņā ar Komisijas datiem — vairāki mani kolēģi deputāti ir pievērsuši tam uzmanību — 2010. gadā bezdarbs pieaugs par 11 % un budžeta deficīts ievērojami palielināsies līdz 7,5 % no kopējā iekšzemes kopprodukta. Tas nav situācijas pārspīlējums, drīzāk pretēji. Tas ir nopietns izaicinājums pašreizējai vienotās valūtas sistēmai.

Vairākās valstīs ir ļoti lielas problēmas ar euro. Tas attiecas uz Īriju, Vidusjūras valstīm un Austrumeiropas valstīm, un šīs problēmas ir saasinājusi starptautiskā ekonomiskā krīze. Dalībvalstīs, kas nav euro zonā, piemēram, AK, Dānijā un Zviedrijā, problēmu nav. Tāpēc es uzskatu, ka jūnija samitā var nepieņemt nostāju tāpēc, ka euro sistēmā ir tik daudz starptautiska saspīlējuma. Jūnija samitā ir jāpieņem paziņojums, ka valstis, kurās ir īpaši svarīgas problēmas, var atbrīvoties no euro dzelzs tvēriena.

Dabiskis, var jau izvēlēties radīt „ekonomisku valdību”, bet es vēl neesmu dzirdējis, ka būtu valsts, kas vēlētos nodot ievērojamu daļu savas finanšu politikas ES, pat ne ES spēcīgākā valsts Vācija ne. Tāpēc es vēlētos jautāt: cik daudz cilvēkiem ES būs jācieš no euro sistēmas, kas patiesībā nozīmē, ka cilvēkiem Eiropā jācieš no bezcerīgiem stabilitātes un izaugsmes pakta kritērijiem? Kā minēts iepriekš, situācija jo īpaši akūta ir Īrijā, Grieķijā un vairākās citās valstīs. Es uzskatu, ka šīm valstīm ir jāzina, ka tās, protams, var atbrīvoties no stingrajām prasībām euro ieviešanai, pat ja nav tāda nolikuma par atteikšanos. Es ticu, ka ir pienācis laiks valstīm pašām veidot savu nodarbinātības politiku.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Padomes priekšsēdētāj, premjerministra vietniek *Vondra*, lai gan jūs esat kritušas valdības pārstāvis, tas neatbrīvo jūs no pienākuma, kāds jums ir ne tikai pret Čehijas Republikas pilsoņiem, bet arī pret visu Eiropas Savienību. Tāpēc es aicinu jūs izbeigt nedemokrātisko un melīgo Lisabonas līguma veicināšanu un informēt pilsoņus par lietu patieso stāvokli. Lūdzu, pasakiet viņiem, ka Eiropas Savienība darbojas efektīvi pat ekonomiskās krīzes laikā, ka tā veic nepieciešamos pasākumus, ka dalībvalstis spēj palīdzēt viena otrai un visam tam nekādi nav vajadzīgs Lisabonas līgums. Jums vajadzētu publiski atsaukt Čehijas prezidentūras cietsirdīgo apgalvojumu, ka tiem, kas neatzīst Lisabonas līgumu, jāatstāj Eiropas Savienība. Jums godīgi vajadzētu atzīt, ka oficiālie trumpji tagad ir to rokās, kas neratificēja Lisabonas līgumu — īru un citu brīvi domājošu ES tautu rokās. Jums būtu jāpasaka, ka pašreizējie līgumi nevar tikt vienprātīgi atcelti un ka izstāšanās no ES ir iespējama tikai ar visu dalībvalstu piekrišanu un tāpēc nevienai dalībvalsti nevar izslēgt no ES bez tās piekrišanas.

Visbeidzot, premjerministra vietniek *Vondra*, jums vajadzētu atsaukt savu nepatieso apgalvojumu, ka Lisabonas līgumu ir apstiprinājušas 25 valstis. Ja jūs sekojat notikumiem, tad jums jāzina, ka ratifikācija nav veikta sešās valstīs, tostarp Vācijā un Polijā. Lūdzu, ņemiet arī vērā, ka Lisabonas līgumu noraidīja ne tikai Īrijas pilsoņi, bet, piemēram, ievērojamais Vācijas kreisā spārna politiķis *Oskar Lafontaine*, ievērojamais kristīgo demokrātu politiķis un Federāli konstitucionālās tiesas bijušais priekšsēdētājs un Vācijas prezidents *Roman Herzog*, kā arī bijušais šī Parlamenta deputāts grāfs fon *Stauffenberg*, šķietamā slepkavas *Adolf Hitler* dēls. Un pēdējais, bet ne mazāk svarīgais, to noraidīja jūsu paša valsts prezidents *Václav Klaus*. Šo cilvēku kopīgais arguments ir bažas par valsts suverenitātes zaudēšanu lielā mērā ES dalībvalstu pilsoņu ikdienas dzīvē.

Premjerministra vietniek *Vondra*, pirms 20 gadiem jūs personiski devāt savu ieguldījumu režīma krišanā, kas apspieda savus kaimiņus, necienīgi izturējās pret saviem pilsoņiem un meloja savai tautai. Par to jums pienākas cieņa. Tāpēc es nevaru saprast, kāpēc jūs pats nolaižaties līdz tādai praksei. Jūs piešķiriet nozīmi visiem to argumentiem, kuri salīdzina Eiropas Savienību ar sociālistisku Savstarpējās ekonomiskās palīdzības padomi, bet Briseli ar Maskavu. Es vēlētos atzīmēt, ka Čehijas prezidentūras reputāciju iedragāja nevis Čehijas valdības krišana, bet uzkrītošais spiediens, kas tiek izdarīts uz Īriju, kur Čehijas prezidentūra ņem dalību. Nemaz nerunājot par meliem, ko par Lisabonas līgumu pauž augstākie prezidentūras pārstāvji — meliem, ar ko jūs diskreditējat Eiropas Savienības demokrātiskos procesus. Jūs varat atkāpties, bet jums joprojām ir pienākumi. Lūdzu, nodrošiniet, ka pēdējā Eiropadome Čehijas prezidentūras laikā veic savas funkcijas tā, lai par mūsu valsti nepaliktu iespajds kā par totalitāru, kurā valda spaidi un meli, bet par tādu, kurā tiek ievērota demokrātija, brīvība un, vissvarīgākais, patiesi fakti. Tikai tā jūs pierādīsiet, ka demonstrācijas pirms 20 gadiem, kad ļaudis šķindināja savas atslēgas pilsētas laukumos, nav bijušas veltīgas.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, Čehijas prezidentūra ir guvusi ievērojamus panākumus grūtos laikos un tas nav noticis bez premjerministra *Topolánek* un ministra *Vondra*, kurš šodien ir mūsu vidū, personiskajiem nopelniem. Es vēlētos izmantot šo izdevību parādīt viņiem cieņu un pateikties par viņu darbu pēdējo piecu mēnešu laikā.

Jūnija samītā galvenais jautājums, bez šaubām, būs ekonomiskā situācija, kas, protams, koncentrēsies uz īstermiņa un vidēja termiņa pasākumiem, lai patērētāji varētu atkal tērēt naudu un bankas izsniegtu aizdevumus. Tomēr tajā vajadzētu arī apspriest, kā ES var palīdzēt uzņēmumiem ilgtermiņā. Dažiem mazajiem uzņēmumiem tas nozīmētu uzlabot piekļuvi finansējumam un palielināt iespējas kopējā tirgū, bet daudziem risinājums vienkārši būtu politiķiem beigt vilcināties un iejaukties.

Tāpēc šajā jūnijā nevar ļaut Eiropai iet pa sociālistu ceļu. Ekonomiskā lejupslīde ir likusi sociālistiem parādīt savu īsto seju. Viņi uzskata, ka politiķiem būtu jādiķtē, cik stundas jūs drīkstat strādāt. Viņi uzskata, ka arodbiedrībām būtu jānosaka jūsu darba apstākļi. Visbeidzot, viņi uzskata, ka viņi zina labāk nekā visi citi. Nekas labāk neraksturo attieksmi „politiķis zina vislabāk”, kā nesenās debates par Darba laika direktīvu.

Konservatīvie EP deputāti pagājušajā nedēļā bija gandarīti redzēt AK leiboristu partijas deputātu pēdējo mēģinājumu izslēgt no direktīvas Lielbritānijas iespēju izvēlēties neapstiprināt. Lielbritānijā 3 miljoni iedzīvotāju izmanto šo iespēju. Tās uzņēmumi, strādājošie un sabiedrisko pakalpojumu sniedzēji paļaujas uz šo iespēju.

Čehijas prezidentūra šajās debatēs ir strādājošo pusē un es apsveicu to par atbalstu cīņā pret sociālistu pēdējo uzbrukumu. Es mudinu jūnija padomi tikt skaidrībā ar šo jautājumu reizi par visām reizēm un pateikt pilnīgi skaidri, ka strādniekiem, nevis politiķiem ir jāizvēlas savs darba laiks.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es šeit stāvu ar sajūtu, ka esmu uz citas planētas un brīnos, kas šeit pašlaik notiek. Tas ir savādi. Mūs piemeklējusi vissliktākā krīze kopš 1929. gada. Pirms divām dienām komisārs *Almunia teica*, ka izaugsme šogad samazināsies par 4 % un nākamgad mums būs 27 miljoni

bezdarbnieku. *Barroso* kungs, salīdzinājumā ar pēdējiem diviem gadiem — šo gadu un pagājušo gadu — tas nozīmē pieaugumu par 10 miljoniem bezdarbnieku.

Un ko es dzirdu? Neko! Neko! Es dzirdu, ka paredz sūtīt vēstījumu, un es dzirdu, ka tiek paredzēts kaut kas darīt, lai palīdzētu tiem, kas cietuši visvairāk. Bet vai es drīkstu jums atgādināt, ka nākamgad paredzētais bezdarba līmenis 11,1 % nozīmē 27 miljonus bezdarbnieku? Vai es drīkstu jums atgādināt, ka G20 samitā ar nelielu pretestību no dažu Eiropas vadītāju puses jūs apstiprinājāt, ka, ja būs iemesls, mēs vēlētos darīt vairāk, lai panāktu lielāku ekonomikas izaugsmi?

Komisijas priekšsēdētāj, man ir 27 miljoni pamatotu iemeslu, lai darītu vairāk. Tāpēc es šodien vērsos pie jums. Es zinu, ka jūs esat saprātīgs cilvēks, es zinu, ka jūs uzklausāt argumentus. Vai es varu jums izvirzīt šādu priekšlikumu? Es ierosinu, lai jūs pirms jūnija sanāksmes sasauktu trīs ļoti rūpīgi izplānotos samitus no izvēlētu cilvēku grupas, kur jūs noformulētu jauno atveseļošanas plānu, kurš atbilstu reālajam pieprasījumam, plus 2 % ar 0,5 % finansējumu Eiropas līmenī — pusi finansētu dalībvalstis un otru pusi pašvaldības. Jūs pievienotu jaunu sociālo plānu, kas parūpētos par šīs bezdarba krīzes milzīgajām izmaksām un pārietu uz gudru darba dalīšanu, kamēr jūs izmantojiet programmu „Erasmus”, lai nodrošinātu, ka jaunieši nevis tiek nodarbināti, bet tiek piesaistīti apmācības shēmai, un, visbeidzot, kā jūs pats šodien netieši minējāt, ka jūs tagad nopietni cenšaties ierosināt euro obligācijas labi koncentrētā, labi īstenotā un labi plānotā veidā, lai rūpētos par tām valstīm, kas pašas nespēj finansēt savu atveseļošanas plānu.

Mēs to varam izdarīt, ja pieņemam jaunu lēmumu; mēs to varam izdarīt, ja mēs īstenojam patiesu krīzes vadību un mēs to varam izdarīt, ja mēs tagad patiešām paziņojam: nesāksim jautāt Berlīnei, Londonai vai Parīzei, ko darīt, bet sāksim ar Komisijas vadošās lomas atzīšanu, iesniedzot priekšlikumu, kas nav paredzēts visu atzinībai. Sākumā ne visi būs apmierināti, bet tas ir priekšnoteikums, lai Eiropa tiktu ārā no šīs šausmīgās ekonomiskās krīzes.

Mūsu lieliskā referente *Elisa Ferreira* kopā ar Eiropas Parlamenta vairākumu ir jums ierosinājusi jaunus, spēcīgus atveseļošanas pasākumus. Tātad tā nav tikai mūsu – sociālistu grupas, Eiropas sociālistiskās partijas un sociāldemokrātu grupas nostāja, bet kopīga vēlme, lai jūs darītu kaut ko vairāk. Lūdzu, dariet. Vadība nozīmē izmantot iespējas, uzņemties risku un uzņemties vadību.

Andrew Duff (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, es neierosinu izdarīt spiedienu uz Čehijas senatoriem vai Īrijas tautu šīs pēcpusdienas debatēs, toties es vēlos izdarīt spiedienu uz Komisiju un jo īpaši uz tās priekšsēdētāju.

Ir paredzams, ka Eiropadome iecels prezidentu *Barroso* uz otro termiņu un šādos apstākļos mēs vēlētos redzēt un apspriest prezidenta *Barroso* manifestu. Vai viņš publicēs šādu programmu un kāds būs tās saturs? Pats galvenais, tajā noteikti jābūt secinājumiem par finansālajām problēmām un ekonomikas sagrāvi, jo īpaši, tā kā mēs tuvojamies budžeta pārskatīšanai līdz 2012. gadam.

Mums jāmaina budžeta apjoms un forma, lai tas precīzāk atbilst mūsu galvenajām politiskajām prioritātēm. Jaunajai Komisijai būtu jāsaprata pareja no tēriņiem dalībvalstu līmenī uz Eiropas līmeni efektīvāku izmaksu un pievienotās vērtības interesēs. Kā svarīgs mērķis tajā jāiekļauj eirozonas paplašināšana un atbalsts daudz spēcīgākai euro grupai, panākot stingrāku fiskālo disciplīnu un kopējo ekonomisko politiku, nevis vienkārši vāji koordinētas nacionālās makroekonomikas politikas, kādas mums ir pašlaik.

Un jā, tajā jāiekļauj priekšlikums ieviest euro obligācijas, kā arī lielāka federālā uzraudzība finanšu sektorā un pienācīgs fiskālais stimuls, kas apvienots ar pienācīgu tirdzniecības stimulu, ko radīs Dohas sarunu atjaunošana tirdzniecības jomā.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, vienīgais jaunums, par ko Eiropas Savienības Padome var pavēstīt 2009. gada 18. jūnija samitā, ir strādnieku šķiras un pamatšķiras jaunas sirdssāpes un jaunas subsīdijas un atbalsts monopoli grupām Eiropas Savienībā. Eiropas Savienība un dalībvalstu valdības pastāvīgi kalpo kapitāla interesēm un strādnieki maksās par kapitālisma krīzi. Mēs visi zinām, ko tas nozīmē: masveida atlaišanas no darba, pieaugošs bezdarbs, drastiska algu un pensiju samazināšana, jauni cietsirdīgi pasākumi nodokļu jomā, astoņstundu darbadienas atcelšana, darba laika sadalījums aktīvajā un neaktīvajā laikā, neapmaksāta darba laika pieaugums un 78 stundu darba nedēļa, kā arī darba tirgus sabalansētības vispārēja piemērošana, kas nozīmē minimālas rūpnieciskās attiecības, pusslodzes pagaidu nodarbinātība, rotācija nodarbinātībā, uzbrukums kolektīvajiem līgumiem un apdrošināšanas un pensiju sistēmai, kā arī veselības, labklājības un izglītības jomu tālāka privatizācija, bet, no otras puses, subsīdijas un nodokļu atvieglojumu paketes monopolistiem.

Paredzamais samits par nodarbinātības jautājumiem 7. maijā ir sagatavots, pamatojoties uz šo stratēģiju, kas kalpo kapitāla interesēm. Tajā pašā laikā tiek palielināta imperiālistu agresija un Eiropas Savienības militarizācija. Tiek veicināta Lisabonas līguma īstenošana, neņemot vērā cilvēku vēlēšanos un viņu pretestību, kas tika pausta referendumos Francijā, Nīderlandē un Īrijā. Antikomunistu histērija un neizsakāmā un vulgārā komunisma pielīdzināšana fašismam kļūst par Eiropas Savienības un dalībvalstu oficiālo politiku, kuras mērķis ir, lai komunistu partijas streikotu par strādnieku pamattiesībām un sasniegumiem. Šā perioda beigās strādniekiem jānotic Eiropas Savienībai, pamatojoties uz viņu ikdienas realitātes un dzīves pieredzes kritērijiem. Ko strādnieki ir ieguvuši? Ko monopolisti ir ieguvuši?

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, mēs patiesībā mājam ardīevas Čehijas prezidentūrai, kura uzsākās diezgan spoži ar prezidenta V. Klaus paskaļošanu šajā parlamentā. Diemžēl šai runai gandrīz nekas tamlīdzīgs nesekoja.

Ja Čehijas Parlaments rīt arī ratificēs Lisabonas līgumu, tas nozīmēs, ka mēs toreiz esam bijuši pilnībā krāpti. Tomēr oficiālā Eiropa nav strupceļš. Tas, kas mums tiešām ir vajadzīgs, ir Eiropas Savienība, kas ir gatava veltīt sevi tās galvenajiem uzdevumiem un nedomā darboties kā supervalsts tapšanas procesā.

Mēs pašlaik piedzīvojam īpaši biedējošu ekonomisko krīzi ar milzīgu bezdarba pieaugumu Eiropas Savienībā un mēs tam vēl neredzam galu. Valstu vai valdību vadītāju padome, kas šoreiz nevar pieņemt lēmumu, atzīstot, ka tā ir kļūda, piemēram, censties vēl vairāk palielināt imigrāciju un apsvērt Turcijas integrāciju — valsts, kura savā ekonomiskajā attīstībā atpaliek no mums — manās acīs ir nesaprātīga padome, kas jebkurā gadījumā pieļauj ārkārtīgi smagu kļūdu.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Es ļoti apsveicu Čehijas prezidentūras mērķtiecību un esmu gandarīts par lieliskajiem rezultātiem, ko tā ir sasniegusi grūtajos laikos. Es nedomāju, ka prezidentūras paredzamā rotācija un Eiropas vēlēšanas samazinātu ES ambīciju vērienu to uzdevumu risināšanā, kur noteikti prasa kopīgāku politiku. Es neatkārtosu, cik tas ir svarīgi tādā ziņā, ka mēs ratificējam Lisabonas līgumu.

Es ar gandarījumu klausījos, kā gan premjerministra vietnieks *Vondra*, gan priekšsēdētājs *Barroso* runāja par mērķiem. Ja mēs vēlamies gūt panākumus cīņā pret klimata pārmaiņām, mums Kopenhāgenā jāizvirza augsti mērķi. Šiem mērķiem ir izšķiroša nozīme, lai gūtu panākumus ekonomikas restrukturizācijā. Mēs visi zinām, ka pirms daudziem gadiem, kad Japānas valsts izvirzīja augstus mērķus vides jomā, Japānas ekonomika nostiprināja savu konkurētspēju patiesībā pirmoreiz.

Es arī vēlētos piebilst, ka daži tagad izaicina Eiropas sociālā modeļa ilgspējību. Dabiski, ir viegli ieviest šādu modeli ekonomiskā uzplaukuma laikos un pozitīvas izaugsmes desmitgadēs, bet es domāju, ka tieši recesijas laikā jājūt Eiropas sociālā modeļa un sociālā tirgus ekonomikas modeļa spēks. Es cieši uzskatu, ka mēs spēsim veikt arī šo uzdevumu, un es ceru, ka mēs spēsim izmantot šo krīzes periodu, lai uzlabotu mūsu pieeju attīstībai. Es arī ceru, ka mēs spēsim apstiprināt ne tikai šīs pieejas sociālo, bet arī vides dimensiju.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Vondra* kungs, *Barroso* kungs, dāmas un kungi, pasaules ekonomika slīgst aizvien dziļāk un dziļāk nopietnā recesijā. Neskatoties uz vairākiem samitiem un citām sanāksmēm starp pusēm, ekonomikas aktivitātes krišana joprojām ir augsta prioritāte Eiropā un visā pasaulē.

Dažādi ekonomikas atveseļošanas plāni labākajā gadījumā ir palēninājuši šo pagrimumu, bet atveseļošanās pazīmes vēl nav saskatāmas. Sliktāk ir tas, ka bezdarbs turpina pieaugt un Eiropā šogad tas pārsniegs 25 miljonus, var būt pat 27 miljonus, kā minēja *Rasmussen* kungs.

Tomēr tā vietā, lai koncentrētos uz bezdarba dramatisko situāciju, valstu vadītāji dod priekšroku nākamajā Prāgas samitā nodarboties ar „lielo politiku”, proti, turpmākām attiecībām ar dažām valstīm Eiropas Savienības austrumos.

Labas kaimiņattiecības visādā ziņā ir ļoti svarīgas, bet šeit mums jābūt pilnīgi skaidram: neskaitāmos gadījumos Parlaments ir paziņojis, ka ir pret jebkādu turpmāko Eiropas Savienības paplašināšanu, ja kā priekšnoteikums netiks ieviesta institucionālā reforma, kas ļautu 27 esošajām dalībvalstīm darboties efektīvāk.

Es vēlētos piebilst, ka pirms jebkādas turpmākās paplašināšanās jāveic finanšu plānu pamatreforma ar pienācīgu palielinājumu Eiropas Savienības budžetā. Diplomātija bez finanšu līdzekļiem ir tikai nevajadzīgs žests.

Eiropas Savienības Čehijas prezidentūra būtu labāk risinājusi Eiropas uzdevumus, noorganizējot samitu par nodarbinātību. Tomēr es saprotu, ka N. Sarkozy atbalstītāji, kas dod priekšroku politiskiem trikiem, nevis reālam politiskam darbam, izjauca šo ārkārtīgi vajadzīgo samitu, un es ceru, ka nākamēnes jūnijā Eiropas vēlētajiem izmantos savas balsis, lai izvēlētos tādus deputātus, kas spēj noteikt Eiropas patiesās prioritātes: nodarbinātību, nodarbinātību, nodarbinātību, sociālo aizsardzību un pirkspējas aizsardzību.

Es ne vienmēr piekřītu premjerministram *JeanClaude Juncker*, bet viņam noteikti ir taisnība, kad viņš paredz, es citēju: „sociālo krīzi, ja vēl straujāk pieaugs bezdarbs, kas ir paredzams turpmākajos mēnešos”. Tāpēc, aprobežojoties ar neformālu sanākumi par nodarbinātības tematu, Eiropas līderi ir atkāpušies no krīzes temata un riskē ar ļoti nopietnu sociālo un politisko krīzi.

Margarita Starkevičiūtē (ALDE). – (LT) 1950. gada 9. maijā *Robert Schumann* ierosināja „Šūmaņa plānu”, kas lika pamatus ekonomiskai sadarbībai starp Eiropas tautām. Eiropas lielie politiķi un domātāji labi saprata, ka spēks, kas varētu apvienot Eiropu, būtu kopīga pieeja ekonomiskām problēmām. Starpstāvokļa finanšu un ekonomiskās grupas, kas ir radījušas pievienoto vērtību un darbavietas, veido šīs pieejas pamatu.

Īstenojot pašas savus nacionālos atveseļošanas plānus, dalībvalstis ir iedragājušas šo Eiropas grupu darbību; tāpēc mums ir daudz problēmu, un to būs vēl vairāk, ja mēs nespēsim pārkārtot ekonomikas politikas koordinēšanu Eiropas Savienības līmenī.

Es ceru, ka jauno Eiropas vadītāju vidū būs tādi cilvēki kā *Robert Schumann*, *Jean Monet* un *Konrad Adenauer*, kuri skatīsies tālāk par pašu nacionālajām interesēm.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos apsveikt Čehijas prezidentūru par iniciatīvu ierosināt Austrumu partnerattiecības, kas drīz vien tiks oficiāli uzsāktas, un es vēlētos aicināt dalībvalstu valdības pilnībā uzņemties šo iniciatīvu. Visbeidzot, mūsu kaimiņiem austrumos jājūtas kā vienlīdzīgiem partneriem, kas tiek patiesi pieņemti kā ilgtermiņa sabiedrotie.

Es piekřītu, ka Austrumu partnerattiecībās galvenajiem principiem ir jābūt kopīgām īpašumtiesībām, diferenciācijai un nosacītībai. Tomēr galvenais mērķis ir nodrošināt demokratizācijas un likuma varas nostiprināšanas pārliecinošu uzvaru šajās valstīs. Kas attiecas uz Baltkrieviju, mums ir nepieciešams pakāpenisks progress, lai reaģētu uz Baltkrievijas pašreizējo vadītāju katru signālu par konkrētu progresu ceļā uz demokrātiju.

Viens no visizšķirošākajiem aspektiem Austrumu partnerattiecībās būs vīzu jautājums. Es vēlētos jums atgādināt Komisijas pagājušā gada decembra priekšlikumu ar laiku atcelt visus pieprasījumus pēc vīzām sešu nākamo partnervalstu pilsoņiem. Diemžēl šo revolucionāro pieeju aizvietoja ar daudz pieticīgāku: ar ierosinājumu ieviest ilgtermiņa vienkāršotas vīzu procedūras katram gadījumam īpaši. Tomēr sekmīgām Austrumu partnerattiecībām ir nepieciešama apņēmība un atvērtība no mūsu puses.

Ir būtiski motivēt mūsu partnerus pilnībā iesaistīties uz Eiropas vērtībām un likumiem. Tas jo īpaši attiecas uz Ukrainu. Mēs nevaram uzsākt savas Austrumu partnerattiecības ar vāju un šaubīgu vēstījumu par Ukrainas nākotni. Demokrātiska un stingra Eiropas Ukraina ir atslēga uz demokrātisku, uzticamu un likumdošanā stabilu Krieviju.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāj, Komisijas priekšsēdētāj, jūnija samitā atkal būs jāapspriež Lisabonas līgums, cerams, pēdējo reizi, pirms tas stājas spēkā. *Vondra* kungs, es vēlu jums visu to labāko rīt Čehijas Senātā, es ceru, ka tas noritēs labi un tad mums būs tikai jāsaņem referendums Īrijā. Tad jums būs jāapspriež garantiju pakete ar Īriju. Tad mums, protams, būs jāattaisno Īrijas iedzīvotāju un Īrijas valdības cerības. Tomēr mums jābūt uzmanīgiem, lai neradītu jaunus šķēršļus visām pārējām dalībvalstīm, ja, piemēram, kāda no šīm garantijām būs jāapstiprina vēlreiz visās dalībvalstīs. Varbūt jūs varētu kaut ko piebilst, kā šī pakete tiek sagatavota jūnija samitam.

Otrkārt, Komisijas priekšsēdētāj, mums, protams, interesē jaunā Komisijas priekšsēdētāja ievēlēšana. Mēs, Eiropas Parlaments, vēlētos vienoties ar Padomi par procedūru jūnijā/jūlijā. Mēs vēlētos apspriesties, kā tas noteikts Lisabonas līgumā nākotnei. Padomes priekšsēdētāj, vai jūs arī varētu kaut ko piebilst šajā jautājumā?

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Paldies, priekšsēdētājas kundze, Komisijas priekšsēdētāj *Barroso*, *Vondra* kungs. Viens no galvenajiem jautājumiem jūnija samitā, iespējams, būs jaunā Komisijas priekšsēdētāja iecelšana.

Plašsaziņas līdzekļi ir ziņojuši, ka Eiropas Parlamenta Sociālistu grupa nebalsos par jūsu atkārtotu ievēlēšanu, priekšsēdētāj *Barroso*, ja jūs nedosiet solījumu izsludināt Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu darbā.

Tā ir savāda diskusija. Komisijas iepriekšējā nostāja ir censties izvairīties no ļoti sarežģītas un politiski jutīgas direktīvas izsludināšanas un tā vietā raudzīties, lai dalībvalstis, kurām ir problēmas ievērot direktīvas prasības, mainītu pašas savus valsts likumus. Komisār *Barroso*, es vēlētos jums uzdot ļoti skaidru jautājumu, ņemot vērā mūsu tuvojošos vēlēšanu kampaņu: vai Komisija un jūs pats joprojām uzskatāt, ka pašreizējā situācijā nav iemesla izsludināt Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu darbā?

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Vondra* kungs, *Barroso* kungs, mani nedaudz pārsteidz Eiropas hronoloģija. Komisija mums iesniedz ekonomiskas prognozes, pareģojot, ka trīs mēnešu laikā izaugsmes izredzes kritīsies no mīnus 1,9 % uz mīnus 4 % Eiropas Savienībā un eirozonā, un, kad tiekas finanšu ministri, galvenās jomas, kas tiek apspriestas, ir ilgtermiņa dzīvotspēja, sabiedrisko finanšu kvalitāte un strukturālo reformu virzīšana. Jūs noteikti jokojat.

Kampaņas laikā balsotāji mums uzdod tiešus jautājumus. Kur ir Eiropa? Ko Eiropa dara? Kādus priekšlikumus priekšsēdētājs *Barroso* ir izvirzījis, lai palīdzētu tiem iedzīvotājiem, kas rīt var atrasties bez darba?

Mēs esam situācijā, kad šķiet pilnīgi skaidrs, ka pašreizējās komandas izvēlēta stratēģija *Barroso* kunga vadībā ir stratēģija *à la japonaise*: citiem vārdiem, darbošanās pārāk vēlu, un tāpēc neefektīvi un dārgi. Tas nav tas, ko mēs vēlamies.

Tā kā šī noteikti ir pēdējā reize, kad es jūs redzu šajā Parlamentā, atļaujiet man arī pateikt, *Barroso* kungs, ka jūsu reakcija uz direktīvas par nodrošinājumu fondiem un ieguldījumu fondiem izaicinājumu bija pilnīgi nepieņemama. Jūs ierosināt, ka mums, iespējams, nevajadzētu komentēt Komisijas darbu, kas turpinās. Kāds tad būtu tās teksts, ja mēs nebūtu tam pievērsuši jūsu uzmanību? Jūsu secinājums šajā jautājumā ir domāt, ka jūs pēc šī teksta varat izdot likumu, bet šis likums attieksies tikai uz vadītājiem un nedarīs neko, lai reāli iejauktos šo fondu darbībā. Jūsu vienīgās rūpes ir aizstāvēt investorus, kamēr jāpanāk taču arī cenu stabilitāte. Jūs neesat sapratis lietas būtību, *Barroso* kungs.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāj, Komisijas priekšsēdētāj, Padomes un Komisijas paziņojumi par Eiropadomes sesijas sagatavošanu lielā mērā lika vilties tiem no mums, kam interesē transporta joma.

Pašreizējās globālās ekonomiskās krīzes laikā jo īpaši būtiski ir pienācīgi uzlabot transporta infrastruktūru — dzelzceļu, ceļus, iekšzemes navigāciju, jūras navigāciju, ostas un lidostas, un attīstīt uz nākotni vērstu Eiropas transporta politiku ar gudrām transporta un loģistikas sistēmām, lai uzlabotu tirdzniecību, kā arī importu un eksportu Eiropas Savienībā, kas, cerams, drīz notiks.

Turklāt mūsu pilsoņi gaida skaidrus paziņojumus no Eiropas Savienības attiecībā uz to, kā videi draudzīgā veidā varētu pārvaldīt transporta plūsmu, nevis ar *dirigiste* instrumentiem, bet uz tirgus attiecībām balstītiem instrumentiem. Labs piemērs tam ir emisiju tirdzniecības shēmas ieviešana aviācijā no 2012. gada, ko tikko apstiprināja Eiropas iestādes.

Tomēr citi noteikumi, piemēram, par jūras navigāciju joprojām vēl nav izstrādāti. Tāpēc mums ir nepieciešams racionalizēt transporta politiku atbilstoši videi. Šis temats ir svarīgs, Padomes priekšsēdētāj, jo ir būtiski apspriest un vienoties par līdzīgiem risinājumiem attiecībā uz transporta politikas racionalizēšanu atbilstoši videi ar visnozīmīgākajām trešajām valstīm, piemēram, ASV, Japānu, kā arī Krieviju, Ķīnu, Indiju un Brazīliju. Tikai tādā veidā mēs varam sasniegt mērķi — uzlabot globālo vidi. Tikai tādā veidā mēs varam izvairīties no vienpusīgiem noteikumiem, kas kropļo konkurenci uz Eiropas ekonomikas rēķina.

Tāpēc mana grupa vērsas pie Eiropadomes — un es ceru, ka Padomes priekšsēdētājs to uzņemsies — lai nākamajā Padomē tiktu apspriestas un sagatavotas līdzsvarotas pieejas globālai, videi draudzīgai transporta politikai līdz konferencei klimata jautājumos Kopenhāgenā. Ja mēs vēlamies gūt panākumus Kopenhāgenā, mums jāapspriež arī videi draudzīga transporta politika.

Enrique Barón Crespo (PSE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāj, Komisijas priekšsēdētāj, dāmas un kungi, Eiropadomes sanāksme 18. un 19. jūnijā notiks divas nedēļas pēc Eiropas vēlēšanām un demokrātijai vēlēšanās ir pamatnozīme.

Es vēlētos pateikties Padomes priekšsēdētājam, kam Čehijas Senāts rīt dos zaļo gaismu Lisabonas līguma ratificēšanai. Pagaidām vienīgais, kas trūkst, ir, lai imperatoram prezidentam Prāgas pili labpatiktos līgumu parakstīt, bet, jebkurā gadījumā, šķiet, ka mēs progresējam.

Tagad viens svarīgs jautājums: vēlēšanas notiks saskaņā ar Nicas līgumu, bet nākamo pilnvaru termiņš tiks administrēts saskaņā ar Lisabonas līgumu. Skatoties no demokrātijas viedokļa, tas nozīmē Komisijai piešķirt lielākas pilnvaras nekā iepriekšējā termiņā, un tagad es vēlētos uzrunāt vienu no kandidātiem – *Barroso* kungu: jūs kļūvat par kandidātu pagājušo svētdien, bet jūs jau tagad darbojaties kā priekšsēdētājs. *Barroso* kungs, man šķiet, jums būtu lietderīgi sev pašam pajautāt, kādi ekonomiski un sociāli risinājumi varētu būt mūsu pašreizējām problēmām un krīzei, ko mēs izjūtam, jums, nevis, izmantojot Komisijas dienestu privilēģijas, bet kā Eiropas Tautas Partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas līderim; es domāju, ka tas ir ļoti svarīgi, lai mēs neatrastos situācijā, kad Eiropadome vēlas ar Parlamentu tikai apspriesties (atcerēsimies *Buttiglioni* gadījumu).

Priekšsēdētājas kundze, vai es savā pēdējā uzrunā Eiropas Parlamentam varu lūgt jūs runāt ar Parlamenta priekšsēdētāju un pateikt viņam, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai Eiropadomes sanāksmē viņš minētu faktu, ka nākamajā Parlamentā trūks 19 deputātu, jo Lisabonas līgums vēl nav ratificēts. Demokrātijai tas ir izšķirošs jautājums, un es domāju, ka Parlamenta priekšsēdētājam to vajadzētu aizstāvēt.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, vispirms man atļaujiet pateikties *Enrique Barón* par viņa karjeru Eiropā un visu, ko viņš ir darījis šī Parlamenta labā. Mums viņa ļoti trūks.

Priekšsēdētājas kundze, 9. maijā mēs atzīmējam Eiropas dienu visās mūsu dalībvalstīs, bet patiesība ir tā, ka mums dažreiz vajadzētu arī „Ne-eiropas dienu”, lai redzētu, kāda būtu Eiropa, ja nebūtu Eiropas Savienības.

Tomēr es domāju, ka šodien Parlamentu zināmā mērā ir piemēklējis vēlēšanu drudzis, un man šķiet, ka liela daļa kritikas, ko mēs šeit dzirdējam, jo īpaši par Eiropas Komisiju, ir pilnīgi bez pamata. Es domāju, ka Komisija pareizi reaģēja uz krīzi, un diez kas vēl būtu bijis, ja mēs nebūtu reaģējuši. Es vēlētos arī atgādināt vienai manai labai kolēģei un draugam, kura patiesībā mani neklausās, viņas tautieti *André Gide*, kurš teica, ka tas, kas par daudz, ir par skādi, un es domāju, ka mums jāsaved lietas kārtībā.

Priekšsēdētājas kundze, atļaujiet man izteikt piebildi tam, ko teica priekšsēdētājs *Leinen*. Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai Komisijas priekšsēdētāja ievēlēšanas procesā mēs atcerētos Lisabonas līguma garu. Es esmu pārliecināts, ka *Vondra* kungs un viņa pēctecis to izdarīs, jo man šķiet, ka nav politiskas jēgas Eiropas Parlamenta vēlēšanām, ja mēs neņemam vērā to rezultātus, nedz apspriežamies ar parlamenta politiskajām grupām, pirms izvēlam kandidātu tālāk.

Mums Padomei ir jāpasaka pilnīgi skaidri: „Nepieļaujiet kļūdu, nostājoties pret to, ko Parlaments ar lielu vairākumu gatavojas pieņemt *Dehaene* kunga ziņojumā.”

Visbeidzot, *Vondra* kungs, es vēlētos jūs apsveikt par jūsu prezidentūru. Galu galā jāatzīst mazsvarīgais no vajadzīgā un svarīgā, un es uzskatu, ka jūs esat labi paveicis savu darbu. Pirms daudziem gadiem es uzzināju no *Milan Kundera* un citiem, ka Čehijas Republika ir svarīga Eiropas daļa; jūs to parādījāt, un es jums par to pateicos. Jums ir bijuši arī grūti laiki, bet galu galā, *Vondra* kungs, man patīk domāt, ka rīt Čehijas Senātā būs liela diena un (kā teicis kāds rakstnieks klasiķis: vai mums nekad nav jāizrāda, ko mēs jūtam?) es jūtu un jutīšu lielu lepnumu, kad Čehijas Republika rīt ratificēs Lisabonas līgumu.

Paldies, priekšsēdētājas kundze, un lai tā būtu, kā mēs sakām manā valstī.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Čehijas prezidentūra nebija viegla, galvenokārt, iekšējo problēmu dēļ, kā arī pasaules ekonomiskās krīzes dēļ. Tomēr es uzskatu, ka tā beigsies ar ļoti ievērojamiem panākumiem, ja spēš panākt labvēlīgu iznākumu Lisabonas līguma ratifikācijas procesā. Tāpēc es vēlētos jautāt, vai prezidentūra paredz vērsties pie tām dalībvalstīm, kuras ir izpildījušas parlamentārās procedūra šajā sakarībā un tikai valsts vadītājs vilcinās parakstīt šo dokumentu. Tas attiecas arī uz manu valsti Poliju.

Otrs jautājums, kuru es vēlētos uzdot, ir pilsoņu dialogs. Es biju šī ziņojuma referente un es zinu, ka eiropieši gaida, lai Eiropas Savienība risinātu nopietnus jautājumus un izstrādātu piemērotus risinājumus. Viņi uzskata, ka Eiropa to izdarīs labāk nekā viņu pašu dalībvalstis. Es vēlētos lūgt, lai arī tas tiktu ņemts vērā. Un pēdējais jautājums, priekšsēdētājas kundze. Lūdzu, neaizmirstiet par solidaritāti un neļaujiet Eiropas Savienībai kļūt par nacionālisma platformu. Mēs nevēlamies atgriezties pie nacionālisma. Es ļoti, ļoti stingri aicinu uz solidaritāti.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, Komisijas priekšsēdētāj, dāmas un kungi, šī normatīvā termiņa sākumā viens no centrālajiem jautājumiem debatēs bija iestāžu jautājums. Mēs sākām ar Nicas līgumu un pēc pieciem gadiem tas atkal ir Nicas līgums, kas mums jāizmanto, lai pieņemtu dažus svarīgus lēmumus. Viens no šādiem lēmumiem, protams, ir priekšsēdētāja *José Manuel Barroso*, kura pārvēlēšanu es, protams,

atbalstu. Es joprojām ceru, ka Lisabonas līgums var drīz vien stāties spēkā, ne tikai savu vērtību un uzlabojumu, no kuriem ir gūts labums laika gaitā, dēļ, bet arī, lai ļautu stabilizēt iestāžu debates. Es jo īpaši ceru, ka tad mūsu enerģija var tikt labāk izmantota un kā rezultāts novirzīta uz Eiropu, par ko runāja un vienmēr ir runājis Komisijas Priekšsēdētājs.

Ja nākamajā referendumā Īrija teiks „jā”, tad tas drīzāk būs tāpēc, ka Īri ir sapratuši, ka Eiropa ir droša osta, jo īpaši krīzes laikā. Tāpēc pašreizējā situācija ir visstiprākais mūsu sabiedrotais, bet tā varēja arī būt mūsu bīstamākais ienaidnieks. Mūsdienās modernās Eiropas solījums galvenokārt ir uzplaukums un labklājība visiem, un šis solījums lielā mērā ir atkarīgs no tā, ko mēs spējam nolemt, tostarp nākamajā Eiropadomē. Mums jo īpaši ir vajadzīga politiskā griba, lai reaģētu uz pašreizējo ekonomisko situāciju. Protectionisms, nacionalizācija un bailes no globalizācijas mums nepalīdzēs. Mums jāatbrīvo un jārada vieta spēkiem, kas var veidot mūsu ekonomikas, mums jāpieprasa reformas un likumu ievērošana un, protams, mums ir jāatbalsta visvājākie.

Tādā veidā mēs varam panākt rezultātīvu Eiropu; ja mēs no tā atkāpsimies, iedzīvotāji no mums nenovēršami atsvešināsies. Tagad, kad es atstāju darbu Parlamentā, priekšsēdētājas kundze, es vēlos izteikt šo cerību, un šī cerība iedvesmo mani.

Proinsias De Rossa (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, vai es drīkstu ierosināt, ka tie Parlamentā, kas nav no Īrijas, bet no citām dalībvalstīm un vēlas runāt Īru tautas vārdā par Lisabonas līgumu, liek savus vārdus Īrijas balsošanas sarakstos, lai piedalītos Eiropas vēlēšanās!

Tas ir Īru tautai jāizlemj, vai ratificēt Lisabonas līgumu vai ne. Es ceru, ka mēs to izdarīsim, un es ļoti cītīgi strādāšu, lai to panāktu. Es gribu, lai Īrija paliek Eiropas lēmumu pieņemšanas centrā.

Visi tie, kas aicina Īrijai otrreiz pateikt „nē”, cer, ka Īriju varēs izmantot kā dzelzs āmuru, ar kuru sākt sadragāt Eiropas Savienību. Es to nepieļaušu. Mūsu vēsture liek mums būt piesardzīgiem. Tā mums ir arī iemācījusi, ka solidaritāte un dalīšanās varā ar citām Eiropas valstīm ir vislabākā garantija mūsu suverenitātei un vislabākā garantija mūsu uzplaukumam.

Ministrs *Vondra* savā atklāšanas paziņojumā vispār nepieminēja sociālo krīzi, ko mēs pašlaik izjūtam. Es vēlētos viņu mudināt pārskatīt savu politiku. Mēs reāli piedzīvojam ekonomisko, finanšu un sociālo krīzi: 27 miljoni iedzīvotāji un viņu ģimenes turpmākajos gados piedzīvos pilnīgu elli. Mums nevar būt tāda Eiropas Savienība, kas to ignorē.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, Komisijas priekšsēdētāj, Padomes priekšsēdētāj, mēs piedzīvojam neredzētu krīzi. Būtībā tagad nav īstais laiks, lai mēs iekšēji apspriestu, kā organizēties, tāpēc es gribu, lai Lisabonas līgums tiktu drīzumā ratificēts, lai mēs redzētu pasauli apvienojamies, stāvam plecu pie pleca ar eiropiešiem.

Kas attiecas uz ekonomisko krīzi, ziņojumā, kam es biju referente un ko šis Parlaments pieņēma ar vairākumu, tika apstiprināts, ka Komisijas iesniegtais atveseļošanas plāns nav apmierinošs. Tagad mēs esam pārliecināti, ka tas nav apmierinošs. Krīze, kas iesākās kā finanšu krīze, nu plešas reālajā ekonomikā, nodarbinātībā un sociālajā jomā. Atveseļošanas plāns nav apmierinošs, un tas ne uz ko nav vērsts. Katra krīze rada iespēju, šī ir Komisijas iespēja reaģēt uz eiropiešu reālajām problēmām, ieviešot tālejošu finanšu regulējumu, kurš nav tik ierobežots un, cik vien iespējams, sadrumstalots kā pašreizējais, un kurš nesastāv no nacionālām un individuālām shēmām, bet ir reāla Eiropas iniciatīva. Komisijas rīcība nav jāveido no neskaitāmiem pasākumiem, bet ir jākoncentrējas uz reālu mērķi, un tas ir nodarbinātība.

Katrā krīzē ir iespēja, šī ir Komisijas un Eiropas iespēja reaģēt uz Eiropas pilsoņu reālām problēmām, un es ceru, ka tas tiks panākts, īstenojot jaunu pieeju atveseļošanas plānam.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētājas kundze, es domāju, ka šī būs mana pēdējā parādīšanās šī Parlamenta priekšā, tāpēc es domāju, ka šis ir īstais brīdis, lai jums pateiktos. Es vēlētos ar to sākt, jo tā man bija unikāla pieredze. Šād tad mūsu uzskati atšķīrās, bet es domāju, ka kopumā mana pieredze ir tā, ka bija vērts šeit strādāt. Neskatoties uz visām problēmām dzimtenē, kā arī Eiropā, mums ir panākumi cīņā ar pašreizējo krīzi. Es drīz iešu prom, un arī jūs aiziesiet ātrāk, jo jums jādodas piedalīties kampaņā. Prezidentūra tiksies ar jums šeit jūnija beigās. Varbūt būs citi cilvēki, bet darbs turpinās. Vēlreiz atļaujiet pateikties jums par mūsu kopīgo darbu kā likumdevējiem pēdējo pāris mēnešu laikā. Es domāju, ka mēs esam paveikuši labu darbu.

Es aizeju, bet prezidentūra turpinās. Jaunajai valdībai Prāgā jāpārņem pilnvaras piektdien, 8. maija pēcpusdienā pēc pēdējās Lielā dienvidu koridora sanāksmes noslēguma. Man nav šaubu, ka tā dos ieguldījumu Čehijas

prezidentūras veiksmīgam noslēgumam. Šodien man bija iespēja pavadīt stundu kopā ar *Jan Fischer* kungu, kurš uzņemsies vadību. Viņš ir pārliecināts eiropietis un cilvēks, kas saprot, ko tas nozīmē. Viņš ir gatavs tikties ar priekšsēdētāju *Barroso* otrdien Briselē savas pirmās vizītes uz galvaspilsētu laikā un cītīgi strādās līdz jūnija beigām. Man nav iemesla šaubīties, ka Eiropadome jūnijā notiks paredzētajā laikā un dienaskārtība būs profesionāli sagatavota.

Senātā daudzi no jums runāja par rītdienas balsojumu. Senāts ir suverēns un es nevaru noteikt balsojuma iznākumu, bet mēs esam cītīgi strādājuši un es esmu diezgan pārliecināts, ka nav iemesla bažām. Tas pats attiecas arī uz prezidentūras darbu attiecībā uz vienu no svarīgākajiem jūnija padomes rezultātiem, proti, deklarācijas tekstu Īrijai. Tas tiks sagatavots.

Atbilde uz jautājumu, vai mēs runājam ar citiem, ir „jā”, bet mēs nevēlamies izdarīt nekādu spiedienu. Es neaicinu Vācijas Konstitucionālo tiesu. Tā, protams, ir suverēna, bet mēs visi ticam, ka spēles rezultāts būs pozitīvs.

Daudzi no jums runāja par bezdarbu. Pašreizējās ekonomiskās krīzes sakarā tas ir vissvarīgākais izaicinājums mums visiem. *Jean-Claude Juncker* par to runāja pirmsdien — vakar — pirms Eiropas grupas ECOFIN sanāksmes. Mēs un Komisija esam cītīgi strādājuši kopš šā gada sākuma, un mēs par to runāsim šeit šodien vēlāk. Es vēlētos atzīmēt, ka Prāgā notiks sanāksme, kurā piedalīsies Čehijas premjerministrs, Komisijas priekšsēdētājs un sociālie partneri, kā arī divas nākamās prezidentūras — Zviedrija un Spānija — lai apspriestu pasākumus un ieteikumus. Nodoms ir skaidrs — profesionāli sagatavoties jūnija Padomei un pasākumiem, kas tiks veikti gan nacionālajā, gan Kopienas līmenī attiecībā uz nodarbinātības situāciju.

Rasmussen kungam es vēlētos pateikt, ka tas bija *José Manuel Barroso*, kurš uzņēma vadību un mudināja iesaistīties diskusijās laikā, kad daudzi politiķi deva priekšroku labāk risināt problēmas mājās, jo tas ir nopietns izaicinājums.

(Aplausi)

Es negribētu jaukt Austrumu partnerattiecības ar nodarbinātības uzdevumiem. Tā ir stratēģiska misija —veicināt stabilitāti, labklājību un uzplaukumu mūsu austrumu kaimiņvalstīs. Ir problēmas, bet mums jāsniedz palīdzīga roka un jāpiedāvā viņiem palīdzība šo problēmu risināšanā.

Atgriežoties pie jūnija Padomes, daudzi no jums runāja par nākamo Komisiju. Es skaidri pateicu, ka mēs kā prezidentūra apspriedīsimies ar Eiropas Parlamentu tūlīt pēc vēlēšanām. Mums, protams, jāsaņem vēlēšanu rezultāti, bet mēs nekavējoties iesaistīsimies apspriedēs un varam to darīt, ņemot vērā Lisabonas līguma garu, nevis saturu.

Tagad es vēlētos aiziet ar savu personisku novēlējumu. Mēs runājam, kas būtu labs vadītājs, un man nav šaubu, ka šis kungs ir īsts Eiropas Komisijas vadītājs. Ja jūs gribat saņemt *Vondra* personisku ieteikumu — un esmu privātpersona un tikai parasts senators no nākamās pirmsdienas, gaidot braucienu uz Franciju, jo es tikko izlasīju, ka franči miegā pavada vidēji deviņas stundas dienā, bet es pēdējo mēnešu laikā esmu gulējis kādas divas, trīs stundas dienā — es domāju, ka šis ir īstais cilvēks, kas vadīs mūs nāamos piecus gadus.

(Aplausi)

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, kā daži deputāti jau teica, šī ir pēdējā reize, kad viņi atrodas šeit plenārsēdē debatēs pirms Eiropadomes sanāksmes. Es nevarēšu tikties ar viņiem jūlijā vai septembrī, tā kā, kā jūs zināt, mandāts šajā Komisijā tuvojas beigām oktobra beigās.

Tāpēc es vēlētos īpaši uzrunāt visus tos, kas ir strādājuši pie Eiropas projekta, kas ir Eiropas Parlamenta locekļi, un vēlreiz viņiem pateikt: jūs varat lepoties ar Eiropas Parlamenta paveikto darbu.

Ja mēs palūkojamies atpakaļ un novērtējam šajā parlamentārajā termiņā paveikto darbu, es uzskatu, ka mēs ar to varam lepoties. Patiesība ir tā, ka Eiropa ir bijusi vadībā daudzās jomās, piemēram, cīņā pret klimata pārmaiņām, cīņā par jaunu enerģētikas drošības politiku un visos jautājumos attiecībā uz reakciju uz finanšu un ekonomisko krīzi, kas patiesi ļoti nopietni skar Eiropu. Tomēr es vēl šodien neesmu dzirdējis daudz ne par vienu no tām.

Krīze ietekmē Amerikas Savienotās Valstis, un tā tiešām tur arī sākās. Tā ietekmē Krieviju, Japānu un pat Ķīnu. Tā ietekmē jaunos tirgus. Eiropa no paša sākuma ir centusies reaģēt uz šo krīzi, ne tikai īstermiņa, bet arī, īstenojot programmas, kas risina nopietnākos jautājumus attiecībā uz regulējumu un uzraudzību.

Tas ir vēstījums, ko es vēlētos jums šodien šeit nodot. Ņemot vērā pašreizējo vēlēšanu periodu, daži no jums ir nosūtījuši man izaicinājumus, bet es uzskatu, ka es nevaru pašlaik tos uzņemties un man arī tas nav jādara. Nākamajai Komisijai, protams, ir jāattīsta pašai sava programma, bet ne jau man tagad ir jāpasaka jums, kāds būs nākamās Komisijas manifests.

Tāpēc es pieņemu jūsu izaicinājumu, turklāt es to pieņemu kā pārliecinātības apliecinājumu. Tomēr es pašlaik nevaru atbildēt šim izaicinājumam. Es uzskatu, ka, novērtējot šī parlamentārā termiņa panākumus, mums tiešām ir iemesls lepoties. Tomēr es tagad vēlētos koncentrēties uz jūnija Eiropadomi, kurā jārisina tiešām svarīgi jautājumi, kas prasa lielu atbildību.

Pirmkārt, tas ir jautājums par Lisabonas līgumu un pāreju, kas mums ir nepieciešama no viena parlamentārā termiņa uz citu, tad vēl ir jautājums par jaunās Komisijas konstitūciju. Tas ir ārkārtīgi delikāts uzdevums, kā daži no jums ir teikuši, tā kā Lisabonas līgums — līgums, ko 27 dalībvalstu valdības ir parakstījušas, bet vēl nav ratificējušas, vēl nav spēkā.

Tā nav Eiropas Parlamenta, nedz Komisijas vaina. Patiesība ir tā, ka šīs valdības ir parakstījušas līgumu, ko viņas galīgi nevarēja atbalstīt, un šī šķēršļa dēļ mums ir nopietna problēma attiecībā uz iestāžu pāreju. Tā ir problēma, kuras risinājumam ir nepieciešama liela atbildība no visām pusēm — Padomes, Parlamenta un Komisijas.

Tāpēc es atzinīgi vērtēju Čehijas prezidentūras, kā arī to deputātu, kas noteica savu oficiālo nostāju šajā jautājumā, gudros izteikumus. Mums jāatrod risinājumi, kas pilnībā ir saskaņā ar pašreizējo līgumu, mēs esam kopiena, kas pamatojas uz likuma varu, mēs nevaram atcelt likumu, kas jau ir spēkā. Pilnībā ievērojot likumus, mums jāpanāk jutīgi risinājumi, kas garantē Eiropas projekta stabilitāti. Es aicināšu valstu vadītājus vai valdību Eiropadomē jūnijā, lai apspriestu šo tematu.

Cits jautājums, kas mums jārisina, attiecas uz mūsu reakciju uz ekonomikas jautājumu. Es domāju, ka mums arī jāsaprot, ka šajā gadījumā jaunu programmu iesniegšana ik dienas neparāda īstu atbildību. Tā ir kļūda. Es uzskatu, ka vadība galvenokārt ir atbildības uzdevums, tas nav tikai visu vērot no malas.

Komisijai būtu vienkārši katru dienu dot jaunas idejas, pilnībā apzinoties, ka tām nebūs iespēju tikt realizētām. Tomēr mēs tā nedarīsim, jo kā Eiropas Komisija, kas pārstāv Eiropas vispārējās intereses, mēs uzskatām, ka mūsu uzdevums ir vairāk nekā tikai izmantot izdevīgu iespēju vai inscenēt publiskus trikus. Mēs gribam ierosināt īstus pasākumus un vadlīnijas, kam ir iespējas apvienot Eiropu, iesaistot citas iestādes — Parlamentu un Padomi, un sapulcējot Eiropas pilsoņus.

Ja jāsaka taisnība, tā ir Komisija, kas galu galā izvirzīja sākuma priekšlikumus Eiropas atveseļošanas plānam, izmantojot instrumentus, kas bija tās rīcībā. Kā jūs zināt, lielākā daļa šo instrumentu, piemēram, valsts budžets, ir dalībvalstu rīcībā. Eiropas budžets ir minimāls salīdzinājumā ar nacionālajiem budžetiem.

Varbūt tie, kas ir nepacietīgi un prasa daudz no mums, var palīdzēt Komisijai nākamo finanšu plānu izstrādāšanas laikā pārliecināt dalībvalstis, jo īpaši tās, kur partijas balsoja par, maksimums. 1 % no to līdzekļiem — 1 % no tiem, kas ierobežojusi savus finanšu līdzekļus. Tagad ir kaut kas, kas būtu vērts, lai to sasniegtu nākamajā parlamentārajā termiņā.

Es varu apstiprināt, ka mums ir rīcības plāns 2009. gadam; mēs iesniegsim vadlīnijas finanšu pārskatam un mūsu nākotnes rīcības plānam. Tomēr nav pamata jautāt Eiropas iestādēm to, ko tās nevar nodrošināt šajā posmā.

Labāk būtu jautāt mums, ko mēs *varam* izdarīt, un es to domāju pavisam nopietni, jo es jūtu, ka zināma kritika, kas nāk no cilvēkiem, kam ir tādi paši Eiropas ideāli kā man, pamatā sakņojas viņu pastāvīgajā kritikā par to, ko Eiropa vēl nav izdarījusi; tā nav Kopienas iestāžu vaina, bet drīzāk ambīciju trūkums dalībvalsts līmenī. Nav godīgi kritizēt šādā veidā, tas arī neatvieglo mūsu darbu, kas ir virzīt uz priekšu Eiropas projektu.

Patiesība ir tā, ka Komisija ir izvirzījusi dažus mērķtiecīgus priekšlikumus, ka mēs pastāvīgi uzraugām ekonomisko situāciju un mēs iesniegsim turpmākos priekšlikumus, kad tas būs tiešām nepieciešams. Tomēr tagad mēs uzskatām, ka svarīgi ir koncentrēties uz izpildi, kā jau es teicu, tā izpildi un īstenošanu, ko mēs esam nolēmuši, nevis tikai šķietamus žestus, jo mūs mājā arī ļoti nopietnas bažas attiecībā uz stabilitāti, kā arī publisko parādu, kas ir sasniedzis satraucošu līmeni visā Eiropā. Situācija vairākās dalībvalstīs ir ļoti nopietna, un šā iemesla dēļ mums jāizvirza priekšlikumi, kas varētu risināt šos jautājumus.

Es arī uzskatu, ka mums jāatbalsta tas darbs, ko Eiropa dara. Es saprotu, ka dažreiz ir milzīgs kārdinājums iestāties pret Eiropu tūlītējas politikas jautājumos, un jo īpaši Eiropas vēlēšanu sakarā, sevišķi tiem, kas savās valstīs ir opozīcijas partiju biedri.

Es jūs lūdzu rūpīgi padomāt, jo rīt jums būs vara, rīt jūs varat aicināt pilsoņus balsot par Eiropu, un viņi nebalsos par tādu Eiropu, ko jūs attēlojāt kā sadrumstalotu. Cilvēki balsos par tādu Eiropu, kurai ir visu politisko spēku atbalsts, gan no labējiem, gan kreisajiem, gan centra, un kura ir atspoguļota Eiropas projektā.

Tas, manuprāt, ir liels izaicinājums. Es esmu par politisku Eiropu, bet es esmu pret politikas iesaistīšanu attiecībā uz Eiropas projektu. Es esmu arī pret nepareizu politisku dalījumu piekritējos un pretiniekos. Patiesība ir tā, ka mēs varam izveidot Eiropu no lielāk politiskām kopienām. Komisija sastāv no šādām kopienām: PPE, sociālisti, sociāldemokrāti, liberāli un pārējie neatkarīgie. Komisija turpinās darboties šādā veidā. Es saprotu, ka no tūlītējās politikas viedokļa, jo īpaši Eiropas Parlamentā un saistībā ar Eiropas Parlamenta vēlēšanām mēs visi gribam izcelt paši savu programmu un paši savu partiju.

Es pats esmu partijas cilvēks. Mani ievēlēja Portugāles Parlamentā 29. gadu vecumā. Es kalpoju kā opozīcijas vadītājs un premjerministrs. Tāpēc es noteikti esmu partijas cilvēks. Tomēr paturiet prātā, ka Eiropas politikai ir vajadzīgi tādi partijas cilvēki, kuri spēj arī pārkāpt pāri savas partijas robežām, kuri var veidot koalīcijas, kas iet pāri dažādu partiju pozīcijām. Ja mēs pārsniedzam valstu kompetences robežas, mums jābūt arī skatījumam, kas pārsniedz mūsu pašu partijas redzesloku.

Tāpēc es gribēju jūs brīdināt pret to, un es to saku ar visdziļāko cieņu, tā kā es zinu, ka lielākā daļa no jums pašlaik ir aizņemti vēlēšanu kampaņā, kas dažreiz var būt ļoti prasīga lielo nacionālo problēmu dēļ. Es domāju, ka tas ir svarīgi nākotnei. Ja mēs gribam izprast Eiropas lielos uzdevumus, mums jāapvieno visi eiropieši — gan kreisie, gan labie, gan centrs, visi, kas pamatā atbalsta Eiropas projektu, un mēs nedrīkstam pakļauties pretinieku dramatizētajiem uzplūdiem, jo patiesībā tie galvenokārt ir viltoti.

Es varu jums pateikt, ka priekšlikumi par nodrošinājumu fondiem, ko daži no jums kritizēja, bija panākts konsensuss starp Komisiju, visiem komisāriem, sociālistu kopienas pārstāvjiem, liberālās kopienas pārstāvjiem un PPE deputātiem. Šajā jautājumā nebija šķelšanās. Tāpēc, lai gan es saprotu, ka politiskās cīņas sakarā ir vērts koncentrēt kritiku uz to vai citu komisāru, es neuzskatu, ka tas ir godīgi no politiskā viedokļa vai intelektuālā viedokļa puses.

Nobeigumā es vēlētos pateikt, ka es apbrīnoju „tēvus-dibinātājus” aizvien vairāk. Skatīsimies patiesībai acīs: Čehijas Republikā ir politiskas problēmas. Premjerministra vietnieks *Vondra* kungs bija ļoti godīgs, to atklāti atzīstot. Patiesām ir ļoti grūti valstij, kas ir Eiropas Savienības prezidējošā valsts, cīnīties ar iekšējo politisko krīzi un nomainīt savu valdību. Patiesība ir tā, ka, neskatoties uz to, mēs esam ceļā, lai sasniegtu labus rezultātus, pateicoties jums, Eiropas Parlamentam. Es domāju, ka varu atļauties pateikt, ka nelielā mērā jāpateicas arī mums, Komisijai, par mūsu izvirzītajiem priekšlikumiem. Tomēr tas ir arī pateicoties Čehijas prezidentūrai. Mēs pašlaik strādājam pie 50 koplēmumu pabeigšanas, dažas lietas no tām ir ārkārtīgi sarežģītas. Mēs to spējam paveikt, kaut gan prezidējošā valsts ir dziļā politiskā krīzē. Es domāju, ka par to jāpateicas Eiropas iestāžu spējai, kuras pat tādā situācijā kā šī dod iespēju Eiropas Padomei sasniegt rezultātus.

Tāpēc es, tikko uzslavējot Čehijas prezidentūru un jo īpaši premjerministra vietnieku *Vondra* kungu, to dariju ar patiesu cieņu, jo es zinu, cik ārkārtīgi grūti tas ir, jo ikdienā biju liecinieks darbam šādos apstākļos, un tomēr tika sasniegti rezultāti. Tāpēc ir jāizdara izvēle. Mums, visgodkārigākajiem — man tai skaitā — atzīstot, ka mēs vēl neesam sasnieguši savus izvirzītos mērķus, arī jāuzsver tas, kas reāli ir izdarīts un ko mēs spējam paveikt visi kopā. Citi, savukārt, koncentrējas galvenokārt uz to, ko vēl nebija iespējams paveikt. Vēstījums, ko viņi sūta Eiropas pilsoņiem, pastāvīgi ir negatīvs. Kā es bieži esmu teicis, Eiropas atbalstītāju pesimisms dažreiz ir satraucošāks nekā Eiropas pretinieku eiroskepticisms, jo tas nesūta cerīgu vēstījumu tiem, kas tic Eiropai.

Tagad es premjerministra vietnieka *Vondra* kunga, kam es gribu pateikties par viņa runām, Čehijas prezidentūras un visu jūsu priekšā gribu teikt, ka es vēlos pateikties jums par to, ko mēs visi kopā spējam paveikt, neskatoties uz mūsu uzskatu dažādībām, pateikties par Eiropu, kas ir galvenais projekts mieram, brīvībai un solidaritātei.

Priekšsēdētāja. - Debates ir slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), rakstiski. – Protekcionisms slēpjas dalībvalstīs, kas tagad mazāk uzticas cita citai un mazāk vēlas sadarboties. ES tika dibināta ne tikai kā mēģinājums nodrošināt mieru, bet arī kā

instruments sadarbībai. Tieši šādā ekonomikas un finanšu krīzes laikā ir svarīgi, lai dalībvalstis neceltu vaļņus uz savu valstu robežām, bet turpinātu saskaņoti darboties kopā.

Mums ir jāsaglabā Eiropas solidaritāte, vienlaikus ievērojot noteikumus un principus, kas izriet no Līguma par Eiropas Savienību. ES ir pilnībā jāizmanto kopējais tirgus un jāiestājas par brīvu tirdzniecību ekonomikas lejupslīdes apstākļos.

Centieni atrast grēkāzi, piemēram, finanšu tirgus, neatrisinās problēmas. Ļaunprātības ir jāaptur ar jauniem noteikumiem, taču tie nedrīkst traucēt piekļuvi kapitālam un ieguldījumiem, kad mēs sasniegsim krīzes otro pusi.

Šīs problēmas pārvarēt nav viegli. Protekcionisms noteikti nav risinājums. Risinājums pēc tam, kad būs pabeigti ugunsdzēsšanas pasākumi, ir vairāk tirdzniecības, vairāk saskaņošanas, funkcionējošs iekšējais tirgus ar precēm un vēl vairāk ar pakalpojumiem. Pārrobežu sadarbība veicina inovācijas un rada darbavietas, kas ir vienīgie ilgtspējīgie veidi, kā iziet no krīzes.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) ES cenšas „aizsegt sauli ar sietu”, taču ir skaidrs, cik liela atbildība tai ir jāuzņemas par plašas sabiedrības un darba ņēmēju dzīves apstākļu pastāvīgu pasliktināšanos.

Pēdējos 23 gados EEK/ES ir veicinājusi kapitāla atvēršanu un ekonomikas finansializāciju; tā ir liberalizējusi tirgus un veicinājusi privatizāciju; tā ir atbalstījusi pārprodukciju; tā ir pārvietojusi un sagrāvusi ražošanas jaudas; tā ir veicinājusi vienas cilvēku daļas ekonomisko dominēšanu uz citu cilvēku atkarības rēķina; tā ir pastiprinājusi darba ņēmēju ekspluatāciju; tā ir centralizējusi bagātību kā nekad agrāk un tā ir pastiprinājusi sociālās nevienlīdzības un reģionālās asimetrijas, veicot to visu lielvalstu un lielo ekonomikas un finanšu grupu vadībā.

Eiropas Komisijas šausmīgās „pavasara” prognozes nav nekas vairāk kā tās ES neoliberālās politikas seku attēlojums, – ko izlēja un īstenoja labējie un sociāldemokrāti, – Portugālē: vairāk nekā 600 000 bezdarbnieku, reālo ienākumu zaudējums, divi lejupslīdes gadi, valsts parāda pieaugums un budžeta deficīts, kas atkal pārsniegs 6 %.

Tomēr daudz sliktāka par šīm prognozēm ir faktiskā realitāte, ar ko saskaras miljoniem portugāļu, kuru problēmas pieaug no dienas uz dienu.

Portugāļiem 7. jūnijā būs vēl viena iespēja sacīt, ka nu gan pietiek, balsojot par CDU (Portugāles Demokrātiskās vienības koalīciju).

10. Gatavošanās augstākā līmeņa sanāksmei par nodarbinātības jautājumiem – Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds – Atjaunināta sociālā programma – Tādu cilvēku aktīva integrācija, kuri ir atstumti no darba tirgus (debates)

Priekšsēdētāja. - Nākamais punkts ir kopējas debates par:

– Padomes un Komisijas paziņojumiem par gatavošanos augstākā līmeņa sanāksmei par nodarbinātības jautājumiem,

– Gabriele Stauner ziņojumu (A6-0242/2009) Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vārdā par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu [COM(2008)0867 – C6-0518/2008 – 2008/0267(COD)],

José Albino Silva Peneda ziņojumu (A6-0241/2009) Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vārdā par atjaunināto sociālo programmu [2008/2330(INI)] un

Jean Lambert ziņojumu (A6-0263/2009) Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vārdā par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus [2008/2335(INI)].

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētājas kundze, mēs visi apzināmies, ka mēs turpinām ciest no finanšu un ekonomikas krīzes, kas ir viena no vissmagākajām daudzu gadu laikā. ES un dalībvalstis ir veikušas dažāda veida pasākumus gan, lai vājinātu krīzes iedarbību, gan, lai risinātu tās galveno cēloņu jautājumus, vienlaikus ņemot vērā neatliekamo vajadzību labāk sagatavoties nākotnei, lai risinātu globālās ekonomikas problēmas.

Mēs arī apzināmies, ka pašreizējās grūtības nav vienkārši kaut kādi skaitļi bilancēs vai ekonomikas prognožu korekcijas. Tām ir reāla ietekme uz cilvēkiem: uz viņu iztikas līdzekļiem, uz viņu ģimenēm un uz viņu dzīves

līmeni. Visticšāk tas skar tos, kuri jau ir zaudējuši darbu krīzes rezultātā, vai daudzus citus, kuriem draud darba zaudēšana nākamajos mēnešos.

Pavasara Eiropadome vienojās, ka ir jāorganizē augstākā līmeņa sanāksme par nodarbinātības jautājumiem, lai radītu forumu pieredzes apmaiņai par to, kādā mērā veiktie atveseļošanas pasākumi ir spējuši atbalstīt nodarbinātību un radīt jaunas darbavietas lielākā skaitā. Sanāksme notiks Prāgā šajā ceturtdienā.

Prezidentūrai dotais mandāts bija skaidrs. Mums ir jāizpēta tādi jautājumi kā nodarbinātības līmeņa saglabāšana, nodrošinot elastdrošību un mobilitāti, labvēlīgas vides radīšana ieguldījumiem un darbavietu radīšanai uzņēmumos, jo īpaši mazajos un vidējos uzņēmumos, prasmju atjaunināšana atbilstīgi darba tirgus vajadzībām. Mums ir arī jāpastiprina un jāpārstrukturē darba tirgus, lai sagatavotu to nākotnei. Mūsu mērķis ir nodrošināt, lai augstākā līmeņa sanāksme būtu ne tikai iespēja runāt, bet arī, lai tā radītu konkrētus rezultātus un ieteikumus, kas dotu labumu sabiedrībai kopumā.

Sanāksmē piedalīsies sociālā trijotne premjerministru un nodarbinātības ministru līmenī no pašreizējās Čehijas prezidentūras, kā arī no nākamajām Zviedrijas un Spānijas prezidentūrām. Sociālos partnerus pārstāvēs *Business Europe* un Eiropas Arodbiedrību konfederācijas priekšsēdētāji un ģenerālsēkretāri kopā ar mazo un vidējo uzņēmumu un valsts sektora darba devēju pārstāvjiem. Eiropas Komisiju pārstāvēs priekšsēdētājs Barroso un komisārs Špidla.

Piedalīsies arī Nodarbinātības komitejas, Sociālās aizsardzības komitejas un Ekonomikas politikas komitejas priekšsēdētāji. Protams, tiek aicināti piedalīties arī Eiropas Parlamenta deputāti. Es saprotu, ka arī Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs Pötering kungs gatavojas piedalīties.

Lai palīdzētu sagatavoties augstākā līmeņa sanāksmei, trīs valstīs, kuru deleģācijas piedalīsies sanāksmē, tika organizēti semināri: Madridē, Stokholmā un Prāgā. Šajos semināros īpašu uzmanību veltīja jautājumiem, kas saistīti ar prasmju atjaunināšanu un piekļuves uzlabošanu darba tirgum, kā arī tam, kā saglabāt nodarbinātību, radīt darbavietas un veicināt mobilitāti.

Šajos semināros mēs kopā ar sociālajiem partneriem varējām koncentrēt uzmanību uz galvenajām rūpju jomām. Mēs esam gandarīti, ka sagatavošanas semināros piedalījās Eiropas Parlamenta pārstāvis, proti, Andersson kungs, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas priekšsēdētājs.

Seminārā par prasmju atjaunināšanu, kas notika Madridē, tika uzsvērts, ka prasmes ir atslēgas, lai sagatavotos nākotnei. Īstermiņā prasmes paaugstina gan ražīgumu, gan mobilitāti. Ilgākā laikā tās paver ceļu uz atveseļoanos, paaugstina konkurētspēju un ir izšķirošas atstumtības samazināšanā un lielākas sociālās vienlīdzības veicināšanā.

Prasmju atjaunināšana, ko atbalsta visas ieinteresētās puses, nenozīmē tikai oficiālo kvalifikāciju paaugstināšanu, bet arī tādu jomu veicināšanu kā sazināšanās prasmes starp jauniešiem.

Nevar nepievērst uzmanību jautājumam par augstāku prasmju iegūšanas finansēšanu, jo īpaši krīzes laikā. Tā prasa ieguldījumu ne tikai no valsts iestādēm, bet arī no darba devējiem, darba ņēmējiem un pašiem darba meklētājiem. ES līmenī ir tālāk jāpēta iespējas izmantot Eiropas Sociālo fondu. Attiecībā uz darba devējiem viņu pašu interese prasmju attīstīšanā ir pašsaprotama, jo uzņēmumi, kas neiegulda prasmju atjaunināšanā, izkrīt no uzņēmējdarbības divas ar pusi reizes biežāk nekā tie uzņēmumi, kas iegulda.

Stokholmas seminārā par piekļuves palielināšanu nodarbinātībai uzmanība tika koncentrēta uz to, kā pēc iespējas ātri dabūt nesen darbu zaudējušos un pasīvos cilvēkus atpakaļ darba vietās. Nedrīkst ļaut nesen darbu zaudējušajiem pievienoties ilglaicīgi nenodarbināto bezdarbnieku skaitam. Īpaši svarīgi ir nodrošināt, lai sociālās aizsardzības sistēmas darbotos kā tramplīns lēcienam uz jaunām darbavietām, bet nevis kā pasīvs drošības tīkls. Ir pienācīgi jānovērtē stimuli aktīvai darba meklēšanai. Elastdrošības pieejai ir jāveicina, lai pārejas atmaksātos, turklāt ne tikai, nodrošinot nepieciešamo drošības elementu.

Stokholmas seminārā arī tika uzsvērts, ka īstermiņa pasākumiem nedrīkst ļaut dominēt pār ilgtermiņa pasākumiem. Agrās pensionēšanās shēmas ir slikts risinājums jaunu darbavietu nodrošināšanai jauniešiem, jo tās pazemina kopējo nodarbinātības līmeni un tām neizbēgami seko augstākas sociālā nodrošinājuma izmaksas.

ES līmenī tika identificēta Eiropas Sociālā fonda iespējamā izmantošana aktīvas integrācijas pasākumu finansēšanai, kā arī iespēja vecākiem darbiniekiem turpināt darbu, samazinot viņu sociālās nodrošināšanas iemaksas.

Pēdējā seminārā, kas notika pagājušajā nedēļā Prāgā, tika uzsvērtā nepieciešamība saglabāt nodarbinātību un uzlabot vidi, kas labvēlīga uzņēmējdarbībai un darbavietu radīšanai. Īstermiņa pagaidu darba pasākumi var dot labumu, taču ir jānodrošina to finansiāla ilgtspēja. Tomēr mums ir jānodrošinās pret protekcionisma tendenci, kas var tikai kaitēt ES kopumā.

Mums ir arī jāizmanto aktīvi pasākumi, lai veicinātu mobilitāti, un atkal šajā kontekstā galvenā nozīme ir mūsu darba tirgu arvien lielākai elastībai. Neraugoties uz krīzes ietekmi, Eiropā vēl joprojām ir diezgan daudz brīvu darbavietu, taču ir nepietiekama sadarbība gan dalībvalstīs, gan starp tām. Bieži vien cilvēki ir nepareizajā vietā, vai viņiem nav piemērotu prasmju, vai arī ir abu faktoru apvienojums.

Šajos semināros noskaidrojās, ka pašreizējā krīze ir ne tikai cikliska, bet arī strukturāla. Vajadzēs vēl daudzas fundamentālas pārmaiņas, lai varētu stāties pretim asai konkurencei globalizētajā ekonomikā un nodrošināt ilgtermiņa nodarbinātību Eiropas Savienībā. Tomēr daudzos gadījumos šīs pārmaiņas nozīmē tikai iniciatīvu turpināšanu vai pat to aizkavēto reformu paātrināšanu, kas jau daudzus gadus notiek Eiropas nodarbinātības stratēģijas kontekstā.

Neatkarīgi no centieniem saglabāt pašreizējās darbavietas mums ir jārada labvēlīga vide ieguldītājiem un uzņēmumiem, lai ieguldītu un radītu jaunas darbavietas. Mēs nevaram saglabāt visas pašreizējās darbavietas – krīze prasa strukturālas pārmaiņas, un cilvēki zaudēs darbu. Bet mums jāpiedāvā bezdarbniekiem iespēja uzlabot savas prasmes un noderību, kā arī ātri atrast jaunas darbavietas, kas var būt radītas kaut kur citur.

Atļaujiet man īsi pieskarties dažiem citiem jautājumiem, kurus jūs apspriedisiet sociālās programmas debatēs. Es apsveicu *Silva Peneda* kungu jo īpaši par viņa daudzpusīgo un tālejošo ziņojumu, kas ietver plašu jautājumu loku un aicina īpaši uz ambiciozu sociālās politikas programmu.

Peneda kunga ziņojumā ir uzsvērtā vajadzība pēc darbavietu radīšanas un elastīguma darba vietā kā daļa no Eiropas plašākas sociālās politikas. Tajā arī atzīta jaunu prasmju attīstīšanas nozīme, kā arī mūžizglītības un universitāšu un uzņēmējdarbības sadarbības veicināšanas svarīgums. Tie visi ir galvenie aspekti, ko mēs aplūkosim mūsu šīs nedēļas augstākā līmeņa sanāksmes darba kārtībā.

Šo plašo ziņojumu papildina *Lambert* kundzes ziņojums par to, kā integrēt tādus cilvēkus, kuri bieži ir atstumti no darba tirgus. Šīs nedēļas augstākā līmeņa sanāksmei noteikti būs jāņem vērā šis svarīgais mērķis. Mēs nevaram virzīt uz priekšu darbavietu radīšanu nedaudziem, un mēs to nedarīsim. Mūsu mērķis – vēl jo vairāk pašreizējā grūtajā laikā – ir pieņemt integrējošu pieeju nodarbinātības politikai.

Čehijas prezidentūra atbalsta Eiropas Savienības ilgtermiņa nodarbinātības mērķus un ir vairākkārt uzsvērusi vajadzību labāk motivēt cilvēkus darba meklējumiem un viņu noderības uzlabošanai. Mēs visi, iespējams, piekrītam, ka ir labāk, ja cilvēki pelna savu iztiku paši un ir brīvi, nevis atkarīgi no sociālās aizsardzības sistēmas. Tādēļ mums ir jāsamazina mūsu darba tirgu segmentācija.

Globalizācijas pielāgošanās fonds sniedz atbalstu darba ņēmējiem, kas zaudējuši darbu globalizācijas rezultātā. Es esmu gandarīts, ka ir vienošanās starp Parlamentu un Padomi par fonda grozījumiem, un esmu pateicīgs *Stauner* kundzei par viņas darbu ar tiem. Ieviešot lielāku elastību fonda izmantošanā un samazinot atlaisto darbinieku skaitu no 1 000 uz 500, tas kļūs par vēl efektīvāku instrumentu, lai palīdzētu risināt ekonomikas lejupslīdes sekas.

Ļaujiet man nobeigt, sakot, ka visneatliekamākā vajadzība tagad ir nodrošināt, lai daudzās idejas, kas ir radušās sagatavošanas semināros un kas veidos debates šīs nedēļas augstākā līmeņa sanāksmē par nodarbinātības jautājumiem, tiktu pārveidotas darbībā. Kā jau sacīju sākumā, mēs sagaidām konkrētu rezultātu, kas dos labumu sabiedrībai kopumā, kā arī Eiropas pilsoņiem.

Mēs nevaram cerēt, ka atrisināsim pašreizējās krīzes sekas vienā sanāksmē, bet mums ir jākoncentrē uzmanība uz īpašiem ieteikumiem un iniciatīvām, kurām būs svarīga nozīme krīzes seku vājināšanā un kas palīdzēs iziet no tās vēl stiprākiem.

SĒDI VADA: M. SIWIEC

Priekšsēdētāja vietnieks

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, strauja bezdarba pieaugums ir pasaules ekonomikas krīzes visnopietnākais rezultāts. Tas ietekmē gan ģimenes, gan indivīdus, kas tiek ierauti reālās grūtībās. Tas ietekmē sabiedrību, atņemot tai vitalitāti, un tas ietekmē ekonomiku, kas zaudē prasmes un pieredzi, kuru varēs atjaunot tikai daudzos gados.

Tieši šeit krīzes cilvēciskā un sociālā cena izpaužas vissmagāk. Bezdarbs ir gan vietēja un valsts parādība, gan arī Eiropas parādība. Eiropas tirgū, kur arvien vairāk pilsoņu izmanto savas tiesības uz pārvietošanās brīvību, nodarbinātība ir bijusi ilgstošu rūpju objekts avots valstu un Eiropas politikiem. Tādēļ ir absolūti nepieciešams rast atbildes no Eiropas viedokļa.

Bezdarbs ir Komisijas galvenās rūpes. Komisija nenogurstoši strādā, lai nodrošinātu, ka ikviens, kam ir politiska atbildība Eiropā, saklausītu šo aicinājumu un veltītu visu savu enerģiju krīzes risinājuma meklējumiem.

Es zinu, ka man nav jāizskaidro bezdarba svarīgums un nopietnība Eiropas Parlamenta deputātiem. Katru dienu viens no jūsu elektorāta zaudē darbu, un trīs citi ir nobažījušies, ka viņus skars tāds pats liktenis.

Martā Eiropadome apstiprināja Komisijas un Padomes Čehijas prezidentūras iniciatīvu veltīt augstākā līmeņa sanāksmi pašreizējās ekonomikas un finanšu krīzes „nodarbinātības” dimensijai. Šis jautājums ir bijis mūsu galveno rūpju objekts kopš krīzes sākuma, un ir rosinājis mūsu Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna priekšlikumu pagājušā gada decembrī. Tā īstenošana valstu un Eiropas līmenī jau dod ievērojamu ieguldījumu pašreizējo darbavietu saglabāšanā un jaunu darbavietu radīšanā.

Tomēr tagad mums ir steidzīgi jānovērtē tā ietekme uz nodarbinātību. Mums ir jāmacās no pieredzes, lai koriģētu mūsu rīcību nākamajos mēnešos. Es joprojām domāju, ka nodarbinātības jautājums būtu pelnījis pilna sastāva Eiropas augstākā līmeņa sanāksmi, sanāksmi, kas pulcinātu kopā visu 27 dalībvalstu valstu vai valdību vadītājus.

Marta Eiropadome man par lielu nožēlu vienojās par ierobežotāku formātu. Tomēr Komisija tādēļ nevar samazināt savas ambīcijas attiecībā uz šīs nodarbinātības augstākā līmeņa sanāksmes saturu un tā uzraudzību nākamo Zviedrijas un Spānijas prezidentūru laikā.

Eiropas dimensija ir absolūti vitāla divu galveno iemeslu dēļ. Pirmkārt, mums ir jādod skaidrs signāls pilsoņiem, ziņojot viņiem, ka Eiropas Savienība skaidri izprot krīzes patieso dabu, ka tā nav tikai ekonomistu un bankjeru jautājums, bet, ka uz spēles ir likta pilsoņu, darba ņēmēju un viņu ģimeņu labklājība visās Eiropas daļās.

Mūsu reakcija uz krīzi nedrīkst ierobežoties ar bezkaislīgiem tehniskiem pasākumiem, lai atrisinātu regulēšanas problēmas. Tās būtībai ir jānāk no mūsu vissvarīgākajām vērtībām: sociālā taisnīguma un solidaritātes. Mūsu reakcija ir jāuztver šādā veidā, kā reakcija, kas izriet no tā svarīguma, ko mēs piešķiram dažām būtiskajām vērtībām.

Es uzskatu, ka katra krīze arī piedāvā iespēju, kas ir jāizmanto, iespēju atjaunot mūsu Eiropas sociālās tirgus ekonomikas modeli un arī ekoloģiskās ekonomikas modeli; tā piedāvā iespēju parādīt Eiropas stingro vēlēšanos veicināt savu pilsoņu labklājību.

Otrkārt, Eiropa tiešām var pārveidot lietas un dot ieguldījumu. Protams, lai gan lielākā daļa pilnvaru pieder valstīm, Eiropa var darīt daudz, un sacīsim to absolūti atklāti. Mēs varam padarīt mūsu rīcībā esošos instrumentus maksimāli efektīvus. Eiropas Sociālais fonds var palīdzēt daudziem cilvēkiem, tas nodrošina piekļuvi apmācībai deviņiem miljoniem cilvēku katru gadu.

Mēs varam darboties kā ideju uztveršanas centrs, kā laboratorija. Valstu valdības, vietējās iestādes, sociālie partneri un visas ieinteresētās puses Eiropā – visi mēģina rast risinājumus bezdarba sekām. Viņiem ir vajadzīgas idejas un projekti. Eiropas Savienība ir ideāla vide, lai savāktu idejas, izvēlētos tās, kas strādās vislabāk, un jo īpaši, lai palīdzētu to īstenošanā.

Mēs esam strādājuši ar šo procesu kopā ar Čehijas prezidentūru, nākamajām Zviedrijas un Spānijas prezidentūrām un sociālajiem partneriem.

Priekšsēdētāja kungs, kā jūs zināt, augstākā līmeņa sanāksme ir sagatavota ar intensīvu apspriešanās procesu, kura pamatā bija trīs gatavošanās semināri. Šī Parlamenta ieguldījums šajā procesā ir bijis ļoti vērtīgs. Es gribētu īpaši atzīmēt Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas locekļu personīgo ieguldījumu un jo īpaši Andersson kunga kā priekšsēdētāja devumu.

Madridē, Stokholmā un Prāgā organizētie semināri izrādījās lielisks centrs ideju apkopošanai par to, kas darbojas vislabāk. Es atzinīgi vērtēju sociālo partneru aktīvu iesaistīšanos, kā arī no citām ieinteresētajām pusēm saņemto ieguldījumu. Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja ir aktīvi darbojusies, vācot idejas no saviem partneriem dalībvalstīs, un tas bagātinās debates – es personīgi tikšos ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju Prāgā.

Es vēlētos norādīt uz četriem galvenajiem jautājumiem, kas izkristalizējās šajos pasākumos.

Pirmkārt, augstākajai prioritātei ir jābūt cilvēku noturēšanai darba vietās, ir jādara viss iespējamais, lai novērstu jaunu bezdarba pieaugumu. Tiem, kas zaudē darbu, ir jāpalīdz atrast citu darbu. Šī palīdzība ir jāpiedāvā nekavējoties: nav jēgas gaidīt, kamēr cilvēki ir bez darba vairākus mēnešus, kuru laikā viņu prasmes noveco un viņu pašapziņa tiek iedragāta. Ilgtermiņa bezdarbs ir traģēdija tiem, kurus tas ir skāris, un tas rada reālu kaitējumu mūsu sociālajai stabilitātei un ilgtermiņa konkurētspējai.

Otrkārt, krīze vismagāk skar visneaizsargātākos cilvēkus – tādas grupas kā mazāk kvalificētie, jaunie dalībnieki vai invalīdi, kuriem ir grūti atrast darbu pat vislabākajos laikos. Tagad ir vajadzīga aktīva integrācija, ir jāpastiprina centieni sniegt īpašu atbalstu šīm grupām – ļoti skaidra atbalss no J. Lambert ziņojuma šīs dienas darba kārtībā.

Treškārt, mums arī ir jāstrādā, lai paplašinātu iespējas jauniešiem. Es zinu, ka tās ir šī Parlamenta īpašas rūpes. Mums ir jārikojas, lai novērstu risku, ka daudzi jaunieši pabeigs izglītību un tieši papildinās bezdarbnieku rindas. Jauniešiem ir vajadzīgs mūsu aktīvs atbalsts, lai atrastu mācekļu programmas vai papildu apmācību, kas ļautu viņiem atrast darbu un saglabāt to nākotnē.

Visbeidzot, prasmju atjaunināšana un pielāgošanās darba tirgus vajadzībām. Ekonomikas lejupslīdes laikā ir īpaši svarīgi, lai cilvēki apgūtu tās prasmes, kas uzlabo viņu noderību gan krīzes laikā, gan pēc tās. Mums ir jāsatrūkst cilvēki darbam nākotnes profesijās: „zaļo apkaklīšu” darbavietām un darbavietām citos izaugsmes sektoros, piemēram, veselības un sociālās aprūpes sektorā.

Šīs debates arī dod impulsu apkopot šī Parlamenta pētījumu par atjaunināto sociālo programmu. Es uzskatu Silva Peneda kunga ziņojumā aplūkotos jautājumus par šīs Komisijas novēlējuma svarīgu daļu: piekļuves, solidaritātes un iespēju pieeja, lai nodrošinātu, ka mūsu politika atbilst gan mūsu neizdošajām pamatvērtībām, gan mūsdienu sabiedrības realitātēm. Es tiešām vēlos apsveikt Silva Peneda kungu ar viņa lielo darbu, un es domāju, ka mūsu sadarbība, proti, ar manu kolēģi Komisijā Vladimīr Špidla ir bijusi ļoti svarīga.

Šī programma, sociālās integrācijas un sociālo inovāciju programma, cenšas dot iespējas eiropiešiem un apbruņot viņus, lai varētu reaģēt uz strauji mainīgajām realitātēm, ko veido globalizācija, tehnikas progress un sabiedrības novecošanās, kā arī palīdzētu tiem, kam ir grūti tikt galā ar šādām pārmaiņām.

Mēs nevaram nodalīt mūsu ekonomikas programmu un sociālo programmu: nevar būt ekonomikas atveseļošanās uz sociāla sabrukuma pamata, gluži tāpat, kā nevar būt sociāls progress ekonomikas tuksnesī.

Es esmu pateicīgs Parlamentam par šo priekšlikumu detalizētu analīzi, ko sīkāk aplūkos komisārs Špidla vēlāk debatē laikā. Atļaujiet man uzsvērt vienu jautājumu, par kuru es jūtu īpašu paternitāti, un tas ir Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds. Es vēlētos pateikties Parlamentam, ka tas izskata Komisijas priekšlikumu par fonda uzlabošanu tādā tempā. Jaunie noteikumi uzlabos finanšu palīdzības saņemšanu to darba ņēmēju pārvietošanai un pārkvalificēšanai, kuri ir zaudējuši darbu pašreizējās lejupslīdes dēļ; vairākiem uzņēmumiem būs tiesības to darīt, un Komisijas budžets segs izmaksu lielāku daļu. Jūsu balsojums šonedēļ ir teicamas ziņas, sagaidot Prāgas augstākā līmeņa sanāksmi par nodarbinātības jautājumiem.

Augstākā līmeņa sanāksme par nodarbinātības jautājumiem šajā nedēļā dod iespēju paturēt nodarbinātību Eiropas darba kārtības augšgalā, kur tā jau atrodas. Es vēlos, lai šī sanāksme dotu konkrētus, taustāmus rezultātus. Es ceru, ka tas tā būs. Un es ceru arī, ka tā nebūs tikai vienreizējs notikums, bet tā būs vēl viens pārvēršiens notiekošajā procesā, kas sākas jau pirms krīzes – sadarbības procesā starp Komisiju, dalībvalstīm un sociālajiem partneriem, kas turpināsies krīzes laikā un arī pēc tās.

Kā Komisijas priekšsēdētājs es likšu priekšā šo darba kārtību Eiropadomei jūnijā visu 27 valstu un valdību vadītāju uzmanībai. Tā ir to pelnījusi. Eiropa ir ne tikai ekonomikas un politikas projekts. Tā vienmēr ir bijusi un vienmēr būs arī sociāls projekts.

Gabriele Stauner, referente. – (DE) Priekšsēdētāji, dāmas un kungi, tik daudz pūļu, tik mazs rezultāts! Tieši tā varētu apkopot darbu, kas paveikts, lai pielāgotu Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (EGF) ekonomikas un finanšu krīzes vajadzībām.

Mazs rezultāts tāpēc, ka, ņemot vērā iesaistīto darbinieku skaitu un krīzes dziļumu, šim instrumentam piešķirtais finansējums – proti, EUR 500 miljoni – šķiet niecīga summa. Tomēr tas būtu kopumā nepareizs secinājums. EGF sasniegumi pēc pārstrukturēšanas saistībā ar citiem solidaritātes un atbalsta instrumentiem, kas ir mūsu rīcībā Eiropas līmenī, ir visiem acīmredzami.

EGF šeit ir mazulis. Tas tika radīts 2006. gadā kā skaidrs norādījums, ka globalizācijai ir ne tikai pozitīva ietekme uz darba ņēmējiem, bet ar masveida atlaišanām un jo īpaši ar uzņēmumu pārvietošanām tā var radīt negatīvas sekas darba ņēmējiem. Tādēļ pat vistaupīgākie budžeta speciālisti aiztaupīja savas bažas, un mēs atvērām vēl vienu finansēšanas maku.

Tagad globalizācijas sekas ir pilnībā pārņēmusi finanšu un ekonomikas krīze, un mūsu reālā reakcija ir EGF finansēšanas kritēriju pielāgošana. Vienlaikus problēma mūsu apspriedēm par pārskatīšanu bija tā, ka EGF īsā pastāvēšanas laika dēļ Komisijā nebija pieredzes, un mums joprojām ir grūti novērtēt pašreizējo noteikumu efektivitāti.

Es vēlētos arī atzīmēt, ka nākotnē nedrīkstētu pienācīgi nenovērtēt EGF un Eiropas Sociālā fonda līdzaspastāvēšanu.

Nodarbinātības komitejas locekļu lielākā daļa uzstāja uz pagaidu derīgumu regulai, kas tiks grozīta, lai noteikumi būtu piemērojami visiem pieteikumiem, kas iesniegti līdz 2011. gada 31. decembrim, un attiecībā uz saturu ietekmēs tos darba ņēmējus, kas ir zaudējuši darbu tieši globālās finanšu un ekonomikas krīzes rezultātā. Tas nozīmē, ka no 2012. gada mums būs vēlreiz jāpārskata Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda turpmākā lietderība.

Satura ziņā tas, protams, ir atvieglojums, ja atlaisto darba ņēmēju sliekšņa skaits reģionā tiek samazināts no 1 000 uz 500 un vienlaikus maksāšanas periods tiek pagarināts no 12 līdz 24 mēnešiem. Tas veicina piemērošanas procesu un nodrošina ilgtspējīgu atbalstu mūsu darba ņēmējiem, kamēr viņi atrod jaunu darbu.

ES finansējuma daļas līmenis un līdzfinansējums no valstu budžetiem bija stipri pretrunīgs jautājums. Mēs esam atraduši kompromisu. Tas pamatā paliek 50 % – tādā 50:50 – un tikai īpašos gadījumos Eiropas fondu finansējuma daļu var paaugstināt līdz 65 %. Es esmu ļoti apmierināta ar to. Komitejā mēs tādēļ jau esam pārtraukuši turpmāku fantazēšanu, jo dalībvalstij, kas saņem finansējumu saviem darba ņēmējiem, ir jāapzinās savi pienākumi. To vislabāk var panākt, ja tai ir pašai jādod būtisks finansiālais ieguldījums.

Es esmu īpaši gandarīta, ka mums izdevās sasniegt konsolidāciju – 20 % tiešo izmaksu – mūsu sarunās ar Padomi un Komisiju. Tas ir tieši tas, par ko mēs vienojāmies komitejā pirms dažām dienām Eiropas Sociālajam fondam. Vēl paliek iespējas turpmākiem grozījumiem un uzlabojumiem. Es vēlētos pateikties jums par konstruktīvo sadarbību visos etapos gan komitejā, gan ar Padomi un Komisiju un lūgt jūs atbalstīt grozījumu.

José Albino Silva Peneda, referents. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, dažos pēdējos mēnešos, kamēr es gatavoju ziņojumu par atjaunināto sociālo programmu, Eiropu un pasauli ietekmējošās ekonomikas, finanšu un sociālās krīzes sekas ir kļuvušas vēl sliktākas. Katru dienu pieaug bezdarbs, tiek slēgti uzņēmumi un ģimenes nonāk šausmīgās situācijās.

Tas ir kaut kas vairāk nekā tikai ekonomikas un finanšu krīze; es uzskatu, ka mēs piedzīvojam uzticības krīzi. Saskaņā ar pēdējiem EUROSTAT datiem 2009. gada februārī Eiropas Savienībā bez darba bija vairāk nekā 19 miljoni vīriešu un sieviešu. Pēc šī scenārija, ja nekas netiks darīts, bezdarba pieaugumam noteikti sekos vēl lielāka nabadzība, lielāka sociālā atstumtība, vairāk nedrošības, vairāk noziegumu un jo īpaši – vairāk neuzticības.

Mēs uzskatām, ka bezdarbs – krīzes visredzamākā izpausme – nenozīmē vienkārši bezdarba skarto cilvēku un viņu ģimeņu ienākumu zaudēšanu: bezdarbs atņem jums drosmi un var novest pie uzticības zaudēšanas sev un apkārtējiem. Pat pirms krīzes, ar ko tagad saskaramies, dalībvalstīm un Eiropas Savienībai bija jārisina sociālās problēmas, ko radīja vāja ekonomikas izaugsme, sarežģīta demogrāfiskā situācija un dzīves grūtības arvien vairāk globalizētā pasaules ekonomikā.

Šajā ziņojumā es esmu centies atspoguļot šīs bažas, cik skaidri un pragmatiski vien iespējams. Es zinu, ka sociālā programma ir ļoti plašs jēdziens, un tādēļ es esmu mēģinājis radīt līdzsvarotu ziņojumu un skaidri un precīzi sniegt reālās prioritātes.

Pirmkārt, Eiropas Savienības iestādēm var būt būtiska nozīme, atkārtoti apstiprinot dalībvalstu sociālo modeļu un infrastruktūru svarīgumu, tādējādi palīdzot veidot konsensu par vispārējās piekļuves svarīgumu šiem modeļiem un infrastruktūrām, to augstai kvalitātei un jo īpaši to ilgtspējai.

Otrkārt, mums ir jāmobilizē visi pieejamie instrumenti, lai nodrošinātu, ka arvien vairāk cilvēku tiek labāk integrēti darba tirgū.

Trešā prioritāte izriet no secinājuma, ka vēl ir daudz jādara, lai nodrošinātu pilsoņu pilnīgu mobilitāti Eiropas Savienībā.

Es uzskatu, ka ceturrtā prioritāte ir tā, lai Eiropas Savienība daudz aktīvāk darbotos, veicinot sociālos un vides standartus ārējās attiecībās ar tādām topošām lielvarām kā Brazīlija, Krievija, Indija un Ķīna. Tas ir īpaši svarīgi, runājot par tirdzniecības nolīgumiem.

Piektā prioritāte, ko Komisija ir mēģinājusi īstenot pat tagad, kad ir paredzēts balsojums par ziņojumu par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu, attiecas uz Eiropas struktūrfondu elastīguma palielināšanu.

Lai nodrošinātu, ka Eiropas pilsoņi var saprast un risināt pārmaiņas, ko rada pašreizējā situācija, ir jāpastiprina sociālais dialogs, lai paaugstinātu pārredzamību lēmumos par sociālo adaptāciju un ekonomikas pārstrukturēšanu. Es varētu sacīt, ka ir jāiziet cauri nestabilitātes periodam, lai nonāktu pie sadarbības perioda sociālā dialoga attiecībās. Atklātā koordinācijas metode arī ir jāpastiprina, jo tā ir būtisks papildinājums Eiropas Savienības tiesību aktos. Sociālā politika nevar būt izolētu darbību un ideju savārstījums; mums ir jānodrošina labāka saikne starp ekonomikas, darba, sociālajām un vides iniciatīvām.

Ir ļoti svarīgi, lai sociālā politika ietu roku rokā ar ekonomikas politiku, nodrošinot ilgtspējīgu atveseļošanos ne tikai ekonomikā, bet arī sociālajā sfērā. Ir viens jautājums, ko es gribu paust ļoti skaidri: krīzi, ko mēs piedzīvojam, nedrīkst izmantot par ieganstu sociālo izdevumu samazināšanai. Ir jāsaka, ka, ja šis nav īstais laiks sociālo izdevumu samazināšanai, tad tas faktiski ir laiks, lai konsekventi virzītu uz priekšu nepieciešamo strukturālo reformu īstenošanu. Tādēļ es vēlos apsveikt Komisiju un priekšsēdētāju Barroso, kas šajos sarežģītajos apstākļos ir spējuši vadīt Eiropu krīzes problēmu risināšanā koordinētā veidā ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Jean Lambert, referente. – Priekšsēdētāja kungs, man ir arī pāris minūtes vēlāk, lai runātu par dažiem citiem šīs dienas darba kārtības jautājumiem. Taču ziņojums, ar ko es strādāju, īpaši attiecas uz tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus.

Vispirms es vēlos pateikties visiem kolēģiem, kas bija iesaistīti šajā darbā, un ļoti daudzajām pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kas arī deva savu ieguldījumu.

Mēs šodien esam daudz dzirdējuši par lejupslīdes laiku, kas paaugstina atstumtības riskus, ja vien mēs neesam ļoti uzmanīgi: to cilvēku riskus, kas tagad zaudē darbu un varbūt nespēj atgriezties darba tirgū tuvākajā nākotnē; to, kuri jau ir grūtā stāvoklī, pat nespējot piekļūt darba tirgum; un tad, protams, ir tie, kas pat nav daļa no darba tirgus. Pastāv risks viņus aizmirst, un tas mums ir ļoti labi jāapzinās.

Mums ir jāapzinās daži no strukturālajiem šķēršļiem, ko mēs kā sabiedrība radām aktīvās integrācijas ceļā. Viens no jautājumiem, par kuriem mēs vienojamies komitejā, bija tas, ka aktīva integrācija nedrīkst aizvietot sociālo integrāciju, to plašāko sajūtu lauku, ka jums ir sava nozīme sabiedrībā. Mēs visumā piekrītam Padomes un Komisijas ieteikumiem par pienācīgu ienākumu atbalstu, un šajā ziņojumā tiek lietota šī frāze.

Mēs arī runājam par minimālajiem ienākumiem tajās vietās, kur mēs to tiešām domājam. Ka cilvēkiem ir vajadzīgi šie ienākumi, lai dotu viņiem cieņu, dotu viņiem izvēles iespējas un iespēju aktīvi piedalīties sabiedrības dzīvē. Tas ir svarīgi atbalstam vismazāk aizsargātajiem, aprūpētajiem, tiem, kam vajadzīga aprūpe, kam vajadzīgs atbalsts neatkarīgai dzīvošanai, un tiešām tas ir svarīgi pensiju līmenim.

Ziņojumā arī teikts, ka ir svarīgi, lai dalībvalstis apsvērtu minimālās algas jautājumu. Mums rada arvien lielākas problēmas trūcīgi darba ņēmēji Eiropas Savienībā.

Mēs ziņojumā runājam arī par grūtībām ar sociālā nodrošinājuma sistēmām un to atsaucības trūkumu jo īpaši tad, kad jūs mēģināt saglabāt cilvēku saikni ar darbu, un viņi varētu veikt gadījuma darbus, pagaidu darbu, darbu ar noteiktu termiņu. Sociālā nodrošinājuma sistēmas ne vienmēr reaģē uz to ļoti labi.

Bet mēs arī brīdinām par aktivizācijas pasākumiem, jo īpaši tiem, kas dažkārt ievieš sodus, kuriem var būt netiešs efekts, piemēram, uz bezdarbnieku ģimenēm, vai gadījumiem, kad cilvēki apgūst vairākas apmācības programmas darbam, kas vienkārši neeksistē.

Mēs arī piekrītam attiecībā uz jautājumiem par iekļaujošu darba tirgu. Tādēļ mēs esam izcēluši diskriminācijas aizlieguma jautājumus un, ja tiesību akti tiek pareizi piemēroti, jautājumus saistībā ar apmācību un izglītību, lai noturētu jauniešus skolā, nevis ļautu viņiem agri izstāties, kā arī individualizētāku pieeju, kas ņem vērā indivīda vajadzības.

Mēs esam arī vienojušies jautājumā par piekļuvi augstas kvalitātes pakalpojumiem, jo tie ir ļoti svarīgi neaizsargātiem indivīdiem, kas nonākuši grūtībās. Un mēs esam uzsvēruši vietējo iestāžu lomu tajā – un tiešām labākas sistēmas nepieciešamību attiecībā uz vispārējas nozīmes pakalpojumiem –, lai nodrošinātu, ka cilvēki saņem vajadzīgos pakalpojumus.

Taču, manuprāt, vienlīdz svarīga mums ir tur ietvertā doma: lai tie, kas jūtas atstumti, tiktu integrēti, kad mēs izstrādājam īstenojamus pasākumus, un apsveram, vai tie atbildīs ilgtermiņa bezdarbnieku vajadzībām, kā arī vecākiem cilvēkiem un jauniešiem, kas cenšas gūt piekļuvi darba tirgum, un citiem. Šis jautājums par domu, kas strukturēta ar atklātās koordinācijas metodi, ir ārkārtīgi svarīgs, un to nedrīkst aizmirst.

Anne Ferreira, *Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinuma sagatavotāja es vēlētos pateikties *Silva Peneda* kungam par tā fakta analīzi viņa ziņojumā, ka Komisija neieteica konkrētus pasākumus, lai novērstu ekoloģiskās un klimata krīzes sociālās sekas un ietekmi uz veselību. Es vēlētos viņam pateikties arī par sociālās ekonomikas pieminēšanu, lai gan diemžēl tās nozīme attiecībā uz kohēzijas politiku un augstas kvalitātes un nepārvietojamas nodarbinātības radīšanu netika uzsvērtā.

Eiropas vēlēšanu priekšvakarā šis ziņojums tiktu vērtēts vēl atzinīgāk, ja daži mērķi neciestu no izteikta ambīciju trūkuma. Vai mēs varam būt apmierināti ar elastdrošību un obligātajiem standartiem saistībā ar darba tiesību aktiem? Nē, mēs nevaram. Tomēr mums būtu jāsaņemas, ka rīt labējie var noraidīt šos obligātos standartus, tāpat kā pēdējos piecus gadus viņi ir noraidījuši direktīvu par vispārējas nozīmes pakalpojumiem.

Vai mēs beidzot apstiprināsim minimālo algu rīt? Eiropas pilsoņi jau gadiem ilgi prasa stipru sociālo Eiropu. Nākamajam Parlamentam ir jāspēj īstenot dažādos sociālos uzlabojumus, kas ierosināti ziņojumā. Es ceru, ka tas palīdzēs mobilizēt ikvienu 7. jūnijā.

Monica Giuntini, *Reģionālās attīstības komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kā projekta sagatavotāja es gribētu īpaši pievērsties grozījumiem Eiropas globalizācijas pielāgošanās fondā (EGAF) un izteikt atzinību par Komisijas priekšlikumu par vienošanos, kas panākta ar Parlamentu pirmajā lasījumā.

Mani īpaši uzmundrina tas, ka: pirmkārt, mēs esam uz laiku pagarinājuši iespēju izmantot EGAF, padarot to par Eiropas atveseļošanas plāna instrumentu, lai reaģētu uz pasaules finanšu un ekonomikas krīzi un atbalstītu darba ņēmējus, kuri ir zaudējuši darbu; otrkārt, mēs esam samazinājuši minimālo zaudēto darbavietu skaitu, kas nepieciešams, lai iegūtu tiesības saņemt atbalstu no fonda, no 1 000 līdz 500; treškārt, mēs esam paaugstinājuši ES līdzfinansējuma līmeni atsevišķos gadījumos līdz 65 % šajā posmā.

Visbeidzot, es ceru, kā teikts Reģionālās attīstības komitejas atzinumā, ka Komisija iesniegs pagaidu pasākumu ietekmes novērtējumu līdz 2011. gada beigām un dos Parlamentam iespēju vajadzības gadījumā pārskatīt tiesību aktus.

Cornelis Visser, *Kultūras un izglītības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, atjauninātās sociālās programmas svarīgums ir neapšaubāms, jo īpaši pašreizējās ekonomikas krīzes apstākļos. Referents *Silva Peneda* kungs ir ieguldījis ziņojumā lielu darbu. Mēs Kultūras un izglītības komitejā esam devuši savu ieguldījumu ar šo atzinumu. Uzmanības centrā ir četri jautājumi, proti, izglītība un uzņēmējdarbība, kā arī saistība starp tām, mūzikglītība, daudzvalodības nozīme un sports.

Vispirms es vēlētos apspriest saistību starp izglītību un uzņēmējdarbību. Ir vajadzīgs aktīvāks dialogs starp uzņēmumiem, apmācību struktūrām, arodbiedrībām un brīvprātīgo sektoru ar mērķi identificēt jaunas kompetences ekonomikai. Pieaugušo izglītībai ir svarīga nozīme šo prasmju attīstīšanā.

Izglītības saturam ir jāatbilst aroda un prakses prasībām. Ir jāveicina arī universitāšu un uzņēmējdarbības sadarbība. Ir jāveido tilts starp studiju programmām un uzņēmējdarbību, un uzņēmēju sabiedrībai ir jādod iespēja papildināt studiju programmas, piedāvāt stažēšanās iespējas un organizēt atvērto durvju dienas studentiem.

Mūzikglītība arī ir ļoti svarīga. Ir būtiski panākt līdzsvaru starp ģimenes dzīvi, darbu un mācībām. Valsts un privātajai bērnu aprūpei arī ir liela nozīme, un tā ir jāpaplašina, lai vecāki varētu piedalīties visā savas dzīves laikā.

Sports ir vēl viens instruments, un es gribētu tikai pieminēt to no Kultūras un izglītības komitejas viedokļa, kura arī veicina sportu. Sports veicina tādu vērtību attīstīšanu kā godīgums, solidaritāte, cieņa pret

noteikumiem un komandas gars, un tas ir arī svarīgs veselībai. Ir svarīgi iedrošināt dalībvalstis darbībai šajā jomā.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, *Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es gatavoju Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumu par *Lambert* kundzes ziņojumu par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus, un es apsveicu viņu par gatavību iekļaut Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumu cik pilnīgi vien iespējams.

Dzimumu līdztiesības un diskriminācijas aizlieguma principa ievērošana vispār ir galvenie priekšnoteikumi aktīvai integrācijai darba tirgū un sociālajai integrācijai, kas ar to saistīta. Konkrētāk, es uzskatu par svarīgu, lai uzsvars tiktu likts uz visu vecumu ģimenes locekļu atbalstu, solidaritāti starp paaudzēm un palīdzību, kas ir jāsniedz neaizsargātajām iedzīvotāju grupām grūtos laikos, ko piedzīvo ģimene, lai tā varētu būt noderīga sabiedrībai visos laikos, neļaujot grūtajiem apstākļiem atstāt pēdas. Tādēļ pāreja no vienas situācijas uz otru ir ļoti svarīga, un ir jāatbalsta sociālajām aģentūrām, sociālajiem partneriem un brīvprātīgajam sektoram, izmantojot valsts piedāvātos līdzekļus, tā, lai sabiedrība izjustu solidaritāti un savstarpēju atbildību par visiem tās locekļiem.

Es ceru, ka *Lambert* kundzes ziņojums dos impulsu rezolūcijas priekšlikumam ar manas politiskās grupas labojumiem, lai tas ne tikai iekļautu ienākumu atbalstu, bet arī iekļautu vispārēju atbalstu cienīgiem dzīves apstākļiem gan lieliem, gan maziem darba tirgus dalībniekiem, kā arī tiem, kas nav tirgus dalībnieki.

Othmar Karas, *PPE-DE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāj, Padomes priekšsēdētāj, dāmas un kungi, mēs tagad apspriežam trīs ziņojumus. Eiropas Tautas partija (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrāti ir devuši referentus diviem no šiem ziņojumiem un Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa vienam ziņojumam. Es to saku tādēļ, ka tas skaidri parāda, ka Sociāldemokrātu grupai Eiropas Parlamentā nav monopola uz sociālpolitiskiem jautājumiem, bet šie jautājumi attiecas uz mums visiem.

Kā PPE-DE grupas priekšsēdētāja vietnieks es vēlētos īpaši pateikties *Silva Peneda* kungam un *Stauner* kundzei par viņu darbu, jo viņi ir sociālās tirgus ekonomikas Eiropas sociālā un dzīves modeļa cienījami pārstāvji un ir ievērojami cīnītāji mūsu padziļinātā sociālā dialoga grupā. Šiem ziņojumiem ir jānodrošina, ka Eiropas Savienības politika var efektīvi reaģēt uz ekonomikas un sociālām problēmām. To mērķis ir dot iespējas daudziem cilvēkiem uzlabot piekļuvi augstas kvalitātes pakalpojumiem un demonstrēt solidaritāti tiem, kuriem pārmaiņas rada negatīvas sekas.

Visam, ko mēs vēlamies no Kopienas, ir jābūt pievilcīgam arī lielākajai daļai cilvēku mūsu mājās, jo mums nav pilnvaru darīt visu, ko cilvēki no mums sagaida. Diemžēl sociālajā politikā mēs vēl nevaram darīt visu. Tomēr Lisabonas līgums ir liels solis uz priekšu. Pilnīga nodarbinātība kļūs par mērķi, ilgtspējīga sociālā tirgus ekonomika kļūs par Eiropas sociālo un ekonomikas modeli, un fundamentālās sociālās tiesības būs ietvertas līgumā.

Tomēr mums ne tikai nepietiek pilnvaru, mums arī nepietiek naudas. Tādēļ es aicinu Komisiju iesniegt priekšlikumu par finanšu pārskaitījumu nodokli līdz gada beigām un izvirzīt konkrētu Eiropas iniciatīvu ar diviem mērķiem. Pirmais ir izmantot ieņēmumus īpašam ilgtspējīgu darbavietu radīšanas mērķim, jo viss, kas rada darbu, rada sociālu stabilitāti un drošību. Otrais ir piedāvāt skaidru Eiropas projektu G20 augstākā līmeņa sanāksmei pavasarī.

Tagad darba ņēmēji, kas ir zaudējuši darbu globālās finanšu un ekonomikas krīzes dēļ, var saņemt atbalstu, un mēs esam palielinājuši līdzfinansējumu līdz 65 %.

Lai gan ir iespējas uzlabojumiem, kā nākotne izskatītos bez mūsu Eiropas sociālā modeļa? Mums tas ir jāstiprina, – kā mudina *Silva Peneda* kungs, – stiprinot fundamentālo darba tiesību aktus ar obligāto nodarbinātības tiesību noteikšanu, apkarojot diskrimināciju, nostiprinot sociālo kohēziju, modernizējot sociālā nodrošinājuma sistēmas, izskaužot nabadzību, veicinot pāreju uz pašnodarbinātību un nostiprinot struktūrfondus. Mēs speram soli uz priekšu, taču darāmā vēl ir daudz.

Jan Andersson, *PSE grupas vārdā*. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, komisār, Padomes priekšsēdētāj, es koncentrēšu uzmanību uz to, kam vajadzēja būt augstākā līmeņa sanāksmei, bet kas tāda tomēr nebija.

Jean-Claude Juncker vakar sacīja, ka mēs tagad pārejam no finanšu un ekonomikas krīzes uz sociālu krīzi. Mēs arī ejam pretim nodarbinātības krīzei. Dažos nākamajos gados mums būs visaugstākais bezdarbs ar varbūt 26 miljoniem bezdarbnieku ES viena vai divu gadu laikā.

Tāda ir situācija, un *šajos apstākļos* Padome un centriskās un labējās valdības ir nolēmušas degradēt nodarbinātības augstākā līmeņa sanāksmi uz trijotnes sanāksmi. Daži vadītāji nepiedalīsies šajā sanāksmē. Tas norāda, ka Padome un valdības nepiešķir prioritāti nodarbinātības jautājumam. Es piekřītu komisāram *Barroso*. Komisija vēlējas augstākā līmeņa sanāksmi. Vai tā ir nenovēršama notikumu attīstība? Nē, tā nav. Ir jādara vairāk un labāk koordinētā veidā, un kaut kas ir jādara tagad. Tas ir jautājums par videi nekaitīgiem ieguldījumiem, kas ir ilgtermiņa, bet kas arī rada darbavietas īstermiņā. Tas ir jautājums par energoefektivitāti mājās, kas piedāvā darbavietas tagad, bet kas arī padara mājas labākas nākotnei. Tas ir jautājums par mūžizglītību, kas nekad nav atbildusi Eiropas nostiprināšanas mērķiem nākotnē. Ja mēs to darīsim tagad, cilvēki saņems nepieciešamo apmācību, un tas nostiprinās Eiropu nākotnei, kā arī samazinās bezdarbu. Viņus var aizvietot jaunieši, kuri studē un kuri iestājas darba tirgū, neklūstot par bezdarbniekiem. Mēs varam ieguldīt patēriņa atbalstā tiem, kuriem iet visgrūtāk – pensionāriem, studentiem un bezdarbniekiem. Tas radīs darbavietas, un tas radīs patēriņu.

Mobilitāte ir svarīga – tā tika deklarēts seminārā Prāgā. Tā ir svarīga – ārkārtīgi svarīga – gan profesionālā, gan ģeogrāfiskā ziņā, bet, ja mēs nenodrošināsim, ka ir vienlīdzīga pieeja, vienādi noteikumi, apstākļi un tiesības streikot par vienādu attieksmi Eiropas darba tirgū, pieaugs protekcionisms. Tādēļ Komisijai ir pienākums grozīt direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu.

Kopsavilkumā, kaut ko var darīt tagad, bezdarbu var samazināt, Eiropu var nostiprināt nākotnei. Abas šīs lietas iet kopā, taču pašlaik tiek darīts pārāk maz.

Ona Juknevičienē, ALDE grupas vārdā. – (LT) Dāmas un kungi, komisār, es ļoti vēlētos sirsnīgi apsveikt visus par ziņojumu, ko mēs tiešām varam saukt par ziņojumu Eiropas cilvēkiem. Eiropieši bieži jautā, ko mēs šeit Eiropas Parlamentā darām un kāds viņiem no tā labums.

Es domāju, ka šis ir viens no tiem ziņojumiem, kas ir domāts, lai palīdzētu cilvēkiem, un tādēļ es gribētu apsveikt visus manus kolēģus, *Stauner* kundzi, Komisiju un Padomi ar panākto vienošanos pirmajā lasījumā. Šo ziņojumu pieņemsim rīt īpaši ātrā procedūrā ne tikai tādēļ, ka tas ir svarīgs cilvēkiem, bet tādēļ, ka šis fonds tagad ir domāts krīzei, lai cilvēki, kuri ir zaudējuši darbu, varētu saņemt atbalstu.

Man ir tikai viens jautājums. Vai šis ziņojums tiešām ir gatavots cilvēkiem, un vai palīdzība nonāks līdz viņiem? Kā jūs atceraties, komisār, lielo debašu laikā mūsu komitejā mēs, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa, sacijām, ka mēs atbalstīsim šo palīdzību cilvēkiem, ja vien tā nenonāks vienkārši pie birokrātiem vai citām struktūrām.

Diemžēl viens pieredzes gads ir mācījis man, ka manā valstī, kā es to redzu, Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds tiek izmantots tāpat kā Eiropas Sociālais fonds, proti, pārkvalifikācijai. Tas ļoti maz tiek izmantots citiem paredzētajiem pasākumiem vai arī netiek izmantots tiem nemaz. Mums ir vajadzīga nauda, lai sasniegtu cilvēkus, lai viņus atbalstītu; ir nepareizi, ka administrācija, darba un apmācības centri saņem naudu paši, apmāca cilvēkus, bet tad cilvēki nevar atrast darbu.

Es vēlētos tam pievērst jūsu uzmanību, komisār, lai pārbaudītu, vai šī regula dalībvalstīs darbojas pareizi. Vai šī regula ir pareizi transponēta valstu tiesību aktos? Bieži tiesību akti traucē regulas īstenošanā.

Jūs sacīsiet, ka tā ir dalībvalstu valdību lieta, bet es saku – nē! Mūs ievēlēja cilvēki, mēs neesam mūsu valdību pārstāvji. Mūs ievēlēja, lai mēs aizstāvētu Eiropas pilsoņu intereses, lai aizstāvētu mūsu cilvēku intereses un nodrošinātu, lai nauda nonāk pie cilvēkiem, nevis pie birokrātiem.

Brian Crowley, UEN grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es pateicos referentiem par milzīgo darbu, ko viņi ir veikuši ar šiem ziņojumiem, nonākot, kā jau tika sacīts iepriekšējās debatēs, pie ļoti svarīga brīža, kad cilvēki meklē atbildes un meklē idejas, kā virzīties uz priekšu.

Es domāju, ka daudzējādā ziņā tās var iedalīt četrās atsevišķās, taču saistītās jomās. Pirmkārt, attiecībā uz izglītību un apmācību vai tā būtu mūžizglītība, pašreizējo prasmju uzlabošana vai jaunu prasmju piedāvāšana cilvēkiem.

Otrkārt, tā ir visa inovāciju joma un meklējumi, kur nākotnē radīsies darbavietas, un nodrošinājums, lai cilvēkiem būtu prasmes un atbilstoša apmācība.

Treškārt, visa ilgtspējas joma ar cilvēkiem, kuri jau strādā, nodrošinot aizsardzību un zināmu atbalstu tagad, lai viņi nezaudētu darbu un viņiem nevajadzētu nākamajā gadā vai divos iziet jaunu pārkvalificēšanās un prasmju atjaunināšanas ciklu; lai saglabātu jau esošās darbavietas.

Ceturtkārt, mēģināt prognozēt, ja tas ir iespējams, kurp mums jāvirzās nākotnē.

Ja kolēģi atceras pagājušā gadsimta deviņdesmito gadu sākumu, kad mums bija viss *J. Delors* plāns ar balto grāmatu par sociālo paketi un tā tālāk, tas tika uzskatīts par satriecošu un novatorisku. Tajā bija daudzas grūtas lietas un daudzas grūtas idejas, kurām pretojās daudzi cilvēki, jo īpaši rūpniecībā, taču unikāli – tām pretojās arī daudzi arodbiedrībās iesaistītie cilvēki.

Ja mūsu pieredze kopš 1994. gada var mums ko mācīt, tad vispirms to, ka mums ir jānodrošina, lai visu sociālo politiku nosaka rezultāti, kas domāti cilvēkiem – ne tikai uzkrājot skaitļus, bet reāli uzlabojot cilvēku dzīvi.

Otrkārt, tas rāda, ka neatkarīgi no apmācības vai izglītības, kā arī prasmju kvalitātes, ir cilvēki, kurus skars bezdarbs, un viņiem ir jāgarantē drošības tīkls un jānodrošina iespēja saglabāt piemērotu un pieņemamu dzīves līmeni.

Tāpat kā tas, kā priekšsēdētājs *Barroso* pats pareizi pieminēja, ka, neraugoties uz augstiem nodarbinātības līmeņiem daudzās valstīs pēdējos gados, daudzi invalīdi un 74 % cilvēku kopumā bija bez darba pašreizējo psiholoģisko barjeru un šķēršļu dēļ, lai gan viņiem bija piekļuve izglītībai un apmācībai.

Es atvainojos par ilgo aizkavēšanu, taču gribētu ļoti īsi rezumēt ar veco parunu „iedod cilvēkam zivi, un tu pabarosi viņu uz vienu dienu; iemāci cilvēkam zvejot, un tu pabarosi viņu uz mūžu”.

Jean Lambert, *Verts/ALE grupas vārdā* – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pievērsties dažiem aspektiem no jautājumu nodarbinātības puses – un noteikti kontekstam, zinot, ka pavasara augstākā līmeņa sanāksme kādreiz tika iecerēta kā „ilgtspējīgas attīstības augstākā līmeņa sanāksme”, – un saistīt to ar Komisijas pagājušā gada beigu dokumentu par jaunām prasmēm un jaunām darbavietām. Šajā dokumentā bija minēts, kā pāreja uz ekonomiku ar zemu oglekļa emisiju ievērojami ietekmētu nodarbinātību. Ir ļoti svarīgi to atcerēties un neizlaist no redzesloka vispārējā diskusijā, kurā mēs šobrīd piedalāmies.

Es gribētu sagaidīt, ka no lielajām bažām par nodarbinātību pašlaik rastos ļoti saskanīga pakete attiecībā uz jaunām nozarēm un jauniem ieguldījumiem. Mēs to pašreiz neredzam. Mums gan ir lielisks piemērs par saules tehnoloģiju, un kā tā attīstās vienā Vācijas daļā, turpretim vienlaikus mēs redzam darba vietu zaudējumus saules nozarē Spānijā un vēja generatoru nozarē Apvienotajā Karalistē. Tieši tagad, kad mēs attīstām jaunas prasmes un jaunas tehnoloģijas, mēs riskējam tās zaudēt tādēļ, ka trūkst skaidras ieguldījumu stratēģijas un tiešām skaidras prasmju attīstības stratēģijas tās ietvaros.

Tādēļ, kad mēs runājam par daudziem jautājumiem saistībā ar pārkvalificēšanos, prasmju attīstību un tamlīdzīgi, mums vajadzētu ņemt vērā tā saukto Taisnīgās pārejas programmu, ko izstrādājušas *ILO*, *ITUC* un *ANO*, jo prasmes, ko mēs piedāvājam šodien, sāk mainīties. Mums ir jāattīsta to cilvēku prasmes, kuriem vēl ir problēmas ar rakstītprasmi un rēķināšanas iemaņām, kā arī IT, bet mēs gribam attīstīt arī transversālās prasmes, kas arī minētas Komisijas dokumentā. Mums ir arī jāapsver, ko darīt ar nozarēm, kas ir atstātas novārtā prasmju attīstības ziņā, – piemēram, aprūpes sektorā šobrīd, – un reāli jā rūpējas par vienlīdzības nodrošināšanu šeit.

Gabriele Zimmer, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mani kolēģi no Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ar saviem ziņojumiem ir aizskāruši nobrāztu nervu un parādījuši, cik būtiska ir dalībvalstu un Eiropas Savienības kopīga rīcība, lai nodrošinātu, ka globālās ekonomikas un finanšu krīzes sekas neguļas uz tiem, kurus tā ir vissmagāk skārusi, proti, uz tiem, kas ieņem zemāko stāvokli sabiedrībā.

Tādēļ es esmu ārkārtīgi sarūgtināta par to, ka tā sauktā Nodarbinātības augstākā līmeņa sanāksme 7. maijā īstenībā ir tikai farss, un tam ir jābūt ārkārtīgi mulsinošam visiem mums, uz kuriem Eiropas Savienībā gulstas atbildība par to, ka šī augstākā līmeņa sanāksme notiek ar šādu nosaukumu. Manuprāt, tas skaidri parāda, ka pašreizējā politika joprojām neatspoguļo to, ka mēs varam cīnīties pret ekonomikas un finanšu krīzi tikai tad, ja vienlaikus mēs cīnāmies pret nabadzību, sociālo atstumtību, darba vietu zaudējumiem un visaptverošu dzīves līmeņa pazemināšanos.

Komisija nesen publicēja dramatiskus skaitļus par nodarbinātības attīstību un nodarbinātības situāciju Eiropas Savienībā un euro zonā. Šeit ir vajadzīga konsekventa rīcība! Tai ir beidzot jāaptur sabiedrisko pakalpojumu privatizācija – tādu drošības sistēmu privatizācija kā vecuma pensiju nodrošinājums. Es joprojām nesaprotu, kādēļ marta augstākā līmeņa sanāksmē Komisija un Padome vēl mudināja dalībvalstis tālāk privatizēt pensiju sistēmas un radīt pensiju fondus. Tas ir pilnīgi kaitīgi – tā rezultātā arvien vairāk cilvēku grimst nabadzībā, un tas saasina veco cilvēku nabadzības problēmu.

Mums ir vajadzīgas pret nabadzību vērstas sociālā nodrošinājuma sistēmas, mums ir vajadzīgs Eiropas sociālais pakts, ko jau ir pieprasījušas Eiropas arodbiedrības. Cīņai pret nabadzību ir jābūt patiesi cilvēcīgam veidam, kā sākt cīņu pret ekonomikas un finanšu krīzi visā pasaulē, un Eiropas Savienības pienākums ir to darīt.

Derek Roland Clark, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, ja globalizācija izraisa darba vietu skaita samazināšanos, samazināsies ienākumi, un Globalizācijas fondam nebūs naudas, ko tas varētu izdot. Necīnieties pret globalizāciju, pievienojieties tai, veicinot konkurenci ES, un mācieties, kā konkurēt pasaules tirgos.

Jūs vēlaties atjaunot sociālo programmu ar Darba laiku direktīvu, kurai ir divi mērķi. Pirmkārt, tika cerēts, ka tā nodrošinās papildu darbavietas, ierobežojot darba stundas, lai uzņēmumiem vajadzētu vairāk darbinieku, bet papildu darbinieki nozīmē papildu sociālo nodokļu maksas, tādēļ vienības izmaksas pieaug. Tad mazie uzņēmumi zaudē konkurētspēju un zaudē pasūtījumus, kas izraisa darba laika samazināšanu vai slēgšanu. Darba ņēmējiem tad nav darba vispār. Cik sociāli tas ir?

Otrkārt, tam vajadzēja nozīmēt vairāk laika kopā ar ģimeni, bet kāds no tā labums, ja alga tad ir nepietiekama? Ļaujiet indivīdiem izstrādāt savu glābšanas programmu. Daudzās valstīs ir minimālās algas struktūra, un es to atbalstu. Mēs nevēlamies redzēt, kā tiek izmantotas cilvēku sociālās kaites, bet ES tagad ir sagrāvusi pat to ar vienas savas iestādes, EKT, palīdzību, kuras nolēmumi *Laval* un citās lietās sagrāva dalībvalstu minimālās algas politiku. Cik sociāli ir atcelt dalībvalstu parlamentu centienus aizsargāt darba ņēmējus? Šie pasākumi nav nekas cits kā mēģinājums izveidot padomju tipa plānveida ekonomiku, un mēs visi zinām, cik labi tā darbojās.

Carl Lang (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, „klūdīties ir cilvēcīgi, iecirsties ir velnišķīgi”. Klausoties šīs dienas debates, es varu teikt tikai to, ka faktiski, neraugoties uz pašreizējās krīzes milzīgo ekonomisko, finansiālo, sociālo un demogrāfisko ietekmi, ne Eiropas iestādes, ne valstu un valdību vadītāji nav aptvēruši traģēdijas pilnos apmērus un tās sekas mums visiem.

Pirms minūtes es dzirdēju Padomes priekšsēdētāju sakām, ka bezdarbniekiem ir jāspēj uzlabot savas prasmes un ka mums ir vairāk jāmotivē cilvēki meklēt darbu. Vai tiešām jūs ticat, ka simti un tūkstoši krīzes bezdarba upuru ir šajā situācijā tādēļ, ka viņi nav piemēroti darbam? Tas viss ir gluži skaidri ideoloģiskas un doktrīnas izvēles auglis, tādas grupveida domāšanas rezultāts, kas izriet no brīvā tirgus un brīvās tirdzniecības ekonomikas teorijas.

Visbeidzot, Eiropas Savienība, kas veicina kapitāla, preču, pakalpojumu un personu brīvas aprites koncepciju, vēlētos globalizēt šo ekonomikas izvēli, šo doktrīnu; tomēr tas ir ekonomisks un sociāls kriminālnoziegums. Mums ir jāpanāk globāla starptautiska konkurence.

Ja mēs nespējam īstenot sociālās preferences politiku caur ekonomikas preferenci, sociālās drošības politiku caur ekonomikas drošību, ja mēs nespējam īstenot tirdzniecības aizsardzības politiku, tad labi, dāmas un kungi, mēs atdosim to, kas paliek pāri no mūsu lauksaimniekiem, mūsu amatniekiem un mūsu nozarēm, globalizācijas džungļu noteikumiem.

Šajā Parlamentā ir liberālie globālisti, sociālglobālisti un alternatīvie globālisti. Es esmu lepns, ka esmu starp antiglobālistiem – tiem, kas grib iegūt atpakaļ iekšējo tirgu, tiem, kas vēlas piemērot valstu un Kopienas preferences noteikumus, kā arī un valstu un Kopienas aizsardzības noteikumus, lai kalpotu mūsu cilvēkiem.

Elisabeth Morin (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es esmu gandarīta, ka varu šodien būt šeit, lai aizstāvētu Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda pārskatīšanu, jo es uzskatu, ka finanšu un ekonomikas krīzes un ar to saistītās sociālās krīzes dēļ, ar ko mēs saskaramies, ir svarīgi aizstāvēt darbavietas.

Ja mēs gribam aizstāvēt savu darba ņēmēju nākotni, mums, protams, ir jāpiedāvā viņiem profesionāla mobilitāte, lai viņi varētu labāk pielāgoties uzņēmējdarbības mainīgajām vajadzībām gan tagad, gan nākotnē. Ekonomikas atveseļošanās, nodarbinātības nākotne, mūsu valstu konkurētspēja – tas viss ir atkarīgs no darba ņēmēju prasmju attīstības, jo tie ir viņi, kas nosaka mūsu uzņēmējdarbības standartus.

Protams, pirmais solis, kas ir vajadzīgs cīņā pret sociālo atstumtību, ir integrācija darba tirgū. Mums ir jāveicina šis sociālais modelis un jāstrādā kopā, lai veicinātu šo „cilvēkkapitālu”. Visiem darba ņēmējiem ir tiesības uz darbu.

Mūsu politiskās efektivitātes mērs būs temps, ar kādu mēs darbosimies, lai nodrošinātu, ka mobilitāte, pielāgošanās spēja un iegūtās pieredzes derīgums nākotnē kļūst par stiprām svirām visiem vīriešiem un

sievietēm mūsu Eiropas valstīs, visiem vīriešiem un sievietēm, kas nodarbinātas mūsu uzņēmējdarbībā. Par to mēs rūpējamies, un tieši šīs lietas ir bijušas mūsu Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas darba uzmanības centrā.

Jean Louis Cottigny (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, es uzskatu, ka komisārs Špidla pamatoti ierosināja, lai mēs Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā pārskatītu šo Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (EGF), kas sāka darboties 2007. gada 1. janvārī.

Parlamentam būtu jāpieņem šis priekšlikums bez grozījumiem, jo tā mērķis ir paplašināt EGF darbības jomu uz ekonomikas un finanšu krīzes situācijām. Mūsu komitejas priekšsēdētājam bija taisnība, kad viņš ierosināja tekstu, ko Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā pieņēma ar lielu balsu vairākumu, lai paziņotu visām komitejām, jo īpaši Budžeta komitejai, ka ir svarīgi komunicēt ar dalībvalstīm, lai ikviens darba ņēmējs, ikviens arodbiedrības biedrs un ikviens sabiedrības loceklis tiktu informēts par šī Eiropas fonda esamību viņa paša valodā.

Pateicoties šim dialogam, un tādēļ, ka Nodarbinātības komiteja ar lielu balsu vairākumu noraidīja visus grozījumus, mēs varam būt lepni par sevi, tādēļ, ka: ir līdzfinansējums 65 % no ES un 35 % no dalībvalstīm; likvidēto darbavieta skaits, kas nepieciešams, lai saņemtu atbalstu no Eiropas fonda, ir samazināts līdz 500; samazināto štata vietu skaits tiek uzskaitīts no uzņēmuma štatu samazināšanas programmas paziņojuma; Eiropas fonda intervence ekonomikas krīzes seku dēļ; ārkārtas pasākumi, kas labvēlīgāki Fonda piemērošanai un kas turpināsies līdz 2011. gada beigām, un, visbeidzot, 24 mēnešu periods EGF īstenošanai.

Mūsu komitejai bija taisnība, bet mums ir jāiet tālāk. Es lūgtu visas dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka visi darba ņēmēji, kuri ir grūtībās, varētu gūt labumu no šiem noteikumiem, cik drīz vien iespējams. Es lūgtu komisāru Špidla, lai šis grozījums tiktu pieņemts no 2009. gada 1. maija ar noteikumu, ka rīt mums ir liels vairākums, kas nepieciešams, lai pieņemtu šo priekšlikumu pirmajā lasījumā. Uzliksim kroni mūsu sasaukumam, pieņemot šo grozījumu Eiropas fondam, kas ļaus mums palīdzēt darba ņēmējiem, kuri cīnās.

Ko vēlas no darba atlaists darba ņēmējs? Viņš vēlas zināt, kāda būs viņa dzīve mēneša beigās. Viņš vēlas zināt, ko viņš darīs ar savu dzīvi rīt. Viņš vēlas zināt, vai viņš varēs izmantot iepriekšējā darbā apgūtās zināšanas. Pārdomāt to, ka viņam varētu būt vajadzīga papildu apmācība, lai gūtu panākumus nākotnē.

Tādēļ šī sasaukuma beigās es vērsos pie visiem Nodarbinātības komitejas locekļiem, neatkarīgi no tā, kurā pusē viņi sēž: lūdzu, nodrošiniet, lai šis dokuments tiek pieņemts nekavējoties.

SĒDI VADA: L. MORGANTINI

Priekšsēdētāja vietniece

Elizabeth Lynne (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, kā ēnu referente par aktīvās integrācijas ziņojumu es pievērsīšu uzmanību galvenokārt šim ziņojumam. Es vēlētos apsveikt Jean Lambert, referenti par šo ziņojumu. Viņa ir sagatavojusi lielisku ziņojumu. Es esmu iepriecināta, ka lielākā daļa grozījumu komitejā tika pieņemti, jo īpaši tie, kas attiecas uz diskriminācijas aizliegumu. Kā jūs zināt, tas ir kaut kas dārgs manai sirdij.

Cilvēki tiek izslēgti no darba tirgus daudzu iemeslu dēļ, bet man šķiet absolūti neiedomājami, ka tas joprojām notiek invaliditātes, vecuma, reliģijas vai ticības vai arī seksuālās orientācijas dēļ – par spīti 2000. gada Nodarbinātības direktīvai. Problēma ir tā, ka direktīva nav pienācīgi ieviesta visās dalībvalstīs, un mums ir jābūt vēl modrākiem, lai panāktu, ka mēs to uzraugām pareizi.

Es esmu arī gandarīta, ka tika pieņemts mans grozījums par obligāto pensionēšanās vecumu. Man vienmēr ir šķitis nepareizi, ka tad, kad cilvēks sasniedz noteiktu vecumu, viņš tiek izsviests mēslainē. Tomēr pat tad, ja cilvēki netiek izslēgti no darba, bet nevar dabūt darbu tādēļ, ka viņi nevar iegūt vajadzīgo piekļuvi, tas arī noved pie atstumtības. Tādēļ es esmu priecīga, ka komiteja pieņēma arī manu grozījumu, kas atzinīgi vērtē jaunu visaptverošu pretdiskriminācijas direktīvu.

Man žēl, tomēr, ka PPE-DE grupa ir iesniegusi alternatīvu rezolūciju. Es uzskatu, ka tas ir darīts galvenokārt tādēļ, lai izslēgtu jebkādu atsauci uz jauno direktīvu pret diskrimināciju, jo es zinu, ka viņu lielākā daļa ir pret to. Man šķiet uzjautriņoši, ka kāds vēlētos liegt cilvēkiem viņu pamattiesības ES līmenī tikai viņu vecuma, invaliditātes, reliģijas vai ticības un seksuālās orientācijas dēļ.

Citas jomas, kurām es pievērsos, bija ekonomiskās migrācijas jaukšana ar patvēruma meklēšanu un ekonomiskās migrācijas un patvēruma meklēšanas jaukšana ar nelegālo imigrāciju – visas atšķirīgas, atsevišķas

lietas, kas jāskata atšķirīgi. Es uzskatu, piemēram, ka patvēruma meklētājiem būtu jāatļauj strādāt, kamēr viņi gaida uz patvēruma pieteikuma izskatīšanu. Tad viņiem nebūtu jāpalaucas tikai uz pabalstiem. Mums arī jādara vairāk, lai integrētu cilvēkus ar garīgās veselības problēmām un tos, kuriem ir alkohola un narkotiku problēmas.

Visbeidzot, ātrs skatiens uz Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu. Man ir prieks, ka mēs ātri panācām secinājumus par to. Ir svarīgi, ka šī fonda pilnvaras ir paplašinātas, lai iekļautu darba ņēmējus, kas zaudējuši darbu ne tikai globalizācijas, bet arī ekonomikas lejupslīdes dēļ, un ka nepieciešamo atlaišanas gadījumu skaits ir samazināts no 1 000 līdz 500. Tas ir ārkārtīgi svarīgi cilvēkiem manā rietumu Midlendas vēlēšanu apgabalā, kā arī citur Apvienotajā Karalistē.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, 16 % eiropiešu ir uz nabadzības riska robežas. Krīze izraisa daudzas grupveida atlaišanas. Darba trūkums ir galvenais dziļas nabadzības cēlonis. Nabadzība veicina sociālo atstumtību un ierobežo piekļuvi izglītībai un veselības aprūpei. Par spīti ekonomikas krīzei mēs vēlamies saglabāt Eiropas sociālos modeļus, kas veicina sociālo kohēziju un solidaritāti, un tas ietver nabadzības izskaušanu. Ekonomiska neatkarība garantē cieņu. Tādēļ ir tik svarīgi aizsargāt darbavietas un ienākumus, kā arī uzlabot profesionālās kvalifikācijas, kas paaugstina mobilitāti darba tirgū.

Viena lieta, kas ļauj mums sajust, ka mēs reāli pārvaldām savas dzīves, ir iespēja piedalīties lēmumu pieņemšanā. Tādēļ ir būtiski ievērot sociālo partneru viedokļus, sociālā dialoga procesu, grupu nolīgumus un sociālos risinājumus. Mums ir jāstrādā kopā, lai nodrošinātu tādus apstākļus, kas ļauj cilvēkiem nopelnīt pietiekami daudz, lai piedalītos sabiedrības dzīvē un atbalstītu savas ģimenes jo īpaši tad, ja tajās ir daudz bērnu. Mums ir arī jāizskauž diskriminācija darba tirgū, sevišķi tad, ja tā ietekmē invalīdus. Tas, ka krīzes laikā tiek izmantoti tikai 3 % Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda līdzekļu, ir apsūdzība politiķiem. Es apsveicu referentus.

Sepp Kusstatscher (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Lisabonas stratēģija sagādāja Eiropas māju, kas celta uz trim pilāriem: ekonomikas, sociālā un vides pilāra. Mēs esam bieži kritizējuši to, ka ekonomikas pilārs ir pārāk augstu novērtēts salīdzinājumā ar pārējiem diviem. Sociālā programma ir ievērojami pastiprinājusi sociālo pilāru. Tādēļ mēs esam pateicīgi referentam *Silva Peneda* kungam un vairākumam Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā.

Tagad mums ir dokuments, kas ir ievērojami labāks nekā Komisijas sākotnējais vājs priekšlikums. Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā mēs, Zaļie, iesniedzām vairāk nekā 40 priekšlikumu grozījumiem un tādējādi veicinājam galveno sociālpolitisko apgalvojumu konkrētāku uzlabojumu. Sociālā politika ietver vairāk! Tai ir jāietver ne tikai dažas vispārīgas prasības pēc papildu darbavietām. Ir vajadzīga taisnīgāka labumu sadale, pašizlīdzīga cīņa pret nabadzību, efektīva dzimumu līdztiesība, sociālā integrācija atstumtības vietā, starptautiska solidaritāte, pārstrukturēšana, pamattiesību un cilvēktiesību ievērošana – arī attiecībā uz imigrantiem –, rūpes par veselību un vidi, lai varētu uzlabot darba un dzīves apstākļus, un, visbeidzot, ir jābūt skaidrām ES direktīvām, ko nevar graut Eiropas Kopienu Tiesa.

Šajā ziņojumā tagad ir daudzas lietas, ko Parlaments izskatīs nobeiguma plenārsēdē. Mēs varam tikai cerēt, ka Padome un Komisija arī uztvers šīs prasības nopietni. Tikai tā var izveidot sociālu un stingri vienotu Eiropu, tādu Eiropu, ko ES pilsoņi gaida un laimīgi pieņems.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es koncentrēšos uz Globalizācijas pielāgošanās fondu. Mūsu diskusija par šo fondu notiek ārkārtīgi stipras un dramatiskas ekonomikas un sociālās krīzes laikā, kā to jau ir minējuši citi deputāti. Lai gan tā ir laba doma – izmantot fondu tiešāk kā pasākumu daļu, lai mīkstinātu bezdarba triecienu, kā mēs sakām, mums ir vajadzīga dziļāka diskusija par tā lomu un to instrumentu kontekstu, kas nepieciešami krīzes problēmu risināšanai.

Pirmkārt, mums ir jānodrošina, lai ārkārtas stāvoklis neizplatās, un tādēļ ir jāizskaidro, ka ikvienam, kas saņem valsts naudu no Eiropas, ir pienākums neatlaist darba ņēmējus. Tālāk mums ir vajadzīgi Eiropas krīzes intervences pasākumi, lai vadītu strukturālās izvēles šajos īpašajos apstākļos automobiļu nozarē; tas attiecas uz Itāliju un mūsu attiecībām ar ASV un Vāciju. Otrkārt, mums ir vajadzīga rūpniecības un vides politika, bet arī kohēzijas politika, kas izbeigtu dempingu Eiropā.

Treškārt, resursi ir šausmīgi nepietiekami jo īpaši salīdzinājumā ar tiem, ko izmanto, piemēram, ASV valdība. Buferi nav risinājums: mums ir vajadzīga radikāla politikas maiņa.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Priekšsēdētājas kundze, es atzinīgi vērtēju pārmaiņas Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondā. Lai gan ir uzlabojums tā likvidēto štata vietu skaita samazināšana, kas nepieciešams

fonda izmantošanai, no 1 000 līdz 500, lielais skaits joprojām diskriminē mazās valstis un darba ņēmējus, kuri zaudējuši darbu mazākā skaitā.

Manos vēlēšanu apgabalos darba ņēmēji, kuri zaudēja darbu divu lielu uzņēmumu – *Waterford Crystal* un *Dell* – slēgšanas dēļ, bija tiesīgi saņemt atbalstu. Tas ir ļoti labi, un es aicinu Īrijas valdību viņu vārdā nekavējoties pieprasīt finansējumu. Tomēr citi tūkstoši ir zaudējuši darbu globālo ekonomikas apstākļu dēļ, un nav taisnīgi, ka viņi tiek diskvalificēti tikai tādēļ, ka viņi nestrādā lielajos daudznacionālajos uzņēmumos, bet gan mazajos un vidējos uzņēmumos.

Es ierosinu padarīt šo shēmu taisnīgāku vai nu, atceļot skaitlisko kritēriju par 500 darbavietām, vai vērtējot darba zaudējumus pēc kategorijām vai teritorijām, nevis pēc uzņēmumiem. Tādējādi mēs varētu paplašināt šo finansējumu 500 darba ņēmējiem, kas zaudējuši darbu, piemēram, lauksaimniecībā, pārtikas ražošanā vai IT, vai kādā īpašā teritorijā, piemēram, Tiperārijā, Voterfordā, Limerikā, Korkā vai Kerijā.

Papildu šķērslis darba ņēmējiem, kas mēģina piekļūt Globalizācijas fondam, ir tas, ka fonds ir pieejams darba ņēmējiem tikai tad, ja viņu valdība ir gatava pieteikties uz to un maksāt savas valsts daļu. Kas notiek ar darba ņēmējiem, ja valdība nepiesakās? Te es domāju par to, ka Īrijas valdība līdz šim vēl nav pieteikusies uz fonda atbalstu.

Tieši tās valstis, kuru ekonomiku vissmagāk ir skārusi krīze un kurām ir visaugstākais bezdarba līmenis, var but to skaitā, kas vismazāk var atļauties maksāt nepieciešamo ieguldījumu, lai palīdzētu saviem darba ņēmējiem, un tieši šīm valstīm pabalsts ir visvairāk vajadzīgs.

Juan Andrés Naranjo Escobar (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es runāšu par atjaunināto sociālo programmu. Ļaujiet man sākt ar sirsnīgu pateicību referentam *Silva Peneda* kungam par viņa darbu; ņemot vērā viņa ieguldījumu šajā Parlamentā sociālās politikas un nodarbinātības jomā, es domāju, ka mēs varam runāt par „*Silva Peneda* mantojumu”.

Priekšsēdētājas kundze, mūsu sabiedrībās ir iesakņojusies neuzticība un bailes: pieaug bezdarbs, un manā valstī tas notiek dramatiskā veidā. Mums ir jāpavērš šī situācija atpakaļ, un sociālajai programmai ir jāpalīdz to panākt. Ekonomikas progress un sociālais progress nav divi atsevišķi ceļi; gluži otrādi: ja mēs vēlamies stimulēt izaugsmi un radīt vairāk un labākas kvalitātes darbavietas, mums ir vajadzīga sociālā programma, un tā ir jāīsteno, sākot ar visu, kas iedvesmo vislielāko vienprātību.

Mēs nedrīkstam zaudēt laiku, mums nav jānostiprinās aizsardzības pozīcijās, bet jāiet tālāk par vietējām īslaicīgām interesēm un jādomā par nākamajām paaudzēm. Sociālai Eiropai ir jābūt teritorijai, kas mūs vieno, nevis šķel, jo mēs runājam par kopējām Eiropas interesēm. Sociālā programma nav nodalāma no atjaunotās Lisabonas stratēģijas, jo ekonomikas ieguvumi atbalsta sociālos ieguvumus un sociālie ieguvumi savukārt veicina ekonomikas panākumus.

Nākamajos gados Eiropa saskarsies ar stagnācijas periodu un pakāpenisku tās sabiedrības novecošanos. Mēs nevaram slēpt galvas smiltīs, mums ir jāmodernizē mūsu sociālais modelis tieši tādēļ, lai to uzlabotu, padarītu taisnīgāku un ilgtspējīgāku. Priekšsēdētājas kundze, pašreizējās strukturālās nepilnības ir smaga nasta, kas mums traucē virzīties uz priekšu. Mums ir jāatbrīvojas no šīs nastas un jāīsteno sociālā programma.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Eiropas Savienību jau sen apbrīno par tās sociālo modeli. Tomēr pēdējos gados mēs novērojam tiesību uz darbu un sociālo tiesību apdraudējumu. Valsts, kurā būtu visi ES trūcīgie cilvēki, iedzīvotāju skaita ziņā būtu salīdzināma ar Vāciju.

Rodas jaunas sociālas parādības. Pēc pēdējās paplašināšanās šķiet, ka sociālā Eiropa attīstās ar diviem ātrumiem, un tie abi samazinās. Reaģējot uz to, Komisija ir izvirzījusi mērēnu sociālo programmu. Šobrīd finanšu krīzei ir ļauta vaļā ar tādu ekonomisko ietekmi, kas nebūt nav mērena, un pieaug riskam pakļauto cilvēku stāvokļa pasliktināšanās draudi.

Šādos apstākļos ir jāpiemēro viens galvenais princips: sociālajām tiesībām un mērķiem ir prioritāte pār ekonomiskajām brīvībām jebkura konflikta gadījumā. Mums ir jādod pretspars senajai tradīcijai, kas nosaka, ka karus un krīzes izraisa bagātie, bet par tiem maksā nabagie. Noraidīsim dažu cilvēku loloto ideju, ka peļņu sadala privāti, bet zaudējumus sedz visa sabiedrība.

Mums ir vajadzīga Eiropas solidaritātes un kohēzijas politika, ko atbalsta ar īpašiem juridiskiem, fiskāliem un finanšu pasākumiem. Tomēr, lai to panāktu, ir vajadzīga politiska griba, un šī griba izpaužas šādos pamatjēdzienos: aktīva integrācija, darbavietas, saprātīga darba sadale, izglītība, vienāda attieksme un samaksa,

kā arī ilgtspējīga, zaļa attīstība. Nolīguma par sociālo progresu un nodarbinātību parakstīšana un īstenošana būtu šīs politiskās gribas pierādījums. Mēs nevaram to sagaidīt!

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, vai es drīkstu sākt ar pateicību prezidentūrai par viņu ievada komentāriem – komentāriem, kas bija tālredzīgi, līdzsvaroti un prātīgi, – šos īpašības vārdus mēs arvien biežāk lietojam saistībā ar Čehijas prezidentūru.

Vai es drīkstu pateikties arī priekšsēdētājam Barroso par viņa piezīmēm jo īpaši, lai atgādinātu mums par darbavietu svarīgumu un sevišķi par vajadzību koncentrēt uzmanību uz tiem nelaimīgajiem cilvēkiem, kuriem vēl nav darba.

Visbeidzot, viņi abi gluži pareizi atsaucās uz visu trīs referentu teicamo darbu, bet es vēlētos izcelt viņu atsauci uz *Silva Peneda* kunga ziņojumu, jo viņi to raksturoja kā „ambiciozu un tālejošu”. Tāds tas ir, un tādām tam jābūt šī īpašā temata svarīguma dēļ.

Silva Peneda kungs izvirzīja dažādas prioritātes tam, kas mums jādara. Vai es drīkstu pievienot dažas lietas, ko ideālā gadījumā mums nevajadzētu darīt. Mums ir īpaši jāizvairās no divām lietām: viena ir pārmērīgi stingrs darba tirgus, kas paralizē iespējas, veicina bezdarbu un vienkārši iedrošina ēnu ekonomiku. Mēs to šobrīd īpaši izjūtam Spānijā, un mums ir jāmacās no sociālistu neveiksmēm šajā valstī.

Otrkārt, mums ir jāizvairās no pārmērīgas uzmanības to cilvēku aizsardzībai, kuri joprojām strādā, uz to rēķina, kas meklē darbu, un uz darba devēju rēķina, kuri cenšas to piedāvāt. Tās ir grupas, kurām tiešām ir vajadzīga mūsu palīdzība.

Visbeidzot, vai es varu sacīt, ka mums visiem noteikti ir atšķirīgi uzskati dažādās šī Parlamenta pusēs, bet viena lieta mums ir kopēja – mums visiem rūp šie jautājumi, un tādēļ mēs pārtērējam uzstāšanās laiku.

Es esmu gandarīts, ka mums ir šīs būtiskās debates. Es personīgi esmu gandarīts, ka mana pēdējā runa koordinatora statusā, mana pēdējā runa šajā plenārsēdē ir par šādu svarīgu jautājumu. Vai es varu novēlēt visu labu visiem tiem kolēģiem, kuri atdod katru laba vēlējumu, un vai varu īpaši izdalīt *Stephen Hughes*. Kādreiz, *Stephen*, jums pietrūks manis, un man noteikti pietrūks jūs, bet pat tad, kad es nebūšu šeit, es jūs novērošu!

Priekšsēdētāja. – Mums tiešām pietrūks jūs, un mēs domāsim par jums.

Proinsias De Rossa (PSE) – Priekšsēdētājas kundze, protams, viņš arī ietekmēs mūs!

Tas nepareģo neko labu, ka dažas dalībvalstis nevēlas Nodarbinātības augstākā līmeņa sanāksmi šajā ceturtdienā. Tas nepareģo neko labu arī sociālās tirgus ekonomikas turpmākai attīstībai, ka dalībvalstu mazākums bloķēja kompromisu par pārskatītu Darba laiku direktīvu pagājušajā nedēļā. Lai Eiropas atbalsts sociālajai tirgus ekonomikai būtu reāls, mums ir jāintegrē vienā paketē ekonomikas, sociālā un vides politika kā vienlīdzīgi elementi.

Daudzējādā krīze, ar kuru mēs saskaramies tieši tagad, nav atrisināma, vienkārši nostiprinot bankas ar nodokļu maksātāju ietaupījumu lielām summām un izslēdzot mūsu pilsoņu kā sociālu būtņu vajadzības. Ir jāiet tālāk par atklātās koordinācijas metodi, lai koordinētu pensiju, nodarbinātības, izglītības, veselības un tiešām arī aprūpes pakalpojumu politikas jomas.

Tomēr dažas no mūsu dalībvalstīm acīmredzot nav spējīgas domāt ārpus ekonomikas ietvariem, kuros sociālā un vides politika tiek uzskatīta par dārgu greztnību, kas uzliekama kā ierobežojums tirgum. Tas ir steidzami jāmaina, ja mēs gribam nodrošināt progresu virzībā uz mūsu mērķi – labāku sabiedrību.

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas sociālos modeļus sagaida lieli pārbaudījumi. Jo sevišķi pašreizējās finanšu krīzes apstākļos Eiropas līmeņa pasākumi ir jākoordinē. Tādēļ es vēlētos arī silti pateikties referentiem par viņu teicamo darbu.

Mums ir ne tikai jāveic tūlītēji pasākumi, lai regulētu finanšu tirgu, mums ir arī jākoordinē sociālpolitiskie pasākumi un jārada sociāla sistēma. Te mums ir jāatceras dalībvalstu pilnvaras. Es esmu par prioritātes piešķiršanu nodarbinātības radīšanai un palielināšanai šajā krīzes laikā un arī par elastdrošības principa īstenošanas veicināšanu. Tomēr es atsakos pieņemt prasību par minimālo algu ieviešanu visās dalībvalstīs, kā tas prasīts *Silva Peneda* kunga ziņojuma 14. punktā, lai gan citādi es vēlētos pateikties viņam par darbu. Šī prasība attiecībā uz lēmumu, kas ir jāatstāj tikai dalībvalstu kompetencē, pārkāpj subsidiaritātes principu.

Darba tirgus noteikumi un sistēmas dažādās dalībvalstīs ir stipri atšķirīgas. Manuprāt, ikvienam cilvēkam ir jāgarantē pietiekami ienākumi, lai nodrošinātu cilvēka cienīgu dzīvi. To var panākt, garantējot minimālo ienākumu ar valsts papildu sociālo pabalstu palīdzību. Kādam līmenim būtu jāpiesaista minimālā alga? Varbūt Rumānijas līmenim? Tur tā ir aptuveni EUR 72 mēnesī.

Es īpaši atbalstu domu, ka mums ir jānodrošina pamata ienākumi ikvienam, bet atkal es atsaucos uz dalībvalstu pilnvarām noteikt piemērotas robežas. Es paziņoju, ka esmu par sociālu Eiropu. Eiropai ir jārada sociāla sistēma, bet vienlaikus ir jāņem vērā dalībvalstu pilnvaras.

Stephen Hughes (PSE). Priekšsēdētājas kundze, sākotnēji mums tika solīta pilnskanīga nodarbinātības augstākā līmeņa sanāksme šajā nedēļā, bet tā vietā tagad mums ir pusi dienas ilga trijotnes sanāksme. Kādu drausmīgu vēstījumu tas sūta Eiropas pilsoņiem, kuri satraucošā tempā papildina bezdarbnieku rindas! Kādu negatīvu vēstījumu tas sūta vēl daudziem citiem, kuriem draud darba zaudēšana! Prognozes rāda, ka līdz 2010. gadam ES varētu būt līdz 27 miljoniem bezdarbnieku, un es baidos, ka var būt vēl sliktāk. Es ļoti ceru, ka jūnija augstākā līmeņa sanāksme veltīs vismaz vienu veselu dienu, lai noskaidrotu, kā mēs reaģējam uz šo problēmu.

Tā vietā, kad aizbildināmies, ka atbilde ir rodama tikai valstu līmenī, mums ir vajadzīga stingra, saskaņota Eiropas mēroga reakcija, kas koordinē darbības Eiropas, valstu un reģionālā līmenī. Mums ir vajadzīga steidzama rīcība, lai saglabātu dzīvotspējīgas darbavietas, kur vien tas iespējams. Atlaišanām ir jābūt pēdējam līdzeklim: tā vietā būtu jāizmanto saprātīga darba dalīšana un pārkvalifikācija. Mums ir jāveic ieguldījumi, lai radītu viedas zaļās darbavietas uz zināšanām balstītā zema oglekļa satura ekonomikā. Mums ir jāveic ieguldījumi, lai dotu darba ņēmējiem prasmes strādāt šajā jaunajā ekonomikā. Mums ir vajadzīga stipra, aktīva darba tirgus politika, lai ātri integrētu atpakaļ atlaistos darba ņēmējus, un mums ir vajadzīga stipras un dzīvotspējīgas sociālās aizsardzības sistēmas, lai atbalstītu tos, kuri ir kļuvuši par bezdarbniekiem ne savas vainas dēļ.

Tas ir vairāk kā pietiekami, lai piepildītu veselu dienu jūnija augstākā līmeņa sanāksmē. Šī pusi dienas ilgā trijotnes sanāksme ir emocionāla reakcija.

Un visbeidzot, *Philip*, man jūs pietrūks – nedaudz kā zobu sāpju!

(Smieklī)

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētājas kundze, kopā ar finanšu tirgu sabrukumu bezdarba pieaugums ir viena no divām galvenajām problēmām, kas rodas no pašreizējās ekonomikas krīzes. Es esmu cieši pārliecināts, ka, ja Eiropas Savienība grib apturēt šo pieaugumu, tai ir jāizvairās no jebkāda protekcionisma. Es arī uzskatu par izšķirošu individuālo pasākumu koordināciju Eiropas Savienībā. Ir vajadzīgi pasākumi to cilvēku motivācijai, kas kļuvuši par bezdarbniekiem, jaunu darbavietu meklēšanai. Šajā kontekstā man ir pozitīva attieksme pret priekšlikumu, lai cilvēki, kuri ir zaudējuši darbu pašreizējās ekonomikas krīzes rezultātā, varētu ātri iegūt līdzekļus no Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda. Jautājums tomēr paliek, vai mēs neejam pārāk tālu ar Globalizācijas fonda noteikumu grozījumiem. Manuprāt, ierosinātais 75 % līdzfinansējuma līmenis ir pārāk augsts. Te ir vajadzīga dalībvalstu sadarbība, un neaizmirsīsim par vajadzību vienkāršot fonda administrēšanu.

Dāmas un kungi, mēs noteikti piekrītam, ka nodarbinātības saglabāšana un jaunu darbavietu radīšana finanšu un ekonomikas krīzes laikā ir viens no Eiropas Savienības galvenajiem uzdevumiem. Šajā kontekstā nākamajai augstākā līmeņa sanāksmei par nodarbinātību ir skaidri jāizveido kopēja sistēma un īpaši priekšlikumi, kā arī jānovēd līdz galam diskusijas par Globalizācijas fonda pārmaiņām.

Jan Cremers (PSE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, kad Komisijas sociālo programmu pirmo reizi apsprieda pagājušajā gadā, es sacīju, ka, manuprāt, programmai trūkst ambīciju, tā ir pārāk maza, pārāk vēlu. Es vēlētos pateikties *Silva Peneda* kungam par viņa sadarbību pēdējā laikā. Es domāju, ka viņa ziņojums parāda, ka jebkurā gadījumā Eiropas Parlaments vēlas redzēt krietni vairāk ambīciju šajā jomā.

Sākumā, kad radās Eiropas Savienības ideja, bija skaidrs, ka mēs gribam pamatot mūsu sociālo politiku uz tādu tiesisko regulējumu, kāds bija gandrīz visās dalībvalstīs, proti, saprātīgām darba tiesībām, lai garantētu, ka neviens nepaliek malā, un kolektīvām sarunām, lai garantētu darba ņēmēju pozīcijas darba tirgū.

Tagad mums ir vajadzējis pievienot tam sociālo aizsardzību mūsu sabiedrības neaizsargātajām grupām. Neraugoties uz izaugsmi Eiropā, mēs esam pieredzējuši jaunu parādību: trūcīgus darba ņēmējus. Es gribētu pateikties *Silva Peneda* kungam arī par šī jautājuma ietveršanu savā ziņojumā.

David Casa (PPE-DE). – (MT) Man ir bijis tas gods strādāt divās jomās, ko mēs esam apsprieduši. Es gribētu silti pateikties referentiem un visiem tiem, kas iesaistījās un palīdzēja mums sasniegt to stāvokli, kurā mēs šobrīd esam. Mums ir vispirms jāaizsargā tie darba ņēmēji, kuri diemžēl tika atlaisti krīzes rezultātā, un es uzskatu, ka tagad ir vieglāk palīdzēt šiem cilvēkiem atgriezties darba tirgū.

Šovakar mēs arī vienojāmies darīt visu iespējamo, lai radītu vairāk darbavietu Eiropā. Mēs varam radīt vairāk darbavietu nevis tā, kā vēlas Sociāldemokrātu grupa, ierobežojot virsstundu darbu darba ņēmējiem. Gluži pretēji, mēs vēlamies, lai darba ņēmēji to izlemj paši. Mēs kā politiķi nevaram diktēt virsstundu daudzumu, ko kāds var strādāt. Šī lēmuma pieņemšana ir jāatstāj darba ņēmējiem. Tādēļ jā, piekrītot komisāra *Almunia* apgalvojumam, ka tad mēs saskarsimies ar nodarbinātības krīzi euro zonā, mums ir jādara viss, kas mūsu spēkos, lai radītu vairāk darbavietu un labākas darbavietas visiem Eiropas darba ņēmējiem.

Colm Burke (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es ļoti atzinīgi vērtēju to kritēriju pārskatīšanu, kas pārvalda Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu. Mēs tagad esam dziļas ekonomikas krīzes laikā, dziļākās kopš Otrā pasaules kara beigām. Tādēļ mums ir vajadzīgi novatoriski risinājumi, lai tiktu galā ar milzīgajām ekonomikas problēmām, ar kurām saskaramies.

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds ir viens šāds piemērs. Es biju pirmais šī Parlamenta deputāts no Īrijas, kas parādīja iespējas izmantot šos līdzekļus nesenojā nodarbinātības krīzē Limerikā, Voterfordā un Trallī, trīs svarīgās vietās manā vēlēšanu apgabalā. Tādēļ es atzinīgi vērtēju referentu darbu, lai padarītu pieteikšanās kritērijus elastīgākus ekonomikas krīzes apstākļos. Īpaši jāatzīmē jaunā finansējuma proporcija starp Komisiju un dalībvalstīm, kā arī pagaidu pazeminājums bezdarbnieku skaita sliekšnim no 1 000 līdz 500.

Es uzskatu, ka šīs reformas raidīs skaidru signālu no Eiropas centra tiem, kuri ir pietiekami nelaimīgi, lai tiktu svaidīti ekonomikas krīzes vētrās, ka viņiem ir pieejama palīdzība, lai paši pārkvalificētos un paaugstinātu prasmes ceļā uz nākotnes labklājību.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Es arī atbalstu Globalizācijas fonda reorganizāciju. Manā valstī, Igaunijā, šo fondu neizmanto, un kad es jautāju kādēļ, man sacīja, ka noteikumi ir pārāk stingri un ka robeža, kas līdz šim bija 1000 cilvēku, padara to neiespējamu. Mums nav tāda lieluma uzņēmumu, bet mazākie jau ir tiešām bankrotējuši. Robežas pazemināšana līdz 500 tādējādi dos arī Igaunijai, kur bezdarba līmenis jau ir ļoti augsts, iespējas, un pieprasītā finansējuma daļas maiņa arī būtu ļoti labvēlīga. Tādēļ es vēlreiz atzinīgi vērtēju pārmaiņas, kas izdarītas attiecībā uz šo fondu.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE). – (RO) Es arī vēlētos atzinīgi vērtēt kā īpaši lietderīgus – un es to apstiprināšu ar savu balsi – priekšlikumus Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda pārveidošanai par efektīvu instrumentu cīņai pret vissāpīgāko ekonomikas krīzes ietekmi, proti, darbavietu zaudējumiem.

Nebija pareizi, ka fondu līdz šim varēja izmantot tikai situācijās, kurās darbavietas tika zaudētas uzņēmumu pārvietošanas dēļ, kas attīstījās valstīs ir regulāri sastopams scenārijs. Ierosinātie grozījumi ļaus mazāk attīstītām dalībvalstīm, starp kurām ir Rumānija, izmantot šo fondu.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētājas kundze, vispirms ļaujiet man izteikt pateicību par lietderīgajām debatēm šeit. Es domāju, ka debātes bija ļoti svarīgas un konstruktīvas tieši attiecībā uz izskatāmo jautājumu ieguvumiem. Es domāju, ka gūstam labumu vienkārši no tā, ka šīs debātes ir ļoti savlaicīgas, tieši pirms sanāksmes, kas notiks ceturtdien Prāgā.

Tādēļ atļaujiet man pateikties jums visiem par jūsu ieguldījumiem. Es domāju, ka nekas nav izlaists vai aizmirsts. Es domāju, ka šīs debātes veicinās augstākā līmeņa sanāksmes rezultātus tādā pašā mērā kā viss sagatavošanas darbs, ko mēs veicām kopā ar Komisiju un kas īstenojās kā trīs svarīgi semināri Stokholmā, Madridē un Prāgā.

Tiem, kas runāja par sanāksmes lielumu vai tvērumu: jā, sākotnēji mēs bijām iecerējuši lielāku augstākā līmeņa sanāksmi, bet mums ir jāapzinās vispārējā situācija nodarbinātības jomā. Tā ir joma, kura valstu kompetences ir ļoti svarīgas, un Kopienas ieguldījums nav vienīgais instruments, kas ir mūsu rīcībā. Es to sacīju ievadvārdos, kuros es izklāstīju dažas mūsu cerības šīs nedēļas augstākā līmeņa sanāksmei. Mēs nevaram izlaist no redzeslauka to, ka neatkarīgi no Eiropas nodarbinātības stratēģijas nodarbinātības politika būtībā paliek dalībvalstu kompetence.

Tās stratēģijas, kas ir spēkā kopš 1997. gada, būtisks elements ir savstarpējas mācīšanās nozīme, meklējot risinājumus kopējām problēmām nodarbinātības jomā. Šī pieeja paliek izšķiroša arī tagad, kad mēs saskaramies

ar vienu no pēdējā laika sliktākajām ekonomikas krīzēm, kurai ir arī sava nozīme šīs nedēļas augstākā līmeņa sanāksmē.

Taču papildus pasākumiem, kas veikti valstu līmenī, Savienībai pašai ir sava nozīme, un šajā kontekstā ir pilnībā jāizmanto pieejamie finanšu instrumenti, arī Eiropas Sociālais fonds un Eiropas Globalizācijas fonds, kas šobrīd atrodas grozīšanas procesā, protams, ar Parlamenta piekrišanu, lai paplašinātu tā darbības jomu, ietverot darbavietu zaudējumus pašreizējās krīzes dēļ.

Tieši to mēs gribam panākt, un es domāju, ka mums ir pamats ticēt, ka Prāgas sanāksmes rezultāts, klātesot Komisijai, prezidentūrai, nākamajām prezidentūrām un sociālajiem partneriem, būs ieteikumu un priekšlikumu veidā. Tad mums atkal būs iespēja tikties kā 27 partneriem Eiropadomē jūnijā, lai pieņemtu lēmumus.

Tādēļ mēs ceram, ka ar Eiropas sociālo partneru palīdzību un uz sagatavošanās darba pamata šo trīs semināru veidā, kā arī uz šo debašu pamata, Eiropas Nodarbinātības augstākā līmeņa sanāksme gūs panākumus, nosakot turpmākos soļus, ko var pieņemt steidzamības kārtā, lai reaģētu uz nopietno situāciju, ar ko pašlaik saskaras mūsu pilsoņi, un palīdzētu mums radīt Savienību, kas būs stiprāka un konkurētspējīgāka nākotnē.

Vladimír Špidla, *Komisijas loceklis*. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, manū piecu darba gadu laikā Komisijā man ir bijušas daudzas iespējas tikties ar referentiem, un tādēļ viņu ziņojumu kvalitāte manī neizraisa pārsteigumu. Ir skaidrs, ka mēs tiekamies laikā, kad Eiropa un visa pasaule saskaras ar krīzi. Šo krīzi bieži salīdzina ar 1930. gadu krīzi, un bieži tiek paustas bažas, ka tai būs līdzīgas sekas, un noteikti šī ir nopietna krīze. Tomēr vairākas lietas ir mainījušās salīdzinājumā ar iepriekšējo krīzi. Mums ir Eiropas Savienība, un Eiropas kontinentā nevalda savstarpēja spriedze un naidis. Ir Eiropas sociālais modelis, kas ir attīstījies ļoti visaptverošu sociālās aizsardzības sistēmu, un tā ir būtiska pārmaiņa. Es domāju, ka arī pakāpeniski pieaug vēlme un spēja darboties kopīgi, jo tagad pirmo reizi Eiropa ir reaģējusi uz krīzi koordinētā veidā ar tās ekonomikas atveseļošanas plānu, izmantojot pilnvaras koordinēt darbību Kopienas līmenī un individuālu dalībvalstu līmenī. Ir arī skaidrs, ka, ja mēs runājam par krīzi, mēs domājam galvenokārt par bezdarbu un tā sociālajām sekām. Komisija uzskata nodarbinātības un bezdarba jautājumus par programmas prioritāti un ierosina atzīt tos par prioritāti arī ES programmā kopumā. Vairākas dalībvalstis ir izsacījušas kritiku, ka valstu un valdību vadītāju augstākā līmeņa sanāksmes sākotnējais mērķis ir mainījies uz citu formātu. Komisijas priekšsēdētājs ir skaidri paudis uzskatu, ko atbalsta Komisija, un tā ir sākotnējā ideja. Taču es vēlos sacīt, ka Prāgas augstākā līmeņa sanāksme ir ārkārtējs notikums. To sagatavoja īpašā veidā. Tajā būs dalībnieki, kas nekad agrāk nav piedalījušies šādos pasākumos, un tas būs arī solis pretim Eiropadomei. Tas nozīmē, ka nodarbinātības un bezdarba jautājumus izskatīs premjerministru un prezidentu līmenī.

Dāmas un kungi, mēs esam apsprieduši vairākus atsevišķus jautājumus sociālās programmas jomā, un debašu laikā ir pacēlušies vairāki jautājumi saistībā ar pārmaiņām atsevišķos fondos. Es gribētu norādīt, ka ierosinātā programma tika galvenokārt izstrādāta pirms krīzes sākuma, tomēr par spīti tam es gribu skaidri norādīt, ka tā bija un joprojām ir labs pamats krīzes problēmu risināšanai. Tā veido labu pamatu arī rīcībai pēc krīzes. Es domāju, ka Eiropas sociālais modelis ir kaut kas vairāk nekā tikai reakcija uz krīzi, lai cik nopietna tā būtu. Tas ir process, un tā ir ļoti ilga termiņa politiska un sociāla stratēģija, un tieši šis ilgtermiņa aspekts ir iestrādāts sociālajā programmā. Jautājumā par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu un jautājumā par pārmaiņām Eiropas Sociālajā fondā es vēlētos izteikt pateicību par lielisko sadarbību, jo dialogs bija tik konstruktīvs, ka mūsu mērķu sasniegšana ir reāla jau šajā sanāksmē, un es uzskatu, ka tas ir ļoti svarīgi. Mums čehu valodā ir paruna, ka „tas, kas dod ātri, dod divreiz”. Es nezinu, vai mūsu senči to noteica ar precīziem aprēķiniem, bet ātra atbilde noteikti kaut ko nozīmē un ir noderīgāka nekā svārstīšanās.

Debatēs tika izvirzīti daži specifiski jautājumi, uz kuriem es vēlētos atbildēt. Pirmais no tiem ir *Cottigny* kunga jautājums par šī gada 1. maiju vai šīgada maija mēnesi un fonda izmantošanu. Es vēlētos skaidri pateikt, ka visi pieteikumi, kas iesniegti pēc šī gada 1. maija saskaņā ar priekšlikumu, kas ir nobeiguma stadijā, tiks izskatīti saskaņā ar jaunajiem noteikumiem. *Juknevičienė* kundze pauž bažas, ka fonda nauda bieži vien nenonāk pie tiem, kam tā ir vajadzīga. Es domāju, ka efektivitāte ir vienmēr jāuzrauga. Man bija izdevība apmeklēt Austrumkarēliju, kur bija diskusijas par fonda izmantošanu palīdzībai tiem cilvēkiem, kuri bija zaudējuši darbu *Nokia* pārstrukturēšanas rezultātā, un es varu sacīt no šīs pieredzes, ka diskusijas skaidri parādīja, ka lielākā daļa no tiem, kas bija zaudējuši darbu, uzskatīja Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda palīdzību par nepieciešamu, ātru palīdzību, kas viņiem bija noderīga. Laikā, kad es biju tur, 60 % no viņiem jau bija atraduši jaunu darbu. Protams, tie nebija visi, bet pat tā bija skaidrs, ka šis mehānisms darbojas. Cits izvirzītais jautājums bija par līdzfinansēšanu. Protams, *Vlasák* kungam ir taisnība, sakot, ka līdzfinansējumam ir liela nozīme; tomēr es domāju, ka līdzfinansējuma līmeņa paaugstinājums krīzes laikā bija pareizs priekšlikums, jo dažām valstīm, kuras ir ļoti grūtā stāvoklī, ir nopietnas problēmas līdzfinansējuma saņemšanā.

Lai to atvieglotu, mēs ierosinājām 75 % līmeni. Pēc debatēm Parlamentā šis līmenis ir pazemināts līdz 65 %, un es domāju, ka tas ir būtisks solis, kas atvieglo fonda izmantošanu. Es vēlētos arī izcelt to, kas nebija tik skaidri uzsvērts debatēs, lai gan Eiropas Sociālais fonds ir labi pazīstama iestāde, kas katru gadu palīdz miljoniem cilvēku un palīdz viņiem ļoti efektīvi. Arī šim fondam mēs diskutējām ar jums esam kopīgi grozījuši noteikumus, un es domāju, ka tas veicinās tā izmantošanu un efektivitāti. *Lambert* kundze uzsvēra sociālās integrācijas svarīgumu. Es domāju, ka ir jāuzsver, ka mūsu nostāja ir pilnīgi skaidra. Eiropas sociālais modelis ir aktīvas sabiedrības modelis, kurā aktivitāte darba tirgū ir svarīgs elements. Tomēr tas nav modelis, kas pieņem tikai tos, kas piedalās darba tirgū, jo liela daļa mūsu pilsoņu dažādu iemeslu dēļ darba tirgū nepiedalās, un tomēr ir ļoti svarīgi, lai viņiem būtu iespēja aktīvi piedalīties sabiedrības dzīvē un veikt tur nozīmīgu darbu. *Silva Peneda* kungs uzsvēra sociālā dialoga nozīmi. Es varu tikai piekrist viņa viedoklim, ka šajā konkrētajā laikā sociālais dialogs ir svarīgāks nekā jebkad agrāk.

Dāmas un kungi, es vēlētos sacīt, ka, manuprāt, sociālā programma un nodarbinātības programma kļūst arvien svarīgāka un ka tas ir process, kas pakāpeniski arvien vairāk izpaužas ES stratēģijās, jo tas ir visos priekšlikumos izmaiņām ilgtermiņa plānos un Eiropas Savienības veidolā. Es vēlētos pateikties jums un nobeigumā paust dziļu pārliecību, ka Eiropas sociālais modelis ir modelis, kas veicina Eiropas integrāciju; tas nav modelis, ko varētu attīstīt un izmantot nacionālo valstu robežās, darbojoties atsevišķi, un tādēļ es gribētu nobeigt, sakot, ka, manuprāt, Eiropa un Eiropas integrācija ir būtisks priekšnoteikums Eiropas sociālā modeļa turpmākai attīstībai. <BRK>

Gabriele Stauner, *referente*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāj, komisār, es vēlētos papildināt komisāra piezīmes par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (EGF). EGF ir arī daļa no Eiropas sociālā modeļa. Viņam bija taisnība, sakot, ka „mazumiņš laikā izglābj deviņus”. Mums bija intensīvas diskusijas ar Komisiju, un es vēlētos uzsvērt, ka šajā gadījumā mūsu reakcija ir ātra, bet augstvērtīga satura un kvalitātes ziņā. Tas ir kompromiss, par kuru es un mani kolēģi esam ļoti lepnī.

Es vēlētos apkopot dažas domas no diskusijas: attiecībā uz EGF izrādās, ka laimīgā kārtā ir plašs konsenss par pārskatīšanu. Es vēlētos izsacīt mazu lūgumu Komisijai: lūdzu ne tikai neizņemiet pārpalikuma līdzekļus no Eiropas Sociālā fonda (ESF) priekš EGF, bet savāciet citus pārpalikuma līdzekļus no budžeta. Tiem no mums, kas ir ieinteresēti sociālajā politikā, protams, būtu ideāli, ja ESF līdzekļi tiktu izmantoti tikai ESF mērķiem un EGF līdzekļi nāktu no citiem pārpalikuma līdzekļiem; tad mēs varētu izdarīt divkārt vairāk laba darbaņēmējiem.

Maniem kolēģiem *Lynne* kundzei, *Sinnott* kundzei un *Burke* kungam es sacīšu, ka, piemēram, EGF var panākt daudz, bet tas noteikti nevar atrisināt visas reģionālās problēmas. Tas ir gluži skaidrs, un tas nav mērķis. Dalībvalstīm joprojām ir zināma atbildība. Es gribētu izteikt vēl vienu aicinājumu Komisijai: varbūt jūs varat izvairīties no fondu šķērdešanas tehniskai palīdzībai – 0,35 %,– kas ir jūsu rīcībā saskaņā ar regulu. Darbaņēmēji tad iegūtu vēl vairāk. *Naranjo Escobar* kunga komentārs bija ļoti precīzs, un tas attiecas uz uzdevumu nākotnei. Ņemot vērā ekonomikas un finanšu krīzi, mums ir arī jāpārskata Lisabonas stratēģija.

Es vēlētos izteikt komentāru *Hughes* kunga sacītajam: nodarbinātības augstākā līmeņa sanāksme noteikti būtu laba lieta, bet es teikšu jums pilnīgi godīgi, trijotnes sanāksme arī ir piemērota, ja tā dod kaut ko racionālu. Mums nav vajadzīga augstākā līmeņa sanāksme pašas sanāksmes dēļ. Mums ir vajadzīgi labi un ātri rezultāti!

José Albino Silva Peneda, *referents*. – (PT) Šajā debašu stadijā es vēlos sniegt trīs komentārus. Pirmkārt, es vēlos sacīt, ka šajā Parlamentā sociālā politika nav neviena politiskā spēka monopols. Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa un Eiropas Demokrāti, politiskais spēks, kuru es pārstāvu, ir devusi ieguldījumu sociālajā politikā, manuprāt, ļoti noteiktā veidā. Es ļoti aktīvi piedalījos vairāku ziņojumu veidošanā par dažādiem jautājumiem, jo īpaši pārskata par Eiropas Sociālo fondu, Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu, elastdrošību, ziņojuma par Eiropas sociālo modeli, par Darba laiku direktīvu un tagad par Eiropas sociālo programmu.

No manas pieredzes šajā sasaukumā es esmu pārliecināts, ka mēs varam sasniegt plašu konsensu sociālās politikas jautājumos. Tomēr, papildus plašam konsensam politikas veidošanā,– ko es uzskatu par sasniegtu,– mums ir arī jābūt prasīgākiem, cenšoties sasniegt konsensu politiskajā darbībā. Šajā ziņā man ir sajūta, ka Komisijā un Eiropas iestādēs mums būtu vajadzējis attīstīt daudz vairāk iniciatīvu, lai finanšu līdzekļus varētu piešķirt vietējā un reģionālā līmenī ar noteikumu, ka ir lielāka konverģence starp dažādām struktūrām un darbībām, lai reāli varētu risināt sociālās problēmas.

Mans trešais komentārs attiecas uz uzticības problēmu. Uzticību nevar panākt ar dekrētu vai tiesību aktiem; tā lielā mērā ir atkarīga no iestāžu rīcības. Es uzskatu, ka sadarbības kultūra politikas veidošanā palīdzēs

atjaunot uzticību. Es ticu, ka šī sasaukuma laikā šeit, Eiropas Parlamentā, mēs esam parādījuši labu paraugu, kā sadarboties, un šī darba rezultāts ar atjaunināto sociālo programmu neapšaubāmi ir pamatots uz šo ideju.

Es piekrītu komisāram, kad viņš saka, ka sociālajam dialogam ir jābūt debašu centrā. Tomēr vairāk, nekā tikai sociālajam dialogam; es uzskatu, ka mēs esam tādā stadijā, kad sociālajai politikai ir jābūt politisko debašu centrā. Tādēļ es ļoti atbalstu šajā Parlamentā veikto attiecībā uz augstākā līmeņa sanāksmi par nodarbinātību un sociālo politiku. Man šķiet, ka tagad ir absolūti pareizi diskutēt šo jautājumu.

Visbeidzot, šī ir mana pēdējā runa šajā Parlamentā, un es vēlos pateikties – priekšsēdētāja vārdā – visiem deputātiem, komisāram un Komisijai par to veidu, kādā viņi sadarbojās ar mani visus šos piecus intensīva un aizraujoša darba gadus šajā Eiropas Parlamentā. Liels paldies!

Jean Lambert, referente. – Priekšsēdētājas kundze, man ļoti žēl, ka daži no mūsu dārgākajiem kolēģiem atstāj mūs šī sasaukuma beigās.

Debašu laikā pacēlās vairāki jautājumi, arī attiecībā uz diskriminācijas aizliegumu un to, cik svarīgi ir šādi pasākumi pat ekonomikas lejupslīdes laikā. Tika pacelts jautājums par darbu, ko mēs esam darījuši Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejā. Tika pacelts arī jautājums par savstarpēju atbalstu.

Es vēlos uzsvērt šajā brīdī, ka viena no dimensijām, ko mēs pacēlām integrācijas ziņojumā, bija vietējā līmeņa dimensija un noteikti vietējās ekonomikas dimensija. Mēs daudz runājam par valstu un starptautisko ekonomiku, bet izšķirīgi svarīga ir vietējā ekonomika: cilvēku piekļuve bankām, pat ja viņi nav sevišķi turīgi, mikrokreditiem un kredītu savienībām. Mums ir jāsargās no trūcīgāko cilvēku iegrūšanas arvien dziļāk parādās ar ļoti augstām procentu likmēm caur auglotajiem un tamlīdzīgi. Mums ir jānodrošina, lai tas nenotiek, jo tas ļoti saēd cilvēkus.

Tomēr attiecībā uz vietējo iestāžu dimensiju un pakalpojumu dimensiju, par ko mēs runājam saistībā ar ziņojumu, cita joma, ko komiteja īpaši vēlētos uzsvērt, bija mājokļu jautājums, jo, atkal, ekonomikas lejupslīdes laikā, cilvēki arvien vairāk izjūt spiedienu tāpēc, ka viņi varbūt nespēj norēķināties par mājokļiem, kuros dzīvo. Tādēļ vajadzēs koncentrēt uzmanību uz šo līmeni; mēs varbūt varētu izmantot atklāto koordinācijas metodi, lai izmantotu labāko pieredzi dalībvalstīs.

Visbeidzot, es vēlētos pieminēt Sociālo fondu. Mēs esam ļoti nobažījušies, vai tas netiek ievirzīts ļoti šaurā dimensijā attiecībā uz to, kas ir nodarbinātība un sagatavotība nodarbinātībai, jo mēs nevēlamies zaudēt daudzas iztēles bagātas un ļoti ražīgas shēmas, kas līdz šim ir palīdzējušas cilvēkiem atrast savu ceļu uz nodarbinātību no ļoti grūtiem izejas punktiem.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks trešdien, 2009. gada 6. maijā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Kelam, Tunne (PPE-DE), rakstiski. – Pēc dažām dienām Eiropas līderi un ieinteresētās puses satiksies augstākā līmeņa sanāksmē par nodarbinātību. Ātri augošais bezdarbs ir kļuvis par pašreizējās finanšu krīzes galveno problēmu. Tā ir dziļi cilvēciska problēma — patiesībā Eiropas lielākā sociālā netaisnība. Valdību vadītājiem un politiķiem šī situācija ir jārisina radoši un ar konkrētiem pasākumiem.

2009. gads ir inovāciju un kreativitātes gads. Eiropai ir jāizmanto šī iespēja, lai samazinātu bezdarbu. Vislabākais veids ir stimulēt jaunu darbavietu izveidi. Svarīgākais jautājums ir mazo un vidējo uzņēmumu atbalstīšana. Viens praktisks veids ir arī birokrātisko noteikumu atvieglošana, lai pieteiktos Eiropas fondiem. MVU rada darbavietas, un tie būs kā svarīgs līdzeklis, lai samazinātu bezdarbu nākotnē, ja vien mēs Eiropas Savienībā tos efektīvi atbalstīsim.

Turklāt Eiropai ir jāiegulda izglītība, īpaši mūžizglītībā. Bezdarbs ir liels trieciens visiem. Pirmām kārtām Eiropas Savienībai un dalībvalstīm ir jāpalīdz cilvēkiem pārvarēt šo triecienu un būt sagatavotiem alternatīviem risinājumiem, lai pēc iespējas ātrāk atgrieztos darba tirgū. Lai to panāktu, vislabākais risinājums ir ieguldīšana inovācijā, pētniecībā un attīstībā, kā arī mūžizglītībā.

Magda Kósáné Kovács (PSE), rakstiski. – (HU) Neskatoties uz visiem mūsu centieniem kopš mūsu pievienošanās 2004. gadā, Eiropas Savienībā pakāpeniski ir parādījusies “konkurējošas” nabadzības situācija. Ekonomiskā krīze ir acīmredzami saasinājusi situāciju gan dalībvalstu līmenī, gan starp vienkāršiem pilsoņiem. Tās radītie sociālie konflikti apdraud esošās Eiropas sistēmas. Galu galā ierindas pilsoņi pamatoti vēlas, lai Eiropas Savienības iestādes ne vien palīdzētu bankām, bet arī garantētu viņiem sociālo nodrošinājumu.

Konkurence tirgū, kas samazinās krīzes dēļ, kļūst spēcīgāka gan starp uzņēmumiem, gan darba ņēmējiem. Sociālo spriedzi Eiropas Savienībā vislabāk ataino pārmērīgā reakcija, ko radīja EKT spriedumi saistībā ar direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu.

Lai kļiedētu nepamatotās bailes, ir būtiski iepazīties ar faktisko juridisko situāciju. Nākamajai Komisijai ir jāizvērtē Direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu transponēšana dalībvalstīs.

Lai tiktu galā ar krīzi un novērstu spriedzi, vēl bez pasākumiem, kas ietverti sociālajā pasākumu kopumā, ir vajadzīgi citi juridiski instrumenti. Bez Eiropas minimālās algas var būt ļoti grūti garantēt sociālo mieru. Pienācīgas kvalitātes nodarbinātības, pienācīgu dzīves apstākļu un pārrobežu koplīgumu definēšana ir tikai daži no jautājumiem, pie kuriem Komisijai turpmāk jāstrādā.

Protams, lai sasniegtu sociālos mērķus, Lisabonas līgums un Pamattiesību harta, ko jau ratificējušas 25 dalībvalstis, ilgtermiņā var garantēt plašāku Eiropas kompetenci, nosakot ekonomisko un sociālo tiesību vienlīdzību, bet vienlaikus nekādi neaizstājot ātru īstermiņa pasākumu kopumu.

Iosif Matula (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGPF) ir svarīgs instruments, ko izmanto Eiropas Komisija, lai mazinātu ekonomisko krīzi un sniegtu atbalstu tieši ietekmētajiem iedzīvotājiem. Dažas ekonomikas nozares, piemēram, finanšu, autobūves un tirdzniecības nozares izjūt krīzes ietekmi daudz smagāk, jo tās ir spiestas samazināt savu darbību un atlaist darbiniekus, kas vērojams arī Rumānijā. Kādā pētījumā ir parādīts, ka 2009. gada pirmajā ceturksnī visā Eiropas Savienībā darba atlaišanas gadījumu bija trīsreiz vairāk, nekā jaunu darbavietu.

Īstenojot pasākumus, lai pretotos globālās ekonomiskās krīzes sekām, mēs varam sasniegt arī sociālās, ekonomiskās un teritoriālās kohēzijas mērķus. Es uzskatu, ka to var labāk panākt, ja EGPF ir vērsts uz bezdarbniekiem, kuri nāk no viena reģiona vai kaimiņu reģioniem un pat dažādām dalībvalstīm, ja tām ir kopīga robeža. No vienas puses, mums ir jāizrāda solidaritāte tiem, kuri zaudē darbu, bet, no otras puses, mums ir jāpalīdz viņiem atgriezties darba tirgū. Profesionālā pārkvalificēšanās un specializēšanās atbilstoši attīstības jomām un katrā reģionā pieejamajiem konkrētajiem resursiem var palīdzēt izveidot jaunas darbavietas.

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. – (ET) Pašreizējā globālās ekonomiskās krīzes laikmetā (proti, ekonomiskās recesijas un augoša bezdarba laikā) ES darba tirgū tiks atlaists arvien vairāk cilvēku, kas vēl vairāk palielinās to iedzīvotāju kopskaitu, kuri cieš no nabadzības un atstumtības Eiropā.

Pašlaik ir ļoti svarīgi, lai tiktu īstenotas arī sociālās līdzdalības un ar to saistītās darba tirgus politikas jomas, piemērojot integrētu un vienotu pieeju Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā.

Turklāt dalībvalstīm nevajadzētu ziedot sociālās lietas, veselību un izglītību, piemērojot samazinājumus budžeta pārskatīšanas laikā, jo tieši šīs jomas veicina nabadzības riskam pakļauto cilvēku iekļaušanos atpakaļ sabiedrībā.

Ir jāatzīst, ka bieži ir ļoti sarežģīti sasaistīt dalībvalstu sociālo palīdzību ar aktīvu līdzdalību darba tirgū, īpaši, kad pieejamais darbs ir pagaidu, sezonāls vai nepilna laika un ja atbalsta saņemšanas nosacījumi un sociālās palīdzības sistēmas vai minimālās nodokļu likmes nemotivē cilvēkus uzņemties šādus darbus. Šajos jaunajos apstākļos mūsu sociālās palīdzības sistēma ir jāpadara elastīgāka; to prasa pašreizējā situācija.

Es uzskatu, ka sociālajai palīdzībai ir jāgarantē pietiekams ienākumu minimums, lai nodrošinātu cilvēcīgu dzīvi, kas ir virs nabadzības sliekšņa un ir pietiekama, lai palīdzētu cilvēkam izkļūt no nabadzības, un tā nedrīkst vēl vairāk saasināt šo nabadzību tās elastīguma trūkuma dēļ.

Esko Seppänen (GUE/NGL), rakstiski. – (FI) Ir pārsteidzoši, patiesībā — ir nepiedodami —, ka ES augstākā līmeņa sanāksme sociālos jautājumos un dialogs ar sociālajiem partneriem tiek organizēts trīspusēji, neiesaistot valstu vai valdību vadītājus. Tas parāda, ka ES vadītājiem maz interesē sociālās dimensijas attīstīšana. Tas parāda, ka mēs esam tālu no mērķa padarīt Savienību par Eiropu iedzīvotājiem. Protams, bankas tiek izglābtas, par valsts līdzekļiem nacionalizējot to parādus, bet nevienam nerūp cilvēku labklājība.

SĒDI VADA: Diana WALLIS*Priekšsēdētāja vietniece***11. Jautājumu laiks (Komisija)**

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir jautājumu laiks (B6-0231/2009).

Komisijai ir adresēti šādi jautājumi.

Jautājums Nr. 23 (**Manuel Medina Ortega**) (H-0206/09)

Temats: konkurence un ienākumu nodokļa pārrēķināšana.

Vai Komisija uzskata, ka nepārrēķināmu ienākumu nodokļu sistēmu uzturēšana Eiropas Savienībā atbilst brīvai konkurencei, un ja tā nav — kādus pasākumus tā plāno veikt, lai apturētu šādas sistēmas dalībvalstīs vai to daļās?

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Iesākumā ļaujiet atgādināt, ka saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem dalībvalstīs lielā mērā var brīvi izstrādāt savas tiešo nodokļu sistēmas tādā veidā, kas vislabāk atbilst to iekšpolitikas mērķiem un vajadzībām. Bet pēdējos gados tās ir panākušas kopīgu vienošanos par vairākiem Komisijas ierosinātiem pasākumiem, kas ir izstrādāti, lai novērstu nodokļu bāzes samazināšanu un ieguldījumu izvietošanas izkropļojumus. To darot, dalībvalstīs ir atzinušas, ka sadarbība visā Eiropas Savienībā un godīgi nodokļu konkurences noteikumi ir būtiski, lai aizsargātu ieņēmumus.

Attiecībā uz godājamā Parlamenta deputāta uzdoto jautājumu par pārrēķināšanu es vēlētos atgādināt, ka pavisam nesen, 2009. gada 28. aprīlī, Eiropas Komisija pieņēma paziņojumu, kurā ir noteikti pasākumi, lai veicinātu labu pārvaldību nodokļu jomā, un tas nozīmē pārrēķināšanu, informācijas apmaiņu un godīgu nodokļu konkurenci.

Pirmkārt, paziņojumā ir izklāstīts, kā Eiropas Savienībā var uzlabot labu pārvaldību nodokļu jomā, lai pastiprinātu argumentu sekot citām jurisdikcijām. Tajā ir aicināts dalībvalstis ātri pieņemt Komisijas priekšlikumus direktīvām par administratīvo sadarbību un savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar nodokļiem un ietaupījumu aplikšanu ar nodokļiem. Dalībvalstīm būtu arī jāturpina piešķirt pienācīga prioritāte nelabvēlīgu uzņēmējdarbības nodokļu režīmu likvidēšanai. Precīzāk, Komisijas priekšlikumā par administratīvo sadarbību ir ietverts noteikums, saskaņā ar kuru vairs nevarēs atsaukties uz bankas noslēpumu, lai atteiktos sniegt informāciju no citas dalībvalsts saistībā ar nerezidentiem tajā dalībvalstī, kurā iesniegts pieprasījums. Tas pilnībā atbilst vienprātībai pasaulē par nodokļu informācijas apmaiņu.

Otrkārt, lai uzlabotu labas pārvaldības veicināšanu ārpus Eiropas Savienības, paziņojumā ir ierosināts veids, kā labāk panākt ES politikas jomu saskaņotību, lai nodrošinātu, ka ES un partnerjurisdikciju ekonomisko sakaru padziļināšana notiktu vienlaikus ar vienošanos par labas pārvaldības principiem. Īpaši ir uzsvērtas atbalsta nodrošināšana tām jaunattīstības valstīm, kuras ir apņēmušās ievērot labas pārvaldības principus.

Paziņojumā ir arī ierosināti veidi, kā nodrošināt lielāku saskanību starp dalībvalstu atsevišķajām politikas nostājjām starptautiskajā nodokļu jomā un labas pārvaldības principiem, par kuriem panākta vienošanās. Jo sevišķi tas ietvertu saskaņotu reakciju uz tām jurisdikcijām, kuras atsakās piemērot labas pārvaldības principus. Šodien Ekonomikas un finanšu padomes sanāksmē Komisija iesniedza šo paziņojumu ES finanšu ministriem, lai gūtu viņu atbalstu ierosinātajai pieejai Čehijas prezidentūras pēdējā Ekonomikas un finanšu padomes sanāksmē 2009. gada jūnijā.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Liels jums paldies par atbildi, komisār. Jūs esat apskatījis vairākus aspektus, piemēram, pārrēķināšanu, taču es jūsu runā nedzirdēju atsauci uz nesenajiem nolīgumiem starp G20 valstīm saistībā ar cīņu pret nodokļu paradīzēm un tā dēvētajām "jurisdikcijām, kuras nevēlas sadarboties". Vai Komisija veicina G20 priekšlikumu, vai arī tā pilnībā norobežojusies no šāda veida sarunām?

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Komisija ir G20 pilntiesīgs dalībnieks un pilnībā piedalās šajā procesā.

Es jau esmu minējis dažus no pasākumiem, kurus Komisija vēlētos mudināt veikt dalībvalstīs. Tā ir pilnībā iesaistīta G20 procesā.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, principā es esmu pret jaunu nodokļu ieviešanu. Galvenokārt tie ietekmē vidusšķiru. Tie ietekmē bagātības radīšanu un nestimulē ieguldījumus.

Tomēr mums ir jāapsver nodokļi saistībā ar īstermiņa ieņēmumiem no akcijām. Vai jūs paredzat, ka nodokļi īstermiņa ieņēmumiem no akcijām, kas gūti no vienkāršas bezseguma vērtspapīru pārdošanas, tiks piešķirti jaunu darbavietu izveidei?

Avril Doyle (PPE-DE). - Vai komisārs, lūdzu, varētu atkārtoti apliecināt Parlamentam, ka viņš ir cieši apņēmis visus tiešos nodokļus: iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmuma ienākuma nodokli, noteikti atstāt dalībvalstu kompetencē? Lūdzu, apstipriniet, ka tāds ir jūsu viedoklis.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Pastāv Līgums, un šis Līgums ir ļoti skaidrs. Mēs zinām, ka varbūt Īrijā būs jauns referendums par Lisabonas līgumu, bet šie panti ir ļoti skaidri par to, kā tekstā ir sadalītas kompetences jomas, un Komisijai nav nolūka uzrakstīt jaunu līgumu ar atšķirīgām atbildības jomām.

Tā daļēji ir arī atbilde uz jautājumu par nodokļu politikas izmantošanu darbavietu radīšanai. Tā kā dažādās valstīs ir dažādas situācijas, Eiropas mēroga nodokļu instruments, iespējams, nerasniegtu tos pašus mērķus, ko konkrētā dalībvalstī.

Nodokļu instrumenti dažkārt ir noderīgi, lai patiešām radītu stimulus ekonomikas attīstīšanai, bet tas ļoti lielā mērā ir atkarīgs no situācijas konkrētajā dalībvalstī.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 24 (**Nikolaos Vakalis**) (H-0240/09)

Temats: ES zemestrīču politika: Komisijas rīcība pēc nesenās katastrofālās zemestrīces Itālijā.

2007. gada novembrī Parlaments pieņēma rezolūciju (P6_TA(2007)0507) par ES integrētu pieeju zemestrīcēm (novēršana, reaģēšana un postījumu atjaunošana), kurā tas aicināja pieņemt konkrētus pasākumus attiecībā uz aizsardzības politiku, ēku nostiprināšanu (īpaši uzsverot vēsturiskas un kultūras ziņā nozīmīgas ēkas), finansējumu, pētniecību, publisko informāciju u.c.

Turklāt savās vēstulēs komisāram vides jautājumos (10.01.2008) un Komisijas priekšsēdētājam (22.05.2008) es esmu pievērsis uzmanību steidzamajai nepieciešamībai sagatavot paziņojumu, kas tikai un vienīgi veļtīs reakcijas efektīvai vadībai zemestrīču gadījumā.

Vai pēc nesenās nāvējošās zemestrīces Itālijā Komisija uzskata, ka tā ir ietverta rakstiskajā 22.07.2008. datuma atbildē (P-3470/08), kā arī *Barroso* kunga un *Dimas* kunga sniegtajās atbildēs, vai arī tā plāno organizēt turpmākas iniciatīvas, lai aizsargātu Eiropas pilsoņus no zemestrīcēm?

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, Komisija ir pilnībā apņēmusies palīdzēt aizsargāt iedzīvotājus no zemestrīcēm. Šai aizsardzībai ir jābūt daļai no integrētas pieejas, lai risinātu situācijas, ko var radīt dažādi apdraudējumi. Komisija nesen pieņēma paziņojumu “Kopienas pieeju dabas un cilvēka izraisītu katastrofu novēršanai”, kas arī aptver zemestrīces. Šis paziņojums ir turpinājums Komisijas darbībai pēdējos gados, kas ir saskaņā ar daudziem ieteikumiem, ko Eiropas Parlaments formulējis savā 2007. gada rezolūcijā. Šī konkrētā darbība īpaši ir saistīta ar labākās prakses izplatīšanu, kopīgiem pieejas veidiem riska novērtēšanai, kartēšanu, izglītību un izpratnes veidošanu, vienlaikus cenšoties uzlabot jau esošo novēršanas finanšu un juridisko līdzekļu kohēziju un sinerģiju, tādējādi palielinot Eiropas Savienības rīcības pievienoto vērtību. Komisija pieliks visus iespējamus pūliņus, lai mazinātu zemestrīču ietekmi, mudinot dalībvalstis savos valsts noteikumos pilnībā integrēt Eiropas kopējos plānošanas kodeksus attiecībā uz ēkām un sabiedriskajiem būvdarbiem, īpaši Eirokodeksu 8. Komisija ar īpašu interesi gaida Eiropas Parlamenta atbildi uz savā paziņojumā ierosināto pieeju.

Nikolaos Vakalis (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, man žēl, bet jautājums paliek. Es godīgi nesaprotu: **kāpēc** Komisija atsakās zemestrīču gadījumā darīt to pašu, ko tā darīja plūdu laikā? Kāda tad ir atšķirība? Patiesībā es esmu ļoti pārsteigts, ka pēc nesenās katastrofas Itālijā notiek šīs debates. Attiecībā uz pēdējo paziņojumu, uz kuru atsaucāties, zemestrīces tajā garāmejojot minētas trīs punktos, uz kuriem norādījāt. Vai tiešām ticat, ka atsaucē uz zemestrīcēm trīs punktos paziņojumā ir pietiekama, lai līdzsvarotu Eiropas milzīgo nepieciešamību pēc paziņojuma konkrēti par zemestrīcēm? Es patiešām vēlētos saņemt atbildi.

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, paziņojumā, kuru sniedzām 2009. gada februārī, ir iņemta integrēta pieeja attiecībā uz kopējo jautājumu neatkarīgi no apdraudējuma avota. Mēs uzskatām, ka šī pieeja ir vislabākā. Attiecībā uz plūdiem mums ir paziņojums par ūdens trūkumu un sausumu. Ir paziņojumi par konkrētiem apdraudējumiem vai konkrētām esošām problēmām, bet mēs uzskatām, ka integrēta pieeja, kuru vēlamies piemērot, ir visatbilstošākā.

Mēs gaidām Parlamenta atbildi, un, ja būs svarīgi iemesli, lai atmestu šo pieeju, tad mēs tos apsvērsim. Tomēr man jums jānorāda, ka Komisijas paziņojums arī nedaudz palīdzēs, lai novērstu zemestrīču sekas.

Pēc būtības tas ir adresēts dalībvalstīm, kuras rūpīgi sargā subsidiaritātes principu attiecībā uz kompetenci šajā jomā, lai tās iekļautu Eiropas Savienības noteikumus par ēkām valstu tiesību aktos, lai tie būtu Eirokodeksa 8 noteikumi par jaunām ēkām, vai noteikumi par ēku nostiprināšanu attiecībā uz vecām ēkām. Ļausim tām šādi rīkoties, ļausim tām veikt citus konkrētus pasākumus, kas ir nepieciešami, piemēram, plānošanas noteikumu stingru ievērošanu, lai novērstu lielāko daļu katastrofu.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, zemes garozas lūzumam pāri Apenīnu kalniem ir pievienota vēl viena lūzuma līnija, kas šķērso Slovēniju. Kā jūs, iespējams, zināt, Krško kodolelektrostacija atrodas uz šīs lūzuma līnijas. Pēc mūsu iniciatīvas tur ir uzstādītas vairākas brīdinājuma ierīces. Kādus pasākumus jūs plānojat veikt pēc postošās zemestrīces Itālijā, lai garantētu drošību Krško kodolelektrostacijā, kas atrodas uz zemes garozas lūzuma līnijas, kas ar to savienota. Vai domājat, ka jūs varētu veikt piesardzības pasākumus, kas varētu pat ietvert Krško slēgšanu?

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, arī es esmu pārsteigts par nostāju, ko šodien šeit paudusi Komisija, jo, protams, mēs ievērojam atbildi attiecībā uz subsidiaritātes jautājumu, un es pilnībā piekrītu konkrētajām prasībām, bet tas neatrisina jautājumu par Eiropas Komisijas kolektīvu politisku priekšlikumu, kas ietver visus zemestrīču radīto katastrofu aspektus. *Pirker* kungs pievienoja vēl vienu, un, protams, mēs atradīsim citus. Tāpēc paliek jautājums: kāpēc, nerunājot par subsidiaritātes principu un komisāra minētajiem konkrētajiem pasākumiem, Eiropas Komisija nav ierosinājusi vispārēju priekšlikumu?

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, kā iepriekš teicu, mēs gaidām Eiropas Parlamenta atbildi uz paziņojumu, kuru esam sagatavojuši par zemestrīču novēršanu. Tiklīdz būsīm saņēmuši atbildi, mēs izskatīsim, vai labāka ir šī vai cita pieeja. Jo sevišķi tajā ir konkrēti noteikumi par kodoliekārtām, un ir Seveso II direktīva rūpniecībai.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 25 (**Avril Doyle**) (H-0211/09)

Temats: saules termoelektroenerģija un Ekonomikas atveseļošanas plāns.

Mēģinot risināt nopietnās enerģētikas un ekonomikas problēmas, ar kurām saskaras Eiropas Savienība, Komisija savā atveseļošanas pasākumu kopumā ir ierosinājusi pasākumus, kas paredzēti gan ekonomiskās atveseļošanas veicināšanai, gan mērķiem enerģētikas jomā. Tomēr saules termoelektroenerģija (STE) — viens no daudzsoļākajiem atjaunojamās enerģijas avotiem — nav iekļauts to nozaru sarakstā, kas saņem atbalstu.

Turklāt pašlaik šajā jomā Eiropas rūpniecība ir pirmajā vietā pasaulē, bet tā var saglabāt šo vietu tikai tad, ja tiek paplašināts vietējais tirgus un ja turpmāk tiek veicināta pētniecība un attīstība.

Vai Komisija varētu sniegt komentārus par to, kāpēc STE nozare ir izslēgta no lielā finansiālā atbalsta, kas paredzēts atveseļošanas plānā? Kādi citi finansēšanas avoti ir pieejami šai nozarei?

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Saules termoelektroenerģija nekad nav tikusi izslēgta no Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plāna. Tā nav iekļauta tādēļ, ka mēs risinājām vissteidzamākās vajadzības enerģētikas jomā. Tas nozīmē, ka mēs apskatījām tos jautājumus, attiecībā uz kuriem krīzei ir vislielākā ietekme un nevarēja īstenot projektus.

Pirmais jautājums bija starpsavienojums. Jebkāda enerģijas ražošana, īpaši no jaunajiem enerģijas avotiem, nevar funkcionēt, ja ir problēmas attiecībā uz energotīkliem. Tādēļ mēs steidzamības kārtā risinājām jautājumus par elektroenerģijas tīkliem un starpsavienojumiem starp dalībvalstīm.

Papildus tam mums ir bijusi gāzes krīze, kas skaidri parādīja, ka dažos gadījumos fiziskas infrastruktūras trūkumam ir milzīga ietekme uz gāzes piegādes pārtraukumiem. Tas ir vienkāršākais veids, kā reaģēt uz gāzes apgādes drošību.

Un mēs risinājām divus citus jautājumus, kurus, manuprāt, noteikti atliktu, ja tiem nebūtu Kopienas atbalsta: pirmkārt, jūras vēja enerģija, kas ir samērā liels projekts, kam jābūt savienotam ar sauszemes tīklu, otrkārt — oglekļa uztveršanu un glabāšanu, kur mums patiešām ir jāveicina rūpniecība, lai pēc iespējas ātrāk radītu pilnīgu projektu.

Tādēļ mēs neesam apsvēruši citas jomas, kam piešķirams atbalsts. Tā netika iekļauta šī iemesla dēļ, nevis tāpēc, ka es tai neticu. Es ticu saules termoelektroenerģijai, bet mēs risinājām steidzamākās vajadzības.

Kādi avoti ir pieejami, lai atbalstītu saules termoelektroenerģijas turpmāku attīstību? Pirmkārt, ir septītā pamatprogramma. Mums ir 2,35 miljardi eiro laika periodam no 2007. – 2013. gadam. Otrkārt, tā ir viena joma, kurā varat nodrošināt šo instrumentu. Sākot ar nākamo gadu, mums būs iespēja nodrošināt 300 miljonus emisiju kvotas jaunajām dalībvalstīm. Atjaunojamās enerģijas, piemēram, saules termoelektroenerģijas projekti var saņemt atbalstu. Tāpēc, ja projekti ir sagatavoti, tie tiek ļoti gaidīti.

Mēs varam arī izmantot Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzekļus. Mēs veicinām sinerģijas enerģijas avotu plašāku izmantošanu; jo sevišķi mēs palielinājam ierobežojumus tam, cik daudz atjaunojamo enerģijas veidus var izmantot saistībā ar mājokļiem un energoefektivitāti. Tāpēc kopumā atbilstība šiem pasākumiem ir palielināta.

Papildus tam vasarā vai rudens sākumā Komisija sagatavos jaunu paziņojumu par zema oglekļa satura tehnoloģiju finansēšanu. Mēs mēģināsim pie tā strādāt, lai šīs tehnoloģijas saņemtu atbalstu ne vien no Kopienas budžeta, bet arī no nozares un dalībvalstīm, lai šis atbalsts ir mērķtiecīgs un lai mēs ļoti ātri panāktu tehnoloģiju attīstību, lai sasniegtu mūsu mērķi līdz 2020. gadam nodrošināt atjaunojamās enerģijas veidus 20 % apmērā, bet varbūt šajā saistībā mēs varam būt vēl ambiciozāki.

Tātad mēs to neesam izslēguši. Mums vienkārši ir ļoti daudz jomu, kurās jāstrādā, un mēs esam izvēlējušies steidzamākās jomas, kurās nauda jāiegulda tūlīt.

Avrīl Doyle (PPE-DE). – Paldies, komisār, par ļoti pilnīgu atbildi. Es ļoti rūpīgi atzīmēju to, ko jūs teicāt.

Gadījumā, ja kādam no projektiem, kuri ir konkrēti norādīti Atveseļošanas plānā, nevarēs piesaistīt finansējumu līdz termiņa beigām 2010. gada 30. jūnijā, vai jums būs tas, ko es dēvēju par rezerves sarakstu ar projektiem, kas ir sagatavoti īstenošanai, lai nauda faktiski tiek piešķirta šai nozarei, energoefektivitātei un zemam energopatēriņam?

Piemēram, saules termoelektroenerģijas jomā ir vairāki lieli projekti, kuri ir sagatavoti būvniecības uzsākšanai 2009. gada beigās un 2010. gada sākumā, ir vairāki projekti, kas jau ir sagatavoti. Vai mums varētu būt rezerves saraksts, lai tiek izmantota visa šī nauda gadījumā, ja tie, kuriem tā pašlaik ir piešķirta, nevar to piesaistīt?

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Nosakot šo sarakstu, mēs apskatījām lielāko daļu projektu, un mēs arī iesaistījām dalībvalstis, tāpēc šajā posmā man nav pamata uzskatīt, ka mēs nevarēsim izmaksāt vai piešķirt visu naudu.

Ja būs kādi kavējumi vai ja daži projekti nebūs pietiekami sagatavoti, 2010. gada martā mēs sagatavosim ziņojumu. Tāpēc, ja pastāvēs iespēja, ka daļa naudas būs pieejama, es trīspusējās sarunās apsolīju, ka Komisija attiecīgā gadījumā apsvērs vajadzīga priekšlikuma izdarīšanu. Bet ir priekšlaicīgi to solīt, jo tas ir atkarīgs no tā, vai mēs varēsim piešķirt naudu, jo šobrīd ir noteikts projektu skaits, attiecībā uz kuriem mēs uzskatām, ka tie ir pietiekami attīstīti, lai izmantotu šo naudu.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 26 (**Marie Panayotopoulos-Cassiotou**) (H-0218/09)

Temats: kodolelektrostacijas.

Kā norāda Eiropas Dienvidaustrumu valstu enerģētikas institūts, daudzas ES valstis un citas valstis no dienvidu un austrumu reģioniem, kā arī valstis Vidusjūras austrumos, kuras ir iesaistītas pievienošanās sarunās, izskata shēmas, kā paplašināt vai būvēt kodolelektrostacijas elektroenerģijas ražošanai. Vai Komisija var pastāstīt, kādus pasākumus un iniciatīvas tā plāno, lai noteiktu priekšnosacījumus un ierobežojumus attiecībā uz šīm iniciatīvām, paturot prātā īpašās ģeoloģiskās iezīmes, klimata apstākļus un šo shēmu finansējuma iespējas, kā arī to dzīvotspēju?

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Mans kolēģis *Stavros Dimas* jau ir atbildējis uz papildjautājumu par šo tematu.

Būtībā kodolenerģētika ir noteikta tādā veidā, ka ikkatrā valstī ir kodoldrošības regulators, kas ir pilnībā atbildīgs par kodoldrošības pasākumu īstenošanu. Vienlaikus katra dalībvalsts lemj par to, vai izmantot kodolenerģiju. To paredz *Euratom* līgums, un tajā ir ļoti skaidri noteiktas papildu prasības. Papildu prasības paredz, ka visus iesniegtos projektus arī analizē Komisija, un mēs sagatavojam ieteikumus par izstrādājamajiem projektiem. Mēs to darījām Belenes, kā arī *Mochovce* gadījumā.

Ir arī skaidri noteikts pienākums pildīt ietekmes uz vidi novērtējuma prasības saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, kā arī būs piemērojamas papildu prasības, kas noteiktas ANO/EEK *Espo* Konvencijā par ietekmes uz vidi novērtējumu pārrobežu kontekstā.

Tāpēc, lai kāds projekts tiktu ierosināts, mēs nediskriminēsim dalībvalstis. Ir jāievēro skaidri noteiktas prasības, un katrs projekts tiek analizēts atsevišķi, pamatojoties uz Kopienas *acquis* un tiesību aktiem vides jomā. Es varu apliecināt, ka šis process ir tik drošs, ka nekad nav piešķirta neviena atļauja kodolelektrostacijas būvniecībai, ja vien nevar garantēt visas drošības prasības.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos uzdot jautājumu par to, ko komisārs teica par katra priekšlikuma izvērtēšanu — vai attiecībā uz minēto teritoriju var veikt *ex-ante* pētījumu, tostarp, pamatojoties uz Eiropas un Vidusjūras valstu sadarbību un šīs teritorijas īpašajām iezīmēm, lai būtu kritēriji, kas būs jāņem vērā visām valstīm no paša sākuma un jāievēro, veicot plānošanu?

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Pirmām kārtām katra valsts izstrādā savus tiesību aktus, kas nosaka pieteikuma iesniegšanas procesu. Pēc tam šis process ļoti lielā mērā ir saistīts ar valstu tiesību aktiem un *Euratom* tiesību aktiem, kas ir tā pamatā. Tādēļ mēs nevaram izmantot reģionālu pieeju. Mums ir jāapskata ikkattras dalībvalsts un vienlaikus ikkatra projekta konkrētā situācija.

Mēs nevaram vienkārši izskatīt vidējo situāciju reģionā un teikt, ka šis reģions nav piemērots kodolenerģijas izmantošanai. Tā nebūtu tiesa, jo nevar attīstīt tādu projektu, ko varētu izmantot vairāk vai mazāk katrā vietā. Tas ir jautājums par vajadzīgajām izmaksām, nosacījumiem un laiku. Tāpēc mēs nevaram ieņemt reģionālu pieeju. Mums patiešām ir jāapskata katrs konkrētais projekts, jo tikai šādi mēs varam garantēt šī projekta pilnīgu drošību.

Paul Rübīg (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi! Komisār, es vēlētos jūs apsveikt par kodolpaketi, kuru tikko iesniedzāt un kura ir īpaši saistīta ar jaunām kodolelektrostacijām, kā arī priekšlikumu, ka nākotnē Starptautiskās atomenerģijas aģentūras (SAEA) standartiem jābūt saistošiem.

Man būtu ļoti interesanti uzzināt, vai domājat, ka jūs varētu sagatavot priekšlikumu par ES regulatīvu iestādi vai Rietumeiropas Kodolregulatoru asociācijas (WENRA) uzlabošanu par iestādi, kura izstrādā saistošus standartus nākamajā likumdošanas periodā, un vai mēs varētu arī padarīt SAEA standartus obligātus visām dalībvalstīm?

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Attiecībā uz jautājuma otro daļu es uzskatu, ka ar šo augsta līmeņa kodolenerģētikas regulatoru grupu mēs varam attīstīties ar stingrākiem standartiem. Tas ir tikai izejas punkts. Tas bija viszemākais kopsaucējs, kuru varējām izstrādāt.

Vienlaikus šī temata politiskās un arī dažkārt kultūras jutīguma dēļ es ļoti šaubos, vai Eiropas regulators varētu veikt vajadzīgos uzdevumus. Es negribu teikt, ka Eiropas regulatoram nevarētu ticēt, bet gan ka regulatoram ir jāietur distance no kodolelektrostacijām. Es uzskatu, ka vienmēr pilna atbildība par drošību ir jāuzņemas valsts regulatoram, jo tas ir labākais veids, un tas vienmēr novērsīs debates par to, vai centrālais regulators pieliek pietiekami lielas pūles kodolenerģētikas jomā utt.

Ir pareizi noteikt vienotu sistēmu, bet atbildīgiem ir jāpaliek visiem tiem regulatoriem, kuriem saskaņā ar kodoldrošības direktīvu ir pilnīgas pilnvaras un visi nepieciešamie instrumenti, lai īstenotu šo politiku. Mums Savienībā ir ļoti labi kodoldrošības regulatori, tāpēc organizatoriskas izmaiņas nav vajadzīgas. Mums ir tikai jāpalielina saistošie standarti, sākot no pašreizējā līmeņa, un jāsadarbojas, tādējādi pierādot pasaulei, ka kodolenerģētikas nozarē standartus ir iespējams palielināt.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 27 (**Brian Crowley**) (H-0232/09)

Temats: ilgtspējīgas enerģijas veicināšana pilsētās.

Manā dzimtajā pilsētā Korkā vietējās iestādes un uzņēmumi mēģina izveidot ilgtspējīgas enerģijas politiku. Ko dara Komisija, lai atbalstītu tādas pilsētas kā Korka to centienos veicināt ilgtspējīgu enerģiju?

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Es esmu ļoti priecīgs, ka uzdevāt šo jautājumu, jo esmu lepns par vienu no mūsu sasniegumiem, proti, Mēru līgumu.

2008. gadā mēs atbalstījām pilsētu iniciatīvu izstrādāt Mēru līgumu. Tas nozīmē, ka pilsētas uzņemas saistošu pienākumu līdz 2020. gadam samazināt CO₂ par vairāk kā 20 %. Šajā nolūkā tās izstrādā ilgtspējīgas enerģijas rīcības plānus. Tās ir arī nodibinājušas Mēru līguma biroju koordinēšanas un veicināšanas darbiem. Mēs atbalstām šos pasākumus ar Kopīgā pētniecības centra palīdzību, lai sniegtu zinātnisku pamatojumu un

tehnisko atbalstu ilgtspējīgas enerģijas rīcības plānu sagatavošanai, īstenošanai un novērtēšanai. Saistībā ar mazākām pašvaldībām Komisija risina sarunas ar citām valsts, reģionālām un vietējām administrācijām, lai nodrošinātu to atbalstu mazākām pilsētām.

Šogad ir paredzēts īstenot arī uzlabotu labas prakses sistēmu — Izcilības kritērijus.

Mēs arī esam izveidojuši finansiāla atbalsta iespēju, izmantojot Eiropas Investīciju banku (EIB), saskaņā ar kuru mēs piešķiram dotācijas, un arī izmantojam EIB, lai strādātu pie ilgtspējīgas attīstības mērķa pilsētās. EIB jau ir bijusi iesaistīta noteiktos projektos, piemēram, saistībā ar Barselonu, attiecībā uz kuru sarunas jau ir diezgan tālu pārvirzījušās uz priekšu.

Es zinu, ka Korkas pilsēta vēl nav parakstījusi šo līgumu, tāpēc šīs iespējas izmantošana joprojām ir Korkas pilsētas ziņā. Tas ir labs veids, kā patiešām mobilizēt pilsoņus, kuri piedalās šajās iniciatīvās.

Tajā pašā laikā ir arī citi ilgtspējīgas attīstības instrumenti, un kohēzijas politika sniedz ievērojamu atbalstu pilsētām, lai īstenotu ilgtspējīgas enerģijas politikas jomas un pasākumus. Kopumā laika periodā no 2007.-2013. gadam 9 miljardi eiro no kohēzijas politikas fondiem tiks tiešā veidā ieguldīti ilgtspējīgas enerģijas iniciatīvās Eiropas Savienībā. Dienvidu un Austrumu darbības programma, kas ietver Korkas pilsētu, ieguldīs 669 miljonus eiro šajā reģionā un veicinās Lisabonas līguma izaugsmes un nodarbinātības mērķus.

Kohēzijas fondi tieši atbalstīs ilgtspējīgas enerģijas projektus šajā reģionā un palīdzēs mobilizēt turpmāku ieguldījumus valsts līmenī. Finansējumu var izmantot, lai stimulētu energoefektivitāti un atjaunojamās enerģijas veidu ražošanu, energoefektīvu pārvaldības sistēmu izstrādi un tīra un ilgtspējīga sabiedriskā transporta veicināšanu, īpaši pilsētās.

Darbības programma ietver fondu “*Gateway Challenge Fund*”, kura pamatā ir integrēta ilgtspējīgas attīstības stratēģija Korkai.

Visbeidzot, nesen tika mainīts Reģionālās attīstības fonds, lai dotu iespēju visām dalībvalstīm izmantot reģionālos fondus energoefektivitātes uzlabošanas darbiem un atjaunojamās enerģijas veidu integrēšanai esošajos mājokļos. Tas var būt līdz 4 % no kopējā Reģionālā fonda piešķiruma.

Tātad kopumā es uzskatu, ka mēs esam izveidojuši sistēmu pilsētām, kurām ir kopīgs mērķis attīstīt ilgtspējīgus modeļus saviem iedzīvotājiem, un tas ir Mēru līgums. Mēru līgums ietver tādus atbalstītājus kā Ņujorka un Ročestera, un tam ir dalībnieki no citām valstīm, kas neatrodas ES, tāpēc tas piedāvā plašas zināšanas, izmantojot mūsu vadīto biroju.

Attiecībā uz finanšu atbalstu, pašlaik mums nav programmu, kas veltītas energoefektivitātei, bet mums ir struktūrfondi, mums ir programma “*Saprātīga enerģija Eiropai*” un mums arī ir Eiropas Investīciju banka. Mēs izmantojam visus šos instrumentus, lai atbalstītu šīs iniciatīvas. Eiropas Investīciju banka ir ļoti aktīva šajā procesā. Tomēr šajā posmā tas nav tik daudz jautājums par finansēm, cik par labiem projektiem un patiešām mērķtiecīgu pilsētu politiku.

Tā ir mana atbilde uz jūsu ļoti svarīgo jautājumu. Es uzskatu, ka pilsētām ir visas iespējas rādīt ceļu ilgtspējīgas enerģijas nākotnes virzienā.

Brian Crowley (UEN). – Paldies, komisār Piebalg, par jūsu atbildi. Komisār, jūs jau savā atbildē norādījāt, ka ekonomiskā ziņā energoefektivitāte rada ietaupījumu, bet tagad mums ir jāpāriet pie nākamās darbības. Tā vietā, lai vienkārši veicinātu ilgtspēju un energoefektivitāti, mums ir jāizmanto fondi, lai radītu jaunus enerģijas ražošanas veidus, lai pilsētas padarītu vēl pašpietiekamākas, nevis jāimportē degviela vai jābūvē kodolelektrostacijas, kā mēs iepriekš runājām. Mums ir jāatrod gudrāki un labāki veidi, un varbūt jūs varētu ieskatīties nākotnē nevis tikai attiecībā uz Investīciju banku, bet arī jaunām idejām arī no Komisijas puses.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Mēs mēģinām atbildēt uz šo lūgumu. Mēs plānojam līdz šī gada beigām izstrādāt jaunu energoefektivitātes rīcības plānu, kas to risinās. Mēs arī gatavojam paziņojumu par zema oglekļa satura enerģijas avotu finansēšanu.

Ir ļoti svarīgi, lai ieinteresētās puses uzņemtos iniciatīvu, un es sagaidu, ka pilsētas izvirzīs priekšlikumus un izdarīs spiedienu uz Eiropas Parlamenta deputātiem un dalībvalstīm, lai attiecīgajās jomās izveidotu visas Eiropas instrumentus.

Bez šādas augšupējas pieejas mums neizdosies izmantot esošās iespējas. Eiropas pilsētas ir tik dažādas, un ir tik daudz labu ideju, ka mums nevajadzētu vienkārši mēģināt piemērot lejupēju pieeju katrai pilsētai.

Es uzskatu, ka Mēru līgums nodrošinās tik ļoti vajadzīgo intelektuālo ieguldījumu un pieredzi tajās politikas jomās, kas mums jāformulē, lai pilsētas padarītu ilgtspējīgas. Runa nav tikai par ietaupījumiem. Ir iesaistīti daudzi jautājumi. Runa ir arī par viedajiem tīkliem, atjaunojamās enerģijas integrēšanu un ilgtspējīgu transportu: ūdenraža autobusiem, elektriskajiem transportlīdzekļiem. Ir ļoti daudz iespēju.

Ikkatra pilsēta varētu sagatavot savu programmu, jo Mēru līgums ir uzlicis par pienākumus par vairāk kā 20 % samazināt CO₂. Tas uzreiz nenozīmē, ka samazinājums jāpanāk ar energoefektivitātes palīdzību. Tā var būt pilnīgi cita politikas joma. Tas ļoti lielā mērā ir atkarīgs no vietējiem apstākļiem.

Priekšsēdētāja. – Es baidos, ka, ņemot vērā laiku, es nepieņemšu turpmākus papildjautājumus. Man žēl, Rūbig kungs, bet jums jau bija viens jautājums, un Komisārs mums ir sniedzis dažas ļoti pilnīgas atbildes.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 28 (**Claude Moraes**) (H-0216/09)

Temats: ekonomiskā krīze un izvairīšanās no protekcionisma.

Kā mūsu komisāre tirdzniecības jautājumos jūs pareizi sacījāt, ka, reaģējot uz pašreizējo ekonomisko krīzi, mums jāizvairās no protekcionisma, jo ir plaši atzīts, ka mēs neizklūsim no šīs ekonomikas lejupslīdes, ierobežojot tirdzniecību.

Kāda ir Komisijas rīcība, lai novērstu protekcionisma tendenci pieaugumu tās starptautiskajās sarunās tirdzniecības jomā? Vai var ziņot par progresu attiecībā uz Dohas sarunu pabeigšanu?

Turklāt — kā Komisija nodrošinās, lai brīvās tirdzniecības veicināšana tiek līdzsvarota ar ES attīstības prioritātēm, piemēram, nodarbinātības pamatstandartiem un vides ilgtspēju?

Meglana Kuneva, Komisijas locekle. – Kopš ekonomiskās krīzes sākuma Eiropas Savienība ir ieņēmusi stingru nostāju pret tiešu protekcionismu, kas ir saskaņā ar tās apņemšanos nodrošināt godīgu un brīvu tirdzniecību.

Komisija intensīvi uzrauga protekcionisma pasākumus, ko ievieš tās lielākie tirdzniecības partneri, lai atbilstīgi rīkotos. Turklāt ES ir noteikti atbalstījusi Pasaules Tirdzniecības organizācijas iniciatīvu sagatavot ziņojumus par tirdzniecības situācijas attīstību ekonomiskās un finanšu krīzes laikā.

Kopš pašreizējās krīzes sākuma vairāk kā jebkad ES ir apņēmusies nodrošināt daudzpusējās attiecības, pārredzamību un atvērtus tirgus, pamatojoties uz noteikumiem, kas sniedz labumu gan attīstītajām, gan jaunattīstības valstīm. ES ir konsekventi argumentējusi, ka tālejošs un līdzsvarots Dohas sarunu iznākums ir viens no svarīgākajiem instrumentiem, lai novērstu tirdzniecības protekcionismu un uzlabotu ekonomiku.

Tāds ir arī PTO vēstījums, kuru tā puda nesenajā ES tirdzniecības politikas pārskatā, kurā tika slavēta ES nozīme, stiprinot daudzpusējo tirdzniecības sistēmu. Dohas sarunu lielā nozīmē pašreizējā krīzē tika atzīta arī G20 globālajā atveseļošanas un reformu plānā, kas tika sagatavots 2. aprīlī. G20 valstu vadītāji atkārtoti puda apņemšanos ātri pabeigt Dohas sarunas.

Visbeidzot, ES apņemšanās saglabāt atvērtu tirdzniecību iet kopsolī ar tās apņemšanos nodrošināt ilgtspējīgu attīstību, kas ir Eiropas Savienības politikas visaptverošs mērķis, tostarp attiecībā uz dažādām tirdzniecības politikas iniciatīvām.

Ilgtermiņa attīstība un jo sevišķi vides un sociālie apsvērumi ir mūsu tirdzniecības politikas svarīgi aspekti. To pierāda tādu ilgtspējīgas attīstības noteikumu iekļaušana, kas vērsti uz nodarbinātības un vides standartiem mūsu divpusējos tirdzniecības nolīgumos.

Claude Moraes (PSE). – Paldies, komisāre, un es saprotu, ka jūs aizvietoja komisāri *Ashton*. Es vēlos apsveikt Komisiju un patiesi — šīs Parlamenta deputātus, kuri darbojas Starptautiskās tirdzniecības komitejā —, par to, ka tie strādā pie tā, lai mazinātu protekcionisma tendences.

Es vēlētos uzdot jautājumu par tematu, kas saistīts ar jaunattīstības valstīm un to, kā mēs varam nodrošināt, ka palielinām vai veicinām tirdzniecību gan ar jaunattīstības valstīm, gan starp tām, piemēram, sniedzot lielāku ar tirdzniecību saistītu palīdzību. Tas ir svarīgs aspekts, kas mums jāietver. Kopumā es esmu pieredzējis ļoti pozitīvu Komisijas un Parlamenta darbību attiecībā uz protekcionisma tendencēm, kas būtu solis uz atpakaļ.

Meglana Kuneva, Komisijas locekle. – PTO ziņojumi un pašas Komisijas uzraudzības informācija parāda, ka nepastāv risks, ka varētu palielināties vispārējs protekcionisms. Neviena no lielajām tirdzniecības valstīm vēl nav piemērojusi pārrobežu ierobežojumus tirdzniecībai un ieguldījumiem. Ir cieši jāuzrauga notikumi

atsevišķās valstīs, piemēram, Krievijā, Indonēzijā un Argentīnā, jo šīs valstis līdz šim ir visvairāk izmantojušas robežu pasākumus, lai ierobežotu tirdzniecību. Kopumā visvairāk iesaistītās nozares ir lauksaimniecības un pārtikas produkti, dzelzs un tērauds, metāls, automobiļi, tekstilizstrādājumi un rotaļlietas.

David Martin (PSE). - Vai Komisija pieņem to, ka papildus tam, ka citi tiek pamācīti un uzraudzīti, lai novērstu protekcionisma risku, mums vajadzētu pašiem būtu uzmanīgiem un nodrošināt, lai, izmantojot savus tirdzniecības aizsardzības instrumentus, tie darbotos paredzētajā nolūkā, nevis kā protekcionisma pasākumi?

Meglēna Kuneva, Komisijas locekle. – Komisija dara visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka šī uzraudzība ir stingra visos aspektos, īpaši attiecībā uz jūsu izvirzīto problēmu. Es varētu nodot šo ziņu komisārei *Ashton*, lai iegūtu konkrētāku viedokli un saņemtu konkrētāku atbildi. Bet līdz šim uztraucošu pazīmju nav bijis.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 29 (**Seán Ó Neachtain**) (H-0234/09)

Temats: interneta pirātisms Kanādā.

Kanādā ir viens no pasaulē augstākajiem interneta pirātisma līmeņiem. To saasina likumdošanas un tiesību aizsardzības nopietnie trūkumi. Patiesībā ir steidzami jāpārskata Kanādas Autortiesību likums, lai to saskaņotu ar pašreizējiem starptautiskajiem tiešsaistes vides aizsardzības standartiem, piemēram, tiem, kas noteikti 1996. gada WIPO interneta līgumos un ES Autortiesību direktīvā (2001/29/EK). Jo ilgāk pastāvēs šī situācija, jo ilgāk Eiropas tiesību subjektiem — īpaši radošajā nozarē (autoriem, komponistiem, izpildītājiem, dziesmu autoriem un fonogrammu producentiem) — tiks atņemti juridiskie instrumenti, kas viņiem vajadzīgi, lai apturētu viņa tiesību liela apjoma tiešsaistes pārkāpumus Kanādā. Viņu zaudējumi interneta pirātisma dēļ ir milzīgi. Stāvoklis ir tāds, ka likumdošanas darbība ir jāveic tagad, nevis pēc gaidāmās ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksmes tirdzniecības jautājumos, kas notiks maijā, un pēc turpmākajām divpusējām tirdzniecības sarunām.

Ņemot vērā šī jautājuma steidzamību, kāda ir Komisijas rīcība, lai nodrošinātu, ka bez turpmākas kavēšanās Kanāda groza tās attiecīgos tiesību aktus?

Meglēna Kuneva, Komisijas locekle. – Komisija ir informēta par izvirzītajiem jautājumiem saistībā ar Kanādas intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību un piemērošanu. Mēs esam ārkārtīgi nobažījušies, ka ierosinātajai Kanādas Autortiesību likuma reformai ir piešķirta tik maza prioritāte.

Lai garantētu radošo nozaru turpmāku izdzīvošanu, intelektuālā īpašuma tiesību saprātīga aizsardzība ir ļoti svarīga. Kamēr vairākas dalībvalstis pašlaik dedzīgi diskutē par to, kā intelektuālā īpašuma tiesības var labāk pielāgot tiešsaistes pasaulei, mums patiešām joprojām ir jāpievērš uzmanība interneta pirātisma riskiem, kas rodas trešās valstīs.

Šajā sakarā viens no galvenajiem jautājumiem ir tas, kā panākt godīgu līdzsvaru starp tiesību subjektu un patērētāju interesēm, vienlaikus ievērojot datu aizsardzības noteikumus. Jūs atcerēsieties, ka tas bija galvenais debašu jautājums Komisijas iniciatīvā par tiešsaistē pieejamu radošo saturu, ko uzsāka ar 2008. gada 3. janvāra paziņojumu.

Komisijas bažas jau kādu laiku tiek noteikti paustas Kanādas iestādēm. Tas, ka drīzumā sāksim sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumu ar Kanādu, dos mums jaunu iespēju, panākt IĪT aizsardzības būtisku uzlabošanu Kanādā. Pa to laiku Komisija risinās šo jautājumu ar Kanādas iestādēm visaugstākajā līmenī. Tā arī aicinās pēc iespējas ātrāk uzsākt Kanādas Autortiesību likuma pārskatīšanu — vēlams, Parlamenta pašreizējās sesijas laikā.

Seán Ó Neachtain (UEN). — (GA) Priekšsēdētāja kundze, es vēlētos pateikties komisārei par šo atbildi. Bet es gribētu uzdot jautājumu — cik lielas ir Komisijas cerības, ka tās centieni attiecībā uz Kanādu būs veiksmīgi, un kādi ir Komisijas tiešie plāni, lai apturētu pirātismu internetā un šo praksi? Ja mēs nevaram to apturēt attiecībā uz tādu valsti kā Kanāda, kādas ir mūsu izredzes to izdarīt citos gadījumos?

Meglēna Kuneva, Komisijas locekle. – Kā jau iepriekš sacīju, tirdzniecības nolīgums nodrošinās tiesisko regulējumu, ar kuru risināt dažus ES tirdzniecības traucēkļus un problēmas ar Kanādu, piemēram, IĪT aizsardzības standartus un noteiktas pret konkurenci vērstas prakses. Mēs esam optimistiski, jo mums būs sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumu.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 30 (**David Martin**) (H-0245/09)

Temats: brīvās tirdzniecības nolīgums (BTN) ar Koreju.

Vai pēc nesenajām diskusijām starp Komisiju un Dienvidkorejas Tirdzniecības ministriju Komisija var izklāstīt ES un Korejas sarunu pašreizējo stāvokli saistībā ar BTN?

Meglēna Kuneva, Komisijas locekle. – Sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumu ar Koreju ir visvairāk attīstītās no ES pašreizējām sarunām tirdzniecības jomā. Pēc diviem sarunu gadiem pašlaik mums ir sagatavots visaptverošs nolīgums ar ES ceturto lielāko tirdzniecības partneri ārpus Eiropas.

Brīvās tirdzniecības nolīgums ar Koreju radīs jaunu tirgus pieeju daudzās jomās, kas interesēs ES eksportētājus. Minēšu dažus piemērus: nolīgums ātri likvidēs 1,6 miljardus lielās muitas nodevas, sniedzot labumu ES eksportētājiem; tas paredzēs skaidrus noteikumus par beztarifu šķēršļiem tādās prioritārās nozarēs kā autobūves, farmācijas vai sadzīves elektrotehnikas nozarēs; tas nodrošinās būtisku jaunu tirgus pieeju saistībā ar tādiem pakalpojumiem, kas īpaši interesē ES pakalpojumu sniedzējus; tas piedāvās līdz šim tālejošāko pasākumu kopumu attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesībām, valsts iepirkumiem, ilgtspējīgu attīstību un citiem ar noteikumiem saistītiem jautājumiem; tas arī paredzēs jaunus veidus, kā brīvās tirdzniecības nolīguma īstenošanas uzraudzībā tiks iesaistīta pilsoniskā sabiedrība un kā tiks aizsargātas mūsu jutīgās jomas, veicot atbilstošus pasākumus.

Brīvās tirdzniecības nolīgums arī būs kā noderīga atsauce citām sarunām. Turklāt, noslēdzot šo nolīgumu tagad, tiks parādīta abu pušu apņemšanās nodrošināt atvērtus tirgus kā viena no atbildēm un pašreizējo ekonomisko vidi.

Astotās sarunu kārtas noslēgumā 2009. gada martā abas puses savā līmenī panāca būtisku tehnisko progresu, bet palika neatrisināti vairāki sarežģīti jautājumi.

Pēc tam 2009. gada 2. aprīlī ES tirdzniecības komisāre *Ashton* un Korejas Tirdzniecības ministrs *Kim* tikās Londonā. Neskatoties uz intensīvajām diskusijām, nebija iespējams pārvarēt plaisu attiecībā uz atlikušajiem jautājumiem, piemēram, nodokļu atmaksu un izcelsmes noteikumiem.

Komisija pašlaik apspriežas par labāko turpmāko rīcību.

David Martin (PSE). – Paldies, komisāre, par šo atbildi. Pirmkārt, es pilnībā piekrītu tam, ka brīvās tirdzniecības nolīgums ar Koreju radītu milzīgu labumu gan Eiropas Savienībai, gan Korejai, un tas būtu pozitīvs signāls attiecībā uz mūsu apņemību saglabāt tirgus atvērtus. Tomēr tagad šķiet, ka nespēja noslēgt šo nolīgumu drīzāk meklējama dalībvalstīs, nekā mūsu sarunu partnerī.

Šajos apstākļos, ja mēs nevaram panākt vienošanos ar Koreju, vai Komisija pieņem, ka Tirdzniecības ĢD tikpat labi varētu pārtraukt darbu pie brīvās tirdzniecības nolīgumiem, jo, ja mēs nevaram vienoties ar Koreju, mēs nevarēsim vienoties ar Indiju, Dienvidaustrumu Āzijas valstīm (ASEAN) vai par jebkuru citu šādu nolīgumu, par kuru risinām sarunas?

Meglēna Kuneva, Komisijas locekle. – Gluži pretēji, dalībvalstis nesen ir apstiprinājušas savu ieinteresētību noslēgt tālejošu un līdzsvarotu nolīgumu ar Koreju.

Kā ierasts, Komisija aizstāvēs tos principus, pamatojoties uz kuriem mēs risinām sarunas ar visām valstīm.

Glyn Ford (PSE). – Liels paldies! Varbūt komisāre varētu sniegt komentārus par situāciju Vācijas valdībā attiecībā uz šo jautājumu.

Tāpat kā *Martin* kungs, es atbalstu šo brīvās tirdzniecības nolīgumu ar Korejas Republiku. Tomēr mums ir jābūt uzmanīgiem attiecībā uz tā detaļām un laiku. Tiek lēsts, ka Eiropā gadā tiktu pārdotas 650 000 Korejas automašīnas. Lai gan Austrumeiropā jau tiek veikta daļa ražošanas, būs ievērojams jauna importa apjoms.

Lielākajā daļā pētījumu ir parādīts, ka tās aizstās Eiropā ražotos Japānas automobiļus, piemēram, tos, kas tiek ražoti *Honda* rūpnīcā manā vēlēšanu apgabalā Svindonā. Darbs šajā rūpnīcā ir apstājies, un darbinieki nestrādā. Lai nesaasinātu pašreizējo situāciju šeit un citur Eiropā, vai jūs nodrošināsiet, lai pirms šāda importa atļaušanas tiek piemērots ievērojams nogaidīšanas periods?

Meglēna Kuneva, Komisijas locekle. – Es saprotu jūsu bažas par stāvokli autobūves nozarē. Kopš sarunu sākuma ar Koreju Komisija ir ieguldījusi ievērojamus resursus, lai panāktu labu rezultātu ES autobūves nozarei. Eiropas automobiļu eksportētāji gūs labumu gan no Korejas nodokļu likvidēšanas automobiļiem,

gan efektīvas tehnisko barjeru likvidēšanas. Tiks likvidēti visbūtiskākie šķēršļi, sākot ar nolīguma spēkā stāšanās pirmo dienu.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 31 (**Georgios Papastamkos**) (H-0257/09)

Temats: ASV un ES tirdzniecības strīds saistībā ar liellopu gaļu, kas apstrādāta ar hormoniem.

Vai Komisija var sniegt informāciju attiecībā uz rezultātu, kas panākts sarunās, ko tā risina ar ASV iestādēm, lai pēc lēmuma par īslaicīgu apturēšanu tā pilnībā novērstu tā dēvēto *karuseļa* pretpasākumu uzsākšanu kā daļu no transatlantiskā tirdzniecības strīda par liellopu gaļu, kas apstrādāta ar hormoniem, un atsauks jau ieviestos pretpasākumus?

Meglēna Kuneva, Komisijas locekle. – Komisija pašlaik joprojām ir iesaistīta sarunās ar ASV, un mēs varam cerēt, ka ļoti drīz varēs panākt savstarpēji pieņemamu risinājumu. Dažu pēdējo nedēļu laikā mums šajā jautājumā ir bijuši ļoti intensīvi transatlantiski sakari. ES tirdzniecības komisāre *Catherine Ashton* un ASV tirdzniecības pārstāvis *Ron Kirk* 22. aprīlī vienojās turpināt apspriedes, lai sarunu ceļā atrastu risinājumu ilgstošajam strīdam par liellopu gaļu, kas apstrādāta ar hormoniem.

Viņi apstiprināja vēlmi atrisināt šo sarežģīto jautājumu, kas ietekmē uzņēmumus un patērētājus gan ES, gan ASV, un, lai sarunās vieglāk panāktu risinājumu, komisāre *Ashton* un ASV pārstāvis *Kirk* vienojās, ka ASV atliks tā dēvēto “karuseļa” sankciju uzlikšanu noteiktiem ES produktiem vēl uz divām nedēļām pēc sākotnēji noteiktā termiņa 23. aprīlī.

Komisija ir apņēmusies darīt visu iespējamo, lai rastu pozitīvu un ilgstošu risinājumu šai problēmai, un pašlaik sarunas risina abu pušu augstākā līmeņa ierēdņi. Komisijas galīgie mērķi šajās sarunās ir pilnībā novērst “karuseļa” sankciju uzsākšanu un atcelt pašlaik ieviestos pretpasākumus. Mēs esam pārliecināti, ka drīzumā tiks panākta tāda vienošanās, ka pilnībā aizsargās mūsu sabiedrības veselības un patērētāju aizsardzības mērķus šajā jautājumā.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, tā kā nav ieradusies kompetentā komisāre *Ashton* kundze, es vēlētos pateikties komisārei *Kuneva* par viņas atbildi un lūgt komisārei nodot manu pateicību *Ashton* kundzei par starpniecību un apspriedēm ar ASV pusi par ASV veikto “karuseļa” pretpasākumu atcelšanu. Tā ir rīcība, kas noteikti ir viens solis uz priekšu, kas pārsniedz partnerības robežas starp ASV un Eiropas Savienību, kas ir divi galvenie tirdzniecības dalībnieki, kuriem ir arī galvenā nozīme saistībā ar Dohas sarunām Pasaules Tirdzniecības organizācijas aizgādībā.

Meglēna Kuneva, Komisijas locekle. – *Papastamkos* kungs, es ar prieku nodošu jūsu vēstījumu komisārei *Ashton* un, nerunājot sīkāk, es uzskatu, ka rezultāti patiešām būs pavisam apmierinoši.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 32 (**Giovanna Corda**) (H-0209/09)

Temats: aviosabiedrību neatbilstība Regulai Nr. 261/2004.

Eiropas Kopienų tiesa 2008. gada 22. decembrī pieņēma spriedumu, saskaņā ar kuru aviosabiedrība nedrīkst atteikties izmaksāt kompensāciju pasažieriem pēc lidojuma atcelšanas lidmašīnas tehnisku problēmu dēļ. Kāda Zviedrijas tiesa, kurā ombuds bija cēlis prasību, ir tikko pieņēmusi līdzīgu spriedumu.

Vai Komisija var norādīt, cik lielā mērā tā ņems vērā šos nolēmumus, kuri vēlreiz parāda aviosabiedrību nevēlēšanos rīkoties, Regulas Nr. 261/2004⁽¹⁾ pārāk neskaidro formulējumu attiecībā uz “ārkārtas apstākļiem”, pamatojot atcelšanu, kā arī Komisijas pasivitāti, saskaroties ar daudziem šīs regulas pārkāpumiem, kas kaitē pasažieriem?

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti, es uzskatu, ka vispirms mums ir jāuzsver tas, ka Komisijas uzdevums nav interpretēt Eiropas Kopienų tiesas nolēmumus. Šie nolēmumi bija saistīti ar jautājumiem, kas attiecās uz valstu tiesu prejudiciāliem nolēmumiem, un to mērķis bija nodrošināt Kopienų tiesību aktu vienotu piemērošanu.

Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos, 16. pantu dalībvalstis ir atbildīgas par šīs regulas piemērošanu, un to pienākums ir sodīt aviosabiedrības, kuras neievēro šos noteikumus. Apstrādājot iesniegtās pasažieru sūdzības, kompetentajām valsts iestādēm, kuras dalībvalstis

⁽¹⁾ OV L 46, 17.02.2004, 1. lpp.

iecelušas saskaņā ar šo regulu, ir acīmredzami jāņem vērā Eiropas Kopienų tiesas sniegtās norādes. Komisijas uzdevums ir uzraudzīt kompetento iestāžu veiktu regulas pareizu īstenošanu, jo sevišķi, ņemot vērā attiecīgos Eiropas Kopienų tiesas nolēmumus.

Pēdējā Komisijas un kompetento valsts iestāžu sanāksme tika organizēta pagājušā gada decembra sākumā, citiem vārdiem sakot, dažas nedēļas pirms šī Eiropas Kopienų tiesas lēmuma. Komisija ir ieplānojusi vēl vienu sanāksmi šī mēneša 14. datumā. Šīs sanāksmes laikā tiks izskatīts Eiropas Kopienų tiesas nesensais lēmums lietā C-549/07.

Valstu iestādēm būs iespēja komentēt šo nolēmumu un aprakstīt to, kā tās izvērtē aviosabiedrību rīcību attiecībā uz pasažieriem lidojuma atcelšanas gadījumā, ņemot vērā šo precedentu un arī šī nolēmuma praktiskās sekas.

Giovanna Corda (PSE). – (IT) Komisār, paldies, jo es uzskatu, ka šim jautājumam ir jāpievērš pienācīga uzmanība. Cik es sapratu, šie jautājumi jārisina dalībvalstīm, bet jūs arī varat pārbaudīt, vai kaut ko var darīt. Tāpēc paldies par atbildi, un mēs ar cerībām gaidām turpmākos notikumus.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Paldies, ka runājat itāliešu valodā. Es zinu, ka esat itāliešu izcelsmes, tāpēc vēlreiz paldies. Komisija, protams, uzraudzīs notiekošo, jo es uzskatu, ka pasažieru tiesības mums visiem ir ļoti svarīgas. Tas ir viens no maniem mērķiem komisāra amatā.

Es to teicu, kad manu iecelšanu apstiprināja Parlaments. Tāpēc es turpināšu nodrošināt, lai tiek veikta uzraudzība, lai pārbaudītu, vai dalībvalstis ievēro pasažieru tiesības. Mēs visi esam apņēmušies, pat *Kuneva* kundze, mēģināt efektīvi aizstāvēt pilsoņu tiesības visās jomās.

Glyn Ford (PSE). – Es runāšu īsi, jo saprotu, ka ir ļoti maz laika. Komisār, man jāatzīst, ka, godīgi sakot, pašlaik mūsu tiesību īstenošana ir joks. Es nesen biju Amsterdamā un noskatījos, kā *KLM* izrīkojas ar pasažieriem, kuri aizkavējušies, liekot tiem atkārtoti reģistrēties, veicot pašreģistrācijas procedūru. Personāls sistemātiski, nejaudājot pasažieriem, atteicās sniegt kompensāciju un palīdzību, uz ko pasažieriem bija tiesības.

Vai Komisija var nodrošināt uzraudzību? Vai lidostās varētu būt daži cilvēki, kuri patiešām novēro, ko dara aviosabiedrības? Jo, godīgi sakot, man šķiet, ka tas ir kļuvis par joku.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Komisija plāno ziņot Parlamentam un Padomei par Regulas (EK) Nr. 261/2004 darbību un rezultātiem, sagatavojot paziņojumu, ko paredzēts pieņemt šī gada otrajā pusē.

Šajā dokumentā tiks analizēti četri gadi kopš Regulas darbības un tajā tiks ierosināti jebkādi citi pasākumi, kas veicami, lai samazinātu starpgadījumu skaitu un uzlabotu aviopasažieru tiesības.

Tāpēc tiks pārbaudītas visas lidostas. Es ceru, ka Komisijas darbs uzlabos šo situāciju un sniegts pilsoņiem gaidītās atbildes. Tāpēc varu jums apliecināt savu kā komisāra apņemšanos. Es esmu uzsācis turpināšu un varu apstiprināt savas saistības.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 33 (**Emmanouīl Angelakas**) (H-0212/09)

Temats: aviosabiedrību privatizācija Eiropas Savienībā.

Ņemot vērā *Olympic Airways* privatizācijas veiksmīgo modeli un aviosabiedrības nodošanu privātam ieguldītājam, vai Komisija varētu pateikt, cik lielā mērā šo modeli varētu izmantot saistībā ar citām aviosabiedrībām, kuras saskaras ar līdzīgām grūtībām?

Kā Komisija vērtē aviosabiedrību turpmākas privatizācijas perspektīvas Eiropas Savienībā? Cik lielā mērā aviosabiedrību apvienošana veicina krīzes novēršanu, neradot monopolus un nesamazinot konkurenci?

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti, Komisija piekrīt jūsu jautājumā paustajam viedoklim, citiem vārdiem sakot — Komisijas lēmumi acīmredzami ir likuši pārdot dažus *Olympic Airlines* un *Olympic Airways Services* uzņēmumus. Šie darījumi noteikti ir bijuši veiksmīgi attiecībā uz konkurenci un transporta politiku.

Alitalia izmantoja tādu pašu modeli, un to var izmantot visas tās aviosabiedrības, kuras nonākušas nopietnās grūtībās. Tāpēc šis lēmums ir radījis jaunu aviosabiedrības modeli, kas varētu būt nākotnes aviosabiedrība — vairs nav valsts sabiedrību, bet ir tikai pilnībā privatizētas sabiedrības. Šādu darbu Komisija ir centusies

atbalstīt. Es ticu, ka šāds privatizācijas mērķis ir arī citām aviosabiedrībām, es runāju par *Austrian Airlines*, *Malev* un *Czech Airlines*.

Tomēr saskaņā ar līgumu Komisijai jāpaliek neitrālai attiecībā uz sabiedrību valsts un privātīpašumu. Komisija atbalsta Kopienas gaisa pārvadājumu nozares konsolidāciju, kas, pēc tās domām, joprojām ir pārāk sadrumstalota, īpaši ņemot vērā pašreizējo krīzi.

Tomēr šī konsolidācija nedrīkst traucēt konkurencei tādā mērā, ka tiek apgrūtināta kopējā tirgus efektīva darbība. Komisija vai kompetentā valsts iestāde ir atbildīga par šajā nolūkā veiktu koncentrāciju uzraudzību saskaņā ar attiecīgās Kopienas regulas noteikumiem atkarībā no attiecīgās koncentrācijas darījuma lieluma.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es pateicos Komisāram par viņa komentāriem un atbildi. Es vēlētos izmantot Komisāra klātbūtni, lai viņam pajautātu, vai Komisija ir veikusi jebkādu izvērtēšanu saistībā ar darbavietu zaudēšanu Eiropas aviosabiedrībās pēdējo astoņu mēnešu laikā kopš ekonomiskās krīzes sākumu un, ja tādi izvērtējumi ir sagatavoti, kādus pasākumus, jūsprāt, varētu izmantot, lai mainītu šo situāciju?

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, man nav noteiktu datu par krīzes dēļ zaudētajām darbavietām, bet es noteikti labi apzinos to, kas notiek gaisa pārvadājumu nozarē.

Visi mani centieni transporta komisāra amatā ir vērsti uz šāda veida transporta atbalstu, un nav pārsteigums, ka mēs atkal apspriežam jautājumu par darbavietām, kura mērķis ir novērst aviosabiedrību stāvokļa pasliktināšanos šajā krīzes laikā — tas arī nozīmē centienus samazināt darbavietu zaudēšanu, citiem vārdiem sakot, saglabāt nodarbinātības līmeni gaisa transporta nozarē Eiropas Savienībā.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 34 (**Bernd Posselt**) (H-0214/09)

Temats: dzelzceļa maģistrāle un Brenneras pamattunelis.

Vai Komisija var sniegt detalizētu informāciju par precīzu grafiku un finanšu plāniem saistībā gan ar Eiropas ātrgaitas dzelzceļa līniju no Strasbūras līdz Vīnei, gan ar Benneras pamattuneli, kas ir Berlīnes un Romas līnijas centrālā daļa? Kādi turpmāki pasākumi ir plānoti un vai atveseļošanas plānā ir nodrošinātas jebkādas papildu iespējas?

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, Posselt kungs, kā jūs zināt, Berlīnes — Palermo dzelzceļa ass ir viens no Eiropas transporta tīklu prioritārajiem projektiem, un Benneras pamattuneļa projekts ir šī prioritārā projekta centrālā daļa.

Komisija atbalsta šo prioritārā projekta galveno daļu, kas ļaus savienot dzelzceļa tīklus Alpu kalnu abās pusēs, izmantojot lielas jaudas ātrgaitas līniju, kas galvenokārt paredzēta preču pārvadājumiem. Tāpēc šis projekts veicinās gan iekšējo tirgus efektīvu darbību, gan vides mērķus un ekonomikas atveseļošanu.

Tādēļ Komisija vēlas praksē piepildīt pilsoņu cerības. Tas ir vēl viens iemesls, kāpēc mēs pagājušā gada beigās paātrinājām finanšu piešķiršanu, tiklīdz bija piešķirta atļauja 1. prioritārajam projektam piešķirt 786 miljonus eiro lielu finansējumu. Koordinatore *van Miert* kundze uzrauga šo projektu kopš 2005. gada, šķiet, ar pozitīviem rezultātiem.

Nesen mēs esam uzsākuši apspriežu procedūru ar ES dalībvalstīm, lai atjaunotu Eiropas koordinatoru pilnvaras un tādējādi ietvertu 2009.–2013. gada periodu. Šādi mēs varēsim ļaut tiem turpināt savu darbu, jo sevišķi prioritāro projektu uzraudzības darbu. 2009. gada 22. martā Austrijas iestādes iesniedza savu daudzgadu programmu par infrastruktūrām, kas ietver Benneras pamattuneļa finansēšanu. 2009. gada 17. aprīlī pēc ietekmes uz vidi novērtējuma pabeigšanas tās izsniedza šī projekta būvatļauju.

Savukārt Itālijas iestādes iesniedza savu pamattuneļa projektu savai Starpministriju ekonomiskās plānošanas komitejai (CIPE), lai maijā varētu apstiprināt finansējumu. Ministrs *Matteoli*, ar kuru esmu runājis, apstiprina Itālijas valsts vēlmi strādāt pie šī mērķa sasniegšanas, citiem vārdiem — finansēt šo projektu, un es uzskatu, ka Austrijas un Itālijas iestādes šajā jautājumā ir pilnībā vienprātis.

17. prioritārais projekts — Strasbūras — Vīnes ātrgaitas līnija, kas ir daļa no Parīzes–Strasbūras–Štutgartes–Vīnes–Bratislavas dzelzceļa ass, — apmierinošā veidā tiek turpināts visās iesaistītajās dalībvalstīs: Francijā, Vācijā, Austrijā un Slovākijā. Lielākā daļa no 831 km garā ceļa posma starp Strasbūru un Vīni — precīzāk, Strasbūras–Štutgartes un Lincas–Vīnes daļas — tiks pabeigtas līdz 2015. gadam. Štutgartes–Ulmas posms, kurā ir visbūtiskākais sašaurinājums, tiks pabeigts līdz 2020. gadam.

Šī gada 2. aprīlī tiks parakstīts attiecīgais finanšu protokols. Pašlaik šķiet, ka vissarežģītākais posms ir pārrobežu posms Bavārijā starp Minheni un Zalcburgu. Vācijas valdība pašlaik pārskata savu daudzgadu programmu, un tāpēc mums ir jāpagaida līdz šī gada beigām, lai varētu apspriest šo ļoti svarīgo posmu. Strasbūras–Vīnes posms izmaksās 10 miljardus eiro, un kopumā prioritārais projekts izmaksās 13,5 miljardus eiro.

Es domāju, ka šī informācija var būt noderīga un ka ar to tiek atbildēts uz visu Posselt kunga jautājumu.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Komisār, es vēlētos jums pateikties par jūsu ļoti labo un detalizēto atbildi un arī par jūsu izcilo darbu pie šiem diviem svarīgajiem projektiem, kas krustojas Minhenē. Man ir tikai divi īsi papildjautājumi:

pirmkārt, ir baumas saistībā ar Brennenas pamattuneli, ka to varētu reducēt līdz pasažieru transportam. Vai varat tās noraidīt?

Otrkārt, Austrijā un Štutgartē daudz tiek strādāts pie galvenā maršruta no Strasbūras uz Vīni un Budapeštu. Tomēr mums ir problēma ar Minhenes apvedceļu, Minhenes lidostas līniju un posmu no Minhenes uz Mīldorfu, Frailassingu un Zalcburgu, tāpat arī ķīmisko rūpniecību apgabalu (*Chemical Triangle*) un posmu cauri Mīldorfa. Es tam īpaši vēlētos pievērst jūsu uzmanību, jo progress šajā saistībā joprojām ir ļoti lēns.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti, attiecībā uz Berlīnes–Palermo līniju es varu jums atkārtoti apliecināt, ka, lai gan baumu gadījumā var rasties bažas, šīs baumas šķiet pilnīgi nepamatotas.

Es vēlētos jums sniegt citas ziņas, jo jūs īpaši interesē Strasbūras–Vīnes posms. 31. martā Eiropas Komisija publicēja divus uzaicinājumus iesniegt TEN-T priekšlikumus. Saskaņā ar šiem priekšlikumiem Strasbūras–Vīnes posms varētu iegūt atbalstu no 2009. gada programmas, kas veido 140 miljonus eiro gan pētījumiem, gan būvdarbu projektiem, kā arī no Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna, kurā paredzēti 500 miljoni eiro tikai būvdarbu projektiem, kas jāsāk ne vēlāk kā līdz 2010. gada beigām.

Protams, valstu valdības ir atbildīgas par līdzfinansējuma priekšlikumu iesniegšanu, kurus izvērtēs konkursa kārtībā līdz ar citiem priekšlikumiem no citām dalībvalstīm. Tas nozīmē, ka gadījumā, ja Vācija plāno iesniegt plānu saistībā ar šo posmu, kas jūs tik ļoti interesē, tā var to darīt, un Komisija rūpīgi izvērtēs plānu finansējuma saņemšanai.

Saistībā uz 17. projekta progresu Komisija ir nolēmusi piešķirt ievērojamu finansējumu vairākiem šīs ass projektiem, precīzāk — trīs pārrobežu posmiem un šauriem posmiem.

Priekšsēdētāja. – Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk. Pielikumu).

Jautājumu laiks tiek slēgts.

(Sēdi pārtrauca plkst. 20.10 un atsāka plkst. 21.00)

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

12. Pieprasījums aizstāvēt deputāta imunitāti (sk. protokolu)

13. Sārtvīns un atļautā vīndarības prakse (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir kopējās debates par:

- jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski (O-0067/2009) un kuru Komisijai iesniedza Astrid Lulling, Jean-Pierre Audy, Joseph Daul, Françoise Grossetête, Véronique Mathieu, Elisabeth Morin, Margie Sudre, Oldřich Vlasák un Dominique Vlasto PPE-DE grupas vārdā, Patrick Louis IND/DEM grupas vārdā, Jean Marie Beaupuy, Anne Laperrouze, Nathalie Griesbeck un Marielle De Sarnez ALDE grupas vārdā, Sergio Berlato, Cristiana Muscardini, Roberta Angelilli, Domenico Antonio Basile, Alessandro Foglietta, Antonio Mussa, Sebastiano (Nello) Musumeci, Giovanni Robusti, Umberto Pirilli un Salvatore Tatarella, UEN grupas vārdā: Sārtvīns un atļautā vīndarības prakse (B6-0228/2009), kā arī

-jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski (O-0068/2009) un kuru Komisijai iesniedza Luis Manuel Capoulas Santos, Katerina Batzeli, Vincent Peillon, Vincenzo Lavarra, Stéphane Le Foll un Alessandro Battilocchio PSE grupas vārdā: Sārtvīns un atļautā vīndarības prakse (B6-0229/2009).

Astrid Lulling, autore. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, kvalitatīvu vīnu ražotāji un informēti patērētāji — mūsu zemes produktu īstie pazinēji — nevēlas dzirdēt runas par kupažēšanu.

Ir saprotams, ka vīndari daudzos Eiropas reģionos baidās no sekām saimnieciskajā, sociālajā un vides jomā, ko var radīt sārtvīna iegūšanas nolūkā veiktas sarkanvīna un baltvīna kupažēšanas aizlieguma atcelšana.

Neizbēgamā negodīgā konkurence, ko tas radīs, draud radīt neizdevīgu stāvokli veselos reģionos, kuri ir specializējušies kvalitatīva sārtvīna ražošanā, kas pielāgots augošajam pieprasījumam. Komisija jau ir rīkojusies saistībā ar pirmo pieprasījumu mūsu jautājumā, uz kuru jāatbild mutiski, atliekot lēmumu, kas sākotnēji bija iepļānīts aprīļa beigās, par ko es tai sirsnīgi pateicos.

Tomēr, vai Komisija izmantos šo periodu, lai apmierinātu mūsu otro prasību, proti, sākt plašas pārrunas ar nozares speciālistiem, pamatojoties uz padziļinātu pētījumu par sekām saimnieciskajā, sociālajā un vides jomā, ko var radīt vīnu kupažēšanas aizlieguma atcelšana.

Turklāt kādus risinājumus Komisija ir paredzējusi, ja tā neatceļ savu priekšlikumu atcelt kupažēšanas aizliegumu, lai nepieļautu šī sārtvīna trauslā tirgus sabrukumu un ekonomikas struktūras vājināšanu veselā reģionā, kas piedāvā veselu virkni ar kultūru un tūrismu saistītu pasākumu vīndarības nozarē?

Vai Komisija ir informēta, ka ierosināto marķēšanas risinājumu jau ir noraidījuši tradicionālie ražošanas reģioni, jo termins "sārtvīns" netiks attiecināts tikai un vienīgi uz tiem vīniem, kurus tie ražo no sarkanajām vīnogām?

Patrick Louis, autors. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, kopējā tirgus organizācijas (KTO) reforma, kuru kopīgiem spēkiem uzspiež lobisti un eirokrāti, radīs nopietnas problēmas. Tās mērķis ir, sākot ar 2015. gadu, likvidēt tirgus regulēšanas mehānismus, liberalizēt stādīšanas tiesības un ļaut līdzās pastāvēt ļoti dažādu kategoriju vīniem ar gandrīz identiskām etiķetēm. Šīs trīs ķecerības būs liktenīgas Eiropas vīna ražošanai, īpaši Francijā. Patērētāji izvēloties tiks maldināti, vīna ražotāji pieredzēs, kā sarūk viņu ieņēmumi, un šīs nozares industrializācija novedīs pie speciālistu zināšanu zaudēšanas.

Šīs sistēmātiskā to pamatprincipu izjaukšana, kas nosaka Eiropas vīndarības specifiku, atbilst īpašai loģikai. Pakļāvusies Pasaules Tirdzniecības organizācijai (PTO) un visuvarenā Eiropas lielo uzņēmumu lobija CEEV ietekmei, Komisija kopš 2004. gada sistēmātiski nodarbojas ar Eiropas vīnu kūtis durvju atvēršanu visām pasaules lapsām. Arvien vairāk šķiet, ka tā rīkojas kā globalizācijas veicinātāja. Šī nesakarīgā loģika kļūst acīmredzama, izpētot divas skaitļu kopas.

Eiropā ir likvidēti 170 000 hektāri vīnogu lauku, kamēr Jaunzēlandē vīnogulāju teritorija ir palielinājusies par 240 %, Austrālijā — par 169% un Ķīnā — par 164 %. Eiropā piegādes samazinājumu, lai saglabātu cenas pienācīgā līmenī, apdraud to vīna ražotāju liela apmēra pasākumi, kuri tirgo savus pārpalikušos produktus par zemu cenu un tādējādi sagrābj atlikušo tirgus daļu. Tas rada izspiešanu sārtvīnu tirgū. Tas atklāj pretrunas starp PTO principiem un tiem principiem, kas nepieciešami, lai organizētu nozari, lai veicinātu ieguldījumus, kvalitāti un zināšanas. Vakar mēs veiksmīgi atklājām, ka nākotnē kvalitāte pārvērtīsies par kvantitāti. Ar komisāres reformām ir kļuvis skaidrs, ka šodienas lēmums nogalinās rītdienas zināšanas.

Komisāre, ir ļoti svarīgi līdz 7. jūnijam aizliegt kupažēšanu. Pēc tam vienīgais atlikušais vīna ražotāju ierocis, kā tikt uzklautiem, būs balsojums.

Anne Laperrouze, autore. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, ko viņi mēģina mums likt norīt? Sarkanvīna un baltvīna maisījumu, kas tiek piedāvāts kā sārtvīns? Mūsu pilsoņi ļoti negatīvi reaģē uz šo Komisijas iniciatīvu, kurai piekrīt dalībvalstis, arī Francija.

Esmu ievērojusi divu veidu reakciju: pirmkārt, mūsu pilsoņi brīnās, kāpēc Eiropas Savienība jauca jautājumos saistībā ar sārtvīnu, ja ir tik daudz citu jautājumu, par kuriem uztraukties, īpaši nopietno ekonomiskās krīzes problēmu. Otrkārt, uzņēmēji, kas ražo tradicionālos sārtvīnus, ko iegūst, veicot ātru macerāciju un vieglu spiešanu, uztver to kā nopietnu uzbrukumu "sārtvīna" apzīmējumam un kvalitātes tēlam, kas attīstīts tik daudzus gadus, tādiem vīniem kā Provansas sārtvīniem, kuros joprojām jūtams zemes aromāts un kuri ir nodrošinājuši sārtvīnu panākumus kopumā.

“Vīna” sadarbības grupas pēdējās sanāksmes laikā mēs beidzot sapratām Eiropas Komisijas un dalībvalstu motivāciju. Galda sārtvīnu patēriņš palielinās visā pasaulē un veido gandrīz 30 % no vīna patēriņa. Trešās valstis ražo kupāžas. Šos trešo valstu kupāžas sāk ievest Eiropas Savienības tirgū.

Apvienotās Karalistes tirgū īpaši dominē vīni no ASV. Ir labi zināms, ka tradicionālajam sārtvīnam ir īss glabājamības ilgums. Ir tik daudz vieglāk ražot sārtvīnu pēc pieprasījuma, izmantojot sarkanvīna un baltvīna krājumus. Tāpēc dalībvalstīm tas ir jautājums par galda sārtvīnu ražošanas pielāgošanu pasaules tirgum.

Kamēr netiks atklātas citas sārtvīnu vīndarības prakses, mēs varam, piemēram, iedvesmoties no *Pierre Dac*, kurš ir teicis: “Potējiet rozes uz vīnogulājiem, lai iegūtu dabīgu sārtvīnu!” Tas nav iespējams. Tāpat kā daudzi mani kolēģi deputāti es uzskatu, ka Eiropas Savienībai un dalībvalstīm ir jādodas atpakaļ uz sākumu, jāstrādā pie apzīmējuma “sārtvīns” un jānodrošina, lai nosaukums “sārtvīns” tiek rezervēts tikai un vienīgi tiem vīniem, kas ir ražoti, izmantojot tradicionālās metodes, lai tas būtu Eiropas Savienībā vai trešās valstīs.

Tikmēr, komisāre, es aicinu jūs atklāt kādu no šiem mazajiem *Gaillac* sārtvīniem ar Tarnas tūkstoš krāsām, protams, baudot to atbildīgi.

Cristiana Muscardini, autore. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi, vīns mums nav vienkārši lauksaimniecības produkts — tā ir arī kultūras un tradīciju daļa.

Šajā sēžu zālē mēs bieži esam dzirdējuši, ka mums Eiropas vīnu tirgum jāgarantē noteikta nākotne. Mēs to varam nodrošināt tikai tad, ja galveno uzmanību pievēršam kvalitātei, un mēs nevaram sasniegt kvalitāti, ja neievērojam tradicionālās ražošanas metodes. Tādēļ, komisāre, mēs varam tikai pretoties izsapņotai jaunu vīna ražošanas praksi ieviešanai, kas nekādā ziņā nav saistīta ar vīndarības zinātni, jo mēs uzskatām, ka tās var pasliktināt vīna tēlu un mazināt patērētāju uzticēšanos produktiem, radot nopietnas sekas attiecībā uz kvalitāti un, iespējams, pat veselību.

Eiropas kvalitatīvajiem produktiem ir šāds statuss, jo to pamatā ir tas, ka tiek ievērotas sastāvdaļas, neliela apjoma ražošanas metodes, tradīcijas un raksturīgā garša, kas tiek iegūta, izmantojot īpašus produktus un ražošanas metodes. Baidos, ka, šādi piekāpjoties, apvēršot mūsu tradicionālās vīndarības prakses, Savienība ļaus pievienot koka mucu izmantošanu, lai paātrinātu aromāta veidošanas procesu, un tas novedīs pie mākslīgu aromatizētāju izmantošanu, un, pirms to pamanīsim, mēs pievienosim ūdeni un vīnu gatavosim bez vīnogām.

Es nedomāju, ka šī ir pareizā rīcība, komisāre, lai atsāktu un attīstītu iekšējo un starptautisko tirgus nozari. Starptautiskais pieprasījums pēc sārtvīna nevis samazinās, bet gan palielinās, un šajā gadījumā pareizā pieeja ir nevis ražot vairāk, izmantojot tādas vīndarības prakses, kuru pamatā galvenokārt ir ķīmijas iekārtas, bet gan ieguldīt kvalitātē, specializācijā un Eiropas vīnu raksturīgo iezīmju radīšanā, īsta vīna mārketingā un veicināšanā kopumā, lai paplašinātu tirgu un visbeidzot — atvieglotu jaunu cilvēku iekļūšanu vīndarības uzņēmējdarbībā.

Gilles Savary, autors. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, cita starpā es nenodarbojos ar priekšvēlēšanu kampaņu, jo nākamajā Parlamentā es šeit nebūšu. Komisāre, tāpēc jūs varat būt droša, ka nepārspilēju. Tomēr es esmu no Bordo. Jūs esat apmeklējusi manu reģionu, kurā ražo pavisam nelielu sārtvīnu, bet kura iedzīvotājiem ļoti garšo tajā ražotais sārtvīns.

Es vēlējos jums pateikt, ka biju īpaši šokēts, kad uzzināju, ka Eiropas Komisija mēģina legalizēt tāda sārtvīna ražošanu, ko iegūst, sajaucot sarkanvīnu ar baltvīnu. Manuprāt, tas ir viltojums — laikā, kad mūs visus aicina cīnīties pret viltojumiem rūpniecībā. Tas nozīmētu atļaut vai izgudrot vīna atvasinājumu laikā, kad cīnāmies ar atvasinātiem finanšu instrumentiem.

Patiesībā tam visam ir viens vienīgs mērķis, proti — atrast jaunus produktus, kas rada vēl lielāku peļņu. Kamēr vien tiek nodrošināta Eiropas Savienības peļņa un konkurētspēja, tas der. Ļaujiet man sevi izklaidēt, izvirzot kādu priekšlikumu. Šeit mums ir sārtvīns. Es tikko saražāju šo sārtvīnu šeit, Eiropas Parlamentā, baltvīnā ieliekot bieti. Es varu jums apsolīt, ka tas būs tieši tāda pašā krāsā, un galvenais — ja vēlaties, varat iegūt veselu krāsu gammu un, iespējams, noteiktu garšu gammu. Tas mums arī ļaus atrisināt cukura nozares un vīna saldināšanas problēmas, izmantojot dabīgu pārtikas produktu. Tas gluži vienkārši nozīmē to, ka gadījumā, ja mēs pieļausim šo pirmo soli, tad beigu nebūs. Citi deputāti ir pateikuši tik vien, ka pārtikas viltošana būs vēl plašāk izplatīta. Tāpēc mēs jums sakām: “paskatieties uz to, kas jau notiek dažās valstīs.”

Paslaik vienu piektdaļu sārtvīnu ražo, izmantojot kupāžu. Es gribētu apgalvot, ka Komisijai nav sistemātiski jānolaiž asinis pārējām četram piektdaļām. Ir cilvēki, kuri ir pūlējušies nodrošināt, lai sārtvīns pastāvētu, lai tas kļūtu par īstu vīnu, kas ražots, izmantojot īstas vīndarības metodes. Paslaik mēs viņiem izsitam pamatu

zem kājām, aizbildinoties ar to, ka lielāku peļņu varētu gūt, sabangojot sārtvīna tirgu, izmantojot sarkanvīnu un baltvīnu. Es uzskatu, ka tas ir dziļi amorāli. Personīgi es domāju, ka ar marķēšanu nepietiks vai gadījumā, ja marķēšana tiks izmantota, šāda veida kupažētu vīnu nedrīkst saukt par sārtvīnu. Sauciet tās par samazgām, ja vēlaties, komisāre, jo tas daudz labāk piestāv šī produkta kvalitātei.

Mariann Fischer Boel, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētājas kundze, sārtvīna pasaulei ir ļoti, ļoti sena vēsture, bet ES tiesību aktos vai Starptautiskās vīna dārzu un vīna organizācijas (OIV) noteikumos nav sārtvīna definīcijas. Tie visi klusē.

Noteiktos reģionos vīna ražotāji ir daudz centušies, lai attīstītu augstas kvalitātes sārtvīnu, kura pamatā ir precīza produkta specifikācija, un ir ierobežojusi sārtvīna ražošanas praksi, izmantojot tikai tradicionālās metodes. Tomēr citi aizsargāti cilmes vietas nosaukumi (ACVN) neuzliek ierobežojumus attiecībā uz sārtvīna ražošanu. *Champagne* produkta specifikācija ļauj kupažēt sarkanvīnu un baltvīnu, lai ražotu *Champagne* sārtvīnu. Pašlaik ES līmenī sarkanvīna un baltvīna kupažēšanas aizliegums ir ierobežots attiecībā uz galda vīna ražošanu.

Diskusijas par vīna ražošanas prakses veidiem, tostarp kupažēšanu, sākās 2006. gadā, risinot sarunas par vīna reformu. Ar šo reformu Komisija ieguva kompetenci atļaut jaunas vīndarības prakses, un pamatos savus lēmumus uz OIV ieteikumiem.

Pēc plašām diskusijām ar ieinteresētajām pusēm un visām dalībvalstīm pagājušā gada rudenī, Komisija ierosināja atcelt sarkanvīna un baltvīna kupažēšanas aizliegumu. Tas tika pieņemts indikatīvā balsojumā janvārī Vīna regulatīvajā komitejā, kurā lielākā daļa dalībvalstu, tostarp Francija, balsoja par aizlieguma atcelšanu.

Par regulas projektu ir informēta Pasaules Tirdzniecības organizācija saskaņā ar procedūru, kas paredzēta Nolikuma par tehniskajām barjerām tirdzniecībai, un mēs nesam pieņemām papildu laiku, kurā trešām valstīm jāizskata mūsu priekšlikums. Tāpēc par šo regulu Vīna regulatīvā padome oficiāli balsos vēlāk jūnijā, visticamāk — 19. jūnijā, jo turpmāks aizkavējums neļautu mums īstenot jaunās vīndarības prakses, sākot ar šī gada 1. augustu, kā tas paredzēts Padomes regulā.

Jūs arī vaicājat par īpašu ietekmes novērtējumu pirms kupažēšanas aizlieguma atcelšanas. Komisijas dienesti veica padziļinātus ietekmes novērtējumus, gatavojot vīna reformu, un tāpēc mēs neplānojam atsākt 2006. un 2007. gadā veikto darbu, lai sagatavotu vīna reformu, un arī neplānojam sagatavot padziļinātu ietekmes novērtējumu saistībā ar visiem atšķirīgajiem atsevišķajiem vīna ražošanas prakses veidiem, tāpēc mēs pamatojamies uz darbu, kas notiek OIV.

Jau tagad vīna nozares ekonomisti uzsver, ka šī reforma nevājinās tradicionālos sārtvīnus, jo šie sārtvīni ar cilmes vietas nosaukumu nekonkurē ar galda vīniem. Ir skaidrs, ka tradicionālais sārtvīns ir kvalitatīvs produkts, ko augstu vērtē patērētāji un kas ir saistīts ar šī produkta cilmes vietu.

Ļaujot kupažēt galda vīnu, tiks radīta godīga konkurence starp Eiropas valstīm un trešām valstīm, jo mēs esam atļāvuši — kā tas šodien šeit jau tika minēts — trešām valstīm veikt šo kupažēšanu. Es pilnīgi piekritu *Laperrouze* kundzei. Kāpēc mums nostādīt savus vīna ražotājus sliktākā konkurences stāvoklī, nekā tos, kuri var pārdot vīnu Eiropas Savienībā?

Pirms dažām nedēļām šeit, Strasbūrā, es tikos ar sārtvīna ražotājiem no Provansas Francijā, un mums bija ļoti atklāta un godīga diskusija par pašreizējo stāvokli. Protams, es saprotu viņu centienus mēģināt nosargāt tradicionālo sārtvīnu, un šī iemesla dēļ Komisija ir izskatījusi vairākus risinājumus attiecībā uz marķēšanas jautājumu. Faktiski mēs piedāvājam divas atšķirīgas marķēšanas iespējas: “tradicionālais sārtvīns” un “kupažēts sārtvīns”. Dalībvalstis pēc tam var izlemt, vai tās vēlas savā teritorijā ražotam sārtvīnam kā obligātas noteikt vienu vai abas no minētajām marķēšanas iespējām. Šādā veidā mēs nodrošinām iespēju patērētājiem iegūt skaidrāku priekšstatu par to, ko viņi pērk.

No šiem vīna ražotājiem es dzirdēju argumentu, ka “tradicionālais sārtvīns” ir mazliet pelēcīgs, un viņi uzskata, ka sārtvīnam ir moderns vīna ražošanas veids. Es skaidri norādīju, ka gadījumā, ja rastos citas idejas, es, protams, būtu gatava tās uzklaut, bet es vēl neesmu dzirdējusi nevienu ierosinājumu par sārtvīna alternatīvu nosaukumu. Kā komisāre, kura atbildīga par lauksaimniecības produktiem, man rūp tas, lai mēs atrastu pareizos risinājumus un mūsu vīna ražotājiem nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus.

Agnes Schierhuber, *PPE-DE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, man ir liels prieks jūs šodien šeit atkal redzēt. Visos savas politiskās darbības gados gan Austrijā, gan gandrīz 15 gadus Eiropas Parlamentā debates par vīnu vienmēr ir bijušas ļoti emocionālas. Mēs to atkal šodien šeit varam redzēt.

Manuprāt, vīns ir viens no elegantākajiem produktiem, ko lauksaimniecībā var saražot. Eiropas un jo sevišķi Austrijas vīndaru kvalitatīvas produkcijas interesēs ir piešķirt prioritāti vīna kvalitātei un īpašām iezīmēm no dažādiem reģioniem.

Mēs uzskatām, ka vīnu jaukšana nav vīndarības procedūra. Sārtvīns tiek ražots, veicot īpašu, ļoti tradicionālu vīndarības procedūru. Tāpēc, komisāre, es atbalstu visus savus kolēģus deputātus, kuri tāpat kā es noraida šo baltvīna un sarkanvīna jaukšanu jeb купаžēšanu. Ir pienācis laiks skaidri definēt tradicionālo sārtvīnu ražošanu.

Komisāre, kā jau norādījāt, ir jāpastāv iespējai dalībvalstīm iegūt zināšanas, lai tās pēc tam varētu skatīt dažus lēmumus atšķirīgi vai tos grozīt. Es mudinu jūs to darīt Eiropas vīnu produkcijas kvalitātes dēļ.

Alessandro Battilocchio, PSE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, mēs atkal tiekamies šajā sēžu zālē, lai aizstāvētu pārtikas, kultūras un lauku mantojumu, ko mums nodevusi gadsimtiem ilga tradīcija, cienījama tradīcija, ko apskauž pasaule un kas sniedz neticamu bagātību ekonomikai un arī mūsu Savienības identitātei.

Mūsdienās šis mantojums draud nokļūt lielās grūtībās, jo Komisija un Padome vēlas atcelt aizliegumu ražot sārtvīnu, veicot *kupažēšanu*. Šis nodoms radās liela spiediena rezultātā un tiks ratificēts bez iespējas iesaistīties Parlamentam, iestādei, kura oficiāli pārstāv miljoniem pilsoņu, tostarp ražotājus un patērētājus, kurus ietekmēs šī iniciatīva.

Komisija ierosina ļaut ražot sārtvīnus, vienkārši sajaucot sarkanvīnus un baltvīnus, kā tas tiek darīts valstīs, kurām nav mūsu prasmju un profesionalitātes, aizbildinoties vienkārši ar reaģēšanu un starptautisko konkurenci.

Kā šī jautājuma parakstītājs es uzsveru, ka, pazeminot ražošanas kvalitāti, kas ir gadsimtiem ilgu tradīciju un pētniecības, milzīgu ieguldījumu, aizrautības un rūpības rezultāts, netiks rasta mums vajadzīgā atbilde, īpaši šajā ekonomiskās krīzes laikā, kad vidējais patērētājs noteikti pievērš lielāku uzmanību cenai, nekā tam, kas rakstīts uz etiķetes.

Šo lēmumu varētu kompensēt, vienkārši atrodot nosaukumu jaunajam produktam un informējot patērētājus par divu dažādu sārtvīna veidu esamību ar dažādām produktu īpašībām, kā arī par nozares profesionāļu darba un pūliņu atziņas nozīmi. Kurš par to visu maksās? Vai Komisija ir pieļāvusi atbalsta programmas izveidi, vai arī par to maksās ražotāji pēc tam, kad tiem tiek prasīts cīnīties ar zemu izmaksu konkurenci ar nevienlīdzīgiem ierociem laikā, kas jau ir ārkārtīgi grūts?

Es ceru, ka Komisija un Padome spēs izdarīt pareizo izvēli un vajadzības gadījumā pārskatīt visu šo procedūru.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, mums ir šokolāde bez kakao un aizliegums ražot sieru no piena, kas tiešā veidā iegūts no govīm. Mūsu Rokforas sieram tika piemērotas 300 % lielas muitas nodevas, un mums vistas bija gandrīz jāmazgā balināšanas līdzekli un pat laktācijas hormonā somatropīnā.

Tagad mēs izskatām ideju, par baltvīna iekrāsošanu ar sarkanvīnu, lai ražotu sārtvīnu. Ja atļausiet, kā mēs sakām Francijā — tas ir ūdens piliens, kas līcis pārplūst vāzei —, un šis ūdens ir arī atļauts vīnu купаžēšanai tāpat kā iepriekš tika atļauti "koksnes" vīni, kas tiek glabāti koka skaidās, nevis mucās, un tāpat kā gandrīz tika atļauti vīni, kas tiek pagatavoti no importēta nenorūguša vīnogu vīna. Vīnu var ražot pat Taizemē.

Problēma ir psihoanalītiskā reakcija, ko izsauc šī ideja, jo tas ir uzbrukums kultūrai. Kāda ir vīna definīcija? Ja tas ir rūpniecisks produkts, tad to var купаžēt, kā vīna *Coca-Cola*. Tomēr, ja tas ir lauksaimniecības pārtikas produkts, tad to nedrīkstat aizskart, citādi radīsiet kultūras šoku. "Tās ir manas asinis; dzeriet tās, mani pieminēdami." Ja sajaucat asinis, tad iegūstat piesārņotas asinis.

Vai varat saprast šo nesamērīgo reakciju? Ar šo ideju par sārtvīnu jūs esat apšaubījuši 2 500 gadus ilgu mantojumu jau kopš Romas Impērijas laikiem, kurai bija jācīnās pret barbariem. Priekšsēdētājas kundze, es gribēju teikt, ka tas ir freidisks jautājums, nevis vīna audzēšanas jautājums.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, kad es šeit ierados, es biju ārkārtīgi aizkaitināta. Noklausījies jūsu sakāmo, tad es esmu nikna. Nav pieņemami, ka jūs atļaujat — jo sevišķi šajā priekšvēlēšanu periodā — baltvīna un sarkanvīna купаžēšanu.

Pavisam nesen es devos uz Provansu un Korsiku, lai runātu ar mana vēlēšanu apgabala vīndariem, kuri bija izvēlējušies ražot kvalitatīvu vīnu, bet tagad jūtas pamesti. Es atceros *Barroso* kunga runu pirms diviem gadiem,

kad viņš teica, ka vīnkopība ir svarīga ekonomikas daļa. Viņš teica, ka mums ir vairāk jāeksportē, un, lai vairāk eksportētu, mums vajadzīga kvalitāte. Es ļoti skaidri atceros šo runu.

Tāpēc Eiropas Komisija uzspieda platību izaršanu, lai panāktu labāku kvalitāti un mazāku daudzumu. Vīnkopji Francijas dienvidos to pieņēma, bet, paskat, kur tas viņus tagad ir novedis. Viņu lauki ir izarti tik lielā mērā, ka drīz viņiem būs jāimportē vīns, lai apmierinātu vietējo pieprasījumu.

Ar jūsu politiku mūsu vīna audzētājiem esat parakstījuši nāves spriedumu. Tagad jūs atļaujat kupažēt baltvīnu ar sarkanvīnu, piešķirot tam sārtvīna nosaukumu. Tas ir apvainojums mūsu vīnkopjiem. Jūs tagad liksiet viņiem iekļaut papildu frāzi: "tradicionāls vīns" — vīnam, kas tiek gatavots parastā veidā, jo mūsu Spānijas draugiem ir jāpārdod sava baltvīna pārpalikumi, jo viņu vīnogulāju platības nav izartas. Mūsu vīnkopjiem, kuri izvēlējas kvalitāti, nav jāattaisno sava vīna vērtība. Jebkurā gadījumā tas būtu pēdējais piliens pacietības kausā.

Kupažēts vīns nav sārtvīns; tas ir baltvīna maisījums. Sauksim lietas īstajos vārdos! Mēs vairs ilgāk nedrīkstam pieļaut, ka vīnu tirgotāji māna patērētājus, kvalitātes vietā izvēloties peļņu — izvēli, kuru jūs atbalstāt, *Fischer Boel* kundze. Es aicinu savus kolēģus deputātus, tos, kuri būsiet atpakaļ nākamajā pilnvaru periodā: mums būs jādivkāršo mūsu centieni, lai nodrošinātu, ka šis Komisijas pasākums tiek atcelts pilnīgi un galīgi nevis tikai provizoriski. Uzmanieties 19. jūnijā!

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi, manā valstī vīns tiek ražots trīs tūkstošus gadu. Es paužu savu pretošanos, nožēlu un bažas par to, ko mēs grasāmies darīt. Sārtvīns ir mākslīgs produkts. Vīns ir fermentēts, nevis sajaukts produkts. Ja tas tiks piemērots, tiks radīta negodīga konkurence mūsu ražotājiem, kuri izgatavo šos brīnišķīgos vīnus.

Otrkārt, un tas ir vissvarīgākais, vēlreiz tiks kaitēts Eiropas vīnu reputācijai. Tomēr es varu redzēt, ka gadījumā, ja izvēlēsimies šo riskanto ceļu, tam nebūs gala. Pirms kāda laika mēs debatējām un pieņēmām koka skaidu pievienošanu vīnam. Kā pamatojumu mēs minējām nogatavināšanu un ekonomiskās izmaksas. Mēs arī pieņēmām cukura pievienošanu vīnam. Ekonomisku iemeslu dēļ, mēs teicām, un mums nebija drosmes pieprasīt, lai šīs metodes tiek norādītas uz etiķetes. Mums nebūs drosmes tā rīkoties arī tagad.

Eiropa var sevi apliecināt tikai ar tajā ražotiem ļoti augstas kvalitātes vīniem. Lai dievs mums palīdz, ja uzskatām, ka varam konkurēt ar lētajiem Austrālijas un Amerikas vīniem — mums jābūt neatlaidīgiem šajā jautājumā. To pašu es teicu, kad mēs pieņēmām praksi vīnam pievienot cukuru. Mēs, kuri pieņemam šos lēmumus, tiksim ierakstīti Eiropas vīndarības vēsturē kā cilvēki, kuri iedragāja Eiropas izcilo vīnu pamatus. Tāpēc es lūdzu atteikties no šo lēmumu riskantā ceļa.

Elisabetta Gardini (PPE-DE). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi, man jāsaka, ka es piekřītu tam, ko teica *Grossetête* kundze, jo es šeit ierados, lai paustu Itālijas vīna ražošanas nozares sāpes, nožēlu un neapmierinātību, un es pati sastapos ar vienaldzību, runājot kā pret sienu. Es biju cerējusi, ka tas ir bezpersoniska tulkošanas procesa blakusprodukts, bet no tā, ko dzirdēju, šķiet, ka nav izredžu, nav iespēju — ka pastāv dziļa uzskatu atšķirība.

Pavisam nesen manā reģionā — es esmu no Veneto — tika organizēts pasākums, ko pazīst kā *Vinitaly*, kas ir viens no svarīgākajiem pasākumiem vīna pasaulē, un tajā tika sagatavota ārkārtīgi veiksmīga peticija sārtvīnu aizstāvēbai. To parakstīja slavenas Itālijas vīna darītavas, izcili vīna ražotāji, bet paraksti nāca arī no citām Eiropas daļām — parakstītāju vidū bija cilvēki no Holandes, Francijas, Spānijas, Beļģijas, Luksemburgas, Slovēnijas, Polijas, Lietuvas un Ukrainas. Kā redzat, aizraušānās ar sārtvīnu ir īsta un nezina robežu, izņemot, kā šķiet, Eiropas Komisijā, kaut arī mēs varam runāt par kultūru, vietējām vērtībām un tradīcijām.

Runājot kā sieviete, es vēlētos arī dot jums vielu pārdomām: kad mēs cīnāmies pret alkohola nepareizu lietošanu, vai domājat, ka mēs jaunajām paaudzēm labi pakalpojam, nododot tām zemas kvalitātes dzērienu, ko es pat nesaukšu par vīnu, lētu alkoholisko dzērienu, kam nav pilnīgi nekāda sakara ar jebkādu apgabalu, kultūru vai kvalitāti? Vai mums izdosies viņus izglītēt par vīnu un alkoholu kā daļu no labu tikumu un labas prakses kopuma?

Es vēlētos, lai jūs apsvērtu manas domas, jo jūs uzņematies lielu atbildību daudzējādā ziņā.

Christa Klač (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, pēdējos gados jūs esat redzējusi, cik delikāts produkts ir vīns. Šeit šodien mēs vairāk ierosinām vīna tirgus noteikumu liberalizāciju. Jūs runājat par tā atvēršanu pasaules tirgum. Es dažkārt domāju, kurš kuru šeit vada?

Tradicionāli mūsu vīndarība ir attīstījies Eiropā. Mūsu tradīcijas un mūsu reģionālā identitāte raksturo mūsu vīnu, un tam arī vajadzētu mūs vadīt pašreizējās diskusijās par vīna tirgus noteikumiem. Mani pārsteidza tas, ka šeit vīna tirgus noteikumos ir iekļauti punkti, kas nolemti komitejā, jautājumi, par kuriem mēs vispār neesam debatējuši Parlamentā!

Komisāre, jautājums ir par to, vai joprojām pastāv valsts un reģionālo noteikumu iespējas? Kādus ierobežojumus vai aizliegumus dalībvalstis var uzlikt saviem reģioniem, kas ir iesaistīti viszemākās kvalitātes vīnu ražošanā? Tieši par to ir runa, mēs nerunājam par vīniem ar cilmes vietu un mājas vīniem, bet par viszemākās kvalitātes vīniem. Piemēram, vai aizliegums kupāžēt sarkanvīnu un baltvīnu būs reģionālā vai valsts līmenī? Vai to turpmāk būs iespējams attiecināt uz šiem zemas kvalitātes vīniem?

Vai aizliegums norādīt vīnogu šķirni un vīnogu ražu — arī tas mums rada problēmas, jo mēs vēlamies diferencēt mūsu vīnus, no kuriem zemākās kvalitātes vīnus apraksta kā mājas vīnus vai vīnus ar cilmes vietu. Tātad Francijas *Rosé* vai Vācijas *Riesling*, šiem nosaukumiem ir vajadzīgi skaidri, nepārprotami noteikumi. Tie ir saistīti ar mūsu tradicionālajiem ražotājiem, un mēs tam piešķiram lielu nozīmi nākotnē. Tāpēc mēs lūdzam jūsu atbalstu.

Astrid Lulling, autore. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Fischer Boel* kundze, jūs sniedzāt negatīvu atbildi uz mūsu otro jautājumu, apgalvojot, ka vīna KTO reformas laikā jūs jau veicāt novērtējumu, kuru pieprasījām. Mani tas pārsteidz — šīs reformas laikā nekad neradās jautājums par tādas vīndarības prakses atļaušanu, kas ietver baltvīna un sarkanvīna kupāžēšanu, lai iegūtu sārtvīnu.

Es jums jautāju, kāpēc jūs neveicāt turpmākus pasākumus saistībā ar mūsu prasību, kura, starp citu, ir pilnīgi pieņemama, lai apspriestos ar nozares pārstāvjiem? Jūs vēlaties pieņemt lēmumu 19. jūnijā, bet nav nekādas steigas. Turklāt neviens jums nekad nav lūdzis atļaut šo vīndarbības praksi. Es nezinu, kā jums ienāca prātā ierosināt šo priekšlikumu, ja neviens Eiropā to neprasa.

Attiecībā uz marķēšanu es gribētu piebilst, ka jums vajadzētu atzīt, ka tradicionālā sārtvīna ražotāji nekad nepiekritīs tam, ka šis darinājums, tostarp tas, kuru sagatavoja *Savary* kungs, ir saucams par sārtvīnu. Tāpēc jums šajā saistībā jāpieliek pūliņi. Komisāre, es patiesi jūs mudinu pozitīvi reaģēt uz divām mūsu prasībām.

Françoise Grossetête, autore. – (FR) Komisāre, iepriekš jūs sacījāt, ka neesat saņēmusi nekādus ierosinājumus un ka gaidījāt priekšlikumus, un tā tālāk.

Gluži pretēji, jums ir pausti ierosinājumi. Jūs satikāt mūsu vīndarus. Viņi jums teica, ka to nevēlas. Viņi jums teica, ka personīgi nevēlas būt spiesti norādīt apzīmējumu "tradicionālais sārtvīns", lai atšķirtu to no sārtvīna, kuram, protams, nebūs norādīts "kupāžēts". Tāpēc jūs nevarat teikt, ka neviens jums neko nav ierosinājis.

Pirmkārt, attiecībā uz *Champagne* sārtvīnu mēs visi labi zinām, ka tas ir vīndarības produkts, kas nekādi nav saistīts ar šeit ierosināto baltvīna un sarkanvīna kupāžēšanu. *Fischer Boel* kundze, mēs lūdzam jums atrast drosmi nesaukt kupāžētu baltvīnu un sarkanvīnu par "sārtvīnu". Tieši to mēs jums lūdzam. Tas ir mūsu ierosinājums jums. Nesodiet reālos vīndarus.

Kādu izpratni jūs cerat sagaidīt no mūsu līdzpilsoņiem par šādu Eiropas Komisijas nostāju? Jūs izliekaties nedzirdam visus mūsu argumentus — tas ir pilnīgi nesaprotami.

Gilles Savary, autors. – (FR) Komisāre, ļaujiet man uzstāties vēlreiz, lai pateiktu, ka esmu dzirdējis jūsu argumentus un ka esmu drošs, ka pati neierosinājat šo ideju — tā noteikti nākusi no vairākiem lobistiem.

Tomēr es nedomāju, ka Eiropas interesēs ir pastāvīgi mērķēt par zemu, īpaši attiecībā uz pārtiku. Valstis, kuras nemērķēja par zemu rūpnieciskā līmenī, tirdzniecības jomā pašlaik ir vienas no vadošajām pasaulē. Īpaši vācieši vienmēr ir cīnījušies pret kārdinājumu pazemināt standartus. Es uzskatu, ka saistībā ar pārtikas nozari Eiropai vajadzētu cīnīties pret šo pastāvīgo kārdinājumu pazemināt standartus, jo tam nebūs gala.

Tāpēc mēs ierosinām par katru cenu izvairīties no tā, ka apzīmējumam "sārtvīns" būtu divas formas: tradicionāls vai kupāžēts. Ir sārtvīns, un ir kaut kas cits. Organizējiet Eiropas līmeņa konkursu, lai šim kaut kam citam piešķirtu nosaukumu, ja uzskatāt, ka tas ir jālegalizē. Personīgi es domāju, ka Eiropa varētu labi cīnīties pret PTO attiecībā uz šāda veida produktu. Jūs vienmēr mums sakāt, ka mēs "kapitulējam" attiecībā uz visu, kas nāk no citurienes.

Patrick Louis, autors. – (FR) Komisāre, ir bezjēdzīgi uz pudeles norādīt "sārtvīns", jo labi sārtvīni, piemēram, *Bandol*, kuru jums atnesu, nenorāda vārdu "sārtvīns".

Turklāt ir mulķīgi uz etiķetes norādīt “tradicionāls sārtvīns”. Sārtvīnu dzer jauni cilvēki; tas ir moderns vīns, pat ja tā ražošanai vajadzīgas tradicionālas zināšanas. Tāpēc pastāv pārāk liela neskaidrība. Nav 36 dažādu risinājumu, ir tikai viens, jo, kā tika paskaidrots krietnu laiku iepriekš, sārtvīns ir kultūras vīns, tas ir produkts, ko radījuši eksperti. Runa nav par kaut kādu vecu uzņēmējdarbības veidu. Mums ir vajadzīgs skaidrs un vienkāršs aizliegums jebkāda veida kupažēšanai un jaukšanai Eiropā un jo sevišķi Francijā.

Mariann Fischer Boel, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētājas kundze, ir bijis lieliski jūs šeit šovakar uzklaut, jo es joprojām jūtu, ka jums ir visa tā aizrautība, visa enerģija un emocijas, ko pieredzēju saistībā ar vīna nozari, kad mēs diskutējām par vīna reformu. Kultūras mantojums un tradīcijas, kas ir saistītas ar vīnu, joprojām ir dzīvas šeit, Eiropas Parlamentā.

Tomēr daži šeit šovakar izvirzītie jautājumi pilnībā atsāk politisko kompromisu, ko panācām saistībā ar vīna reformu, tāpēc es neiedziļināšanos šajos jautājumos, bet uzmanību pievēršīšu tikai šeit šovakar apspriestajai galvenajai problēmai.

Es pilnībā piekrītu tiem no jums, kuri teica, ka mūsu Eiropas lauksaimniecības produktu nākotnei jābūt kvalitātei. Tieši šī iemesla dēļ vīna reformas laikā — tā kā esmu droša, ka to joprojām atceraties — mēs rezervējām milzīgu naudas summu Eiropas vīnu veicināšanai trešās pasaules valstu tirgū — mūsu diskusijās minētais skaitlis bija 125 miljoni eiro katru gadu. Tas bija tāpēc, ka mēs zinām, ka mums ir kvalitatīvs produkts, kas būs pieprasīts jaunajās jaunattīstības valstīs. Tātad šajā jautājumā mēs esam pilnīgi vienisprātis.

Tomēr es izjūtu zināmu līdzjūtību arī pret vīna ražotājiem Eiropā, kuriem jākonkurē ar vīnu, kas ražots, izmantojot citas vīndarības prakses, kas ir atļautas trešās pasaules valstīs. Viens piemērs ir sarkanvīna un baltvīna kupažēšana, lai iegūtu sārtvīnu. Tā ir atļauta, tā ir daļa no OIV vīndarības praksēm, tāpēc Eiropas Savienība šobrīd importē sārtvīnu, kas ir ražots tieši šādā veidā. Kāpēc mums neļaut mūsu pašu vīna ražotājiem konkurēt ar Eiropas Savienībā importētu vīnu? Tāpēc es uzskatu, ka šajā jautājumā mums ir jāieņem līdzsvarota pieeja.

Svarīgi bija tas, ka mēs atradām veidu, kā marķēt mūsu vīnus, lai nodrošinātu, ka patērētāji zina, ko viņi pērk, un ar ACVN jums pašlaik ir iespēja uz etiķetes uzrakstīt informāciju, lai informētu patērētāju, ka šis vīns ir ražots, izmantojot tradicionālo metodi. Savā pirmajā runā es teicu, ka satiku dažus vīna ražotājus no Provansas. Viņiem nepatika nosaukums “tradicionālais sārtvīns” tieši jūsu minētā iemesla dēļ — tas bija mazliet vecmodīgs. Pēc tam es lūdzu piedāvāt jaunas idejas par citu tradicionālās metodes apzīmējumu, bet šajā jautājumā neesmu saņēmusi nevienu ierosinājumu. Doma ir ļaut dalībvalstīm izvēlēties, vai tās savas teritorijas ražotājiem nosaka par obligātu uzlikt etiķeti, kurā norādīts, vai sārtvīns ir kupāža, vai tradicionāls produkts.

Mēs vēlreiz par to diskutēsim regulatīvajā padomē. Kā jau teicu, balsojums, iespējams, notiks 2009. gada 19. jūnijā, un tad mēs izskatīsim šī balsojuma iznākumu, kurā dalībvalstis paudīs savu valdību viedokļus. Tas būs interesanti, bet es joprojām esmu diezgan pārliecināta, ka mūsu ierosinājums, kas atbilst OIV vīndarības praksēm, būs turpmākais ceļš mūsu vīna ražotājiem, kā saglabāt konkurētspēju pasaules tirgū.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Stéphane Le Foll (PSE), *rakstiski*. – (FR) Eiropas sārtvīna ražotāji šodien ir satraukušies par Komisijas pieteikuma projektu par aizlieguma atcelšanu baltā un sarkanā galda vīna sajaukšanai ar mērķi iegūt sārtvīnu.

Jaunā metode kaitē kvalitatīvu produktu ražošanai un noniecina to smago darbu, kuru ražotāji ir ieguldījuši daudzu gadu garumā, lai radītu sārtvīnu, kurš, lai arī ilgstoši baudījis neuzticību, šobrīd ir iekarojis stabili vietu tirgū un uz daudzu patērētāju galdiem. Tas ir vēl būtiskāk, ņemot vērā, ka šī metode var maldināt patērētājus.

Ja turpmākajās nedēļās Komisijas plānu par vīnu sajaukšanu apstiprinās arī dalībvalstis, mēs kopā ar manu kolēģi G. Savary ceram, ka tiks ieviesta obligātā marķēšana, lai ļautu atšķirt īsto sārtvīnu no jaunā produkta, kas iegūts sajaukšanas rezultātā un tādējādi nedrīkst tikt saukts par sārtvīnu.

Véronique Mathieu (PPE-DE), *rakstiski*. – (FR) Saskaroties ar Eiropas vīnkopju aso reakciju, Eiropas Komisija ir nolēmusi līdz 19. jūnijam atlikt pārsteidzīgo lēmumu atļaut sārtvīna ražošanu, sajaucot baltvīnu un sarkanvīnu.

Tomēr šī lēmuma atlikšana nekādā gadījumā nevar tikt uzskatīta par pietiekamu, tāpat kā lēmums piedāvāt atšķirīgu marķējumu „tradicionālajam sārtvīnam” un „jauktajam sārtvīnam”, kas nav pietiekami, lai efektīvi stātos pretī negodīgajai konkurencei, ar kuru sastapsies ražotāji, ja šis lēmums tiks pieņemts.

Kamēr Eiropas Savienības vīnkopji daudzus gadus ir pielikuši ievērojamas pūles un veikuši nozīmīgus ieguldījumus, lai ražotu augstas kvalitātes sārtvīnu, Komisijas lēmums šīs milzīgās pūles padarīs nevērtīgas, lai arī tās jebkurā gadījumā ir atstājušas ļoti pozitīvu efektu uz tautsaimniecību un mūsu teritoriju reģionālo attīstību.

Jautājums, kuru šodien es un mani kolēģi uzdevām Komisijai, aicina Komisiju izskaidrot tās nodomus un nodrošināt, ka tās pieņemtais lēmums būs balstīts konsultācijās ar Eiropas sārtvīna ražotājiem.

Vincent Peillon (PSE), rakstiski. – (FR) Komisāre, neslēpsu no jums savu dziļo neapmierinātību ar jūsu mēģinājumiem attaisnot sārtvīna sajaukšanu.

Jūs ignorējat visus tos vīnkopjus, ar kuriem man bija iespējams apmainīties ar domām Provansā un kuri orientējās uz kvalitāti. Šodien viņiem ir bažas, ka līdz pamatam iznīcina trīsdesmit darba gadus – kurus pavadīja īsta komerciāla veiksmē – lai sārtvīnam piešķirtu atzinību.

Jūs ignorējat visus tos, kas saskata atļaujā veikt vīna sajaukšanu būtisku pretrunu ar sāpīgo vīnogulāju izciršanas politiku. Nevis meklējot iespēju par katru cenu samazināt ražošanas izmaksas, bet gan, tieši pretēji, arvien uzlabojot mūsu vīnu reputāciju mēs gūsim panākumus starptautiskajā sacensībā.

Jūs ignorējat visus tos, kas jums saka, ka ar marķēšanu nepietiks, jo tā neattieksies uz tām „sārtvīna” pudelēm, kas ražotas no tā saucamā sajaukuma.

Atliekot lēmumu par atļaujas piešķiršanu līdz 7.jūnija vēlēšanām, jūs patiesībā rīkojaties kā eiroskeptiķi.

Tāpēc es jums svinīgi lūdzu atsaukt šo neveiksmīgo projektu, kas vienlīdz apdraud ekonomiku un kultūru.

Dominique Vlasto (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Aizbildinoties ar atļauto vīndarības metožu revīziju, Eiropas Komisija var vēlēties sarkanvīna un baltvīna sajaukšanas atļaušanu, nosaucot to par „sārtvīnu”.

Es apšaubu dažādu vīnu sajaukuma nosaukšanu par „sārtvīnu”. Vīna nosaukumu nosaka ne tikai tā krāsa – tā ir arī vīnogu šķirne, augsne un vīndara zināšanas, kas rada vīnu, ne tikai viena vai otra šķidruma krāsa.

Lai saražotu jaukto sārtvīnu, tā pamatbāzei – vairāk nekā 95 % - jābūt baltvīnam, kas iekrāsots ar sarkanvīnu. Fakts ir tāds, ka sārtvīns tiek iegūts, raudzējot galvenokārt sarkanās vīnogas vai to misu. Tādēļ, atļaujot caurcaurēm viltota sārtvīna ražošanu, rezultātā tiks maldināti patērētāji.

Nemaz nerunājot par to vīndaru aizvainošanu, kuri seko kvalitātes politikai, it īpaši Provansā, būtu nepieņemami padarīt likumīgu blakusproduktu, kas rodas no gatavo produktu sajaukšanas, un pieļaut maldinošu norādi uz sārtvīna krāsu.

Ja netiks atrasts cits risinājums, šo dzērienu etiķetēm vismaz jāparāda to īstais saturs – „jauktais vīns” vai „vīnu sajaukums”.

14. Demokrātiskais process Turcijā (debates)

Priekšsēdētāja. - Nākamais punkts ir Komisijas ziņojums par demokrātisko procesu Turcijā.

Olli Rehn, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, baidos, ka šī diskusija par demokrātiju Turcijā būs tikpat kaislīga kā debates par vīna reformu brīdī, kad risinājās otrais puslaiks starp *Arsenal* un *Manchester United*, kas vislabāk raksturo Eiropu 2009. gadā.

Tomēr šis punkts par demokrātisko procesu Turcijā ir daudz nopietnāks, jo tas ir viens no pamatjautājumiem. Pirmkārt, esmu dziļi apbēdināts un šokēts par slaktiņu, kas vakarnakt notika Turcijas pilsētā *Bilge* un kas prasīja 44 cilvēku dzīvības. Izsaku visdziļāko līdzjūtību upuru ģimenēm un draugiem un ticu, ka slepkavas tiks saukti pie atbildības pēc iespējas ātrāk. Šādam briesmīgam uzbrukumam nav ne morāls, ne ētisks attaisnojums.

Ļaujiet izteikt arī gan manu personīgo, gan Komisijas nožēlu par deviņu turku karavīru un žandarma nāvi teroristu uzbrukuma rezultātā pagājušajā nedēļā. Domās esam kopā ar bojāgājušo ģimenēm.

Mēs nosodām terorismu un atbalstām Turciju tās cīņā ar to. Kurdistānas Strādnieku partija (PKK) ir iekļauta Eiropas Savienības teroristisko organizāciju sarakstā. Laikā no 14. līdz 18. aprīlim policijas rīkotās operācijas rezultātā visā Turcijā un it īpaši tās Dienvidaustrumu reģionos tika arestētas vairāk nekā 200 Demokrātiskās sabiedrības partijas amatpersonas un biedri.

Mēs saprotam, ka viņiem izvirzītās apsūdzības ietver piederību teroristiskai organizācijai, lai arī oficiāla apsūdzība vēl nav izvirzīta. Mēs sagaidām, ka apsūdzība tiks pabeigta saskaņā ar pārredzamu un objektīvu tiesas procesu.

Komisija nedrīkst iejaukties notiekošās tiesas prāvās. Tomēr mūsu attieksme ir skaidra – lai arī mēs atbalstām cīņu ar terorismu, mēs vienmēr uzsveram, ka tai jānotiek, ievērojot cilvēktiesības un pamatbrīvības, it īpaši attiecībā uz vārda brīvību un biedrošanās brīvību.

Politiskais plurālisms ir jebkuras demokrātijas neatņemama daļa. Turcijas Nacionālā Asambleja šodien lielā mērā raksturo valsts politisko dažādību. Demokrātiskās sabiedrības partija ir daļa no plurālisma Turcijā, un tās politisko likumību apstiprināja neseno pašpārvaldes vēlēšanu rezultāti martā.

Tajā pašā laikā Turcijas Dienvidaustrumu reģionu iedzīvotāji vēlas mieru, stabilitāti un uzplaukumu nevis tālāku vardarbību vai konfrontāciju. Visām iesaistītajām pusēm ir pienākums nosodīt spēka un vardarbības pielietojumu. Visiem jābūt savaldīgiem un jāizmanto tikai un vienīgi miermīlīgi līdzekļi. Arī tā ir ikvienas demokrātijas neatņemama daļa.

Mēs turpināsim uzmanīgi sekot šīs prāvas attīstībai. Ir būtiski, lai virsroku gūst demokrātijas principi un tiesiskums, ieskaitot apsūdzēto tiesības.

Komisija arī turpina uzmanīgi sekot prāvai par DTP aizliegšanu, kura joprojām tiek skatīta Konstitucionālajā tiesā. Šajā kontekstā Turcijā pastāvošie noteikumi par politisko partiju aizliegšanu neatbilst Eiropas Cilvēktiesību konvencijai un Eiropas praksei, kā to var lasīt nesenojā Venēcijas Komisijas atzinumā. Mēs esam lūguši Turcijai ņemt vērā šo atzinumu un attiecīgi pārskatīt Turcijas konstitucionālo un tiesisko pamatu.

Un nobeigumā vēlos teikt, ka mēs turpināsim iedrošināt Turcijas varas iestādes risināt valsts Dienvidaustrumu reģionu un to iedzīvotāju problēmas, lai palielinātu visu Turcijas pilsoņu ekonomiskās, sociālās un kultūras iespējas neatkarīgi no viņu etniskās, reliģiskās vai valodnieciskās piederības.

Saskaņā ar Kopenhāgenas politiskajiem kritērijiem tiek sagaidīts, ka Turcija nodrošinās kultūru dažādību un veicinās kultūras tiesības visiem tās pilsoņiem, kā to nosaka mūsu pievienošanās partnerība. Šajā kontekstā jauna kurdu valodā raidošā TRT kanāla izveide ir solis uz priekšu. Tas parāda izmaiņas mentalitātē, un es vēlos iedrošināt Turcijas varas iestādes spert tālākus soļus šajā virzienā.

Mēs turpināsim uzraudzīt situāciju Dienvidaustrumu reģionos un informēsim par to gaidāmajā progresa ziņojumā. Tā ir būtiska demokratizācijas procesa daļa Turcijā.

Frieda Brepoels, PPE-DE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisār, pēc 29. marta pašvaldību vēlēšanām, kurās Kurdu Demokrātiskās sabiedrības partija (DTP) guva sensacionālu uzvaru, gandrīz dubultojot pašpārvaldes vadītāju skaitu - no 52 uz 98 – ir skaidrs, ka kurdu jautājumu vairs nevar nereducēt līdz sociālekonomiskam jautājumam, kā to līdz šim ir darījis *Erdoğan* kungs un viņa Taisnīguma un attīstības partija (AKP). Tam ir vajadzīgs politisks risinājums, un DTP ir jāpieņem kā pilntiesīgs diskusiju partneris.

Šādā situācijā varētu domāt, ka represīva pieeja ir novecojusi, tomēr Turcijas varas iestādes atkal ir ķērušās pie plašiem arestiem. Vairāk nekā 400 vadošās DTP amatpersonas tika arestētas, jo pieprasīja kurdu jautājuma atrisināšanu. Tādēļ man ir sekojošs jautājums Komisijai. Šī ir jau piektā vai sestā kurdu dibinātā partija, kura šobrīd nosaukta par DTP. Tā ir pārstāvēta ar 21 deputātu parlamentā un 98 pašpārvaldes vadītājiem, un tomēr kurdi joprojām tiek atstumti malā.

Komisār, vai nav pienācis laiks Eiropas Savienībai uzņemties vidutāja lomu starp Turcijas valdību un DTP? Ja nē, šī situācija tiks pilnībā iesaldēta. Citiem vārdiem sakot, ir jābloķē iespējamie teroristu aktivitāšu iemesli. Uzskatu, ka arī uzvara vēlēšanās pāris nedēļas atpakaļ pierāda, ka kurdu nacionālā apziņa ir dzīva un ka steidzami jāīsteno strukturālās reformas lielākas kurdu autonomijas veicināšanai.

Es vēlētos vērst uzmanību uz vēl vienu steidzamu problēmu šīs debates ietvaros – vairāk nekā 1 500 nepilngadīgie ir ieslodzīti cietumā un tiek tiesāti tajā pašā tiesā, kur pieaugušie, kas ir pilnīgā pretrunā ar Starptautisko Konvenciju par bērna tiesībām. Ko Komisija ir paredzējusi darīt šajā jautājumā?

Vural Öger, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, *Rehn* kungs, Turcija ir bijusi Eiropas Savienības prioritāte visu sesto likumdošanas periodu. Pirms pievienošanās sarunu uzsākšanas Turcija ir spērusi milzu soļus reformu virzienā, un Eiropas Savienība to ir attiecīgi novērtējusi.

Šodien noskaņojums ir nedaudz mainījies. Pieaug bažas par demokrātiskā procesa progresu Turcijā. Pastāvīgi jāuzrauga ne tikai preses brīvība un minoritāšu aizsardzība, bet arī tiesu iestāžu reforma. Runājot par Turcijā notiekošo *Ergenekon* tiesas procesu, to nedrīkst politizēt. Notiek aresti un kratīšanas. Jāizvairās no pārsteidzīgiem komentāriem. Liela nozīme šeit ir uzmanīgai ziņojumu sniegšanai.

Kurdu jautājumā ir sasniegts ievērojams progress. Kurdu problēmas atrisināšana ir svarīgākais punkts demokratizācijas procesā un minoritāšu aizsardzībā. Tomēr man ir arī bažas par dažu Eiropas Savienības valdības vadītāju pašreizējo nostāju. Eiropas Savienības neviennozīmīgie signāli nozīmē arī to, ka demokrātiskais process Turcijā laiku pa laikam nav nemaz tik gluds. Šajā kontekstā es vēlos atgādināt, ka Eiropas Savienība pilntiesīgas dalības gadījumā solīja Turcijai milzīgu atbalstu reformu procesā. Pretējā gadījumā vienmēr būs jauni fundamentālisma un nacionālisma perēkļi, un kurdu jautājums tikai pasliktināsies.

Galū galā kopīgais mērķis ir veicināt modernāku, stabilāku un veiksmīgāku demokrātiju Turcijā, kas balstīta laicīgajā valstī un plurālistiskajā sabiedrībā. Tas nav tikai Turcijas intereses, tas ir būtiski arī Eiropas Savienības stratēģiskajām interesēm.

Alexander Graf Lambsdorff, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, šī ir pēdējā šī likumdošanas perioda plenārsēde. Mans kolēģis Öger kungs tikko minēja, ka Turcija ir bijusi mūsu prioritāte. Pēdējo gadu laikā kā savas grupas referents esmu varējis risināt šo jautājumu un esmu ļoti priecīgs, ka šajā pēdējā sēdē mēs atkal pievērsāties lietas būtībai – demokrātijas jautājumam Turcijā.

Runa iet par pirmo Kopenhāgenas kritēriju. Domas dalās par to, kā Turcija ir attīstījusies. Tomēr uzskatu, ka vienā jautājumā valda vienprātība – šķiet, ka reformu gaita Turcijā ir palēninājusī gaitu, un šī likumdošanas perioda nobeigumā ir sajūta, ka Turcijai ir ejams daudz tālāks ceļš, līdz tā būs gatava pievienoties, nekā tas bija gan Komisijas pilnvaru termiņa sākumā, gan Parlamenta likumdevēja varas pirmsākumos.

Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupai preses un viedokļa paušanas brīvības problēmas ir īpaši svarīgas šajā kontekstā. Jūs zināt, ka Turcijā nav iespējams skatīties *YouTube*. Žurnālistu, izdevēju, publicistu, feļetonistu un autoru tiesības ierobežo virkne tiesību aktu. Labi, ka Komisija savā progressa ziņojumā ir norādījusi šo problēmu. Pēc daudzu novērotāju domām šīs problēmas ir pieaugušas. Es būtu pateicīgs, ja Komisija izteiktos šajā jautājumā – vai tā uzskata, ka situācija ir pasliktinājusies vai uzlabojusies. Tas būtu patiešām interesanti.

Papildus pastāv tādi svarīgi jautājumi kā reliģisko minoritāšu aizsardzība un sieviešu tiesību garantēšana. Tomēr šobrīd būtiskākais ir preses brīvības jautājums, premjerministra atsauktā preses akreditācija kritiski noskaņotajiem žurnālistiem, lielā mērā nepamatotie kritiski noskaņoto žurnālistu un izdevēju aresti saistībā ar izmeklēšanu viennozīmīgi kriminālajā *Ergenekon* tīkla lietā, *ATV-Sabah* mediju grupas pārņemšana, ko veica premjerministra znotam piederošais vai viņa kontrolētais *Scharlach-Holding*, premjerministra publiskie aicinājumi boikotēt medijus, kā arī *Doğan* mediju grupai piespriestais sods un soda nauda EUR 380 miljonu apmērā ar mērķi izspiest viņus no tirgus, jo viņi informēja par bākas ziedojumu skandālu, un premjerministra īpašā attieksme pret AKP. Tas nav jautājums tikai par preses brīvību, tas arī aizbiedē investorus, kuri šaubās par tiesību aktu uzticamību Turcijā.

Turcija ir vērā ņemama kaimiņvalsts, svarīga un cienīta NATO partnervalsts. Mēs vēlamies turpināt atbalstīt Turciju – tāds ir manas grupas viedoklis. Tomēr uzskatām, ka vēl ir darāms liels darbs, un Turcijas valdībai ir jāparāda sava griba turpmāk neignorēt Eiropas pamattiesības, kā tas notiek šobrīd. Mēs būtu pateicīgi, ja nākamajā likumdošanas periodā tas tiktu attiecīgi dokumentēts.

Vēl vairāk, uzskatu, ka šīm debatēm būtu jānotiek nevis Strasbūrā, bet gan Briselē.

Joost Lagendijk, Verts/ALE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, jautājumā par Turcijas demokratizāciju situācija, manuprāt, nav viennozīmīga, jo dažos punktos ir panākts progress, savukārt dažos vērojama stagnācija un pasliktināšanās.

Progress ir tajā, ka 1. maijā *Taksim* laukumā Stambulā nebija vērojamas nekārtības, tikai arodbiedrību vadītāji pieminēja 1977. gada traģēdiju. Progress ir tajā, ka Turcija un Armēnija ir vienojušās uzlabot savstarpējās attiecības. Mans aicinājums Turcijas valdībai būtu turpināt iesāktu un neapstāties vai nenovirzīties no uzsāktā ceļa Ankaras vai Baku nacionālistu ietekmē. Progress ir tajā, ka ir arestēti cilvēki, kurus tur aizdomās apvērsuma plānošanā vai politiskajās slepkavībās - *Ergenekon* lietā.

Es brīdinātu Turcijas varas iestādes turpināt savas darbības tiesisko aktu ietvaros, jo ikviens likuma pārkāpums tiks izmantots, lai novērstu uzmanību no galvenā, un to izmantos tie, kuri nevēlas šī jautājuma atrisinājumu un nevēlas nonākt līdz lietu būtībai.

Tomēr ir arī negatīvi vērtējami notikumi. Nav labi, ka premjerministrs ir aicinājis iedzīvotājus nepirkt noteiktus preses izdevumus. Ļoti slikti, ka daudzi Turcijas parlamentā demokrātiski ievēlētās partijas vadošie darbinieki ir arestēti. Ievērojamu Kurdu Demokrātiskās sabiedrības partijas (*DTP*) locekļu masveida aresti ir tikpat nepieņemami kā oficiāla partijas aizliegšana, jo rezultāts ir tāds pats. Iespējas rast politisko risinājumu kurdu jautājumam ir dramatiski samazinātas. Tās ir ļoti labas ziņas abu pušu ekstrēmistiem, bet ļoti sliktas ziņas lielākajai daļai turku un kurdu, kuri tik ilgi ir vēlējušies šīs problēmas mierīgu atrisinājumu.

Manuprāt, situācija ar progresu no vienas puses un stagnāciju no otras puses beigsies tikai tad, ja valdība viennozīmīgi izvēlēties nopietnākas reformas, ja opozīcija tās atbalstīs gan vārdos, gan darbos un, dāmas un kungi, ja Eiropas Savienība turēs solījumu, ka Turcija varēs kļūt par Eiropas Savienības pilntiesīgu dalībnieci, ja tā spēs īstenot atbilstību mūsu demokrātiskajiem standartiem.

Tas mani noved pie pēdējā komentāra, priekšsēdētāja kundze. Kamēr priecājos par visu partiju raizēm Turcijas demokratizācijas jautājumā, es pilnībā nepiekrītu tiem Parlamenta deputātiem, kuri kritizē Turciju, bet kuri nav gatavi pieļaut tās pilntiesīgu dalību, ja šīs problēmas tiek atrisinātas. Pat pēc tam, kad manu pilnvaru termiņš būs beidzies, es turpināšu pārliecināt par Turcijai vajadzīgajām reformām, lai tā kļūtu par Eiropas Savienības pilntiesīgu dalībvalsti.

SĒDI VADA: L. COCILOVO

Priekšsēdētāja vietnieks.

Feleknas Uca, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, Hakkari pilsētā 14 gadus vecu zēnu SWAT komandas policisti piekāva tā, ka zēns nonāca komā. Vēl viens 14 gadus vecs zēns noslīka, iekrītot upē, kad bēga no policijas gāzes uzbrukuma. Divi cilvēki zaudēja dzīvības policijas rīcības rezultātā 4. aprīļa demonstrācijā netālu no Urfa pilsētas. Šobrīd *Diyarbakir* ir ieslodzīti vairāk nekā 185 nepilngadīgie. Ir ieslodzīti simtiem demokrātiski ievēlētu politiķu un *DTP* aktīvistu, ieskaitot trīs partijas vadītājus. Pret vairāk nekā 207 *DTP* locekļiem ir uzsākta tiesvedība.

Tāda ir mana izpratne par pašreizējo demokrātisko procesu Turcijā. Šo sarakstu var turpināt. Šīs represijas sākās īsi pēc 29. marta, kad *DTP* guva panākumus pašpārvaldes vēlēšanās valsts Dienvidaustrumu reģionos, kad viņu pārstāvība pašpārvalžu vadītāju amatos gandrīz dubultojās tajā pašā laikā, kad vadošā *AKP* piedzīvoja rūgtus zaudējumus viņu tik ļoti uzraudzītajos kurdu reģionos. Manuprāt, ir saistība starp *DTP* panākumiem vēlēšanās un to skārušo represiju vilni.

Valdības kuluāros tika runāts, ka *DTP* panākumi vēlēšanās līdz pat robežai ar Armēniju tika uzskatīti par draudu drošībai. Tā vietā, lai censtos saprast šī balsojuma patieso nozīmi – viennozīmīgo kurdu vēstījumu, ka risinājums jārod pašā sistēmā – tiek mēģināts apspiest šos politiskos panākumus pat ar policijas brutālu līdzdalību, ja nepieciešams.

Diemžēl domāju, ka pat augsti vērtētajai *AKP* nav ne gribas, ne apņemšanās attīstīt un virzīt vienotu stratēģiju šī konflikta risināšanai, kas velkas jau gadu desmitiem. Kā jūs visi zināt, kopš pēdējā progressa ziņojuma nav bijis ievērojams progress jautājumos par preses un vārda brīvību, kurdu situācijas atzīšanu, reliģisko minoritāšu tiesībām vai karaspēku civilizēšanu. Valdošajai *AKP* beidzot jāīsteno īstas konstitucionālās reformas un jāienes jaunu dinamiku, kas spētu atjaunot valsti konstitucionāli un demokrātiski un spētu pieņemt tās plurālistisko, daudznacionālo un daudz kultūru sociālo realitāti. Citādi Turcijā nevar būt patiesa demokrātijas attīstība. Tam būtu jābūt skaidram ikvienam no mums.

Bastiaan Belder, *IND/DEM grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienība ir pieļāvusi divas kritiskas kļūdas attiecībā ar Turciju. 1999. gadā prese panāca, ka Turcija kļūst par kandidātvalsti, un šī kļūdainā situācija turpinājās, kad 2005. gadā tika uzsāktas pievienošanās sarunas ar Ankaru. Padome un Komisija uzskata, ka šādā veidā tās var ignorēt Turcijas vēsturisko mantojumu.

Šobrīd šis vēsturiskais mantojums vai drīzāk apgrūtinājums parādās īstā kultūru cīņā starp laicīgo *Kemalist* nometni un konservatīvo/reliģisko fronti, kas bāzējas ap vadošo Taisnīguma un attīstības partiju (*AKP*) jautājumos par to, kādā virzienā Turcijai būtu jāattīstās. Šīs situācijas nevēlamās sekas ir sensacionālais *Ergenekon* tiesas process, kas apsūdz vairākus prominentus *Kemalist* pārstāvjus. Kad runa nonāk līdz nacionālistiskajai attieksmei pret valsts reliģiskajām un etniskajām minoritātēm, nav atrodams zelta vidusceļš izvēlē starp *Kemalist* pārstāvjiem un premjerministru *Erdoğan*. Šo minoritāšu pastāvīga diskriminācija, kas

ir daļa no Turcijas vēstures, protams, ir pretrunā ar Eiropas Savienības politiskajiem pievienošanās nosacījumiem.

Es vēlētos vērsties pie Padomes un Komisijas ar vispārzināmu holandiešu parunu – labāk apstāties pusceļā nekā neatlaidīgi tiekties uz kļūdainu mērķi. Eiropas iestādēm un Turcijas varas iestādēm būtu pēdējais brīdis mācīties no šīs gudrības. Tas ir vienīgais veids, kā veicināt labākas un reālistiskākas attiecības abu pušu interesēs.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, no tā, ko dzirdēju, ir skaidrs, ka Turcija ir valsts ar ļoti lielām problēmām demokrātijas jomā.

Mēs esam redzējuši un dzirdējuši par vairāk nekā 15 000 nepilngadīgajiem cietumos, mēs esam dzirdējuši par simtiem arestu šaubīgās apsūdzībās, mēs zinām, ka joprojām aktuāla ir kurdu problēma un visam pāri Armēnijas problēma - mūžsena problēma, kas joprojām ir ļoti aktuāla. Pēdējo divu gadu laikā mēs esam pieredzējuši mācītāju un misionāru slepkavības, mums ir nebeidzamas problēmas. Ja mēs šo situāciju salīdzinām ar situāciju citā valstī – teiksim, Baltkrievijā, kura Eiropā joprojām tiek uzskatīta par izstumto, valsti, kura šobrīd veido daļu no ļaunuma ass – ir grūti saprast, kā mēs varam turpināt runāt par Turcijas pievienošanos Eiropai.

Pastāv acīmredzami spēcīgs lobijis, kas veicina un vēlas par katru cenu panākt Turcijas pievienošanos, tai veidojot daļu Eiropas. Nerunājot par visu citu, mēs nevaram ignorēt Kipras problēmu, kas savā būtībā ir unikāla – citiem vārdiem sakot, Eiropas Savienības kandidātvalsts ir okupējusi citas valsts zemi un turpina to okupēt, paplašinot savus īpašumus šajā salā un pielietojot pilnīgi neliberālu varu attiecībā uz šīs salas iedzīvotājiem.

Ticu, ka eiropieši ieskatās savā sirdsapziņā un arvien vairāk apzinās nenovēršamo lēmumu pret Turcijas iestāšanos Eiropas Savienībā. Atgādināšu jums par dažiem faktiem – Turcijā ir 90 miljoni iedzīvotāju, stabils demogrāfiskais pieaugums un galvenais, ko nedrīkstam aizmirst, ka turku valodā runājošās Vidusāzijas valstis pieprasa Turcijas pilsonību un izskatās, ka Turcijas valsts gatavojas to piešķirt. Līdz ar to Turcijas iestāšanās nozīmē ne tikai Turcijas, bet arī citu tautu un valstu pievienošanos Eiropai. Neaizmirsīsim arī, ka vēsturiski Turcija bija pret Eiropu un šobrīd tā darbojas kā nozīmīgs sargpostenis starp divām varām, kas noteikti nepārstāv Eiropu jeb, citiem vārdiem sakot, starp Savienotajām Valstīm un Izraēlu.

Visbeidzot, mēs nedrīkstam ignorēt reliģisko faktoru – miljoniem turku ienākšana Eiropā nozīmētu tūkstošiem jaunu mošeju atvēršanu un tādējādi kristīgās identitātes un pilsoniskās identitātes samazināšanos Eiropā. Mēs arī nedrīkstam aizmirst, ka mošejas bieži ir līdzvainīgas tādu ideju izplatīšanā, kas ir spēcīgā pretrunā ar uzskatiem par brīvību, sieviešu tiesībām un Eiropas sabiedrību.

Richard Seebler (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, līdzīgi kā komisārs, arī es vēlos izteikt līdzjūtības apliecinājumus upuru ģimenēm, kas cieta šajā nežēlīgajā uzbrukumā. Es arī uzreiz vēlos pateikt, ka atbalstu Turcijas pūles un centienus virzīties demokrātiskuma virzienā. Tie noteikti ir iecerēti, lai pietuvinātu Turciju Eiropas Savienībai – ne „ieklautos” Eiropas Savienībā, bet „pietuvinātos” tai.

Uzskatu arī, ka mums jāturpina izturēties neiecietīgi cilvēktiesību un demokratizācijas jautājumos un jānosaka ārkārtīgi augsti standarti. Kolēģu minētie piemēri runā paši par sevi un mēs redzam, ka Turcijai priekšā ejams vēl ļoti garš ceļš, pirms tā sasniegs Eiropas Savienības standartus. Tie arī pierāda, ka līdz šim Turcija ir ignorējusi šo fundamentālo konstitucionālo reformu uzsākšanu un īstenošanu.

Turcijas pamatsistēmu joprojām raksturo fakts, ka vara starp dažādām valsts iestādēm nav skaidri nodalīta, un tas ir iemesls daudzām problēmām Turcijas šā brīža politiskajā dzīvē. Diemžēl arī jāsaka, ka neatrisināto problēmu saraksts kļūst tikai garāks, nevis īsāks.

Piemēram, es izcelšu parlamentārās tiesības – īpaši lielas nepilnības ir parlamentārā budžeta kontroles jomā attiecībā uz militārajiem izdevumiem. Parlamentam šajā jautājumā faktiski nav nekādas teikšanas un, kas vēl svarīgāk, pastāv īpaši fondi, pār kuriem parlamentam nav vispār nekādas kontroles.

Piedevām parlamenta locekļu imunitāte tiek regulēta ārkārtīgi neviennozīmīgā veidā. Šajā jautājumā Turcijai ir vajadzīgas būtiskas reformas. Diemžēl Turcijai nav izdevies parakstīt vairākus Eiropas un starptautiskos līgumus – piemēram, Konvenciju pret spīdzināšanu. Uzskatu, ka tas ir tikai Turcijas ziņā rādīt labu piemēru un īstenot atbilstību Eiropas un starptautiskajiem standartiem.

Es varētu uzskaitīt vēl arī citus punktus, bet neturpināšu un aicināšu Komisiju pievērst uzmanību progresam šajās jomās.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Es pievienojos bažām par demokrātisko procesu Turcijā neseno arestu kontekstā, kas tika veikti pēc pašpārvaldes vēlēšanām. Neskatoties uz to, neuzskatu, ka būtu jāatbalsta politiķi, kuriem ir ciešas saiknes ar organizācijām, kuras izmanto vardarbīgas metodes savu mērķu sasniegšanai. Vardarbība nekad nav bijusi pieņemams un attaisnojams līdzeklis tiesību un brīvību aizsargāšanai.

Uzskatu, ka kurdiem jāpiešķir vairāk tiesību uz kultūru un izglītību, un es ļoti novērtēju notiekošās reformas, ieskaitot 24 stundu televīzijas kanāla izveidi kurdu valodā. Tomēr, kolēģi, tiesības un brīvības nevar tikt iegūtas ar vardarbīgiem līdzekļiem, tās jāiegūst ar miermīlīgiem politiskiem līdzekļiem, ar dialoga un savstarpējas cieņas palīdzību.

Tādēļ mūsu neviltotais atbalsts reformām Turcijā veicinās Eiropas Savienības pamatvērtību nostiprināšanu, no kurām viena no svarīgākajām ir cieņa pret etnisko un reliģisko atšķirību un dažādību. Esmu pārliecināts, ka labās izredzes pievienoties Eiropas Savienībai paātrinās cilvēktiesību ievērošanu un reformas Turcijā.

Vittorio Agnoletto (GUE/NGL). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, priekšsēdētāj, pirmkārt es vēlos sveikt DTP partijas priekšsēdētāju *Ahmet Türk* kungu, kurš īpašā viesā statusā sekos līdzi debatēm. Godātais *Ahmet*, jūs zināt, ka esam ar jums un atbalstām demokrātisko cīņu, kuru Turcijā īsteno jūsu partija ar mērķi atzīt kurdu tautas pamattiesības.

Mēs atzīstam, ka DTP ir būtisks palīgs demokrātijas veicināšanai Turcijā, tādēļ mēs stingri nosodām policijas operācijas, kuras premjerministrs *Erdoğan* vērsa pret jums, ieslogot visus trīs DTP priekšsēdētāja vietniekus kopā ar vēl vairāk nekā 300 aktīvistiem un atbalstītājiem. DTP uzvara pēdējās administratīvajās vēlēšanās parāda, ka DTP ir partija, kas izpelnījusies spēcīgu tautas demokrātisko atbalstu. Eiropas Parlaments nolēma lūgt premjerministru *Erdoğan* uzsākt atklātas diskusijas ar DTP, bet viņa atbilde bija jaunas represijas, pastiprinātas policijas aktivitātes, pieaugošs autoritārisms un jaunas apcietināšanas.

Ikviens zina, ka gan mana parlamentārā grupa, gan Eiropas kreisie līdz šim ir atbalstījuši Turcijas pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā, tajā pašā laikā atbalstot reformas valstī. Tomēr uzskatu, ka pēdējo divu gadu laikā un it īpaši pēdējo mēnešu laikā *Erdoğan* kungs ir parādījis sevi no citas puses – kā vadītāju, kurš iet roku rokā ar sliktāko Turcijas armijas daļu, kura vienkārši vēlas kurdu masveida iznīcināšanu.

Reformu process faktiski ir apstājies, cietumi pildās ar kurdiem un *Erdoğan* kungs nogriež jebkuras iespējas Turcijas dalībai Eiropas Savienībā. Visa atbildība par to, kas notiek Eiropas un Turcijas attiecībās, un pieaugošais apjukums Eiropas sabiedriskajā domā attiecībā uz Turciju gulstas tikai uz viņa pleciem.

Es vēlētos nosūtīt ļoti spēcīgu politisko signālu *Erdoğan* kungam – vai nu vienojaties par politisku risinājumu kurdu jautājumā, kur, un šeit būšu ļoti tiešs, process ietvers sevī arī tiešas pārrunas ar DTP, vai arī mēs lūgsim atlikt sarunas par dalību Eiropas Savienībā. Turcijas ceļš dalībai Eiropas Savienībā ved caur *Diyarbakir* un DTP, pretējā gadījumā tie būs mēs jeb tie cilvēki, kas visvairāk atbalstīja jūsu pievienošanās procesu, kas lūgs mīksti pārdomāt, un šis mirklis tikpat labi var kļūt nebeidzams.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šodien šķiet, ka Turcija funkcionē kā demokrātija, bet Eiropas Savienībai nav tiesību pasniegt nebeidzamas labas uzvedības stundas, kad tā pati bezrūpīgi un bezprincipiāli ignorē savu vēlēšanu referendumā izteikto suverēno gribu.

Principā Turcija vēl ir tālu no Eiropas valstu vērtību ievērošanas, kā tas redzams nebeidzamās situācijās ar šo valsti veidojošajām etniskajām un reliģiskajām minoritātēm. Situācija ar miljoniem kurdu uzlabojas ļoti lēni. Attiecībās ar armēņiem vai pat ar grieķu kaimiņiem ir nepārtraukta diplomātiska vai militāra spriedze. Kipra joprojām atrodas turku militārajā okupācijā par spīti starptautiskajām tiesībām. Tas nebeidzas jau 35 gadus. Reliģisko minoritāšu situācija tik tikko uzlabojas. Līgumos neminēto kopienu tiesības regulāri tiek ignorētas Eiropas Komisijai zem paša degungala, kura, tāpat kā Parlaments, turpina atbalstīt šīs valsts pievienošanos Eiropas Savienībai.

Tādēļ būs konsekventi. Lai arī sadarbība ar Turciju ir svarīga, jebkuri tās pievienošanās plāni jāīsteno saskaņā ar Eiropas demokrātijas principiem, tai skaitā ar referendumu palīdzību.

Marios Matsakis (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, mēs esam pielikuši daudz pūļu un daudzas savas politikas balstījuši cerībā, ka jauka izturēšanās pret šo valsti vērtīs tās *Kemalīc* pārstāvju fašismu demokrātijai līdzīgā veidojumā, kuru būs vieglāk akceptēt. Mēs pilnībā kļūdījāmies un ātri kļuvām vīlušies un neapmierināti. Demokrātisko reformu process Turcijā virzās ārkārtīgi lēni.

Komisār, mēs un vairākums Eiropas pilsoņu, kurus pārstāvam, ir zaudējuši pacietību. Mums pietiek. Valdošais režīms Turcijā ir pierādījis sevi kā pilnībā nespējīgu un tādu, kurš nevēlas savu valsti pietuvināt 21. gadsimta

civilizācijai. Komisār, burkāna tehnika ir spīdoši izgāzusies, un jums tas ir jāatzīst. Tagad ir pienācis brīdis, kad jāizmanto nūja.

Andrew Duff (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, baidos, ka Parlaments atkal ir parādījis savu nepastāvību Turcijas jautājumā. Es būtu pateicīgs, ja komisārs sniegtu atklātu *Ergenekon* lietas vērtējumu. Vai viņš piekrīt, ka tā ir iekšējās tīrīšanas pazīme un signāls, ka tiesu procesi beidzot sāk uzbrukt Turcijas dziļi korumpētajām valsts sfērām?

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) *Priekšsēdētāja kungs, vēlos atbildēt Lagendijk kungam.* Protams, mēs arī redzam pozitīvo diplomātisko lomu, kādu Turcija var spēlēt attiecībā ar Armēniju un Tuvajiem Austrumiem. Tomēr diplomātija un demokrātija ir divas atšķirīgas lietas. Mēs īpaši raizējamies par premjerministra *Erdoğan* rīcību attiecībā pret *Ahmed Doğan* izdevēju grupu. Pat *Der Spiegel*, kuram nav nekāda sakara ne ar *Doğan*, ne *Springer*, raksta par *Erdoğan* personīgo atriebību *Doğan*.

Jau pieminēju Komisijas progressa ziņojumu. Es vēlreiz vēlētos uzdot Komisijai konkrētu jautājumu. Vai Komisija vēl uztraucas par viedokļa un preses brīvību Turcijā, kā tas bija progressa ziņojuma publicēšanas brīdī? Ja nē, kādēļ? Ja jā, kādus konkrētus pasākumus Komisija plāno veikt? Cik svarīgs ir preses un viedokļa brīvības jautājums pievienošanās sarunās? Kā jau teicu, runa iet par pirmo Kopenhāgenas kritēriju, politisko kritēriju.

Olli Rehn, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties saviem godājamajiem kolēģiem, pirmkārt, par ļoti nopietnajām un saturīgajām debatēm par demokrātisko procesu Turcijā, un šovakar es vēlos pateikties arī Eiropas Parlamentam par tā ieguldījumu Eiropas Savienības politikas veidošanā attiecībā uz Turciju. Mūsu saistīšanās ar Turciju ļoti kritiskā periodā saņēma kritisku, bet konstruktīvu atbalstu. Domāju, ka Parlamenta pieeju tāpat kā, ticu, arī Komisijas pieeju var raksturot kā taisnīgu un stingru attiecībā uz Turciju un tās pievienošanās procesu Eiropas Savienībai.

Manuprāt, mums patiešām jābūt taisnīgiem un stingriem, un, tikai esot abiem vienlaicīgi, mēs varam sasniegt rezultātus. Es domāju, ka mums jābūt taisnīgiem jautājumā par Eiropas Savienības izredzēm būt par kritisko dzinējspēku reformām valstī, turot savu solījumu par Turcijas iespējām pierādīt, ka tā spēs sasniegt atbilstību pievienošanās kritērijiem. Tajā pašā laikā mums jābūt stingriem, piemērojot bargus nosacījumus, it īpaši attiecībā uz pamatbrīvībām un demokrātiskajiem principiem. Šie divi pamatelementi – taisnīgums un stingrība – darbojas tikai kopā un nevar tikt šķirti viens no otra. Uzskatu, ka tas ir labākais veids, kā atbalstīt Turcijas demokrātisko transformāciju, kas ir mūsu mērķis, jo tā padara Turciju par labāku partneri un iespējamu Eiropas Savienības dalībvalsti nākotnē saskaņā ar sarunu pamatnostādnēm, kas pieņemtas 2005. gada 4. oktobra pirmajās stundās.

Šobrīd lietas ir visnotaļ neskaidras, kā to raksturoja *Joost Lagendijk*, ES un Turcijas Apvienotās parlamentārās komitejas Eiropas Parlamenta delegācijas priekšsēdētājs. Dažbrīd šķiet, ka tiek sperti divi soļi uz priekšu un viens atpakaļ, bet labāk tā nekā otrādi.

Tā kā *A. Duff* aizskāra šo tēmu, uzskatu, ka *Ergenekon* lietas izmeklēšana ir jautājums vietā. Izvērtējot līdzšinējo izmeklēšanu, šķiet, ka bija svarīgi, ka šis tīkls iespējamajiem politiskajiem vai citiem uzbrukumiem demokrātijai Turcijā tika atklāts un tiks atklāts arī turpmāk tiesiskuma un demokrātiskā laicīguma garā.

No otras puses, *Ergenekon* lietas izmeklēšanas procesā iegūtā pēdējā informācija liek jautāt, vai tiešām ir piemēroti visi tiesiskuma principi, vai arī aiz šiem arestiem slēpjas kādi citi politiski iemesli. Zvērinātie vēl nav pieņēmuši lēmumu. Mēs sekojam šim procesam ļoti uzmanīgi un noteikti ziņosim par to mūsu nākamajā progressa ziņojumā rudenī.

Manuprāt, īpaši svarīgi ir trīs principi. Pirmkārt, demokrātijas principi – konstitucionālo reformu turpināšana, kur pagājušā gada, šī gada un iepriekšējo gadu notikumu kontekstā būtiska ir vadošās politiskās partijas regulējošo tiesisko aktu reforma, jo mēs esam pieredzējuši Turcijas konstitucionālās struktūras kļūmes, kā to norādīja Eiropas Padomes Venēcijas Komisija.

Otrkārt, vārda brīvība, uz kuru atsaucās *Graf Lambsdorff*, ir demokrātijas pamatprincips. To Parlamenta Apvienotā parlamentārā komiteja nesen apsprieda sarunās ar Turcijas Nacionālo Asambleju. Es raizējos par mediju brīvību un tās attīstību Turcijā, un mēs noteikti atgriezīsimies pie šī jautājuma atsevišķā nodaļā savā progressa ziņojumā šorudenī.

Jā, ir bijis pozitīvs progress jautājumā par kaunpilnā 301. panta sekām gadu vai divus atpakaļ. No otras puses, salīdzinošais progress 301. panta jautājumā neattaisno uzbrukumus mediju brīvībai citur, kā tas minēts vairākos šī vakara ziņojumos.

Visbeidzot, tiesiskums, kurš ieliek pamatus visas sabiedrības un tautsaimniecības pastāvēšanai un kas ir Eiropas Savienības svarīgākā vērtība – to raksturo cīņa ar terorismu, kuru mēs atbalstām tikmēr, kamēr tā tiek īstenota saskaņā ar tiesiskuma un taisnīguma principiem labākajās Eiropas tradīcijās.

Līdz ar to sarunu attīstība ar Turciju būtiski būs atkarīga no reformu progressa un intensitātes jautājumos par pamatbrīvībām un tiesiskumu valstī, visos dzīves gadījumos un ikvienā valsts nostūrī. Tas ir sarunu procesa pamats. Tehnisko sarunu progress būs atkarīgs no tā, vai būs vērojams nozīmīgs progress reformu intensitātē un īstenošanā jautājumos par pamatbrīvību, cilvēktiesību un demokrātiskā laicīguma veicināšanu. Tie ir jautājumi, kas atspoguļoti Līgumā par Eiropas Savienību un mūsu kopīgajās Eiropas vērtībās. Tā ir kritiskā latīņa Turcijas progresam Eiropas Savienības virzienā.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

15. Dzīvnieku aizsardzība nonāvēšanas laikā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vārdā sagatavotais Wojciechowski kunga ziņojums (A6-0185/2009) par priekšlikumiem attiecībā uz Padomes Direktīvu par dzīvnieku aizsardzību nonāvēšanas laikā (COM(2008)0553 – C6-0451/2008 – 2008/0180(CNS)).

Janusz Wojciechowski, referents. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, mūsu civilizācija ir civilizācija, kas izmanto dzīvniekus. Mēs nonāvējam miljardiem dzīvnieku, lai iegūtu gaļu un ādu un lai apmierinātu dažādas ekonomiskās vajadzības. Dažreiz mēs tos nonāvējam arī tad, ja ekonomiskas vajadzības nav – sportam, piemēram, medībās, vai izklaidei, piemēram, bulļu cīņās. Manā izpratnē dzīvnieku nogalināšana nav nedz sports, nedz izklaide, nedz kultūras iezīme, bet par to mēs šeit nerunāsim, jo mūsu debašu objekts ir dzīvnieku nonāvēšana ekonomisku apsvērumu dēļ.

Dzīvnieku aizsardzība nonāvēšanas laikā. Vai tas ir iespējams? Vai ir iespējams aizsargāt dzīvnieku, kuru mēs gatavojamies nonāvēt? Jā, to ir iespējams darīt, galvenokārt, pasargājot viņu no nevajadzīgajām ciešanām. Pasargājot dzīvniekus no nehumānas izturēšanās, mēs sargājam paši savu humānismu. Piedāvātais regulējums uzlabo dzīvnieku aizsardzības standartus nonāvēšanas laikā un ievieš augstākas, labākas tehniskās normas, kā arī sekmē labāku šo normu izpildes monitoringu. Tiek noteikta lielāka personiskā atbildība attiecībā uz pareizu apiešanos ar dzīvniekiem, kā arī tiek ieviesta prasība iecelt īpašu amatpersonu, kas atbild par dzīvnieku aizsardzību uzņēmumos, kas nodarbojas ar kaušanu. Jaunais regulējums, kas ir vecās 1993. gada direktīvas vietā, nozīmē acīmredzamu progresu attiecībā uz dzīvnieku aizsardzības idejas īstenošanu, un tāpēc es kā referents apstiprinu šo regulējumu.

Vairāki jautājumi bija pretrunīgi. Piemērs, kas skaidri to apliecina, ir jautājums par rituālo kaušanu. Nonāvējot dzīvnieku, galvenais princips ir pirms nonāvēšanas to apdullināt, lai tas būtu bezsamaņā, taču ir pieļaujams izņēmums reliģisku apsvērumu dēļ – nonāvēšana, neapdullinot, ja to nosaka reliģiskās tradīcijas. Tas skar islāma un jūdaisma piekritējus, kas dzīvniekus nonāvē, neapdullinot tos. Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja noraidīja grozījumus, kuru mērķis bija ieviest visaptverošu aizliegumu Eiropas Savienībā veikt rituālo kaušanu. Komitejas locekļi nonāca pie atziņas, ka šāds aizliegums varētu nedarboties.

Komiteja noraidīja arī priekšlikumu, saskaņā ar kuru katrai dalībvalstij būtu tiesības pašai noteikt rituālās kaušanas aizliegumu savos tiesību aktos. Tas ir ietverts 28. grozījumā. Es gribētu uzsvērt, ka balsojums par labu šim grozījumam nozīmē, ka dalībvalstīm nebūs iespējums ieviest rituālās kaušanas aizliegumu savā teritorijā. Balsojums pret šo grozījumu nozīmē atgriešanos pie Eiropas Komisijas nostājas, kas ļauj valstu tiesību aktos iestrādāt aizliegumu veikt rituālo kaušanu.

Nākamais strīdīgais jautājums ir par valsts references centriem, kas būtu jāizveido katrā dalībvalstī. Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja 64. grozījumā šo domu noraidīja. Personiski es uzskatu, ka šādi references centri būtu jāizveido, un to funkcijās ietilptu arī ar dzīvnieku nonāvēšanu saistīto darbību monitorings.

Manā ziņojumā ir iekļauti Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ieteikumi, uz kuriem es gribētu vērst jūsu uzmanību. Pirmkārt, lai ieviestu augstākus dzīvnieku aizsardzības standartus nonāvēšanas laikā, šiem pasākumiem ir jāsaņem finansiāls atbalsts no Eiropas Savienības. Šo cildeno dzīvnieku aizsardzības mērķi nevar sasniegt, ja nav finansiālas struktūras un ja paaugstināto standartu ieviešana netiek būtiski stimulēta.

Otrkārt, ziņojumā ir izteikts priekšlikums šos paaugstinātos standartus piemērot ne tikai Eiropas Savienības ražotājiem, bet arī tiem, kas importē gaļas izstrādājumus uz Eiropu. Mēs vēlamies būt pārliecināti, ka ES tirgū

nonāk tikai tādi izstrādājumi, kas iegūti no dzīvniekiem, kuru nonāvēšana notikusi atbilstoši ES likumu prasībām.

Dāmas un kungi, Eiropas Parlamenta pēdējā sēde ir lielā mērā veltīta dzīvnieku aizsardzības jautājumiem. Šodien mēs esam pieņēmuši lēmumu par importa aizliegumu izstrādājumiem, kas iegūti no roņiem, kurus nonāvē ar lielu nežēlību, mēs esam nolēmuši piemērot augstākus standartus attiecībā uz eksperimentos izmantojamajiem dzīvniekiem un šobrīd mēs debatējam par augstākiem dzīvnieku aizsardzības standartiem nonāvēšanas laikā. Es esmu priecīgs, ka Parlaments dara tik daudz dzīvnieku aizsardzības labā, un es esmu priecīgs, ka varu piedalīties šajā darbā. Svētā Asīzes Franciska gars ir kopā ar mums šajā sēžu zālē. Cerēsim, ka arī nākamajā Parlamenta sasaukumā viņš būs kopā ar mums.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikties Eiropas Parlamentam un jo īpaši referentam *Wojciechowski* kungam par to, ka esat atbalstījuši galvenos Komisijas priekšlikuma elementus attiecībā uz dzīvnieku aizsardzību nonāvēšanas laikā.

Jo īpaši es priecājos par to, ka Eiropas Parlaments ir apstiprinājis šā priekšlikuma vispārējo pieeju, kas ir vērsta uz to, lai nodrošinātu, ka dzīvnieku labturības likumdošana, ko piemēro kautuvēm, būtu saskaņā ar higiēnas pasākumu kompleksu, kas tika pieņemts 2004. gadā.

Šobrīd spēkā ir 1993. gadā pieņemtie tiesību akti par dzīvnieku aizsardzību kautuvēs, un tie acīmredzami nav saskaņā ar jaunākajiem sasniegumiem pārtikas nekaitīguma, dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības jomā. Pašreizējais priekšlikums nosaka, ka kautuvēs operatoriem savām darbībām būs jāizstrādā standarta procedūras, balstoties uz labturības rādītājiem attiecībā uz dzīvnieka apdullināšanu, un personālam būs jāiziet apmācība par dzīvnieku labturības jautājumiem.

Jautājumā par rituālo kaušanu es gribētu uzsvērt, ka Komisija pilnīgā vienprātībā atbalsta Eiropas Parlamenta pievienojumu par reliģiskās pārliecības brīvību, un pasvītrot, ka Komisijas nodoms ir saglabāt *status quo* šajā jūtīgajā jautājumā. Līgumā ir skaidri noteikts, ka, formulējot Kopienas politiku, ir jāņem vērā ar reliģiju saistītās ierāžas. Ir skaidrs, ka Eiropas Savienības dalībvalstīs ir daudz dažādu rituālās kaušanas ierāžu.

Komisija šajā jomā iesaka ievērot subsidiaritātes principu. Tas ir labi darbojies pēdējos 15 gadus un tam tikpat labi jāturpina darboties arī turpmāk. Šajā saistībā mēs, precizējot formulējumu, principā varam atbalstīt grozījumus, kas atspoguļo pašreizējā likumdošanā īstenoto pieeju, saglabājot tiesības uz reliģiskās pārliecības brīvību un vienlaikus ļaujot dalībvalstīm piemērot vai saglabāt stingrākus noteikumus. Šajā sakarā es gribētu atzīmēt, ka, šķiet, par šiem jautājumiem Padome ir vienojusies.

Tagad es gribētu pateikt dažus vārdus par to, kāda ir lopu kaušanas prakse mājas apstākļos. Šobrīd ir pieļaujama lopu kaušana privātam patēriņam ārpus lopkautuves (izņemot liellopus), taču cūkas, aitas un kazas pirms nokaušanas ir jāapdullina. Dažās dalībvalstīs iedzīvotāji tradicionāli kauj cūkas uz Ziemassvētkiem un jērus uz Lieldienām. Šo tradīciju saglabāšana Komisijai ir svarīga, taču nav vajadzības atkāpties no prasības dzīvniekus apdullināt, tādējādi iedragājot dzīvnieku labturības principus. Tāpēc Komisija uzskata, ka cūkas vai jēri, kas tiek kauti ārpus lopkautuves, pirms nokaušanas ir vienmēr jāapdullina.

Vēl viens priekšlikuma punkts attiecas un valsts references centra izveidi. Mēs uzskatām, ka šis elements ir būtisks, lai garantētu pareizu piedāvāto pasākumu izpildi. Lopkautuvēs oficiāli inspektori veic pārtikas nekaitīguma kontroli, galvenokārt, pārbaudot kautķermeņus. Viņiem ir maz laika un viņu kompetence ir ierobežota, lai novērtētu dzīvnieku labturības rādītājus. Mūsdienās iekārtas, ar kurām veic apdullināšanu, ir komplicētas, un ir grūti novērtēt, cik efektīvas tās ir no labturības viedokļa. Valsts references centri varētu nodrošināt tehnisko un zinātnisko informāciju par dzīvnieku labturību kautuvēs, un Komisija uzskata, ka šī prasība priekšlikumā ir jāpatur spēkā.

Komisija arī uzskata, ka kompetenci apliecinošos sertifikātus, kas ir nepieciešami kautuvē strādājošajam personālam, vajadzētu izsniegt tikai pēc neatkarīgu institūciju rīkota eksāmena nokārtošanas. Šāda sistēma ir izstrādāta citās dzīvnieku labturības jomās gan valsts, gan privātajā sektorā. Tur, kur šī sistēma ir pareizi ieviesta, tā ir devusi labus rezultātus. Tāpēc to vajadzētu paplašināt uz visām ES lopkautuvēm.

Lai kontrolētu slimību izplatību, liels dzīvnieku skaits tiek nonāvēts arī ārpus lopkautuvēm. Ir taisnība, ka attiecībā uz dzīvnieku veselību prasības jau eksistē, taču šodienas prasības neattiecas uz dzīvnieku labturību. Cilvēki uzskata, ka masveida izkaušana slimību apkarošanas nolūkā ir jāveic iespējami humānākā veidā. Tāpēc ļoti būtiski ir nodrošināt pārskatāmību, kas nozīmē pareizu ziņojumu sagatavošanu. Bez tam, iepriekš gūtā pieredze šajās ārkārtas situācijās ir parādījusi, ka ir svarīgi savākt informāciju gan par labas prakses piemēriem, gan par iespējamajām pieļautajām kļūdām. Tāpēc gadījumos, kad tiek veikta masveida izkaušana, ir jānodrošina pareizs monitorings un ziņojumu sagatavošana par dzīvnieku labturību.

Es ļoti aicinātu jūs atbalstīt Komisijas priekšlikumu. Ja tas tiks veiksmīgi pieņemts, Eiropas Savienībai pavērsies perspektīva ietekmēt un sekmēt dzīvnieku labturības normas globālā mērogā.

Jens Holm, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinuma projekta sagatavotājs. – (SV) Katru gadu simtiem miljonu dzīvnieku – cūkas, govīs, aitas, vistas, zirgi un citi dzīvnieki – tiek nokauti un pārvadāti pa visu Eiropu. Turklāt tiek nokauti arī 25 miljoni kažokzvēru. Tas viss nozīmē milzīgas dzīvnieku ciešanas. Protams, labākais risinājums būtu mums neēst gaļu un neizmantojot dzīvnieku kažoku savos apģērbos.

Tomēr šī regula patiesi nav vērsta uz to, bet gan, kā mēs varam samazināt dzīvnieku ciešanas kautuvēs. Komisijas priekšlikums ir viens solis uz priekšu, taču ir vairāki jautājumi, kas jārisina noteiktāk. Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā mēs nobalsojām par manu viedokli, kurā mēs, cita starpā, pieprasām īsāku pārveidēšanas laiku un īsāku gaidīšanas laiku kautuvē, veikt ieguldījumus pārvietojamās kautuvēs, lai šī regula tiktu attiecināta arī uz kažokzvēriem, lai dalībvalstis varētu iet tālāk un noteikt vēl bargākus nosacījumus, un lai dzīvnieku labturības inspektori un valsts references centri dzīvnieku labturības jautājumos, ko mēs piedāvājam ieviest, būtu neatkarīgi un, lai viņiem tiktu piešķirtas lielākas pilnvaras.

Iepriecinoši ir tas, ka Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja atbalsta mūsu priekšlikumu par pārvietojamajām kautuvēm un par kažokzvēru iekļaušanu. Tomēr es esmu patiesi noraizējies par dažiem citiem šīs komitejas un atsevišķu deputātu piedāvātajiem grozījumiem. Diemžēl Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja ir pilnībā izsvītrojusi piedāvātos termiņus attiecībā uz dzīvnieku transportēšanas laiku uz kautuvi un gaidīšanas laiku kautuves telpās. Lūdzu, balsojiet par 125. grozījumu, kuru ir izvirzījusi Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu zaļo kreiso konfederālā grupa, lai mēs atgrieztos pie šīs prasības. Es arī nesaprotu, kāpēc Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja vēlas izsvītrot priekšlikumu par valsts references centriem, kas risinātu ar dzīvnieku labturību saistītos jautājumus. Ir arī patiesi svarīgi ļaut dalībvalstīm iet tālāk, lai tās varētu pieņemt vēl ambiciozākus noteikumus, nekā tie, kas ir noteikti šeit. Es mudinu jūs balsot par 124. grozījumu. Visbeidzot, es esmu dziļi sarūgtināts par to, ka Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja nevēlas ļaut tām dalībvalstīm, kas šobrīd ir noteikušas pilnīgu aizliegumu veikt dzīvnieku kaušanu bez apdullināšanas, šo aizliegumu saglabāt. Tas attiecas, piemēram, uz manu valsti, Zviedriju. Mēs esam atraduši līdzsvaru starp reliģijas tradīciju un dzīvnieku labturību, kas apmierina vairumu cilvēku. Lūdzu, balsojiet pret 28. grozījumu, kā to ieteica referents.

Sebastiano Sanzarello, PPE-DE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, laimīgas sakritības dēļ tieši man ir jārūnā šovakar kā pēdējam, vismaz šajā sasaukumā, kuru jūs vadāt kā priekšsēdētājs un, kas, kā es saprotu, ir jūsu pēdējais prezidentūras termiņš, jo jūs esat nolēmis nekandidēt nākamajām vēlēšanām. Es ar prieku izsaku savu gandarījumu, *Cocilovo* kungs, par darbu, ko esat veicis šajā Parlamentā, un par cieņu, ko esat saņēmis ne tikai no Itālijas delegācijas, bet gan no visiem Eiropas Parlamenta deputātiem. Es tiklu ievēlēts no tā paša vēlēšanu apgabala, kā jūs; mēs esam politiskie oponenti, taču man ir sajūta, ka esmu palicis parādā novēlēt jums veiksmīgu politisko nākotni, darbojoties mūsu valsts un arī Eiropas interesēs.

Tulīt es nonāksu pie jautājuma būtības. Es uzskatu, ka mēs Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā esam veikuši lielisku darbu. Uzklusot konsultantus un dažādas profesionāļu grupas, mēs esam centušies uzlabot Padomes un Komisijas iesniegto tekstu tā, lai tas būtu piemērotāks un konsekvētāks un lai tas izteiktu reliģiskās ieražas un tiesības uz tām visās to izpausmēs. Bija vairākas pretrunas, jo Komisija un Padome noteica un uzstāja, ka tās vēlētos aizsargāt rituālo kaušanu, taču atsevišķu obligāto nosacījumu dēļ praksē to nevarēja īstenot – es atsaucos uz pakarināšanu ar galvu uz leju un uz visvairāk apspriesto jautājumu par apdullināšanu.

No dialektiskā viedokļa tas šķiet visai nežēlīgi, taču ko tas nozīmē faktiski: sāpes, ko dzīvnieks sajūt, izdarot tam vienu mērķtiecīgu griezienu, ir samērojamas ar sāpēm, ko sajūt, iesitot tam pa pieri ar kaušanas ierīcēm, lai apdullinātu, pēc tam sāpju vairs nav, un tā būtu vēl lielāka nežēlība, ja dzīvnieks tiktu apdullināts pēc tam, kad tam jau ir pārgriezts kakls. Tāpēc es neuzskatu, ka apiešanās ar dzīvnieku ir nežēlīga, ja tas netiek apdullināts pēc tam, kad tam jau ir pārgriezts kakls.

Cilvēktiesību hartā ir teikts, ka gadījumos, ja dzīvnieku tiesības ir pretrunā ar cilvēktiesībām, prioritāras ir cilvēktiesības, citiem vārdiem, tiesības uz reliģiskajām ierāžām, un ne tikai uz musulmaņu, ne tikai uz ebreju, bet arī uz kristiešu ierāžām – kā mēs to apspriedām komitejas darba procesā – ir jāaizsargā, un jāaizsargā pilnībā. Kaut vai tāpēc, ka, tā kā mums ir abpusējas attiecības ar ārpuskopienas valstīm, cilvēki, kas ievēro noteiktas reliģiskās ierāžas, pretējā gadījumā Eiropā nevarētu ēst gaļu, jo to nevarētu Eiropā ražot un nevarētu importēt. Es neuzskatu, ka tas ir taisnīgi.

Rosa Miguélez Ramos, PSE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kā jau mēs šodien dzirdējām, priekšlikums, ko mēs šodien apspriežam, aizstās direktīvu, kas ir novecojusi tehniskā progressa

dēļ, un tiks iestrādāts jaunā regulā, kas ļaus Kopienas prasības dzīvnieku labturības jomā vienādi piemērot visā Eiropas Savienībā.

Iekšējā tirgus kontekstā un ņemot vērā to, ka izskatāmās regulas var bojāt konkurenci, tas sekmēs līdzīgus konkurences standartus visiem Kopienas uzņēmējiem. Faktiski Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja, kas ir izvēlējusies maziem uzņēmējiem izdarīt atkāpes no dažām prasībām, ir palielinājusi atbildību pārējiem lielajiem uzņēmējiem – tā ir tā doma, ko mēs šodien apspriežam – un turklāt lielajos uzņēmumos ir izveidojusi amata vietu speciālistam dzīvnieku labturības jautājumos.

Ziņojums, ko mēs šodien apspriežam, uzlabo Komisijas priekšlikumu par fundamentāliem jautājumiem. Viens piemērs, ar šo priekšlikumu vairs netiek mēģināts grozīt pašreizējos dzīvnieku transportēšanas noteikumus attiecībā uz kopējo transportēšanas laiku – tas ir jautājums, ko mēs uzskatām par absolūti nehumānu – un tiek saglabāts pašreizējais aizliegums transportēt tos dzīvniekus, kuri noteiktu raksturlielumu dēļ nav piemēroti transportēšanai.

Turklāt tas koriģē un precizē uzņēmumiem viņu pienākumus attiecībā uz noteikumiem labturības jomā, kas viņiem jāievēro: par noteikumu ievērošanu vairāk ir atbildīgi uzņēmēji, nevis darbinieki.

Visbeidzot, komisār, es gribētu, lai jūs paturat prātā, ka Eiropas Savienībā nav divu vienādu tiesību sistēmu, katrā reģionā un valstī tā ir atšķirīga. Ja valsts references centri, ko jūs piedāvājat un uz kuriem jūs tikko atsaucāties savā runā, tiks ieviesti tādā veidā, kā to iesaka Komisija savā priekšlikumā, tad Spānijā būs jāievieš 17 valsts references centri, nevis viens. Spānijā centrālās valdības pilnvaras ir decentralizētas un nodotas autonomajiem apgabaliem, tāpēc mēs būtu spiesti izveidot 17 šādus valsts centrus, ko jūs uzskatāt, ka tas ir iespējams. Tas būtu smieklīgi: katram reģionam savs centrs. Tāpēc mēs ierosinām, lai attiecīgā iestāde būtu atbildīga par to, lai noteikumi tiktu pareizi piemēroti.

Zdzisław Zbigniew Podkański, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Wojciechowski kunga ziņojums par priekšlikumu attiecībā uz Padomes Regulu par dzīvnieku aizsardzību nonāvēšanas laikā ierosina ļoti svarīgu dzīvnieku labturības tēmu. Tas netieši uzdod jautājumu par to, vai mūsdienu cilvēce spēj izbeigt cietsirdību un radīt jaunu vērtību pasauli, kurā ir iejūtība pret sāpēm, ciešanām, bailēm un raizēm par dzīvības zaudēšanu, un ne tikai attiecībā uz cilvēkiem, bet arī attiecībā uz dzīvniekiem.

Diemžēl, par spīti civilizācijas un tehnikas progresam katru gadu miljardiem dzīvnieku un putnu joprojām tiek nonāvēti bieži vien nežēlīgā veidā un pat bez apdullināšanas. Tas liek uzdot nākamos jautājumus, vai intelligentu un izglītotu cilvēku izturēšanās pret dzīvniekiem bieži vien nelīdzinās tai, kā izturas primitīvas ciltis, kurām ir jācīnās par savu eksistenci. Kas mums būtu jādara, lai to mainītu?

Uz šiem jautājumiem lielā mērā atbildi sniedz ziņojums, kurš joprojām neatrisina daudzas fundamentālas problēmas saistībā ar, piemēram, likumdošanu, rituālo kaušanu un sabiedrības sirdsapziņas veidošanu. Tāpēc Padomei, Komisijai un jaunajam Parlamentam šīs problēmas vēl ir jārisina. Es ceru, ka turpmākais dzīvnieku labturības uzlabošanas darbs tiks veikts, apzinoties, ka dzīvnieki ir dzīvas būtnes, kas spēj just sāpes un ciešanas, ka viņi nav lietas un, ka cilvēki viņiem ir parādā cieņu, aizbildnību un gādību.

Alyn Smith, Verts/ALE grupas vārdā. Priekšsēdētāja kungs, es arī vēlētos pievienot savus apsveikumus mūsu referentam Janusz Wojciechowski par to, ka viņš ar pašpārliecinātību ir uzņēmies ļoti komplicētu un emocionālu lietu un skata daudzus strīdīgus viedokļus. Šajā runā, kas, iespējams, ir mana pēdējā runa šajā pilnvaru termiņā, ir vērts kolēģiem piezīmēt, ka šī ir lieta, ko es saucu par klasisku Eiropas Parlamenta lietu. Tā ir tehniska, tā ir komplicēta, tā ir nedaudz attālināta no mūsu pilsoņiem, taču ir vērts atcerēties, ka mūsu pilsoņiem ir ārkārtīgi svarīga dzīvnieku labturība, un ka mūsu ražotājiem, mūsu patērētājiem un mūsu tirgum ir ārkārtīgi svarīga objektivitāte.

Es jo īpaši vērstu uzmanību uz 45. un 46. grozījumu, kuri nosaka, ka ārpuskopienas valstīm, kas vēlas veikt eksportu uz mūsu teritoriju, ir jāievēro mūsu standarti. Tas ir izšķirīgs taisnīguma elements mūsu ražotājiem un patērētāja uzticībai mūsu tirgū, tāpēc tas ir ļoti apsveicams.

Līdzīgi, 65.–67. grozījumā minēto pasākumu proporcionalitāte, kas atļauj profesionālo sagatavošanu, ir jo īpaši atbalstāma mazajām kautuvēm un mazajiem uzņēmējiem visā Eiropas Savienībā. Tāpat ļoti atbalstāmi būtu arī izņēmumi, kas atbrīvo mazās lopkautuves no prasības pieņemt darbā dzīvnieku labturības speciālistu.

Par rituālo kaušanu, es domāju, ka komisāram ir pilnīga taisnība. Es nedomāju, ka mums ir jāregulē šis jautājums šajā paketē, tā ir laba ziņa patērētājiem. Tā ir laba ziņa attiecībā uz uzticēšanos ES gaļas tirgū, un tas ir viscaur labs darbs. Apsveicu.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Pirmkārt, es vēlētos apsveikt referentu un pateikties viņam par to, ka viņš ir spējis parādīt dažādas pieejas.

Es piekřītu Komisijas priekřlikumiem, kas nosaka, ka dzīvnieki ir jānonāvē tikai ar tādām metodēm, kas nodrošina tūlītēju nāvi, vai arī tie vispirms jāapdullina, vienlaikus tomēr atļaujot izņēruma kārtā kaušanu, kas ir reliģisko rituālu sastāvdaļa. Es arī atbalstu, ka šo regulu nepiemēro gadījumos, kad dzīvniekus kauj personīgajam patēriņam, ievērojot galveno reliģisko svētku, tādu kā Lieldienas un Ziemassvētki, tradīcijas, un tikai uz laika posmu, kas ir 10 dienas pirms šiem svētkiem.

Jānodrošina, lai personāls, kas ir iesaistīts kaušanas procesā un citās ar to saistītajās darbībās, būtu izgājis attiecīgus apmācības kursus, ko organizē parastā kārtībā, un kurus pabeidzot, izsniedz kvalifikācijas sertifikātu.

Dzīvnieku aizsardzības jomā pieņemtās Eiropas regulas ir vienas no visstingrākajām pasaulē. To dēļ paaugstinās ražošanas izmaksas, un tās var arī izkropļot konkurenci ar tām valstīm, kuru likumdošana nav tik strikta šajā jomā. Tāpēc es Komisiju aicinu nodrošināt, lai gaļas produkti vai citi gaļas izcelsmes izstrādājumi, kas nāk no ārpuskopienas valstīm, atbilstu Eiropas standartiem. Mēs gribētu redzēt, lai Komisija nodrošinātu iespēju veikt inspekciju tajās kautuvēs, kurām ir atļauts eksportēt savu produkciju uz Eiropas Savienību, lai gūtu apstiprinājumu, ka līdz ar veselības sertifikātiem, kas tām ir piešķirti, tiek ievērotas arī regulas, kas darbojas dzīvnieku aizsardzības jomā.

Neil Parish (PPE-DE). – Priekřsēdētāja kungs, vai es varu pateikties *Vassiliou* kundzei par viņas darbu šeit, Parlamentā. Viņa paņēma šo lietu tikai pirms pāris gadiem un ir padarījusi ārkārtīgi labu darbu, par ko es viņu apsveicu. Vai es varu apsveikt arī *Janusz Wojciechowski* par ļoti labi sagatavotu ziņojumu un par to, ka viņš ir ļoti labs Lauksaimniecības komitejas priekřsēdētāja vietnieks.

Es uzskatu, ka dzīvnieku labturības standarti Eiropā ir sevišķi svarīgi, ņemot vērā to, ka mēs ražojam augstas kvalitātes gaļu. Mēs vēlamies būt droši, ka kaušana notiek pārdomāti un atbilstoši augstiem higiēnas un dzīvnieku labturības standartiem. Es faktiski atbalstu domu par pārvietojamajām kautuvēm, jo es uzskatu, ka tas būs ļoti labs risinājums. Es arī uzskatu, ka mums ir jābūt ļoti uzmanīgiem, jo daudzas mazās kautuves Eiropā iepriekšējos gados tika slēgtas – tas ir noticis arī manā dalībvalstī – tāpēc mēs gribam būt droši, ka mēs esam sagatavojuši atbilstošu regulu, taču ne tik stingru, ka tā faktiski izraisīs to slēgšanu.

Tagad es pats izteikšos diezgan pretrunīgi. Es uzskatu, ka dzīvnieki piedzimst šajā pasaulē, un mēs, cilvēki, lemjam par to, kā tieši viņi ir jākauj. Es domāju, ka Komisijai ir jāveido savi uzskati. Vai nu jūs pieņemat rituālo kaušanu un to, ka dzīvnieki netiek apdullināti, tādējādi tos dzīvniekus citās valstīs, kuri pēc mūsu vēlēšanās tiks nokauti uz Ziemassvētkiem, varēs nokaut šādā veidā, vai arī jūs faktiski nostājaties par to, un es uzskatu, ka tas ir pareizi, ka mēs, cilvēki, lemjam, kādā veidā dzīvnieki ir jānokauj, un ka dzīvnieki pirms kaušanas ir jāapdullina. Es domāju, ir pilnīgi skaidrs, ka tam tā jābūt. Dažās dalībvalstīs gan saskaņā ar musulmaņu, gan ebreju tradīcijām, veicot kaušanu, ir dzīvnieku pirmreizējā apdullināšana un atkārtotā apdullināšana. Es nesaprotu, kāpēc tā nevarētu rīkoties visā Eiropā, jo mums ir jābūt pilnīgi pārliecinātiem, ka pret visiem dzīvniekiem mēs izturamies vienādi. Lai arī es atzīstu subsidiaritātes principu, es tomēr vēlos redzēt to, ka Komisija izdara spiedienu uz dalībvalstīm, lai gūtu pārliecību par to, ka turpmāk kaušana un apdullināšana tiks veikta pareizi.

Tāpat, ja runājam par marķēšanu, es tur nesaskatu problēmu. Kāpēc, dzīvniekus marķējot, nevarētu norādīt arī to, kādā veidā tie ir nokauti? Ja nav problēmas attiecībā uz kaušanu atbilstoši musulmaņu vai ebreju tradīcijām, tad kāpēc būtu jāuztraucas par attiecīga marķējuma lietošanu? Lietosim atbilstošu marķējumu, lai cilvēki turpmāk precīzi zinātu, ko viņi pērk, jo ir ļoti svarīgi Eiropas lauksaimniecībai nodrošināt ļoti augstus standartus.

Marios Matsakis (ALDE). – Priekřsēdētāja kungs, tiesības uz reliģiskās pārliecības brīvību, manuprāt, nedod tiesības ignorēt mūsu valstīs noteiktās normas un regulas, un tās nedrīkst būtiski apdraudēt mūsu standartus attiecībā uz kaušanas higiēnu un dzīvnieku labturību. Tāpēc es neredzu, kāpēc reliģijas vārdā mums būtu jābūt pielaidīgiem attiecībā uz anahronisku, nehigiēnisku un pat sadistisku dzīvnieku kaušanas veidu, kas dažkārt tiek veikts pompozas ceremonijas apstākļos gan pieaugušo, gan bērnu acu priekřā.

Tāpēc es uzskatu, ka dzīvniekus drīkst nonāvēt tikai kontrolētos apstākļos sertificētā kautuvē, kuru var pārbaudīt, un dzīvniekus nedrīkst nokaut, pirms tam neapdullinot. Viena lieta ir reliģiskās pārliecības brīvība, kas rada nevajadzīgas sāpes dzīvniekiem, bet otra lieta ir higiēnas noteikumu neievērošana. Normām un likumiem ES ir jābūt vienādiem visiem neatkarīgi no reliģijas.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, es domāju, ka šajās debatēs dzīvnieku labturības jautājums tika pārāk sašaurināts, runājot par to, vai mums ir jāizmanto apdullināšana, vai nav. Nav tā, ka es būtu pret apdullināšanu, taču mums ir jāapzinās, ka apdullināšana sākotnēji tika ieviesta ne jau, domājot par dzīvnieku labturību, bet gan ekonomisku apsvērumu dēļ, lai dzīvniekus varētu nokaut rūpnieciskā veidā, kas nozīmē masveidīgu nonāvēšanu kautuvēs tā, lai kautuvē radītā nemiera dēļ nepasliktinātos un nemazinātos gaļas kvalitāte.

Tāpēc runājot par rituālo kaušanu, runa ir par augstu kaušanas mākslu tā, lai dzīvniekam nebūtu jāpiedzīvo papildu ciešanas, un jautājumā par apdullināšanu kautuvēs, jautājums nav tikai par to, vai dzīvnieks ir jāapdullina, vai nav, bet arī par apiešanos ar dzīvniekiem transportēšanas laikā un gaidīšanas laikā kautuves telpās. Es piekrītu *Parish* kunga viedoklim, ka rituālā kaušana ir attiecīgi jānorāda marķējumā, lai patērētāji zinātu, ko viņi pērk un ko viņi atbalsta.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, šodienas debates par *Wojciechowski* kunga ziņojumu atspoguļo Parlamenta, Komisijas un, patiešām, arī sabiedrības bažas par dzīvnieku labturību kaušanas laikā. Komisijas priekšlikums ievada nozīmīgas novitātes, kuras, es ceru, jūs varat atbalstīt.

Šodien ES likumdošana nosaka, ka uzņēmējiem no ārpusskapienas valstīm, kas veic eksportu uz ES, ir piemērojami līdzvērtīgi standarti. Turklāt ir jābūt gaļas importa sertifikātiem, kas apliecina, ka organizācija, kas veic eksportu, ievēro ES standartus. Tāpēc attiecībā uz Komisijas priekšlikumu mūsu viedoklis ir tāds, ka ir jāturpina piemērot līdzvērtības princips.

Es uzmanīgi uz klausīju visas jūsu atsauksmes un es domāju, ka šis ieguldījums ir ļoti noderīgs mūsu centieniem izveidot patiesi efektīvu dzīvnieku labturības praksi. Pieņemot šo ziņojumu, mēs nosūtām sabiedrībai pareizus signālus, ka mēs ņemam vērā viņu bažas un vienlaikus izstrādājam mūsdienīgus standartus attiecībā uz globālo labturības praksi dzīvnieku kaušanas laikā. Es pateicos Parlamentam un referentam par sniegto atbalstu.

Visbeidzot, tā kā šī ir mana pēdējā uzruna šim Parlamentam, es gribētu pateikt, ka es ļoti priecājos par darbu, ko esmu veikusi kopā ar jums visiem, un ļaujiet man novēlēt jums veiksmi jūsu turpmākajos centienos un vispārēju laimi.

Janusz Wojciechowski, referents. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, arī es gribētu pievienot savu balsi visiem šiem novēlējumiem, un es esmu priecīgs, ka komisāra pēdējā runa Parlamentā ir veltīta tam, lai prezentētu patiesi labu projektu un labu regulu, un patiešām, vairums no tiem, kas ir runājuši šajā diskusijā, pilnībā to atbalsta. Es ļoti vēlos, lai šā darba galīgais rezultāts, šis kopējais Parlamenta, Komisijas un Padomes darbs būtiski nepasliktinātu to, ko ir iesniegusi Komisija, jo Komisija ir izstrādājusi patiesi labus priekšlikumus. Tomēr, runājot par pieeju dzīvnieku aizsardzībai, par pasākumiem, kuru mērķis ir uzlabot dzīvnieku labturību, ir jāatceras divas svarīgas lietas.

Pirmkārt, nauda. Diemžēl mēs nesaņemsim atbalstu no sabiedrības par šo standartu paaugstināšanu, ja mēs nenodrošināsim, ka tie tiek atbilstoši finansēti. Lai sasniegtu nospraustos mērķus, ļoti būtiski ir Kopienas līdzekļi. Nav iespējams bez naudas ieviest augstus standartus, tādus kā šie, visas izmaksas uzliekot uz to iestāžu pleciem, kurām šie standarti ir jāievieš.

Otrkārt, jautājums par līdzvērtību, lai šie uzlabotie standarti nemazinātu ražotāju konkurētspēju Eiropas Savienībā. Es domāju, ka mēs esam uz pareizā ceļa, lai to sasniegtu. Es priecājos, ka šajā sēžu zālē šie priekšlikumi ir guvuši apstiprinājumu.

Es vēlreiz gribētu pateikties komisāram. Es gribētu pateikties arī visiem kolēģiem deputātiem, kas ir piedalījušies šajā diskusijā, un es priecājos, ka doma par dzīvnieku labturības standartu celšanu šajā sēžu zālē kopumā tiek pieņemta.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks trešdien, 2009. gada 6. maijā.

16. Reglamenta vispārēja pārskatīšana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Konstitucionālo jautājumu komitejas vārdā sagatavotais *Corbett* kunga ziņojums (A6-0273/2009) par Parlamenta Reglamenta vispārējo pārskatīšanu (2007/2124(REG)).

Richard Corbett, *referents*. – Priekšsēdētāja kungs, esmu nodomājis izmantot nedaudz mazāk par man dotajām četrām minūtēm, lai iepazīstinātu jūs ar to un, iespējams, nedaudz ilgāku laiku beigās, lai sniegtu atbildes, ja radīsies jautājumi, kas jāprecizē.

Šis ziņojums ir liela darba rezultāts. Reformas, ko mēs gribētu ieviest mūsu Reglamentā, daļēji ir Reformu darba grupas rezultāts, kuru ir izveidojusi Priekšsēdētāju konference un kuru prasmīgi vada mana kolēģe *Dagmar Roth-Behrendt*, kas ir izstrādājusi vairākus priekšlikumus, kurus Priekšsēdētāju konference ir apstiprinājusi un nodevusi tālāk mums, lai mēs pēc iespējas labāk tos īstenotu mūsu Reglamentā.

Otrs avots ir daudzās mazās izmaiņas, kas ilgāku laiku plūda pa dažādiem informācijas kanāliem, bet, lai negatavotu ziņojumu virkni par Reglamenta pantu izmaiņām mazāk svarīgos jautājumos, mēs tās visas apkopojām vienā grupā. Dažas no tām ir tehniskas, dažas ir skaidrojošas un padara mūsu Reglamentu vieglāk lasāmu, piemēram, viena no izmaiņām ir, ka Reglamenta 141., 142. un 143. pants ir apvienots vienā kodificētā tekstā, kas nosaka, kādā veidā mēs faktiski organizējam debates plenārsēdēs. Saistībā ar to ir inovatīvs grozījums, kurā teikts, ka mums ir nepieciešama šī zilās kartes procedūra, lai mēs varētu pārtraukt viens otru. *Duff* kungs, piemēram, tieši šobrīd varētu gribēt man uzdot jautājumu par to, ko esmu tikko teicis, un es viņam varētu dot 30 sekundes jautājuma uzdošanai, ja mēs pieņemam šo pantu. Es esmu pārliecināts, priekšsēdētāja kungs, jūs jau tagad ļautu viņam to darīt, ja viņš to vēlētos, bet par laimi, viņš to nevēlas.

Un tā, ir vairākas inovatīvas iezīmes, kas varētu padarīt mūsu debates mazliet dzīvīgākas. Es atceros, kad es pirmo reizi piedāvāju ieviest nepieteiktās uzstāšanās praksi parasto debašu beigās, visi teica: ai, nē, mēs nevaram tā darīt, tas grupām radīs jucekli attiecībā uz runāšanas laiku un tā tālāk. Tomēr tagad mēs to darām, un šo kārtību ir atzinuši un ļoti atbalsta, es domāju, vairums deputātu. Es domāju, ka, iespējams, ar zilās kartes procedūru varētu būt līdzīgi: šobrīd varbūt kāds svārstās, bet izmēģināsim, paskatīsimies, kā tā darbojas, un es esmu pārliecināts, mēs varam panākt, lai šī sistēma darbojas.

Vēl ir daži grozījumi, kas ir radušies, kā mēs to apspriedām, vai nu komitejas sēžu laikā, vai tagad plenārsēdē. Piemēram, bija priekšlikums, ka visus galīgos balsojumus, kas attiecas uz likumdošanu, vajadzētu automātiski organizēt kā balsojumus pēc saraksta – es domāju, tas bija *Dahl* kundzes priekšlikums. Es atbalstu šo grozījumu, un mēs esam to iekļāvuši manā ziņojumā. Daudzi deputāti ieteica, lai mēs ieliekam kādu pantu par starpgrupām, kaut vai tik daudz, lai faktiski ļoti skaidri norobežotu, kas viņas ir un kas nav, parādītu, ka tās ir neformālas un ka tās var neuzņemties parlamentāro institūciju atbildības.

Un tā, šeit it ļoti daudz interesantu lietu. Vēl ir arī grozījums attiecībā uz mūsu divaino sistēmu, saskaņā ar kuru mūsu atklāšanas sesiju vada vecākais deputāts, nevis, piemēram, priekšsēdētājs, kuram beidzas pilnvaru termiņš, kā tas ir dažos parlamentos – vai priekšsēdētāja vietnieks, kuram beidzas pilnvaru termiņš, pat tad, ja priekšsēdētājs varbūt netika ievēlēts atkārtoti. Tas ir diezgan saprātīgs mūsu Reglamenta uzlabojums.

Ar to es šobrīd beigšu. Es neesmu izlietojis visu savu laiku, bet, ja nepieciešams, es labprāt atgriezīšos un atbildēšu uz jūsu jautājumiem vai pieprasījumiem.

József Szájer, *PPE-DE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu atbalstīt šo priekšlikumu un arī pateikties *Richard Corbett* par viņa grūto un ne vienmēr atalgojamo darbu.

Ļoti bieži, kad mēs mainām Reglamentu, mūsu kolēģi uztraucas par to, kas notiek. Vairums no viņiem tikai aptver, kas ir noticis un kādas izmaiņas mēs esam veikuši, tiklīdz tās stājušās spēkā, cik ilgi tās vairs nevarēs grozīt. Es stingri atbalstu vairumu no iesniegtajiem priekšlikumiem, jo īpaši tāpēc, ka tie atspoguļo ne tikai jūsu grūto darbu, bet arī – kā jūs minējāt – parlamentārās reformas darba grupas darbu *Dagmar Roth-Behrendt* vadībā, kas sagatavoja šo priekšlikumu ļoti labi.

Tomēr parlamentārās reformas procesā es mūsu debatēs grupai skaidri norādīju, ka šis ziņojums par parlamentāro reformu ir jāapstiprina, izdarot izmaiņas Reglamentā. Šī ir demokrātiska procedūra, kas noslēdzas ar balsošanu. Darba grupa savās apspriedēs nekādas izmaiņas nevar ieviest, un mēs ļoti daudz strādājam šajā virzienā.

Es arī gribētu atzīmēt, ka es biju nedaudz kritisks attiecībā uz to, kas tikko bija minēts, proti, ka dažas neformālas procedūras, kas mums ir Parlamentā, ir institucionālas. Man ir zināmas bažas, jo, ja mums ir kāda paraža, tad labāk to atstāt kā paražu, nevis obligāti mainīt Reglamenta pantu.

Mūsu grupai tomēr vissvarīgākais bija samērības jautājums. Mūsu Parlamentā komitejām ir ļoti spēcīga loma. Sagatavojot balsojumu šeit, Parlamentā, tās paņem lielu daļu sloga no Parlamenta, balsojot komitejā. Tas, ka komitejas atspoguļo proporcijas, kas eksistē plenārsēdēs, kad tiek lemts par svarīgiem jautājumiem, nav

tikai vienkāršs procedūras jautājums, bet gan demokrātijas jautājums. Es uzskatu, ka tas ir demokrātijas pamatjautājums, un PPE-DE grupas vārdā atbalstu ziņojumu.

Costas Botopoulos, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es esmu viens no tiem divainajiem konstitucionālajiem kustoņiem, kas domā, ka Reglaments atspoguļo mūsu pašu darbu šeit, mūsu pašu Parlamentā. Tāpēc es domāju, ka šis ir nozīmīgs *Corbett* kunga darbs, kas ir izcils speciālists šajā jomā. Atzīmējot viņa nopelnus, man jāsaka, ka šis ir otrais Reglamenta pārveidojums. Ir lietas, kas tikai pavisam nesen tika mainītas, un tagad mēs tās mainām atkal, jo mēs redzam, ka praktiskais darbs mūsu Parlamentā liek izdarīt šādas izmaiņas.

Šovakar es jums gribu izteikt vienu vispārīgu piezīmi un trīs konkrētas piezīmes. Vispārīgā piezīme ir šāda – es domāju, ka ir ļoti svarīgi runāt par otro *Corbett* kunga ziņojuma aspektu: Lisabonas līguma ietekmi uz mūsu Reglamentu. Ir ļoti svarīgi runāt arī par to, jo izmaiņas Reglamentā bez šīs otrās daļas būtu nepilnīgas.

Manas trīs konkrētās piezīmes: pirmā attiecas uz pārveidojumu, kura sagatavošanā es pats nedaudz piedalījos. Tas ir fakts, ka mēs cenšamies ielikt Reglamentā domu par Agoru, iespēju arī pilsoņiem uzrunāt Eiropas Parlamentu un piedalīties Eiropas Parlamenta debatēs. Es uzskatu, ka tā ir simboliski svarīga iniciatīva, ko mēs ierosinājam kopā ar manu draugu un kolēģi *Gérard Onesta*, un es uzskatu, tā būtu laba lieta, ja tā tiktu saglabāta Reglamentā kā dārgums.

Tā otra svarīgā lieta, es domāju, ir izmaiņas, ko mēs esam izdarījuši attiecībā uz patstāvīgajiem ziņojumiem: redzot, kādi ir patstāvīgie ziņojumi praksē, mēs atkārtoti ieviešam iespēju izdarīt grozījumus, lai arī par to jānobalso vienai desmitai daļai parlamentāriešu. Trešais aspekts ir šī zilās kartes procedūra. Es atbalstu visu, kas varētu atdzīvināt mūsu parlamentārās debates šeit, tāpēc šī iespēja parlamentāriešiem pārtraukt vienam otru civilizētā veidā un runāt par attiecīgo tēmu ir laba doma.

Andrew Duff, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribētu pateikties *Corbett* kungam par viņa darbu. ALDE grupa atbalstīs šo paketi. Tā ir reforma, kas modernizē Parlamentu, un mēs to augstu vērtējam: tā ļaus mums būt efektīvākiem un plurālistiskākiem, un es ceru, beigu beigās mēs kļūsim pievilcīgāki sabiedrības viedokļa un, patiešām, arī preses skatījumā.

Tomēr man ir divas vai trīs atrunas. Pirmā ir par jautājumu, par kuru runāja *Szájer* kungs: mēģinājums piespiest komitejas būt stingri proporcionālām atkarībā no partiju izvietojuma Parlamentā. Es domāju, tas ir faktiski pilnīgi pareizi, ka politiskā grupa izsaka vēlēšanos vairāk savu deputātu novirzīt uz to komiteju, ko tā uzskata par īpaši svarīgu. Es domāju, ja mēs pieņemsim 42. grozījumu, tad grupas un deputāti jutīsies pievilti, un tad beigās būs nepieciešams lielāks elastīgums.

Es gribētu arī stingri aizstāvēt Reglamenta 45. panta 2. punkta izmaiņas, par kurām Konstitucionālo jautājumu komiteja vienojās un par kurām tikko kā runāja *Costas Botopoulos*. Es domāju, ka mums ir nepieciešama atkāpšanās pozīcija, lai mēs varētu uzlabot patstāvīgos ziņojumus, ja ir tāda vajadzība, un kā rāda mūsu pieredze, kas gūta kopš jūlija, kad iepriekšējās izmaiņas tika pieņemtas, šiem ziņojumiem bieži vien ir nepieciešami uzlabojumi plenārsēdēs.

Es gribētu arī paslavēt 68. grozījumu, kas attiecas uz pārstrādāšanas procedūru. Es domāju, ka Parlaments ir sevi pārāk stingri ierobežojis, un mums vajadzētu mūsu procedūrās atbilstošāk atspoguļot 2001. gada iestāžu nolīgumu, lai ļautu komitejām runāt daudz stingrāk par būtiskām izmaiņām direktīvu vai regulu daļās, ko Komisija gatavojas pārstrādāt.

Visbeidzot, es lūdzu izņemt ārā pierakstījumu par balsu dalīšanu un atsevišķiem balsojumiem no procedūras, kas ļauj priekšsēdētājam atgriezt komitejai pārskatīšanai ziņojumu, ja tajā ir vairāk par 50 būtiskiem grozījumiem.

Monica Frassoni, Verts/ALE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupai nekad nav bijis daudz laika nodarboties ar lielām parlamentārām reformām, ko veic *Corbett* kungs – viņš ir mans draugs un mēs esam kopā strādājuši daudzus gadus, viņš to zina un viņš nekad nenostāties pret mani – jo tās ir vērstas uz to, lai pārvērstu mūsu Parlamentu par birokrātisku mašīnu, kurā atsevišķu Eiropas Parlamenta deputātu, mazākuma grupu un pat komiteju loma ir pakļauta pieaugošai, daļēji patvaļīgai, lēmumus pieņemšanai Priekšsēdētāju konferencei un administrācijai. Turklāt viņi padara attiecības starp galveno komiteju un komitejām, kurām jāsniedz atzinums par likumdošanas procedūru, neskaidras un pamatā pretrunīgas.

Man jāsaka, mani pārsteidz, ka šovakar, šajās debatēs mēs nerunājam par lietām, ko uzskatām par fundamentālām procesuālās reformas problēmām. Pirmkārt, tas ir sajukums, kas neizbēgami radīsies starp

galveno komiteju un komiteju, kurai tiek lūgts atzinums, jo, ja galvenā komiteja noraida atzinumu gatavojošās komitejas grozījumus, šie grozījumi nonāk tieši sēžu zālē, acīmredzami radot ārkārtīgi augstu juridiska sajukuma risku – kā mēs jau to, starp citu, redzējām gadījumā ar REACH.

Bez tam, neviena komiteja, kurai tiek prasīts atzinums, faktiski nevar brīvi veikt savu darbu neskaidra un absolūti nepieņemama mehānisma dēļ, saskaņā ar kuru ir iespējams veidot kopīgus balsojumus un var būt kopīgi referenti par jautājumiem, kas ir jo īpaši nozīmīgi mūsu likumdevējvarai.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, ir vēl viens elements, kas mūs ļoti skar. Es piedalījos iekšējās reformas darba grupas darbā, un viens no sasniegtajiem rezultātiem, kuru mēs sākotnēji uzskatījām par pozitīvu, bija priekšlikums patiesi nozīmīgā veidā pastiprināt Lūgumrakstu komitejas pilnvaras un funkcijas. Šajā reformā tomēr Lūgumrakstu komitejas funkcijas tika iznīcinātas tādā ziņā, ka Lūgumrakstu komitejai vairs nebūs iespēju tiešā veidā sazināties ar sēžu zāli, kā tikai tad, ja radīsies neizsakāmi sarežģījumi un iespējami strīdi ar kompetento komiteju.

Visu šo iemeslu dēļ mūsu grupa uzskata, ka šī reforma nav gatava, un mēs esam pārliecināti, ka tā būtu kļūda, ja mūsu Parlamenta vairākums to pieņemtu.

Priekšsēdētājs. – Paldies, *Frassoni* kundze. *Corbett* kungam, protams, ir tiesības sniegt atbildi, bet nevaru nepiezīmēt, ka *Frassoni* kundze, gaidīdama, kad varēs izmēģināt zilo karti, izmantoja sarkano karti.

Hanne Dahl, IND/DEM grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, Reglaments veido visa darba pamatu demokrātiski ievēlētajā Parlamentā. Precīzi Reglamenta panti nodrošina, ka pret ikvienu, kas piedalās politiskajā procesā, izturas vienādi. Jūs nevarat mainīt prasības, lai pasargātu no ietekmes noteiktas grupas, personas vai nostājas. Jūs nevarat apiet pantu tikai tāpēc, ka jums tā ir labāk.

Pagājušajā nedēļā, piemēram, Priekšsēdētāju konference apsprieda pieteikumu apiet balsojumu par *Staes* ziņojumu. Par laimi Juridiskais dienests šo pieteikumu noraidīja. Balsojuma rezultātam ir jābūt spēkā. Tāpēc arī mana grupa ir iesniegusi grozījumus, lai balsošana vienmēr notiktu elektroniskā veidā. Tādējādi mēs varētu izvairīties no kļūmēm un vienlaikus nodrošinātu, ka mums ir kvorums. Es aicinu deputātus balsot par šiem grozījumiem.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, reformēt Eiropas Savienību ir grūti, taču reformēt Eiropas Parlamentu ir pat vēl grūtāk, kā to parādīja Reglamenta pārskatīšanas debates un mūsu kolēģa deputāta *Richard Corbett* darbs. Es gribētu pateikties *Corbett* kungam par patiesi milzīgo ieinteresētību, ko viņš ir parādījis, lai daudzās atšķirīgās intereses saliktu zem viena jumta, un lai šis pārskatītais Reglaments nonāktu līdz plenārsēdei. Eiropas Parlamenta sociālistu grupa atbalstīs šo ziņojumu.

Mēs gaidām Lisabonas līgumu, tad Parlamentam būs vairāk likumdevējvaras, un mums ir jābūt gataviem likumdošanas darbu nolikt pašā centrā. Ierosinājuma ziņojumiem tiks atstāta otrā vieta, bet likumdošanai ir jābūt pirmajā vietā.

Mums ir jāpanāk, lai arī globālā mērogā mēs savā darbā būtu spēcīgāki. Parlamentāro delegāciju braucieni uz dažādām valstīm, dažādām pasaules valstīm ir jāsaista ar Parlamenta tehniskajām komitejām. Ja delegācija nodarbojas, piemēram, ar klimata izmaiņu vai sociālās aizsardzības jautājumiem, tās sastāvā būtu jābūt arī ekspertiem no atbilstošās tehniskās komitejas.

Es atbalstu to, ka mēs padarām mūsu debates pievilcīgākas: turpmāk vairāk dinamisma nodrošinās nevis sarkanā karte, bet gan zilā karte. Tas ir lieliski. Komiteju savstarpējā sadarbība, šīs apvienotās komitejas, tas ir testa izmēģinājums, jo iepriekšējā pieredze bija neapmierinoša. Būsim godīgi, konsultatīvajai komitejai gandrīz nebija iespēju. Šajā saistībā mēģinājums rīkot apvienotās sēdes, kurās piedalās divas komitejas, ir jauns mēģinājums, kā izgudrot kaut ko labāku.

Šī reforma ir būtiska. Labi ir arī tas, ka mēs kaut ko darām pirms vēlēšanām un neatliekam uz nākamo likumdošanas periodu. Es vēlreiz gribētu pateikties *Corbett* kungam un visiem tiem, kas piedalījās.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, lai arī *Corbett* kunga ziņojums ir lielisks, tomēr tajā diemžēl ir būtiska kļūda. Mūsu mērķis ir nodrošināt augstas kvalitātes parlamentāros pakalpojumus. Tāpēc mums ir jāizvairās no kļūdām un jāspēj uzlabot teksti.

Vienīgi 8. grozījums, kas attiecas uz Reglamenta 45. pantu, ļaus mums ar 75 locekļu atbalstu – ko nebūs viegli panākt – iesniegt grozījumus sēžu zālē. Referents un Konstitucionālo jautājumu komiteja ir nolēmuši noraidīt šo procedūru, baidoties no tā, ka tiks apbērti ar grozījumiem.

Ar izmaiņām, ko mēs piedāvājam Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas un Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas vārdā, tika mēģināts piešķirt šīs tiesības divām vai trim politiskajām grupām. Mums ir kompetenti koordinatori un ēnu referenti, kas seko likumdošanas procesam.

Noraidot Konstitucionālo jautājumu komitejas ierosinātās izmaiņas, tiek noliegta iespējas uzlabot tekstu saskaņā ar parastu procedūru, un tā ir nopietna kļūda.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Paldies, priekšsēdētāja kungs. Ļauns prieks ir vienīgais patiesais prieks, teica kāds ciniķis. Taču pat tie no mums, kas nav patiesi ciniski, atzīst, ka ļauns prieks ir prieka izpausmes forma, un tieši šādu prieku šobrīd es izjūtu. Kāpēc? Pagājušajā gadā mēs jūnija sarakstā un grupa „Brīvības un demokrātijas Eiropa” sākām prasīt, lai visi galīgie balsojumi notiktu ar balsošanu pēc saraksta. Es atceros, kā priekšsēdētājs *H.G. Pöttering* mūs rāja, izsmēja un izteica pretenzijas, ka tas maksā kaudzi naudas. Tagad komiteja ierosina visus galīgos balsojumus par ierosinājumiem likumdošanas jomā nodrošināt, veicot balsošanu pēc saraksta. Un arī diezgan pareizi! Lai varētu prasīt politisko atbildību no saviem Eiropas Parlamenta deputātiem, ir jābūt iespējai pārbaudīt, kā balsotāji ir balsojuši. Kā ir balsojis *Hannan* kungs, *Wallis* kundze vai *Svensson* kundze? – es nosaucu tikai dažus no savu visiecienītāko deputātu vārdiem. Šis ierosinājums ir nozīmīgs solis demokrātiskā procesa virzienā un stiprina balsotāju kontroli pār šajā Parlamentā mītošajiem lišķiem. Es gribētu pateikties *Corbett* kungam par to un pateikties priekšsēdētājam par man doto iespēju izteikties.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, faktiski, ja mūsu apspriedes saņems kvorumu, iedomājieties, kas varētu notikt. Šodien tikai 11 no mums piedalās debatēs par ārkārtīgi svarīgiem jautājumiem, kas attiecas uz nākamo Parlamentu. Tāpēc es uzskatu, ka pats princips, kas ir šo izmaiņu pamatā, ir ļoti apšaubāms.

Vēl apšaubāmāks – neatkarīgi no darba, ko veicis *Corbett* kungs – ir grozījums, kuru noraidīja Konstitucionālo jautājumu komiteja, ko divas galvenās šā Parlamenta grupas atgriezta mums atpakaļ pārstrādāšanai – apstākļos, kad mēs ļoti labi zinām konkrētas personas svarīgumu – tradicionālo un visas pasaules parlamentos vispārpieņemto noteikumu, saskaņā ar kuru atklāšanas sesiju vada vecākais parlamenta deputāts.

Šis noteikums ir sevišķi pamatots, un tas, ka to vēlas mainīt tikai tāpēc, ka nākamais vecākais deputāts varētu nebūt atbilstošs vairākuma grupām, ir skaidri negodīga rīcība. Šajā gadījumā tas veido Parlamenta problēmu. Drīz es kā deputāts būšu nostrādājis jau 20 gadus. Esmu konstatējis, ka katru reizi, kad mazākums izmanto tiesības, tiek mainīts Reglaments. Labāk būtu, ja Reglamentu atceltu pavisam un pēc tam tikai pieņemtu vairākuma grupu gribu.

Richard Corbett, referents. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribētu pateikties saviem ēnu referentiem, kas līdz pat sākumiem ir iedziļinājušies šajā jautājumā: *Szájer* kungam, *Duff* kungam, *Frasson* kundzei un *Dahl* kundzei. Bez viņu palīdzības un darba mēs nevarētu baudīt šā darba augļus.

Es gribētu vēlreiz apstiprināt to, kas jau bija minēts. Šis ziņojums faktiski bija sadalīts divos. Ir vēl viens ziņojums, kuru mēs vēl neesam nodevuši plenārsēdei – kas mums vēl būs jāizskata no jauna nākamajā Parlamentā – saistībā ar to, kā mēs piemērosim mūsu procedūras Lisabonas līgumam, ja tas stāsies spēkā. Mēs, protams, skatījāmies uz to kā uz sagatavošanas darbu, neskarot ratifikāciju, kas, cerams, rīt notiks Čehijas senātā un vēl šogad Īrijā, taču, ja Līgumu ratificēs, mēs atgriezīsimies pie tā ar jau sagatavotu darbu.

Otrkārt, es gribētu apstiprināt, ka, patiesām, šeit ir daži Reglamenta panti, kas, kā *Szájer* kungs norādīja, no jauna pārskata tās nesenās reformas, kas tika ieviestas pēc *Dagmar Roth-Behrendt* vadītās reformu darba grupas pirmā ziņojuma. Tas attiecas uz jautājumu par patstāvīgajiem ziņojumiem, kuriem mums ir izstrādāta procedūra, kas daudziem deputātiem šobrīd šķiet diezgan neelastīga. Mēs to padarījām mazliet elastīgāku. Iesākumam, debates nebūs tikai referenta īsa uzstāšanās, Komisijas atbilde, un tas ir arī viss. Būs līdz pat 10 minūtēm ilgs „catch-the-eye” starplaiks, kas noderētu tādos gadījumos, kā šis.

Otrkārt, kad runa ir par grozījumiem, tagad patstāvīgajos ziņojumos tos ierosināt ir aizliegts. Tā vietā grupas var iesniegt alternatīvu ierosinājumu rezolūcijai. Šādas tiesības varētu būt arī turpmāk, bet papildu tam mēs atļautu arī grozījumus, ja tos iesniegtu viena desmitā daļa Parlamenta deputātu. *Wielowieyski* kungs, kas mūs tikko pameta, kritizēja šo punktu, taču šobrīd grozīt patstāvīgos ziņojumus vispār nav nekādu tiesību. Mūsu priekšlikums nodrošina ierobežotas tiesības.

Mēs nevēlamies atvērt slūžas un saņemt simtiem grozījumu, ko iesniedz vairāk kā 700 locekļu liela komiteja, pārrakstot garās rezolūcijas, taču no otras puses, ierobežotas tiesības iesniegt grozījumus, ja ir ļoti stipra vēlšanās, bija saprātīgs kompromiss un pareizs līdzsvars.

Cits veids, kādā pirms vairākiem gadiem pieņemtā iepriekšējā reforma tiek no jauna skatīta, ir ALDE grupas grozījums attiecībā uz pārstrādāšanu. Es domāju, arī tā ir atbalstāma mūsu pašreizējo procedūru korekcija.

Tāpat es gribētu apliecināt, ka arī citi Parlamenta deputāti ir devuši daudz jaunu ideju. Es minēju iepriekš. Es aizmirsu pieminēt pantu par Agoru, kuram *Botopoulos* kungs un *Onesta* kungs var pieprasīt izcelsmi. Ir arī citas domas attiecībā uz balsošanu pēc saraksta, kad tiek veikts balsojums par likumdošanas ziņojumiem – ne visiem galīgajiem balsojumiem, bet tikai balsojumiem, kas attiecas uz likumdošanas ziņojumiem, par ko, es domāju, es biju minējis iepriekš.

Visbeidzot, jautājumi, kuros es nepiekrītu dažiem Parlamenta deputātiem. *Daff* kungs, attiecībā uz Reglamenta pantu, kas nosaka, ka, ja ir liels grozījumu skaits plenārsēdē un priekšsēdētājs prasa komitejai tos izskatīt: tā nav ziņojuma nodošana komitejai pārskatīšanai. Komiteja darbojas vienkārši kā filtrs, kas izsijā plenārsēdē izskatītos grozījumus, lai mums nebūtu jātērē laiks, vairākas stundas balsojot, bet balsošana notiktu tikai par tiem grozījumiem, kuriem ir pietiekams atbalsts. Tā nav lietas nodošana pārskatīšanai.

Otrkārt, *Frassoni* kundzes viedoklis par to, vai komitejām, kas sniedz atzinumu, ir tiesības iesniegt grozījumus plenārsēdē. Personīgi man ir lielas šaubas par to, vai tā ir laba doma, vai nav, taču tā nāca no reformu darba grupas, kurā jūs piedalījāties. Priekšsēdētāju konference to bija apstiprinājusi. Tas bija zināmā mērā konsenss, un tāpēc mēs to iesniedzām Parlamentam apstiprināšanai vai, patiešām, noraidīšanai. Rīt mēs redzēsim, kā Parlaments būs par to nobalsojis.

Visbeidzot, es neuzrunāšu Lūgumrakstu komiteju, jo mēs domājam, ka tam ir jāriko īpašas debates, un tad mēs atgriezīsimies pie šā jautājuma. Un visbeidzot, atbildot *Gollnisch* kungam, es gribu teikt, ka viņš kļūdās divos aspektos. Šis nav tas pats grozījums, ko bija noraidījusi komiteja. Tas ir cits, ar atšķirīgu pieeju jautājuma būtībai. Man bija nopietni iebildumi par grozījumu, kas tika iesniegts komitejai. Un es ar prieku atbalstu to, kas tika iesniegts plenārsēdē.

Otrkārt, vecākais deputāts nebūt nav vispārpieņemta prakse visos pasaules parlamentos, kā viņš bija licis domāt. Tāda sistēma pastāv daudzviet, bet tā nekādā ziņā nav vienīgā, un mums ir likumīgas tiesības izskatīt dažādas sistēmas un izvēlēties, kura ir piemērotākā mūsu apstākļiem. Par to būs jālemj Parlamentam.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks trešdien, 2009. gada 6. maijā.

17. Reglamenta pārskatīšana attiecībā uz lūgumrakstu procedūru (Reglamenta VIII sadaļas grozījumi) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamā tēma ir Konstitucionālo jautājumu komitejas vārdā sagatavotais *Onesta* kunga ziņojums (A6-0027/2009) par Reglamenta pārskatīšanu attiecībā uz lūgumrakstu procedūru (2006/2209(REG)).

Gérard Onesta, referents. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, pēc lielās tortes, kas bija *Corbett* kunga ziņojums, es nezinu, vai mans ziņojums būs odziņa uz šīs tortes, drīzāk gan vēl viena maza kūciņa jums pie kafijas, ko varētu pielikt jums klāt pie rēķina.

Es runāšu par lūgumrakstiem. Mēs jau agrāk redzējām, ka Reglaments tādā veidā, kāds tas bija, mums radīja dažas problēmas, jo dažkārt atsevišķi panti bija grūti interpretējami vai pat radīja politisku strupceļu attiecībā uz tādu vai citādu tekstu pieņemamību. Tāpēc mēs mēģinājām to nedaudz sakārtot, precizēt un nostiprināt, taču šīs izmaiņas nav radikālas.

Pirmkārt, mēs gribam labāk identificēt, kas ir lūgumraksta iesniedzējs, jo pašlaik, kad mēs saņemam pustonnu lūgumrakstu, nav skaidrs, kas ir kontaktpersona. Tāpēc mēs prasīsim, lai lūgumraksta iesniedzējs norādītu savu pārstāvi, tā sakot, pretējā gadījumā mēs pirmajā lapā norādīsim lūgumraksta iesniedzēja vārdu.

Mēs esam noteikuši tiesības atsaukt lūgumrakstu. Mēs pilsoņiem sakām: „jūs varat iesniegt lūgumrakstu, bet jūs varat arī atteikties no šīm tiesībām un pieprasīt, lai jūsu vārds tiek dzēsts no parakstītāju saraksta”.

Jūs zināt, ka Parlaments var nodrošināt saraksti jebkurā Eiropas Savienībā apstiprinātajā mazākumtautību valodā, piemēram, galisiešu, basku, katalāņu utt. Mēs nolēmām šīs tiesības attiecināt arī uz lūgumrakstiem. Ja mēs saņemam vēstuli, kas uzrakstīta konkrētā valodā, ko birojs atzīst kā valodu, kas atbilst rakstiskās sazināšanas veidam, arī mēs atbildi sniedzam šajā valodā.

Taču patiesā reforma tomēr balstās uz pieņemamību. Līdz šim Lūgumrakstu komitejas locekļiem laiku pa laikam vajadzēja diezgan smagi cīnīties, lai konstatētu, vai attiecīgais dokuments patiešām attiecas uz Eiropas tiesību aktiem, vai ne. Galu galā, tā kā Eiropa paplašinās visās jomās, cilvēki sāka spraukties caur sētas durvīm. Tāpēc mēs mēģinājām vienkāršot lietas, dodot sava veida stimulu, lai veicinātu pieņemamību.

Ja ceturrtā daļa Lūgumrakstu komitejas locekļu uzskata, ka teksts ir pieņemams, tad mēs uzskatām, ka mums nav iemesla ierobežot šīs būtiski svarīgās tiesības, tiesības, kas jebkurā gadījumā balstās uz primārajiem tiesību aktiem. Gadījumā, ja sagatavo apliecinājumu par nepieņemamību, mēs tomēr cenšamies ieteikt iespējamās pārsūdzēšanas līdzekļus.

Vienmēr ir jānodrošina pārskatāmība, jo lūgumraksta iesniedzēja vārds un lūgumraksta saturs vienmēr tiks publicēts mūsu reģistros, taču, ja lūgumraksta iesniedzējs lūdz anonimitāti, lai nodrošinātu privātumu, mēs to varēsim nodrošināt. Tieši tāpat mēs rīkojamies, ja sarunu laikā tiek lūgts ievērot konfidencialitāti.

Dabīgi, pēc komitejas priekšsēdētāja ieskata tiek saglabātas lūgumraksta iesniedzēja tiesības izteikties.

Kas attiecas uz tiesībām veikt pārraudzības darbības, mēs esam tās paplašinājuši – vai drīzāk precizējuši – līdz tādai pakāpei, kā agrāk, kad Lūgumrakstu komiteja varēja praktiski izdot patstāvīgu ziņojumu par vairāk vai mazāk jebkuru jautājumu. Mēs neredzam iemeslu, kādēļ šai komitejai būtu jābūt vairāk tiesībām nekā citām komitejām. Šīs tiesības, protams, tiks saglabātas, ja Priekšsēdētāju konferencei nebūs iebildumu.

Elektroniskais reģistrs ir saglabāts. Vajadzības gadījumā tiks organizēti apmeklējumi, lai vāktu faktus uz vietas, vai, tik tiešām, lai meklētu risinājumus. Šī ir viena no vidutāja funkcijām, mēs esam nolēmuši ieviest kaut ko nedaudz oriģinālu, kaut ko tādu, kam būs jānopelna Parlamenta uzticība.

Ja būs vajadzība, mēs lūgsim Komisijai, kas šovakar ir pārstāvēta visaugstākajā līmenī, precizēt, kā piemērojami Kopienas tiesību akti, un iespējams, sniegt mums informāciju. Dabīgi, ka apkopotā informācija tiks nodota Komisijai, Padomei un lūgumraksta iesniedzējam.

Tomēr, kas būs ar Lisabonas līgumu, vai tas būtu jāratificē? Jūs zināt, ka saistībā ar šo līgumu ir paredzēts jauna veida lūgumraksts – līdzās tiem lūgumrakstiem, ko iesniedz Eiropas Parlamentā un, kas pastāv ļoti ilgu laiku – proti, tie ir lūgumraksti, ko iesniedz Eiropas Komisijā, ja uz tiem ir vismaz viens miljons parakstu.

Mēs vienkārši nolēmām, ka gadījumā, ja Lisabonas līgums tiek ratificēts, ja kādreiz tiek ierosināts kāds jautājums, iesniedzot Komisijai lūgumrakstu, kuru ir parakstījuši viens miljons pilsoņu, mēs Parlamentā varētu pārbaudīt, vai mēs bijām nodarbojušies ar identisku jautājumu, un vai Komisijai iesniegtais lūgumraksts varēja vai nevarēja ietekmēt mūsu darbu, un tādā gadījumā mēs varētu vienkārši informēt lūgumraksta iesniedzējus.

Un tā, priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es domāju, esmu vairāk vai mazāk rezumējis šo situāciju. Šeit nav radikālu izmaiņu, ir tikai daži precizējumi un cenšanās nepieļaut strupceļus.

Richard Corbett, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, man ir liels prieks, ka mana grupa var izteikt savu atbalstu *Onesta* kunga ziņojumam, kurš ir veicis labu darbu, pētot šo problēmu, un bija to paveicis jau pirms kāda laika. Ir visai neparasti, ka Priekšsēdētāju konference tik ilgi gaidīja, lai šo ziņojumu iekļautu mūsu plenārsēžu darba kārtībā.

Tomēr tas, ka ziņojums gaidīja savu kārtu tik ilgi un tika iekļauts darba kārtībā vienlaikus ar manu ziņojumu, nozīmē, ka abi mūsu ziņojumi saskaras kādā jautājumā, uz ko *Frasconi* kundze netieši norādīja mūsu iepriekšējās debatēs. Tas ir jautājums par Lūgumrakstu komitejas sadarbību ar attiecīgajā jomā atbildīgo komiteju. Visi piekritīs, ka abām šīm komitejām ir jāsadarbojas un jāstrādā kopā, bet strīds ir par tā saucamo galīgo lēmumu: ja tās nevienojas, kam piederēs galavārds?

Jūs varat saprast abas puses. Lūgumrakstu komitejas locekļi uzskata, ka viņi ir saņēmuši lūgumrakstu, izpētījuši jautājuma būtību, varbūt ir veikuši lietas izskatīšanu, varbūt arī organizējuši apmeklējumu, iespējams, viņi ir atklājuši kaut ko kļūdainu tiesiskajos aktos, ar kuriem bija nodarbojušies attiecīgā atbildīgā komiteja, un viņi uzskata, ka viņi ir tikuši ar šo problēmu galā un ka viņiem ir jāsaka galavārds, ja atbildīgā komiteja nepiekrīt. No otras puses, var saprast arī atbildīgo komiteju. Kāpēc pēkšņi tiek atrasta kāda cita komiteja, kas nodarbojas ar viņu jautājumiem tikai tāpēc, ka kāds ir nosūtījis lūgumrakstu šai citai komitejai? Jūs varat saprast abas puses.

Ko es esmu mēģinājis darīt, lai samierinātu abas šīs puses, ir pateikt, ka, jā, protams, abām komitejām ir jāstrādā cieši kopā, un dienas beigās Lūgumrakstu komitejai ir jāuzklausā attiecīgās atbildīgās komitejas

viedoklis. Tā var, ja vēlas, novirzīties no atbildīgās komitejas viedokļa – tā rīkoties drīkst – taču, ja tā dara, atbildīgajai komitejai ir tiesības iesniegts grozījumus plenārsēdei – tāda ir šīs rīcības cena.

Es uzskatu, ka tas ir saprātīgs *quid pro quo*. Es nesaprotu, kāpēc *Frassoni* kundze iepriekš teica, ka tas varētu Lūgumrakstu komiteju iznīcināt. Es tiešām nesaprotu, kā viņa varēja nonākt pie tāda secinājuma. Lūgumrakstu komitejas locekļi, kas pārstāv manu grupu, teica, ka viņi ir priecīgi par šādu kompromisu, un es uzskatu, ka tas ir rīcībspējīgs kompromiss. Tas ir kompromiss. Ja jūs esat vienas vai otras puses galējo uzskatu piekritējs, tad jūs nebūsiat apmierināts, taču es domāju, ka tas ir rīcībspējīgs kompromiss. Tas ļoti labi saplūst ar brīnišķīgo *Onesta* kunga ziņojumu, un es domāju, ka abas kopā šīs paketes strādās.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Onesta* kungs teica, ka viņa ziņojums nav revolucionārs, tomēr tā ir svarīga reforma, kas stiprina pilsoņu, kā arī Lūgumrakstu komitejas tiesības. Tiesības iesniegt lūgumrakstus ir pilsoņiem piešķirtās tiesības, un tiks izdarīti daži uzlabojumi, kas veicinās pilsoņu jautājumu iesniegšanu Parlamentā. Runājot par lūgumraksta pieņemamību, arī es domāju, ka par to nebūtu jālemj komitejas priekšsēdētājam, tas ir pareizi. Lai arī es pats esmu komitejas priekšsēdētājs, es piekrītu, ka, ja ceturtā daļa locekļu uzskata, ka jautājums ir apspriežams, tad tas ir jāapspiež.

Es gribētu nedaudz palabot *Onesta* kunga teikto: Eiropas pilsoņu iniciatīva nav tas pats, kas lūgumraksts – tas ir *aliud*. Faktiski tas ir Eiropā visiem pieejams lūgumraksts, cita veida tiesības. Tas tiek adresēts Komisijai, nevis Parlamentam, un mums nevajadzētu tos jaukt. Pilsoniskās sabiedrības pārstāvji ar šo ir izveidojuši lielisku glabātavu.

Šis droši vien ir pēdējais *Onesta* kunga ziņojums, ko viņš gatavo šeit Parlamentā. Es gribētu viņam sirsnīgi pateikties par viņa darbu, kas daudzējādā ziņā bija lielisks, gan pildot priekšsēdētāja vietnieka, gan mūsu komitejas locekļa funkcijas. Man ir jāpiemin arī Agora, Parlamenta forums ar pilsonisko sabiedrību, kas veido vēsturi un ir patiesi nozīmīgs instruments. Tāpēc mēs atbalstām *Onesta* kunga ziņojumu un gribētu vēlreiz jums pateikties par konstruktīvo sadarbību.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Man ir jāpalabo *Leinen* kungs, jo tā kā *Onesta* kungs ir nodarbojies ar īpašuma politiku, viņš pametīs ne tikai ar politisko iniciatīvu saistītos darbus, bet arī daudzus pastāvīgos darbus.

Costas Botopoulos (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es arī gribētu pateikties *Onesta* kungam par viņa darbu un par atrašanos Parlamentā. Es gribētu izdarīt dažas piezīmes par viņa pēdējo ziņojumu. Tāpat kā *Frassoni* kundze, es esmu pārliecināts, ka tiesības iesniegt lūgumrakstu ir nozīmīgas tiesības, taču man jāsaka, ka Lūgumrakstu komiteja ir visai savāda komiteja, tā ir svarīga, interesanta, taču arī savāda. Šī mini tiesa, kurā tiek apspriests viss un nekas, ir visai svarīga un arī interesanta, un visai atšķirīga no tā, ko darām mēs.

Es gribētu ļoti īsi atgriezties pie trim punktiem. Pirmkārt, mazākumtautību valodas. Es piekrītu, taču tas nedrīkst atvērt durvis visām tām valodām, kas nav pilnībā oficiāli lietotās valodas Parlamentā. Otrkārt, pieņemamība. Es pilnībā piekrītu, un tā ir laba lieta, ka mērķis ir drīzāk pieņemt, nevis noraidīt lūgumrakstus. Treškārt, es gribētu pateikt, ka es piekrītu mūsu priekšsēdētājam *Leinen* kungam. Pilsoņu iniciatīvas tiesībām patiesi nav nekāda sakara ar tiesībām iesniegt lūgumrakstu, kas ir demokrātiskas, konstitucionālas tiesības attiecībā uz Parlamentu, un šīs abas tiesības nevajadzētu jaukt.

Visbeidzot, es pieteicu uzstāšanos galvenokārt tāpēc, lai pateiktos *Onesta* kungam par viņa darbu.

Priekšsēdētājs. – Es atvainojos godājamajam deputātam, jo man tika izteikts aizrādījums, ka es nepareizi izrunāju uzvārdu, kurš pareizi ir *Botopoulos*, nevis *Botopoulos*, es vēlreiz atvainojos.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es arī gribētu pateikties *Onesta* kungam, arī Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas vārdā. Nejauši mēs abi iepriekš bijām viesībās un drīz dosimies turp atpakaļ, lai pabeigtu pateicību saņemšanu un godināšanu.

Šajā sakarā es dabīgi gribēju teikt, ka mēs atbalstām šo ziņojumu, bet mēs arī jūtam, ka jautājums par attiecībām ar galveno komiteju joprojām paliek sāpīgs R. Corbett reformas punkts, un šajā vietā es gribētu arī pateikt kaut ko *Botopoulos* kungam: tas nebūt nav tā, ka Lūgumrakstu komiteja ir dīvaina komiteja, tā ir komiteja, kurai ir ļoti specifiska loma, un daudzos gadījumos lūgumraksti attiecas uz Kopienas tiesību aktu piemērošanu, tie attiecas uz direktīvu un tiesību aktu pārkāpumiem, kuriem ne vienmēr ir acīmredzami ļoti skaidra saistība ar galveno komiteju.

Es gribētu iet tālāk un teikt, ka katrs, kam ir bijusi kaut neliela darīšana ar Lūgumrakstu komiteju, var redzēt, ka tai ir sava veida Pelnrušķītes loma mūsu Parlamentā. Var redzēt arī to, ka galvenā komiteja neatbild uz Lūgumrakstu komitejas pieprasījumiem, tā absolūti neapgrūtinā sevi, lai reaģētu uz jebko, ko Lūgumrakstu komiteja saka, dara vai ierosina.

Tās ir manas bažas: es baidos par to, ka Lūgumrakstu komitejai, kas ne vienmēr, bet bieži nodarbojas ar Kopienas direktīvu piemērošanu, ir kaut kā jāgaida atļauja no komitejām, kas atbildīgas par likumu sagatavošanu un tādējādi spēlē pretējā galda pusē, un jāprasa atļauja arī no Priekšsēdētāju konferences, ja tas ir vienkāršs gadījums, kurā jāpārbauda piemērošanas atbilstība, kurai, es atkārtoju, nav nekā kopīga ar parlamentāro komiteju likumdošanas funkciju.

Tāpēc es izsaku savas bažas par *Corbett* kunga ierosināto reformu attiecībā uz lūgumrakstiem, lai arī tomēr es esmu stingri par to, ko *Onesta* kungs teica, un es vēlreiz pateicos jums, priekšsēdētāja vietniek, par to, ka bijāt elastīgs attiecībā uz laiku.

Priekšsēdētājs. – Tas faktiski bija galantums, jo tā bija pēdēja runa šajā vakarā, vēl ir atlicis laiks tikai mūsu referentam *Onesta* kungam atbildes sniegšanai, kuram tūlīt tiks dots vārds.

Gérard Onesta, referents. – Priekšsēdētāja kungs, es mēģināšu atbildēt saviem kolēģiem deputātiem. *Leinen* kungs, jums ir pilnīga taisnība: tā bija pārteikšanās. Procedūras ir pilnīgi atšķirīgas, ja jautājums tiek iesniegts Komisijai saskaņā ar iespējamo nākamo līgumu vai ja jautājums tiks iesniegts Parlamentam saskaņā ar lūgumrakstu iesniegšanas procedūru.

Tomēr hipotētiskā gadījumā, ja šie abi iesniegšanas veidi – kas ir ļoti atšķirīgi gan adresāta, gan formāta ziņā – attieksies uz identisku jautājumu, mēs nolēmām, ka lūgumraksta iesniedzējs par to ir jāinformē, lai pārliecinātos, vai mums lietas izmeklēšanu ir lietderīgi turpināt, vai ne. Mēs vienkārši izvēlējamies pastiprināt koordināciju šāda scenārija gadījumā. Es neskaidri izteicos, bet jums bija taisnība, kad jūs lūdzāt, lai es sniežu lingvistisku skaidrojumu.

Es turpināšu savus lingvistiskos skaidrojumus, atbildot uz *Botopoulos* kunga jautājumu. Acīmredzami runa nav par to, lai vēl vairāk papildinātu šo Bābeles torni, kas jau tā ir ārkārtīgi sarežģīts: tikai paskatieties, cik daudz tulku šovakar ir šeit. Mums ir samērā skaidrs, ka Parlamenta Birojs ir tas, kas lemj, vai lūgumraksti un sarakste ar lūgumraksta iesniedzējiem ir jānodrošina citās valodās, kas tiek izmantotas dalībvalstī. Tām ir jābūt valodām, ko konkrētā valsts atzīst, un valstij ir jānodrošina, lai tas tiek ievērots. Šobrīd šis jautājums attiecas tikai uz četrām valodām. Ja rīt es gribēšu uzrakstīt kaut ko *volapuku* valodā – izdomātā valodā – pilnīgi skaidrs, ka to neatzīs neviena valsts, un nedz Parlaments, nedz Birojs man atbildi šajā valodā nesniegs; tas viss ir skaidri noteikts.

Saistībā ar jautājumiem par savstarpējiem komiteju strīdiem, uz ko vērsa uzmanību *Corbett* kungs, es gribētu norādīt, ka manā ziņojumā saskaņā ar Reglamenta 46. pantu un VI pielikumu ir minēts, ka Lūgumrakstu komiteja var lūgt atzinumu citai komitejai, kura ir „īpaši atbildīga par izskatāmo jautājumu”. Jūs sakāt, ka šajā gadījumā konflikts vienalga var rasties. Labi, mēs esam nolikuši vietā šķīrējtiesnesi, jo Lūgumrakstu komiteja nevarēs izdot ziņojumus ar saviem atzinumiem, ne arī iet pret atbildīgās komitejas patstāvīgajiem ziņojumiem, izņemot gadījumus, ja Priekšsēdētāju konference ļauj to darīt. Mums ir atkārtotās izskatīšanas sistēma, proti, Priekšsēdētāju konference, kura lems par to, kurai no komitejām ir jārikojas gadījumā, ja tās nespēj vienoties – Lūgumrakstu komitejai vai atbildīgajai komitejai. Tādējādi mēs esam izveidojuši drošības mehānismu jebkurai situācijai.

Es domāju, ka līdz ar šiem izdarītajiem precizējumiem mēs varam beigt, priekšsēdētāja kungs. Es esmu gaidījis gandrīz 20 gadus par tiesībām runāt Parlamentā sešas minūtes, bet darīt to tādas auditorijas priekšā, kāda ir šī, bija patiess prieks.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks trešdien, 2009. gada 6. maijā.

18. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

19. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.50) <BRK>